

چاپی دووهم

رؤمان

منتدی إقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

کریمستی

که ریم کاکه

کریمستی

کہ ریم کاکہ

-
- ناوی کتیب: کریمستی
 - نووسەر: کەریم کاکه
 - نەخشەسازی ناوهوه: ناوهندی مەم و زین
 - نەخشەسازی بەرگ: پەپووله یوسفی
 - بابەت: رۆمان
 - نۆبەتی چاپ: دووهم - ۲۰۲۲
 - تیراژ: ۵۰۰ دانە
 - نرخ: ۶۰۰۰ دینار

له بەریوه بەرایەتی گشتی کتیبخانه گشتیەکان
ژمارە ی سپاردنی (۱۹۱) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه.
سەرچەم ماله کانی ئەم کتیبە پارێزراوه بۆ ناوهندی روشنییری مەم و زین ©

دیاری

کریمستی دیارییه بؤ بایم، ئه و پیاوهی به رستیک
رستهی له تمهن رستراو، له گیرانهوهی کریمستی
به شداره.

کافکاف

چاپی به کهم: ۲۰۱۳

کریمستی له نیتوان په نجه کان، په نجه ی وردیله ی خرپن
ده تویته وه. مژیک له و مژیک له م، کریمستی ده تویته وه و
لالیویان دهنه خشینی. به یه کتر ده لاین:

ئه ها وینه یه کی جوان به لیوته وه!

له بن داربیه که، داری کریمستی له که لینی په نجه کانه وه
چوراوگه یه کی سووری به سهر گوردندا به ستووه. به
یه کتر ده لاین:

نابینی، گوردنیشث بوو ته وینه!

چوراوگه یه ک دنیا هزار سهرمه قولاتی دا، ئه و ههر به
لالیو و سهر گوردنه وه یه. گه رکه گورانی دنیای به سهر دا
هات، به لام چوله که کانی داربی ههر ئه و چوله کانه ن که به
سهر دوو مندالی کریمستی له دست ده یانجریواند. کی
هه یه دهنگی چوله که ی مندالی نه ناسیته وه!

کور مژیک له کریمستی دها و ده پرسن:

ئه و چوله کانه چیان لیمان دهوی؟

کچ کریمستی له سهر لیوه:

حه زیان له کریمستییه.

خانوویکی قور روو له روژهلالات، روو له زوورگ و چیا. داربیهکی بهژن زراف له وهرزی کهسکایی، دانی سبهینان سینهریکی چر و فینک به کولان و سهر هوشهی مالی کوردا بلاودهکاتهوه. له و دهمهی روژ هیشتا به قهه بهژنی داربی له زوورگهکان بهرز نهبوتهوه، سینهرهکهی دهگاته سهر دهرگای مالی کچ، بهلام کچ بهو سینهرهی مالی خویان رانهدهگیشت، تا له خه وهلهدهستا، سینهر نهدهما. دانی ئیوارانیش مالهکهی نهوبه، مالی شهلهی شامینوکفروش خهنی دهبی له سینهری داربی. کور دهلیته کچ:

حهزندهکرد مالی ئیوه بهرانبهرمان با.

کچ دهلی:

منیش ههزمنهدهکرد، مالمان له پشتهوه با.

خانوو کهوتوته سهر کهندیک، زستانان، بههاران، به بارینی زور، کهندهلهدهستی. جاری وایه ئاو دهرگای مالی کور دهگرئ و دهگاته بن داربیهکه و سهکو خهریکه بن ئاو دهکهوئ. جار هیه ئاو بهو دیودا دهسووریتهوه. چ خانوو به سهر خانووی مالی کورهوه نیه. له و دهمانهدا له دوورهوه خانوو له شیوهی دوورگهیهک خوی پیشانی چاوی گهرهک دههات.

دایکی کور له گه ل هه ستانی که ند، مشه مایه کی شینی له
خوی هه لکیشاوه، نایلونیکي سپی کردوته کلاو، پیلایوکی
لاستیقی رهشی له پییه. هه تا سه ر چوک خوی هه لکردوه،
خاکه ناسی به دهسته وه و به دهوری خانووه وه، پتر قور و
خول دهخاته بن دیواره وه و ئاو دورتر دهخاته وه. دوو
سی ژن و پیاویش دین به هانایه وه.

گولئ که مالیان له و سه ری گه ره که، به خو و
خاکه ناسه قوته وه گه یشت، تاکه که س و تاکه منداله به
خاکه ناسه وه به هاناوه بیست. خانزاد کچه
تازه پیگه یشتو وه که ش گه یشت. کور به دیتنی خانزاد
دلخوش ده بی، ده زانی به هانتی خانزاد پیاوی گه ره که
هه موو په پیداده بن و ده گه نه هانای دایکی.

پیری گه ریده ش له و لاه، له بن ساقویه کی رهشی
دریژ، له بهر باران، خوی به سه ر گۆچانه که ی داداوه و
په کوو په کوویه تی، قایشی رادیۆکه به ملیه وه دیاره. پیری
گه ریده له ساتی لافاو پیلایو له بیربکات، رادیۆ و دهنگره
گچکه که که له بهر کی جیگه ی ده بیته وه له بیرناکات. چه ند
کاسیتیکیش له نایلون ده پیچی و ده خاته گیرفانی
ساقۆکه یه وه. پیری گه ریده جار جار پییه شه له که ی له
عهر د ده کاته وه، قورپی زور گرتووه، باش بوی بلند نابن.
له بن قوئی ساقۆکه شیه وه له دوو په نجه له جووله
که وتووه که یه وه ئاو چورپاوگه ی به ستووه. پیری گه ریده له
بن چاویلکه وه به تاکه چاوی له خانووی ناو لافاو راماوه.

ژنه که ی شهله چند هه ولی له گه ل دها بیباته مالی خویان،
خومان دوو کردنیکی به لاشه، ناچی، بوو که که ی له ناو ناوی
به جینا هیلی.

دایک ناوه ناوه سهر هه لده بری و چاو له ئاسمان
ده بری، کوره ش له گه ل وی سهر به زده کاته وه، تیده گات
دایکی له ئاسمان ده خوازی، خوشی بکاته وه، هه وره که
دوور بخاته وه و بنی روون بکاته وه. کوپ که دایکی له و
باره ده بین، رکی له و هه وره ده بیته وه که بارانی زور پنیه.
ئه و هه ورانه ی خوشده وی که بایی ئه وه بارانیان پنیه، ئاو
نه گاته بن دار بییه که، شه وان هه رکاتی گویی له گرمه ی
هه ور ده بی، ده پار پته وه:

خودایه، کهم بیارینه، با که ند هه لئه سستی، دایکم
ماندوومه که.

یان ده لی:

خودایه که نده که هه ندیک له مالی ئیمه دوور بخه وه.

که پته ی واش هه یه ده لی:

خودایه، مالی ئیمه ش وهک مالان وهک مالی شه له بلند
بکه، تا ئاو نه یگاتی.

هه رچه نده لافاوی گه وره به به ره که ته، چه م به رد و
رده چه وی ره نگا وره نگ دینی، دوا ی نیشته وه کچه و

کورپه به چه م وهرده بن و چ بهردی جوانه خرده که نه وه،
مالئیان پرکردووه له بهرد، دایکی زور جار پتیانده لئ:

ئیه مال به بهرد دهکن.

بهوهی باشه دیوی پشته وه تهنکاوه، ئه ها کچ به دیوی
تهنکاودا، پنی خوی هه لکردووه، غارده دا. پیلاره که ی له
قور به جیده مینی، ده خوازی به جیبه لئ، په ژیوانده بیته وه،
دهگه ریته وه، تا خاوینی دهکاته وه و له پنی دهکات و
دهگات، که ند له سهر نیشتنه وه یه.

دهنیشینه وه، یه که یه که وا پنی خویان داده دهنه وه. له و
دهمه کور چاوی ده که ویته سهر پتیه هه لکراوه کان، ده بین
هی دایکی زور سپیه له هه مووان سپیتر، مه گهر هی کچ
هیند سپی بی. کورپه له پنی هه لکراوه کانه وه، وینه
رووته کانی ناو گهر ماوی هاتنه وه بهر چاو. ئه و دهمه ی
دایکی سهری ده شووشت، له بن که فه وه چاوی ده گیرا،
ژووریک له شولاری رووتی ده دیت، له شی ژن و مندال، له
چاوی وی له شی کچه له هی هه موویان سپیتر بوو، له هی
خانزادیش.

په رته یان لیکرد، کچ نه رۆیشت. چاوه زیده که بن
بیه که کزریته وه، تا گه مه ی خویان ده ستپیکه نه وه، تا
لافاو بنیشینه وه و بهردی رهنگا ورهنگ خربکه نه وه.

له ناو كه ندى ريزه به ردیكى گه وره، به دوورایى شه قاوى منداال دانراون و بهو بهردانه دهگوترى بهرده بازى كۆلانى دارببیه كه. خه میان نیه، ئاویش ههستى، رى قوتابخانه ناگیرى، به سهر ئه و بهردانه دهپه رنه وه. له و دهورو به ره، بۆ ناسینه وه ی كۆلانىك، مالىك، كه سىك، شتىك، دارببیه كه نیشانه یه، به داربى ده بیینه وه، دهیناسنه وه. منداال بزر بووه له و دووره وه، دهرویش برام له مزگه فته وه بانگه وازى كردووه:

بیهینه وه مزگه فت، یان ببه نه وه كن دارببیه كه.

دارببیه كه ی پیش مالی كور یان پیش مالی پیری گه ریده له چ دارببان ناچى، كه سك كه سك، كه سکیه ك كه س له چاوى كه س نه دیدتیه، مه گه ر پیری گه ریده له چاوى ستى دیتبیتى قه د بلند و رىك، چ ژن به ژن و بالای وای نه بووه، مه گه ر دایكى كور. په لك پان ودریژ زور دریژ، ده تگوت په رچه می كچه یه به سهر چاویه وه. داربى هه میشه بالنده ی به سهر وه یه، له چ وه رزىك بى جریوه و گمه گم نه بووه. داربى به شیوه یه ك ده خوینى، پیری گه ریده گوته نى:

چ دره ختىك وای نه خویندووه.

زور كه س داربببان به و دارببیه ی هه میشه ده خوینى ناوده برد، خویندى سهر له سبه ینان، له هی نیوه پویان و ئیواران نه ده چوو، خویندى شه وان هه ر زور تاییه ت بوو، دایك ده یگوت:

ئەوانەى مالىان لىزە دوورە و گۇرانىى داربى نابىستىن،
چۇن خەويان لىدەكە وىت؟

وينەى بن داربى كە دوو مندالى كرېمستى لە دەستە،
دواتریش وينەكە لە زۇر جى بلاوكرایەو، لە پىش دەرگای
سىنەما، لە كىتیبى قوتابخانە، لە گۇفارى مندالان، لە فىلمە
كارتۇنىيەكان. لە ھەر جىيەكىش بە ناونىشانىكى جيا، بەلام
ناونىشانى بنجى و راستىنەى وينەكە (كرېمستى لە كەلىنى
پەنجەكانەو) يە.

ئەو وينەيە كۇنترىن وينەى مندالىيە، نەبوونى و
ھەژارى ئەو وينەيەى كىتشا، ئەگەر پارەكە دوو كرېمستى
پىھاتبا، پەنجە وردىلەكان تىكەل نەدەبوون، لىوھەكان تامى
جىيە كىترىان نەدەكرد، كچ دەلى:

جىيە لىوى تو زۇر شىرىنە.

كۆر دەلى:

ھى تۇش.

ئەودەمانى ھىچيان تامى لىويان نەكردبوو، شتىكىان لە
لىو و تامى لىو نەدەزانى، بەلام لەو كرېمستىيەو زانىان
جىيە لىو، ئەو شتەى لىوى پىدەكە وىت، چ تامىك دەدا. دوو
مندالى وردىلە، ھىشتا نەچوونەتە قوتابخانە، لە وەرزى
كرېمستى لە سەر سەكۆى سىپەرى داربى بۇ يەكەم جار
كرېمستىيەكىان بە يەكەو خوارد، دواتریش چەند جار

ئەو دەووبارەبۆۋە، بەلام تەنھا يەكەمىيان بوۋە وينە و
بلاوبۆۋە.

ئەو دوو مندالە كرېمستى لە دەستە، لە دلراگرتى
يەكتر يەك لە يەك گەورەترن. كچ دلى خۆى دەشكىتى،
بەلام ھى كور نا. كوريش لە دلراگرتن لە كچ كچترە. ئەو
دوو مندالە ھىند ھۆگرى يەكترن، ساوا ھىندە ھۆگرى
مەمكى داىك نىيە. مالىيان ھىندە لىكتر دوور نىيە. لە
وەرزەكانى سىنبەرى داربى ھەمىشە لە سەر سەكۆيەكەن و
گەمەى ساپسپاپانى و پىنجووكانى دەكەن، مىرووانى
دەكەن، ئەو كچە نەبا پىننەدەچوو كورە فىرە گەمەى كچانە
با. لە بن داربى كەلايانى و زۆرانى دەكەن، كچە تەنھا
لەگەل ئەو كورە گەمەى كورپانە دەكات. لە بن داربى لە
كۆلانى ھەردوو كۆلان، ھەرچى گەمەى مندالان ھەيە لە
مندالانى داربىيەو تەماشايان بکە. ھاورپىيەتى ئەو دوو
مندالە لەگەپەكى دەنگىدايۆۋە، كاتى دوو مندال بە شەر
دین، داكيان دەلى:

دافەتین، دە ۋەك گولنار و ھاوار بن، چاۋ لەوان بکەن.

كەس نەيدىتوۋە، نەبىستوۋە ئەو دوو مندالە داربىيە لە
يەكتر تورابن، ئا لە كۆلانى بەو كور و كچەيان دەگوت:

مندالەكانى داربى.

ھەبو دەيگوت:

ئەو دوو مىندالە دەلىلى لە داربى لە دايكبوون.

كەرەتى تەنھا كەرەتى كچى داربى لە كورپى داربى دلى
رەنجا، لى ھى لە خۇيان كەس بەو دلرەنجانەى نەزانى،
رەنگى دايكى كورەش شتىكى لى زانىبى. كچى داربى لە
رستەيەكى كورپى داربى زوير بوو، گەمەى بەجىھىشت،
كورپى داربى سەد جار پتر چوو بەر دەرگاىان، كچى
داربى يەك ھەفتە نەھاتەو بەن داربى، كاتى ھاتەو ھەش
پىنگوت:

جارىكىدى ئەو قسەيە نەكەيتەو.

كورپى داربى دەلىتە دايكى:

+ دايە، بۆچى گولنار بە قسەيەك توورە دەبى كە
(كەرى تىدا بى؟)

- تو چىت گوت؟

+ تۇپانىمان دەکرد، گولنار تۇپىكى ھاويشت بە سەرى
پياويك كەوت، پياوھ تۇپەكەى گرت و بە قەلەمبەر تەقاندى،
منىش گوتم:

ئەگەر لە كەر كەرتر نەبى، تۇپ دەدرىنى!

- ئۆى ئەو رۇژەى گولنار ھاتە دنيا كە تۆ تەمەنت
سالىك پتر، كەمتر دەبوو، بابى لە سەر قسەيەكى ئەوھا
كوژرا، ديارە دايكى بۆى گىراوھتەو؟

+ ئۆي! چانه بوو من نه كوژرام.

- راوهسته، تو ناکوژری، ئه و روژهی گولنار هاته دنیا،
سال سالی که رگیران بوو، پولیس که ریان دهگرت و له
زیندانیان دهکرد. بابی گولنار دهچیت به دوی مامان، ری
به جادهی زیندانی که ران دهکهوئ و له بهر خویه وه دهئ:
ئه وهی له کهر که رتر نه بی، چون کهر زیندانی ...

قسه کهی ته و او ناکات، گولله یه ک به سینگیه وه ده نین،
ئیدی گولنار بی باب له دایک ده بی.

+ که ریان لو دهگرت؟

- فیشه ک و شه کریان بو بابت دهگواسته وه.

+ لو کینده ری؟

- لو ئه و چیا یانه.

+ بابم ئیستاش له وئییه؟

دایکی په نجهی خوی دهگهزی، قسه دهباته لایه کیدی.

کوپی داربی داده مینئ، چاو داده خات و دهیکاته وه.
کوپی داربی ده بینئ، له و کهنده وه که له روژه لاته وه
زستانان روو باریکی ده رژانده شاره وه، کهندی ته نیش
مالی خویان نا، کهنده دووره که، ده بینئ شهش هفت کهر
له تاریکایی ئیواره دا کهند و کهند ه لده کشین، سه ره و

زوررگه‌کان، سه‌ره‌و چیا هه‌لده‌کشین، هه‌ستده‌کات باری هه‌ندیکیان قورسه، ده‌بی فیشه‌ک بی، باری هه‌ندیکیان سووکت، دیاره‌شکر و چاو ئارد و ئه‌و شتانه‌یه، له‌خودا ده‌پارپته‌وه، که‌ره‌کان ماندوو نه‌بن، که‌ره‌کان په‌ژیواننه‌بنه‌وه، که‌ره‌کان نه‌گیرین و بگه‌نه‌لای بابی. له‌هیکه‌وه‌هاوارده‌کات، ده‌بینی ره‌وه‌که‌ریک له‌ناو ته‌لبه‌ندن، دایکی ده‌گاته‌سه‌ری:

چ بوو! کورم بۆ هاوارت کرد؟ هانی ئاو بخووه.

جامه‌ئاوه‌که له‌دایکی وه‌رده‌گری:

دایه، که‌ره‌کان زیندانی کران.

له‌و رۆژه‌وه‌کوری داربی که‌ری خو‌شویست و رقیشی لیبۆوه، سویندیشیخوارد له‌کن کچی داربی وشه‌ی (که‌ری) به‌زاردا نه‌یی.

من‌دالانی داربی ناوه‌ناوه‌به‌داربیه‌که‌به‌ژنی خویان ده‌پتوا، کچی داربی له‌ته‌نیشته‌بیه‌که، ریک له‌بیه‌که‌ریکتەر راده‌وه‌ستا، کوری داربیش به‌پارچه‌گه‌چی به‌رزبیه‌که‌ی نیشانده‌کرد. ئه‌وجا نۆره‌ی کورپه‌راوه‌ستی، فیلیشیان له‌یه‌کتەر نه‌ده‌کرد، نه‌پیلایان له‌پی بوو، نه‌پاژنه‌یان بلن‌ده‌کرد. قه‌دی بیه‌که‌شیان له‌ئاستی ته‌وقی سه‌ر نیشانده‌کرد، به‌موو بلن‌د و نه‌وی تیدا نه‌بوو. ئه‌و هاوینه‌ی وینه‌ی (کریمستی له‌که‌لینی په‌نجه‌کانه‌وه) گیرا،

به پټوانه‌ی داربى، كورې داربى سى په‌نجه له كچى داربى دريژتر بوو، به لام نه و هاوینه‌ی خوځيان بو چوونه قوتابخانه ناماده‌ده‌كرد، داربیه‌كه جياوازی نیوانیانی ته‌نھا په‌نجه‌یه‌ك پیشاندا، كور كه‌ميك نيگه‌ران بوو به و هه‌لنه‌دانه‌ی خوځى، به لام له دلى نه‌گرت و له دلى خوځى گوتى:

قه‌یناكه، خو هه‌لنه‌دانم به‌رانبه‌ر خه‌لكى نیه، به‌رانبه‌ر كچى داربیه.

مندالانى داربى پټكه‌وه ده‌چنه قوتابخانه، كور به چوونه قوتابخانه دلى زور خوځشه، ده‌بوو دوو سال پټشتر چووبا. ناوزه‌كانى نه و ئیستا خوینده‌وارن، گه‌یشتوونه‌ته پولى سیته‌م، كور له بیریه‌تى، دایكى ده‌یگوت:

كورم، ته‌سكه‌ره‌ت نیه، وه‌رتناگرن.

نه و سالیس نه‌ده‌چووه قوتابخانه، نه‌گه‌ر پیری گه‌پیده به كورې خوځى ناوونوسی نه‌كردبا. كور له بیریه‌تى كچ سالیك و شتیك دره‌نگتر چووه قوتابخانه، به لام دواكه‌وتنى وى په‌یوه‌ندى به ته‌سكه‌ره‌وه نه‌بوو، له بیرى نیه ه‌ویه‌كه چى بوو، هر له خووه ده‌لى:

له‌گینه له سه‌ر من راوه‌ستاىت!

جانتا له شان، شان به شانى یه‌ك ده‌چن و دینه‌وه، قوتابخانه‌یان دیوار به دیواره‌وه نا، به لام له ریزیکه و لیک

نزيك. هه ندى كه رت گوڤيان له زهنگى يه كتر ده بى،
قوتابخانه كان له و سهر جاده يه ن كه ده چپته وه مزگه فته كه ي
دهرويش، دهرويش، كچى داربى زور خوشده وى، ههر
جارى تووشى ده بى، توند له باوه شى ده گرى، ماچى
دهكات و چوكلىتى ده داتى، كچه چوكلىته كه كه رت دهكات و
بۇ كورپه راده گرى:

ئو كه رته بۇ تو.

كورپه دهستى بۇ نابات و ده لى:

ناخوم.

كچه له دلوه ده لى:

نه يخويت، منيش ناخوم.

دهرويش براده رى بابى كچه بو، به دهستى خوشى
تهرمه كه ي شووشتووه، جارىك، كچى داربى ده لىته
دهرويش:

مام دهرويش، هاواريش ماچ بكه، براده رمه.

له و روزه وه دهرويش هه ردووكيان ده گريته وه باوه ش
و دوو په نجه تووكنه كانيش دوو چوكلىت له گيرفانى
دهرده يئن، كه رته سهر بازى كيش دوو چوكلىتى بۇ
راگرتن، به لام وه رياننه گرت، دايكى كور گوتبووى:

له سهربازهكان و له گولينگدارهكان نزیکهبنهوه و
شتیان لی وهرنهگرن.

مندالانی داربی له قسهی دایک دهرندهچوون، تا بۆیان
کراپا، دوور له سهربازهكان دهرۆیشتن و دههاتنهوه ساکه
گۆرهکهی ئه و بهری کهندی که تا نزیک قوتابخانه و نزیک
مالی گولینگداران دريژدهبووه، هه مووی سهرباز بوو،
چادریان هه لدا بوو. له مندالانی گه رهک ته نها گولنی له
سهربازهكان نه ده گه راپه وه و به قسهی که سی نه ده کرد،
چۆنی ویستبا، وای ده کرد، چی ویستبا، ده ببرد، کوئی
ویستبا، ده چوو. رۆژانه ده چوووه ناو سهربازهكان و
که رتکه سه موون و خواردنی ده هیتاوه بۆ بزنی و
قازه کانیان، گولنی زور جار به مندالانی داربیی ده گوت:

وهرن بچینه ناو سهربازان، مه ترسن، چمان لیناکه ن،
ئه گه ر قسه ش بکه ن، من چه قوم پییه.

به کوربی داربی ده گوت:

تو دارلاستیقت هه یه، له چی ده ترسیت؟

گولنی هه میشه چه قویه کی له بهرکی کراسه دريژه که ی
بوو، تا قه کچی گه ره کیش بوو که کراسه که ی گیرفانی
هه بوو. ئه گه ر دایکی کراسینکی بی بهرکی بۆ کرپیا، له
بهری نه ده کرد، تا گیرفانینکی بۆ تینه گرتبا.

سه‌ربازه‌کان سبه‌ینان به (حای و حوو) گه‌ره‌ک و
شاریان به‌ئاگاده‌ینا، مندالانی داربی شین و واوه‌یلا و له
خۆدانی ئەو سه‌ربازه‌یان دیوه، ده‌ترسان، زۆر ده‌ترسان،
کور جارێک گویی له پیری گه‌ریده بوو ده‌یگوت:

بۆ حوسین ده‌گرین و حوسینه‌کانی ئیمه‌ش راوده‌نین و
ده‌کوژن.

کورپی داربی له (حوسینه‌کانی ئیمه) تینه‌گه‌یشت، ده‌بی
یه‌ک له حوسینه‌کان بابی وی نه‌بی! شه‌رمیکرد لینی پیرسی.

سه‌ربازه‌کان به زنجیر له خۆیان ده‌دا و هاتوهاواریان
ده‌گه‌یشه‌ ناو سه‌رشۆرکی مالی کورپی داربی و گره‌ی
په‌له‌میزی ده‌بری، کور ده‌یگوته‌ کچ:

گریانی سه‌ربازه‌کان له ده‌نگی په‌له‌میز گه‌وره‌تره، له
ناو سه‌رشۆرک گویم له شین و رۆپۆیان بوو.

کچی داربی ده‌لی:

ئه‌وانه‌ کینیان مردووه، وا به‌و شیوه‌ شین ده‌گیرن؟

کورپی داربی ده‌لی:

حوسین مردووه.

کچی داربی ده‌لی:

حوسین! ئه‌ها ئه‌و حوسینه‌ نه‌بی، ئه‌وه‌ی:

حهسه ن و حوسين كوژرانه

له كه نده كي فريدرانه...

كوپي داربي:

وا بزنام.

مندالاني داربي هر له سه رباز نا له مندالي
گولينگدارانيش دهرسان، نهوانه ي پياو و كوره كانيان
كلاوي گولينگداريان له سه ر بوو، گولينگ به سه ر گوښاندا
شوربوو بووه، مندالاني گولينگدار ناوه ناوه به به رده قاني
په لاماري گه ره كي داربييان دها. كه ره ټيك به رديك كه
دواي چه ند جار به عه رد كه وتن و هه لبه ز و دابه ز به
سه ري كوپي داربي كه وت و خوښ هات، هر نه و به رده
به گوښنگي يوسفيش كه وت و زيړه ي گه يانده ئاسمان.
يوسف ماليان له خوارئ له كولاني مؤسكو بوو، له گه ل
كوپي داربي هاوپول بوون، كچي داربي به ده سته
نهرمه كاني خوي ده سته سره كه ي خوي له سه ر برينه كه ي
كوپي داربي دانا و ده يگوت:

خه مت نه بي، تو له ي تو له و سه گبا به ده كه مه وه،
ده يناسمه وه، به رده قاني ره شه كه بوو، زرته زه لامه چلمنه
پيسه كه، ناوي هه سويه.

گولئ به سه رداهات، گوتي:

بلی کئی سہری شکاندوویت؟ نہ گہر میری
گولینگدارانیش بیت، چہ قویہ کی لیدہم.

گولئی نازا بوو، ہرچی ویستبای لہ دەستی دەہات،
تاقہ چہ قوکیشی گہرہک بوو، لہ ہہندی جی گہرہک بہ
گولئی دەناسرایہ وہ، دەیانگوت گہرہکی کچہ چہ قوکیشہک،
تاقہ گہرہک بوو لہ شار کہ چہ قوکیشی کورپی تیدا نہ بیت،
گولئی و بہس.

بہ گولییان نہ گوت و سہر شکانہ کہیان شارده وہ و
نہ یانہیشٹ مائی بزانی.

مندالانی داربی تا فیرہ خویندہ واریش بوون، روژی
جاریک زورانییان دەکرد، سہرہتا بہ زوری بای کورپی
داربی بوو، دواتر بای کچی داربی، کہم مندال ہہبوو لہ
زورانی لیکدی توورہ نہ بن، مندالی بنکہ وتوو، رقتکی لہ دل
ہہر ہہلدہگرت، بہ لام مندالانی داربی لہ وہدا مندال نہ بوون.
بہر لہ وہی واز لہ زورانی بینن، شلوکوت دەبوون، بہ لام
کہس پشتی بہ عہرد نہ دەکہوت، بووہی گہمہ کوتایی بی،
ہہرجارہی یہ کیان دەیگوت:

دہی بردتہ وہ، من وا کہ وتمہ بنہ وہ.

بہ قسہی شہلہ وازیان لہ زورانی ہینا، بہ لام حہزی
زورانی ہہر ما، زور کہرہت بہ نیازی زورانی باوہشیان

دهكرددهوه، سارددهبوونهوه، قسهی شهلهی
شامینۆكفرۆشيان بېردهكهوتهوه:

نهكهن، نابئ كچ و كور زورانی بكهن.

چ تینهگه یشتن بۆچی نابئ كور و كچ زورانی بكهن،
لهگه ل ئه وهش وازيانهینا.

سبه پینانیک له ریی قوتابخانه، شامینۆكفرۆش به
ته و سه وه ده لیته مندالانی داربی:

ئیه چه ند له یه ك دین! یه كتان ده لئی شامینۆك و
یه كتان لۆبیا.

سه ره تا له شامینۆك و لۆبیا تینهگه یشتن، كچی داربی
نازانم، به لام كورپی داربی ئه ورۆژه چ ئاگای له وانه نه بوو،
هر بیری له و قسه یه ده كرده وه. له پر كور هه ستیكرد
پرسیاری لیکراوه، به لام تینهگه یشتن چ پرسیاریکه و له
لایه ن كیوه. بیدهنگ بوو، پرسیاره كه دووباره بۆوه، هیشتا
به شوینی خۆی نه كه وته وه، نه یزانی له كوئییه و پرسیار
چیه. ده بوو شتیک بلن، كه وته باریکه وه ئه گهر شتیک نه لئ،
تووشی كیشیه كه ده بی. بۆ ده رچوون له و كیشیه ته نها
وه لامه. كور چه ندی سه ری هیناو برد جگه له دوو وشه،
وشه یه كیدی نه دیته وه. كور وشه ی پینه ما، له دنیا وشه
نه ما، هه یه و نیه ته نها ئه و دوو وشه یه یه كه له سه ر
زاریه تی و له سه ر فرینن. هه ستیكرد قوتابییه كه ی ته نیشتی

دهيه وي يارمه تي بدات، به لام پيرانه گه يشت، ئيدي چار نيه
وشه كاني فراند:

شامينوك و لوبيا.

بۇلىك پىنكه نين و زلله يهك كورپى داربى هيتايه وه ناو
پۇل. زلله كه توند بوو، بن گوینی قاوه یی هه لگه راند، به لام
سه يربوو، هاوار هاواری لینه لنه ستا، نه شگريا، سه رى
خوى داخست. به خيال سه رى خسته ناو مه نجه لى
شامينوك و لوبيا وه تا زهنگ ليدرا كه سى نه ديت. كورپى
داربى له گهل زهنگ، له ناو مه نجه لى خه يالى شامينوك و
لوبيا وه له مه به ستي شه له تيگه يشت كه كچى داربى
شامينوكى سپيه و خويشى لوبياى ره شه لگه راو.

كورپه ست په ست، كر كر، تا گه يشتنه وه مال كچ مينا
خولخولو كه له دهورى ده سوورايه وه، له پيشى راده وه ستا،
رى ليده گرت، جانتا كه ي راده كيشا. كورپه زلله ي ماموستاى
بو كچ نه گيرايه وه.

هاوار، هاواری دنيا له هه ناوى په نگیخوار دۆته وه، كچى
داربى رهنگه هه ر له ده رگاوه جانتا كه ي تنه لدا بى، پينا چى
تيكه نانتيكى خوار دى، هاته مالى كورپى داربى. كورپه له كن
دايكى به سه ر خوى ناهينى.

باران نم نم ده بارى، داربى كه سكه چيته وه، به لام زور
پر نيه. مندالانى داربى له بن داربى دلۆپه باران ده گر نه وه،

كچ زور له كور دهكات، كور پشت له كچ دهكات و به
شهرمه وه سهرهاتي زلهي بؤ دهگيريته وه. كچ به بازي
ديته پيش كور و ته ماشاي روومه تي دهكات:

سه گباب ماموستا.

هزار جوين بؤ ماموستاي زله ده نيري، له گه مهي بن
داربي كور هه ندي هنيور بؤ وه، به رويشني كچ هنيور پيش
روي.

شه و درهنگه، هاوار له بهر هاواري هه ناوي خه وي
ليناكه وي، داكي ده زاني شتيك بووه، به لام هاوار چ نالي.
كور بير له بابي ده كاته وه، ئه گهر ليزه با، زله كه ي بؤ
ده گيرايه وه، تا توله ي بكاته وه. پيري گه ريده ش پيره و
تواناي توله كردنه وه ي نيه.

شه و درهنگه، له ده رگا ده دري، پيري گه ريده هاوار
دهكات:

كچم، ده رگايه ...

پياويك سهره تا ناميز به پيري گه ريده دا دهكات، ديه
ژووري، كوري داربي ته نها له وينه ديتوويه تي، پياويكي
كه له گه تي ره شتاله ي چاو و برو ره ش، بهر له وه ي داكي
پيبناسيني، دهبناسيته وه:

+ تو بابه ي؟

- من بابەم.

+ سبەى تا له قوتابخانه ديمهوه، نارۆى؟

- ئيدى بهجيتاناهيلم و هه موو شهوئ له ماليم.

كوڤ چه ند رسته يه كى له گفتوگوى ئه و شه وهى پيرى
گه ريده و بابى تا ئيستاش له گوئيه، رسته يه ك هه ينى
شتيكي ئه وتوى تينه گه يشت، پيرى گه ريده:

بيستمه وه ترك به دامركانه وهى ئه و ئاگره نيگه رانه،
من به نيگه رانى ئه وان دلخوشم.

باب:

دوژمنانت هه ميشه نيگه ران بن.

كوڤ له باوه شى بابى زله لى له بيرده چيته وه، ده چيته
خه ويكى قووله وه. سبه ينى زووتر له روژان ده چيته دووى
كچى داربى، تا هه والى هاتنه وهى بابى پيرابگه يه نى، به لام
له سه ر ده رگا، هيشتا دهنگى ليوه نه هيناوه، شتيكى
بيرده كه ويته وه، په ژيوانده بيته وه له گوئنى هه والى بابى.

دلخوش دلخوش ده چنه قوتابخانه، هه ر كوڤى داربى
نا، چه ند منداليكيديش دوئنى بابيان هاتبووه، دوئنى روژى
هاتنه وهى بابه كان بوو، ماموستاى زله گوئى:

مافمان وهرگرت، باب و براکان دینه‌وه مالی خویان،
جهنگ نه‌ما.

مندالیک که له پشت کوری داربی داده‌نیشست، دهستی
هه‌لبری:

مامؤستا، توش به دار و زلله لیمان ناده‌ی؟

مامؤستای زلله، تا زلله‌یه له بن گوئی دا، مندال له
هه‌لبرنی دا، روومه‌تی سوور سوور وینه‌ی گولاله سووره
هه‌لگه‌را. مندالیک له و سه‌روه له تهنیشست یوسفه‌وه که له
هه‌موویان باخوشتتر بوو، به چریه، به لام مامؤستا گوئی
سووکه:

جهنگ ماوه.

مامؤستای زلله، منداله‌ی بانگکرده پیش ته‌خته‌ره‌ش،
یازده راسته‌ی له سه‌ر تی له دهستی دا و گوئی:

یازده‌ی ئازار بو میلیله‌ت، یازده راسته‌ش بو تو،
که‌رباب.

مندالانی داربی سه‌یوانیان هه‌لداوه و به بن باراندا
به‌ره و مال دینه‌وه، کچ هه‌ستده‌کات، دوو سه‌یوان لیکیان
دوورده‌خاته‌وه:

+ سه‌یوانه‌که‌ی خوت هه‌لگره، وه‌ره بن هی من.

- نا، تو وهره بن سهیوانی من.

به قسهی دهکات، له بن سهیوانیک ورد ورد سویسکه
ئاسا بهریوهن و بارانیش له پشتین بۆ خوارهوه تهریان
دهکات، کچ دهلی:

+ ئه ورۆ ئیمه ئه ی ره قییمان گوت.

- ئیمه ش گوتمان.

تا ئه و رۆژه مندالانی داربی له قوتابخانه گوئیان له ئه ی
ره قیب نه بووبوو، کچ دهلی:

+ له پۆلی ئیمه چوار کچ دوینی بابیان هاتبوو.

- له پۆلی ئیمه ش.

+ ئه گهر ئیمه ش بابمان بمایه، دوینی دههاتنه وه.

کورپی هاته سه ر زاری بلنی بابی من نه مردوو هه وه که
له مالتیه، گنیرایه وه. له پیر له پرمه ی گریانی دا، کچ
سه یوانه که ی له دهست وه رده گری و دهلی:

+ نه مزانی، مه گری، ئی خۆ منیش بایم نیه و ناشگریم.

- بۆ خۆم نا، بۆ تو ده گریم.

+ بۆ من مه گری، من گریانم ناوی.

کور به کولتر گریا، له کچ دوورکه و ته وه. باران و فرمیسک له سهر رووی کور تیکه لېوون. کچ خوئی پیرانه گیرا، فرمیسکی خوړ خوړ تیکه لئی باران بوو. مندالانی داربی له گهل بارانی ده گرین، له پیش ده رگا فرمیسک وشکده بیته وه.

کور له سهر ده رگاوه ژنیک ده بینى، به شیوه یه که رازاوه ته وه، بووکی به و رازاوه ییه نه دیتووه. تا ورد لینی وردنه بووه نه یناسیه وه. دایکی ده لینی له بهرگی فریشته یه، زور جاحیلتر بوته وه، ده لینی له تمه نی خانزاده. کور هه سته دکات، دایکی له هه موو دایکان که تمه نتره، له جوانیش چ کچ و ژنیک شان له شانی نادهن. پیش په یدابوونه وه ی باب، دایک جلکی جوانی له بهر نه ده کرد، کور له بهر خو یه وه ده یگوت:

خوئی بام زووتر ده هاته وه.

کچ دوا پارووی هیشتا له زاره، به جلکی قوتا بخانه وه، دیته وه بن داربی. چوله، سهر به هه وشه دا داده گری. کور رانه مریشکینی به ده سته وه، ده یداته کچی داربی، هه تا وه ریگرت ماندووبوو. کچ له په نجه ره وه پیاویک ده بینى، ده پرسى:

+ ئه و پیاوه کینه له مالتان؟

- دایکم ده لئی ده یکه مه بابت.

دياره ئه و رسته يه وا به ئاسانى به ميٿسكى كورپى داربيدا نه هات، تا ريكيخست و بريارى گوتنى دا. زورى ويست. باشبوو كچى داربى پيش بيستنى، گوشته كه ي خواردبوو، دهنه دوور نه بوو له دهستى به رييته وه. دامه، زور دامه. كور هينده ي نه مابوو باوه شى پيدا بكات. كچ هه لات، كـوـر كه و ته دواى، پيینه گيـرا، گه رايه وه، شه رميده كرد بچيته مالىان، رهنگي سى جار نه چوو بيته مالى كچى داربى، هه ر له سه ر ده رگاوه بانگيده كرد، روژى دوايى له سه ر سه كوژى بن داربييه كه:

مينش گوتمه داىكم:

بابم دهوئ.

گوتى:

بابى چى!

گوتم:

هاوار بابى په يدا كرد.

گوتى:

ئه وها نيه، كچم.

كچى داربى ده ليته كورپى داربى:

ئه وها نيه كچم، چيه؟ تينه گه يشتم.

کور به دلته‌نگییه‌وه:

نازانم، له دایکت بپرسه.

چهند روژیک دواى هاتنه‌وهى باب، کهند هه‌ستا. کور
ده‌ستی به پارانه‌وه‌کانى کرد، هه‌رچهند وهک پيشان
نه‌ترسا. ديتى بابى پيمه‌رهى هه‌لگرت و په‌رپيه‌وه، له‌وه
به‌روهه روخواو روخى کهند که‌وته هه‌لکه‌ندى عه‌رده‌که،
دوو سى پياویش چوونه يارمه‌تى. کور چهندى سهر ديتنى
و ده‌بات له کارى بابى تيناگات، له بابى پرسى، به‌لام له‌به‌ر
دهنگى رووبار و باران دهنگى له رووباره‌که نه‌په‌رپيه‌وه و
نه‌گه‌يشت، له دايكى پرسى، دايک گوتى:

بابت که‌نده‌که دوورده‌خاته‌وه.

کور ئاسووده بوو، يه‌کيک له پارانه‌وه‌کانى گه‌يشتووه،
باب و دوو سى پياو، دوو سى روژ دريژه‌يان به
پيمه‌ره‌کارى دا، ئيدى لافاو دوورکه‌وته‌وه، چيدى ئاو
نه‌گه‌يشته سهر سه‌کوى بن داربى.

ده‌مه‌و ئيواره‌يه، نه‌گه‌ر له سهر بانه‌وه به‌رى خو
به‌ديتن، ويده‌چن تازه روژ گه‌يشتبته سهر مناره، هيشتا
به قه‌ديدا دانه‌به‌زيوه. له‌وه به‌رى که‌نده‌که، له گوپاييه‌که،
جى توپانى، ناگرينگ کراوه‌ته‌وه، گه‌ره‌ک ناگرى وای به
خووه نه‌ديوه. سالانى پيشتریش ناگر ده‌کرايه‌وه، به‌لام
ناگرى نه‌و ئيواره‌يه جيايه. له چاوى مندالانى داربييه‌وه

بلیسه‌ی له دارتيله که بلندتره، دووکه‌لیش گه‌یشتوته ئاقاری
ئه‌ستیره، به دیار ئاگر و دووکه‌له‌وه، چاو له ئاسمان:

+ ئه‌وشه‌و ئه‌ستیره هه‌لنايه.

- له‌به‌ر چی؟

+ له ترسی دووکه‌ل.

-ئه‌ستیره به دووکه‌ل کویر ده‌بی!

وردو درشتی گه‌ره‌ک به ده‌وری ئاگره‌وه، له هه‌موو
لایه‌کیشه‌وه (ئه‌مرۆژی سالی تازه‌یه) ده‌بیستری و
ده‌گوتریته‌وه. مندا‌لان به ده‌وری ئاگردا ده‌خولینه‌وه. له
خولانه‌وه‌ی ده‌وری ئاگریش مندا‌لانی داربی به ته‌نیشت
یه‌که‌وه‌ن و له هه‌ر خولانه‌وه‌یه‌کیش ده‌ستیک له پشتینی
بابی کورپی داربی ده‌ده‌ن، به‌بیری دینه‌وه:

+ سبه‌ی زوو ده‌مانبه‌یته نه‌ورۆز!

- زوو زوو ده‌چین.

باوکانه ده‌ست به سه‌ر هه‌ردووکیاندا دادینی، ئه‌و پیاوه
له ناو پیاوان ده‌لئی دارتيله راوه‌ستاوه. له ته‌نیشت پیری
گه‌ریده‌ی بابیه‌وه که خۆی به سه‌ر گۆچاندا داوه و چاوی
زیتی له ئاگر بریوه، جگه‌ره به لایویه‌وه، ده‌مانچه به
نیکیه‌وه، تیلاک خوار، پۆشته، ئه‌و پیاوه له گه‌ره‌ک
له‌میژبوو، هیشتا هه‌ر له چیا بوو به تۆله‌ستین ناوی

رۆيشتبوو. كورپى داربىش بىستبووى، به لّام تا نه هاته وه نه يزاني تۆلهستين باوكيه تى. كورپى ده بىستوه، له مندالانى گه رهك سه رهاتى تۆلستينى ده بىستوه، به لّام تا كچى داربى له رى قوتابخانه تۆلهستينى نه هيتايه ناو قسانه وه، كورپى داربى لى نه بووه مهراق. ئه و رۆزى ئاگر كردنه وه كه يه خه ي داىكى گرت، بابى بوى نه ده گىرايه وه، بۆ كه سى نه ده گىرايه وه، داوايلى كرد كه به وردى بوى بگىرته وه و لى پرسى:

+ دايه، ئه وه ي خه لك ده لى راسته؟

- راسته، زورى راسته، تۆ گچكه بووى، جاشىكى گه و ره هه بوو، چ جاش، جه رگى چهن دان ژنى سوتاندبوو، چهن دان ژنى بىوه ژن ئىخستيوو، چهن دان مندالى بى باب كردبوو.

+ ئى، ده زانم جاش چيه.

- چيه؟

+ جلك و چه كيان وه كوو هى بابمه، به لّام دوژمنى بام بوون، پيشان له سه ر جاده ده مدىتن، ئىستا بزرن.

- ئا، رۆزىك ده سته يهك له قه راخ شار رى لى نه گرن چه ند جاشىكى لى نه كوژن، به لّام خوى به ر ناكه وى و ده رده چى.

+ بابم له گهل ئه و دهسته يه ده يئ؟

- نا، قسه م پيمه بپره.

كوپى داربى دهستى له سه زارى خوئى نا، دايكى
پينكه نى و دهستى پيكرده وه:

جاشه كه شيت و هار ده بيت، سبه يئى له مال ديته
ده رى، سويند ده خوا هه كه سينك رانكوچو خه ي له بهر
بئ، جگه له جاش، بيكوژئ. له بن ئه و پرده وه دهست پيكرده كات
كه گاميشه كه بوئ هات و زيړاندت، تا ده گاته سه ر ئه و
پرده گچكه كه ي شووشه له پيت راجوو و خوئين
نه ده وه ستا، حه فده گه نج له خوئين ده گه وزينيت. شه ش روژ
گه ره كى نيوان دوو پرد شينيان گيړا، شار ره شى پوئشى،
روژئ حه فته م بابت توئه ي گه ره ك و شارى ستاند،
جاشه كه ي له خوئين گه وزاند.

ئيدى كوپى داربى له خوشيدا، له سه زه وى
جيينه ده بووه، ده يويست بفرئ و له ئاسمانه وه هاواربكات:

من كوپى توئه ستينم.

ده يويست به ماموستاى زلله ش بلئ:

بابم توئه ستينه!

به لام بابى زوو ئاموژگارى كرد كه له هيچ جيبه ك، له
كن كه س نه لئى توئه ستين بابى منه و خوت به من

هه‌لمه‌کیشه، ئه‌گهر مندالانیش باسیان کرد، تو گویان
لیزنامه‌گه. کور نه‌یزانی مه‌به‌ستی بابی له‌مه‌چیه، به‌لام به
قسه‌ی کرد.

روژ له‌سه‌ر ئاوابوونه، ئاوابوو. له‌و لا و له‌و لا بووه
ته‌قه، هینشتا تاریک دانه‌هاتوو، ئاگر جوانتر بلیسه‌ده‌دا،
ته‌قه پتر بوو، ئاسمان پرپوو له‌گردار، توله‌ستین ده‌لی:

با بچینه‌وه‌مالی.

ده‌ستی له‌ده‌ستی باب، کچه‌ش ده‌ستی له‌ده‌ستی بابی
وی، په‌نجه‌کانی کور نه‌رم ده‌گوشی، ره‌نگه‌په‌نجه‌کانی
کچی داربیش بگوشی. چ ئارامبه‌خشییه‌ده‌ست له‌ده‌ستی
باب، له‌و‌ساته‌ئارامبه‌خشییه، کور هه‌سته‌ده‌کات، ده‌ستی
بابی شل ده‌بیت، ئای! بابی ده‌که‌ویت، به‌هیاوشی پشتاو
پشت ده‌که‌ویت، خوین به‌سینگییه‌وه، گویی له‌بابیه‌تی:

ئای له‌ته‌قه‌ی خو‌شی!

کور خوین ده‌بینی، هینده و ته‌واو.

روژ بو‌ته‌وه، کور چاوه‌لده‌گلوئی، خوین له‌سه‌ر
سینگی بابی ده‌بینی، هاوارده‌کات:

+ باب، بابم، له‌کوئییه؟

- مه‌ترسه، له‌خه‌سته‌خانه‌یه، دیته‌وه.

دایکی به خۆیه وه دهگوشی و سویندی بۆ دهخوات که
باوکی نامری و چاکدهبیته وه، به لام کور باوه به دایکی
ناکات. له باره ی بابیه وه درۆی زۆر له دایکی دیوه، پیش
هاتنه وه، بۆ پرسیری:

دایه بابم له کوئییه؟

هر جاره ی جیه کی دهگوت.

که ی دیته وه؟

ئه و جیژنه نا، جیژنه یه کیدی.

زۆر جیژنه هاتن و چون، باب نه هاته وه، کوری داربی
دوا درۆی دایکی له بیره:

+ بابت چۆته هه جی.

- له گه ل حاجیه کان دیته وه؟

- نا، درهنگتر دیته وه، بابت هه زی لیه زۆر له هه جی
بمینیته وه.

کور له بیریه تی، دایکی درۆی بۆ ده کرد و درۆی
پیده که رد، ده یگوت:

کورم، له کن که س نه لئی بابم له هه جیه، بلێ ده مینکه
مردوه.

کور که رته تی پرسبیاری بابی له پیری گه پیده
باپیری شی کرد، ئه ویش هه ر به پیری گه پیده گازیده کرد، له
گه رکه کی، له شار ورد و درشت، یار و نه یار، خزم و بیگانه
به باپیری کوری داربییان ده گوت پیری گه پیده، که م
که سیش دهیزانی ئه و (گه پیده) یه که ی و چون به و پیاوه
به ته مه نه وه نووساوه:

پیری گه پیده، بام دیته وه؟

پیری گه پیده:

بابت روژیک دی په یدابیته وه، به لام نازانم که ی.

پیری گه پیده درۆی له گه ل نه کردبوو، چوو له لای،
لئیرسیه وه، گوتی:

دنیابه، بابت چاکه بیته وه.

به لام کور دنییا نه بوو، دوو روژ دواتر چوو
خهسته خانه، بابی له سه ر پشت راکشابوو. که وتنی کن
ئاگره که ی بیرکه وته وه، قسه ی له گه ل بابی کرد، به لام
هیشتا له قسه ی دایکی دنییا نه بوو. پئیوابوو له وهش
درۆده کات و بابی چاکنابیته وه، به بابی گوت:

+ بابه، دایکم درۆناکات؟

- درۆی چی؟

+ دهلی تو چاکده بیته وه.

- نا، دایکت له باره ی منه وه زور دروی بۆت کردوه،
به لام له وه بیان راسته کات، من نامرم.

ئه وه نه ورۆزه گهره ک هه مووی له ریی خهسته خانه
بوو، کهس نه چوو ه نه ورۆز، مالیک له و سه ر نه بی، که
پیاوه که ناوی به هرام هه مه دانی بوو. گهره کی تۆله ستین
هه مووی هه فتا مالیکه، له گه ل دوو هه ساری گهره ی
به رانه ر یه کتر، ماله کانیش په رتن، که میان بانیان به سه ر
یه که وه یه، به لام هه موویان سه ردانی یه کتر ده کهن، کچی
داربی ده لیته کوپی داربی:

+ بابت چاکده بیته وه، خه م مه خو.

- نا، چاکده بیته وه.

+ کاتی هاته وه منیش ده بمه کچی وی، بابی دیم ناوی.

- چه ند خو شه.

تا تۆله ستین له خهسته خانه نه هاته وه، کوپی داربی
باوه پی نه بوو چاکبیتته وه. وا چوو بووه میشکیه وه که
خهسته خانه جیی مردنه، زوری بیستیوو که فلان کهس له
خهسته خانه گیانی سپارد. ئه و رۆژه ی تۆله ستین
گه یشته وه مال، ئیدی کوپی داربی نه ک هه ر له درۆکانی
دایکی خو ش بوو، بگره گه یشته ئه و باوه پی دایکی

هەرگیز درۆی نه کردوو. بابیشی به راستگویی ناسی، به لām له هه مووی پتر به راستگویییه که ی کچی داربی سه رسام بوو، پینگوت:-

+ چونت زانی بابم چاکده بیته وه؟

- خه ونم دیت، له خه ونی ئه تو گوتت بابم نامری.

مندالانی داربی له دواي په یدابوونه وهی توله ستین، هه ستیان به زور گۆرانکاری کرد. به سه ر قوتابخانه و گه رهک و ده وره بهر و سروود و گۆرانیدا هات. پینشتر سرووده کان قاچاخ بوون، ته نها له رادیۆکه ی پی ری گه ری ده وه به خشه خش و هانی هانییه وه ده بیستران، به دهنگی نزم و نه ده بوو بگه نه ده ری. داک ده یگوته کور:

له کن که س نه لئی گوی له و گۆرانیا نه ده گرین.

ئیسنا ئه وه (پینشمه رگه) ده ستی (شه هیدان) ی گرتو وه و به (ئهی ره قیب) ه وه به گۆره پانی قوتابخانه و ناو پۆل و کۆلان و جاده و هه ربوونه و ورد و درشت ده یانلئینه وه.

پاش په یدابوونه وهی توله ستین، سروودی نوێ په یدا بوو، گۆرانیی تازه، چه ند خانوویکی دی له گه رهک قیتبوونه وه و مالی تازه هاتن، مندال زیادی کرد، گۆلینگداره کان که س نه یزانی ئاسمان هه لیکیشان، زه وی قووتیدان، کتوپر و ندابوون. له رییی که له مالئوه ده چیه قوتابخانه، به لای چه پدا یه ک پارچه که سکاییه، گه نم و

جۆيە و بەژنيان كردهوه، كچى داربى كه دهلىنى برکه جۆيه
راوهستايه، دهلى:

گولينگدارهكان له پىر بزر بوون، تۆلەم له چلمنهكه
نه كردهوه.

كورى داربى به برکه گهنم دهچى، دهلى:

لينيگه پى، لۆ خۆمى لينيگه پى، هر ده بيبنمه وه.

كچ دهلى:

حه زمده كرد من تۆلە بکه مه وه.

كور دهلى:

بابم به ده مانچه تۆلەى كرده وه، من به دارلاستيق
ده يکه مه وه.

كورپى داربى به دارلاستيق خۆى باده دات، وا ده بيبنى
چه كيكى باشه بۆ خۆ پاراستن و تۆلە، ئەو رۆژەى پيرى
گه ريده رييدا دارلاستيقى هه بى، خەنى بوو، گوتى:

مه رجه كهت له سه ر چاوم.

پيرى گه ريده به و مه رجه مۆلەتى هه لگرتنى دايه كورپى
داربى كه به گالتهش روى دارلاستيق نه كاته داربى و
يه ك به رد چيه نه يگرته بالداران، پيرى گه ريده ده لپته
كورپى داربى:

ئەو داربىيە پىرۆزە، بابت بە دەستى خۇى چاندى،
دايكت ئاويدا، من دەپپارىزم لە بەردى مندالە ورتكە، توش
لە سىپەرەكەى گەمەدەكەيت.

پىرى گەرىدە ئىشكگىرى داربىيە، بۇيە فرندە بى ترس
لە سەرى دەنىشەنەو و بە ئاسوودەى دەخوئىن.
بالندەكانى ناو داربى لە تەقەى سەربازەكانىش ناترسن، تا
داربى مابىن لە خوئىندن ناكەون.

بابىش كە بىستى كور بە مۆلەتى پىرى گەرىدە
دارلاستىقى ھەلگرتووه و مەرجهكەشى نەشكاندووه، رىى
لىنەگرت. تەماشائى دەست و دارلاستىقىشى دەگرد كە زور
جار دارتيلەكەى ئەو بەرى كەندى دەگردە نىشانە و كەم
جار ھەبووه زرىنگەى لىتوھ نەھىنى. بابى تا دارلاستىقى
لىتوھرنەگرت و سىزەى لە دارتيل نەگرت، نەيزانى
كورەكەى يەككە لەو نىشانىكىنانەى نە مندال و نە گەورە
باى نابەن. باب دە بەردى دەھاوئىشتە دارتيل ئەگەر
بەردىكى پىنكەوتبا، بەلام كور لە دە بەرد نۆيانى مسۆگەر
بوو. كور دەلئتە باب:

ئەوجا دارتيل چىە! راوہستە لە تىلەكەى بەدم.

دارتيلەكە دوا دارتيل لە سەرى رۆژھەلاتەو، تىلىكى
بارىك لە سەرى دارتيلەو بە لارى ھاتبووه ناو ەرد،
كورى داربى دارلاستىقى ھاوئىشتى، دەنگى نەھات بەلام

بەرد ھەلقۆزىيەو، باب كۆرى گرتە باوھش و ماچبارانى
كرد، كۆر دەلىتە باب:

ئەگەر بەردىك لەو تەلەى سەر سەرھوھ بەدەم، لە كاتى
گەرئانەوھ نايىتە كارەبا؟

باب دەلى:

نا، لىئىدە...

چوونە بن تىلەكان، ھاويشتى، بەرد رۆيشت، رىك بە
تەلى سەرھوھ كەوت و لە تەنىشت خۆيان كەوتەوھ.

پىرى گەرىدە دەلى:

بىرنۆى بەدەيتى، دەرزى ھەلدەگرئ.

رۆژىك لەو بەرى كەندئ پىاو نىشانەيان دانايەوھ،
مندالى گەرەك لە پشتيان راوھستابوون، كچى داربىش
لەوئ بوو، بە زور تۆلەستىنيان برد، ئەو پىاوھ دەيگوت:

من باوھرم نە بە تەقەى خۇشپىيە، نە بە نىشانەدانانەوھ.

ئەو رۆژە نىشانە جگەرە بوو، ھەموو ھاويشتيانى،
جگەرە بەلاى نەگەيشتى. تۆلەستىن نىشانەى لىگرت،
ھەلاھەلاى كرد، بووھ چەپلە و فىكەكىشان، دەنگى كۆرى
داربى لە ناويان ديارە (بژى بابە، بژى بابە)، كۆرى داربى
دەلى:

منیش تئیده گرم.

پیاویک دهلی:

دانیسه به رخم، تو چوزانی ته قه بکه یت.

باب دهلی:

چه کی وی دارلاستیکه.

پیاوه که دهلی:

ثافه رین، ئە گەر لیتدا، نیو دینارت دده من.

باب جگه ره یه کی بۆی دانا یه وه، کور به ردیکی ره شی
خری له گیرفانی دهرهینا، سیره ی لینگرت، تۆزی لیههستان،
ته ماشاده که ن جگه ره هه لا هه لا بووه، مندالان کردیانه
چه پله لیدان و درووشم هه لدان:

بژی هاواری کوری تۆله ستین.

مندالان هه موو کربو بوونه وه هیشتا (بژی) ی کچی
داربی دههات، پیاوه کان ده لینه تۆله ستین:

وه لا ئە گەر کوره کهت بتگاتی.

کور زۆر دلخۆش بوو، پیاوه که دهستی له بهرکی
راکرد، نیو دیناری دهرهینا، چهندی کردی کوری داربی

وهرينه گرت، بابيشى و كچى داربىش پييان خوش بوو كه
وهرينه گرت.

سهربازه كان چادريان ده پيچايه وه و له زيليان
بارده كرد. كور به باركردنى سهربازه كان خهنى بوو، ناخر
ريى تاغه دارخورماكه يان گرتبوو، كى ده يويزا لى نزيك
بيته وه، روى گولله كان له و بوون، هر كاتى له ناو
سهربازه كانه وه دهنكى ته قهيه ك هاتبا، پيرى گه ريده
دهيگوت:

ئو ترسنوكانه ديسان دارخورمايان كرده نيشانه.

دارخورمايه ك له سهر باني مالى كوره وه جوان ديار
بوو، چند حه زى ده كرد له نزيكه وه ديتباى، كور ديتى:
دوو سهرباز فهرده ئارديكيان هه لگرتوو، هاتن، هاتن له
پيش ده رگا له نزيك دارببيه كه يان دانا و روښتن، پيرى
كه ريده چاوى لى بوو، ته ق ته ق به گوچانه وه هات، گوچانى
كه يانده فهرده، پرسى:

+ ئه وه چيه، ئو سهربازانه چيان هيتا؟

- ئارد.

+ نه كه ن، ئو ئارده نه كه نه نان، سهربازى عاره ب وه ك
هى ترك و عهجه مانه، جيى متمانه نين، هيچيان
ليوه رمه گرن.

له دواى په يدا بوونه وهى توله ستين، قوتابخانه كهى كورپى داربېش به قوتابخانه يى نه ما، بووه مالى به پررسيكى گوره، وهك ده يانگوت زور له جاشى گوره گوره تر، له توله ستينيش گوره تر. قوتابخانه بووه مال و چهند تفهنگچيهك له پيش دهرگا و سهر ديواره كان پاسه وانيان لى ده كرد. كور له وه تووره بوو، چون ده بى له سهردهمى باوك، سهردهمى توله ستين، قوتابخانه كهى بيته مالى كه سيك، به بابى گوت:

+ باب، لؤ قوتابخانه بووه مالى نه و پياوه؟

- چ بليم، منيش نازانم.

+ من دمه وي له قوتابخانه كهى خوم بم.

- قهينا، قوتابخانه ي ئيستاشتان نزيكه، له هى گولنار

هينده دوور نيه، تو له وه گهړئ، با بز انم.

كور هه سته كات باب ده يه وي بابه ت بگورئ، خوى

قسه ي به لايه كى دى برد:

باب، له بهر تو كه س له گهړهك نه چوونه سه يرانى، ته نها

مالى هه مه دانى چوون.

بابى گوتى:

منيش له جى وان بام، ده چووم.

کور دهلته بایی:

لو؟

باب چ وه لامناداته وه، به لام دایک، هرچهنده باب به
چاو پینده لئی که چ نه لئی، خوی پیناگیرئ:

کورم، کاتی خوی ئه و پیاوه له ترسی بابت هه لئو و
هه تا هه مه دان گیرنابئ، هر له وه شه وه بوته هه مه دانسی،
دهنا خه لکی گه ره کی خومانه.

کور دهلئ:

له بهرچی راوی ده نئ؟

دایک دهلئ:

هه مه دانسی کاتی خوی زور براده ری بابت بووه، به لام له
پر ده بیته دوژمنی.

کور دهلئ:

له پر....

باب دهلئ:

چیدی نامه وی گویم له و سه برده یه بیت.

دایک قروقه پی لیده کات، کور هرچی دهلئ و ده پرسئ،
دایک وه لامناداته وه.

باب دلّیتہ کوڑ:

لہ باتی نہ ورؤزہ کہ بتبہ مہ کوئی؟

کوڑ کہ میک بیردہ گاتہ وہ، دلّی:

بمبہ کن شہ مہ نده فہر.

باب دلّی:

تا ئیستا نہ تدیتتہ؟

کوڑ:

لہ دورہ وہ دہنگیم بیستوہ، لہ نـزیکہ وہ بہ
راوہ ستاوی دیتوومہ، بہ لام حہ زدہ کہ م لہ رویشتنی بیبیم.

چیشتانیکی درہنگہ، گہیشتنہ لای یاریگاکہ، لہ دورہ وہ
دہنگی شہ مہ نده فہر دی، کوڑ دلّیتہ کچ:

خیرا برو، ئیستا دہگات.

دایک دلّی:

غارمہ دہن، گہیشتن.

شہ مہ نده فہر بہ دیارکہوت، مندالانی داربی ہلده پرن و
چہ پلہ لیدہ دہن، شہ مہ نده فہر ہات و تینپہری، وا بہ جی پنی
شہ مہ نده فہر دا، بہ سہر ہیلی ٹاسنین، ہنگاو دہنن رووہ و
مالی شہ مہ نده فہر. کوڑ ئاوردہ داتہ وہ، دہبینی دایک و

باوک، هر یه که یان به سهر هیلیکه وه و جار جارهش
دهستیان دهگاته دهستی یه کتر، وهک بلنی یه کتر دهگرنه وه،
ئهو گهمه ی دایک و باوک سهرنجی راده کیتشی، چاویان
لیده کات. دهستی کچ دهگریت و فیتری گهمه که ی دهکات، به
گهمه ی سهر هیلی ئاسنینه وه له مائی شه مه نده فهر
نزیکه بنه وه، گوئی لینه، دایک له دایک بونی خوئی بو باب
دهگریته وه:

من هر جارئی که گویم له دهنگی شه مه نده فهر ده بی،
له دایک بونی خوم بیرده که ویتته وه، دایکم ده یگو:

ئهو روژهی تو هاتیه دنیا، شار بو یه که م جاری گوئی
له دهنگی شه مه نده فهر بوو.

باب ده لی:

وایه، تو سالی شه مه نده فهر له دایک بوویت، من ئه و
ساله م له بیره، وا بزانه م، ئا، هر له و سهر و بنده بوو، باجم
به دلشکاو ی و برینداری له مه هاباد گه رایه وه.

له گه رانه وه دهنگی (یازده ی ئازار) هات، دایک بانگی کرد،
مندالانی داربی که سهر یان به سهر ته په دوره که دا گرت،
هر دووکیان یازده ی ئازاری رهنگ سووریان هه لگرت،
کورپی داربی چه زیده کرد کریمستی با، یه ک کریمستی و
داره که ی له که لیتی په نجه کانه وه...

دایک و باوکیش سهرو یازدهی نازاریان به دهسته وه،
کور گویی لینه دایک دهلی:

یازدهی نازار بۆته ناوی ساردهمینی مندالانیش.

باب دهلی:

ئه گهر تالی تینه که ویت، یازدهی نازار وهک ئه و یازده
نازارهی دهستان شیرینه.

کور له ئه گهر و تالی تینه که ویت.

له گهرانه وهش به خه یال ههر لای گهمه ی سهر هیللی
شه مه نده فهر بوو، دهستی له دهستی کچی داربی بوو، ئه و
دهستگرتنه شی له بیرناچینه وه.

به هاتنه وهی تۆله ستین، به لوووعه ی ئاویش هاته مالی
مندالانی داربی، پیش تۆله ستین دایکه کان ده بوو به ستل و
ته نه که بچن له و به لوووعه یه ئاو بیسن که له نزیک
حه ساره که، له بن دارتوویکی گهره زور کات یه ک قامک
ئاوی لینده هات، جار جار ههش ده تگوت په لامیزه یه تا
ته نه که یه ک پر ده بوو، ده چوو یه لای حه سه ناغا و
ده هاتیه وه. ئاوی گهره ک له دهستی ئه و حه سه نه بوو،
بیست ته نه که ش ریزیان به ستبوو، بیره که زور دوور بوو
نزیک مالی یوسف، ژنیک ده یگوت:

تا گونی بۆ نه شیلن، ئاوه که به رناداته وه.

به راکيشانى به لووعه بۆ حەوشە، كورپى داربى
نەيدەزانى نە دلخۆش بى، نە خەفەت بخوات، دەبوو
دلخۆش بىت. داىكى لە كۆلى ئاو كيشان بۆو، چوار
وەرزەى سال لە رى ئاو كيشان بوو، جگە لە وەش
حەزىدە كرد سۆندەى ئاوى بە دەستەو بەگرى و پيش
دەرگا برشيني و ئاو بۆ داربىيەكە هەلدا. دەبوو خەفەتبار
بىت، گەمەى رى ئاو كيشانى لە دەستچوو. چەند خۆش
بوو كە لە گەل كچى داربى بە جووتە ستلىكى گچكەيان بە
دەستەو دەگرت و...

بە هاتتەوەى تۆلەستين، نەنە خانيش هاتە گەرەك، لە
نزيك ئاوەكە خانوويكيان قيتكردهو، نەنە خانيش بە پىرى
گەرپىدە دەلى پىرى گەرپىدە. تەمەنيان رەنگە ليك نزيك بى،
نەنە خان ژنىكى تا دەست هەلبىرى كەلەگەت، كەمىك كوور
بۆتەو، كراسىكى رەشى ئاودامەنى لە بەرە، ژنىكە
رەشتالەيه، رەشتالەيهكى روون، دەيانگوت پىرى گەرپىدە
گوتوويهتى:

رەنگى لە رەنگى ميوژ دەچى.

نەنە خان زوو لە گەل پىرى گەرپىدە بوونە هاوړى، زوو
زوو دەهاتە بن داربى، مندالانى داربى لە لايەك و پىرى
گەرپىدە و نەنە خانيش لە لايەك، كورپى داربى گووى لىتە،
باسى كۆن بۆيەكتر دەكەن، باسى شار و جىيان دەكەن،

شەرى ترک و ئینگلیز، باسى مەھاباد و دەرسىم و گرانى
و...گۆيى لىيە نەنە خان دەلى:

من لىزە لەو بن داربىيە، بە بىستى دەنگى ئەو بالندانە
زۆر ئاسوودەم.

پىرى گەرىدە دەلى:

ئەو داربىيە زۆر تايبەتە.

نەنە خان بى چوكلىت نايەتە بن داربى، چوكلىت بۇ
مندالانى داربى، بە ھاتنەوھى تۆلەستىن، چوكلىتەكان
شیرنتر بوون.

بە ھاتنەوھى تۆلەستىن مندالانى داربى گۆرانى جوانيان
بە سەرداھات، تۆلەستىن تۆلەى زۆر شتى بۇ كردنەوھ،
پووشكاخەزەكە لە بىرناچىتەوھ. پىش پەيدا بوونەوھى باب،
كچ و كور ھەرچيان دەكرد، دايكەكان بۆيان
درووستەكردن، خۆيان دروستياندەكرد، جۆرەھا
كاخەزىان بەكارھىنا، پووشكەى بارىك و ئەستورىيان
تاقىكردەوھ، دايانە دەست ھەموو بايەك، ھەر جارەى لە
جىيەكەوھ ھەليانەدا، پووشكاخەز سويندى خوارد لە
دارتيلەكەى ئەو بەرى كەند بلندتر نەيىتەوھ، لە بن داربىيەكە
تۆلەستىن بە تەنىشت پىرى گەرىدەوھ بە دەم گىرەنەوھى
سەرھاتان، لە گژ دروستكردنى پووشكاخەزە. مندالانى
داربى بە دەورىەوھ، چاويان لە دەست و پەنجەى

تۆلەستىن بېرپو، كچى داربى نازانم، بەلام كورپى داربى
لهو ساته تهنه ههستى بينىنى له كاره، چاو له سەر په نجه
و پووشكاخه ز هه لئاگرئ، گوپى له سهرهاتان نيه، ئى، به
رسته يهك ههستى بيستنيشى بو گهرايه وه:

ته واو، با هه لئيده ين.

په پرينه وه ئه و بهر، له نزيك دارتيله كه تۆلەستين
سهرىك بو لاي چه پ سهرىك راست، دواتر بو دواوه
نهرمه غارى كرد، هينده ي بلينى يهك و دوو، پووشكاخه ز
گه يشته سهر تيلى دارتيل، باب ده لئته كور:

برو چه ند خريله له مالى هه يه هه موويان بينه.

رؤيشت تا هاته وه، پووشكاخه ز له ئاسمان بوو، داويان
له دووى دا، پووشكاخه ز سهره و ئاسمان و به ئاراسته ي
قولات هه لكشاو رؤيشت، پووشكاخه ز پيش هه لدان كه
هيشتا خه لكى سهر زهوى بوو، له جانتاكه ي كچى داربى
گه وره تر بوو، جگه له كلكىكى دريژ كه له چاوى كورپى
داربىيه وه زور له كه زى كچى داربى ده چوو، له ساتى
هونينه وه.

ئىستا كه په يوه ندى به زه وييه وه نه ماوه و خه لكى
ئاسمانه، له چاوى كورپى داربىيه وه هه ر هينده ي ناو له پى
كچى داربى دياره. له و ساته چاوى لىبوو، كچ هه ر دوو
دهستى رووه و ئاسمان كردبووه، وهك بلينى ده پارپته وه

پووشکاخه زه که به لایه کی به سه ردا نه یهت و به ساخی
بگه پیته وه. مندالی گه ره ک رژاونه ته نه و ساکه گوره و
چاویان به ئاسمانه وه، کور هر هر گیز هیتده دلخوش
نه بووه، هیتده له خویایی نه بووه، دهیه وی هاواربکات، بلی
نه ها بابی من چتو پووشکاخه زی دروستکردوه، بابی
ئیوه نه وه ده زانی؟ نه یگوت.

په له هوریک له پووشکاخه ز نزدیکه که ویته وه، دهیه وی
سینه ری لیبکات، له سه نه وه یه له چاو بزر بی، باب
ده لیته کور:

خیرا دوربینه که بیتنه.

یه کچی رویشت و هینای، تا چاو له دوربین به
پووشکاخه ز ده که ویته وه، کاتی دهویت، مندالانی داربی به
نوره چاو به دوربینه وه ده نین، باب جار جار ده لی:

دیاره؟ چندی لی ماوه ته وه؟

کچی داربی ده لی:

هیتده ی چاویک.

کور ی داربی ده لی:

هیتده ی لیویک.

مندالانی داربی ده لیتی خه مبار دیارن، کچی داربی ده لی:

نايه ته وه؟

تۆله ستين دهلى:

نا، زه حمه ته بيته وه، به لام ئەگەر ئەوهش رۆيى،
پووشكاخه زيكي دى...

باب ده بن خه ميارى له سيمای منداله كان خويند بيته وه،
بۆيه گوتى:

برۆ پينوس و كاخه ز بينن، نامه بۆ پووشكاخه زه كه
بنوسن.

سهريان له و قسه يه سوورما، نامه چۆن ده گاته ئاسمان!
باب بۆى روونكر دنه وه، هيتايان نووسيان:

وه ره وه ببرت ده كه ين.

به قسه ي باب ئەوه شيان نووسى:

به هوره كه بلى نهرمه بارانك ببارتته.

كونيكى خشتيان له ناوه راستى په ره كاخه زه كه كرد و
به داوه كه يانه وه كرد. كاخه ز به و ريه دا رويشت كه
پووشكاخه ز پيدا رويشتبوو، مندالانى داربى ده يانپرسى:

گه يشت؟ كه نگى ده گات؟ وه لامناداته وه؟

پاش ماوهیهک داو له دهست سووک بوو، داویکی بی
پووشکاخهز و نامه به دهستهوه ما. زوری نهبرد تاوه
بارانیک دایکرد، مندالانی داربی له بن باران هاواریان
دهکرد:

نامهکه گه‌یشته پووشکاخهز، هه‌وریش به قسه‌ی کرد.

لهو دهمه کور له سیمای بابی سه‌رسوورمانی
خویندهوه، تینه‌گه‌یشت بو!

به هاتنه‌وه‌ی توله‌ستین، مندالانی داربی به سه‌ر
قه‌لاتیش کهوتن، به کولانه ته‌سک و تریسکه‌کاندا گه‌ران، له
سی چوار لاهه ته‌ماشای شار و چیا و دهشت و دنیا‌یان
کرد. له هاتنه خواریشدا گرناگه‌یان گرت، به قسه‌ی
توله‌ستینان نه‌کرد، به خشخشوکه هاتنه خوارئ. کور
نیستاش ری خشخشوکه ده‌ناسیته‌وه.

به هاتنه‌وه‌ی توله‌ستین چوونه سینه‌ماش، چه‌ندان
شه‌و خه‌ونیان به فیلمه‌که‌وه ده‌دیت و بو‌یه‌کتریان
ده‌گیرایه‌وه. ئه‌دی بن له‌یلووکان!

کچ روژ دوی روژ پتر هوگری بابی کور ده‌بی، جینی
بابی بو‌گرتوته‌وه، هه‌ر ماوه پینیلئ بابی، له دووره‌وه
بیبینی غارده‌دا و خوی داویته باوه‌شی. کور کاتی مندالیک
له باوه‌شی بابی ده‌بینی، زوری پیناخوشه، به‌لام بو‌کچی
داربی هیچی له دل نیه، پیکه‌وه ده‌چنه باوه‌شی بابی، هه‌ر

یەكەیان لە سەر رانیكى دادەنیشن، باب زۆر جار كچ بە
دنگە ھەنارەكەم) بانگ دەكات و كورپی داربیش
بە(ھەنجیرەكەم)، كور ھەرگیز ئەو ھى لەبیرناچیتەو ھە
جاریك میوھیان لە پیش بوو، باب قله ھەنجیریكى رەشى
بۆ دایك رادەگرئ و دەلئ:

تامى بكە، بزانه چەند لە ماچى ھاوار دەچئ.

دایك گەزەبەكى لئدەدات:

ئوى چەند شیرینە، كتومت روومەتى ھاوارە.

باب ھەنجیریك دەداتە دەستی، لەو دەمە كچی داربى
بەسەردا دئ، باب دەلئتە كور:

ئەگەر دەتەوئ بزانی چەند شیرینی، ئەو ھەنجیرە رەشە
بخۆ.

دەخوات، شیرینە، باب دەلئتە كچ:

وەرە دنگە ھەنارەكەم، ھەنار و ھەنجیر بخۆ.

ھەنجیرەكە دەخوات و دەلئ:

ئوى، چەند شیرینە ئەو ھەنجیرە رەشە.

لەو دەمە كورپی داربى ھەست بە شیرینی خۆى
دەكات.

تۆلەستىن يەك مندالى ھەيە، بەلام لەو ھەتەي ھاتۆتەو،
جاريك نەبى، ھەر جارەي بە ديارىي مندالانە گەرايىتەو
مال، دوو ديارى بە دەستەو بوو. كورپىش ھەر ئەو ھى
ويستوو، بى كچى داربى ھىچى وەرنەگرتوو. ئەو جارەي
بابى بە بۆنەي يەكەم بوونى، پايسكى بۆ كرى، سويندى
خوارد پى ناخاتە سەرى، تا بۆ كچى داربىش نەكرى، كور
دەلى:

گولنارىش ھەك من يەكەم بوو.

باب بە سەر خۇيدا شكاو، بە كورى گوت:

تەواو، دلنبا بە لەمەودوا ھەرشتيك بۆ تو بكرم، بۆ
گولنارىش دەكرم.

تا پايسكل بۆ كچ نەھات، كورى پايسكى خۇي
نەھيتايە دەرى. زوو زوو ديارى بۆ مندالانى داربى دەھات،
خۆ لە جەژنان و لە كۆتايى سالان ديارىي گەورەيان بۆ
دەھات، ئاخر مندالانى داربى ھەموو سال بە يەكەم
دەردەچوون.

كورى داربى چى بۆ خۇي ويستبا، بۆ كچى داربىشى
دەويست، ئەو رۆژ و مانگانەي كە دەيدىت زگى دايكى
بەرەبەرە گەورە دەبوو، تيگەيشت كە خوشكيك، برايەك بە
رئوھە، تيگەيشت ئەو ھەش لە سايەي ھاتنەوھى تۆلەستينە،

له دله وه دهیخواست که دایکی کچی داربیش زگی گه وره
با، جارنیک کچ گوتی:

ئه گهر منیش بابم مابا، دایکم زگی ده بوو.

کورپی دانه ما، وه کات:

ئه وه نیه تو برابیه کت هه یه.

کچی داربی:

وایه، به لام...

ئه و سهر له ئیواره یه ی دایک به ره ژانی هاتی و باب
چوو به دووی مامان، دایکی کچی داربی به ده وره وه
بوو. کور زراوی چوو، قسه ی دایکی له باره ی کوژرانی
بابی کچی داربی بیرکته وه، ترسا بابیشی به دهردی
بابی کچه بچی. پاراپه وه، به دزی له په نای دهرگای
حه وشه له خودا ده پاراپه وه و نزای ده خویند که باوکی
تووشی به لایه ک نه بی و به زوویی به مامانه وه بینه وه.
پیری گه ریده دیاره ههستی به نیگه رانیی کور کردبوو،
بانگی کرده لا خوی، ماچی کرد و پئی گوت:

هیچ نیه، که منیکی دی خوشکینک یان برابیه کت بو په یدا
ده بی.

کور ده یویست بلئ، من خه می بابمه. له و دهمه باب به
ژنیکی به ته مه نه وه هاته ژووری، کور خه نی بوو، ئوخه یش

باب به ساخی هاته وه. نها باب و کور له هۆده که ی پیری
گه ریده دانیشتون و چاره روانی رزگار بوونی دایک
ده که ن. زوری پیچوو، زیره ی مندال نه هات، پیری گه ریده.
ناهیکی قولی هه لکیشا:

ئاخ! ستی نه ما، وهرنا ده می رزگاری کردبوو.

باب که زور شله ژابوو:

وايه، مامان نه بوو بگاته دایکم.

کور ئیستا له خه می دایکیدایه، بیستبووی که ژن هه بوو
به سه ر منداله وه چوه، ترسا، زور ترسا، چۆوه لای
دهرگا و دهستی به نزا و پارانه وه کرد، پارانه وه بۆ دایک.
هاواری دایکی ده بیستی، ئۆقره ناگرئ، له وده مه کچی
داربی هات، به هاتنی وی که میک ئارامبۆوه، باب بانگی
دایکی کچی داربی ده کات، پیتیده لیت:

نه یه یه نه خه سته خانه؟

وه لامه که (نا) بوو، ده چنه وه هۆده که ی پیری گه ریده،
زور نابا، قیژه یه کی ناسک، خوشی به مالدا ده پژینئ، کور
گوئی له دهنگی دایکی کچی داربییه:

کچیکی جوان زور جوان...

کور له خوشیدا جئ به خوی ناگرئ، کچ له و دلخوشره
و ده لئ:

خۆشه، خوشكت ههيه.

دايك له قيزه وهاوار ناكهويت، ژان بهرى نادات، كور له
پيرى نهماوه چهندى برد، گوڤى لڤيه ژنيك دهلى:

خوشك پيش برا كهوت.

كور ئهگه پيرى گهريده نهگرتبا، له خۆشيدا بالى
دهگرت، ئه و شهوه چ شهويكى تاييهت و دهولهمنده له
تهمهنى كورپى داربى، شهويكه دووباره نابيتهوه، لهو
شهوهدا خوشك و برايهكى له ئاسمانهوه بو هات، ئا هه
تهماشاي ئاسمان و ئهستيرهى دهکرد، واى ههستهدهکرد
دوو ئهستيره رژاونهته ههوشهكهيهوه، كورپى داربى
دهبينى كچى داربىش چهپله لیده دا و له خۆ ههلهدهدا، لهپر
كور گوڤى له دهنگى سهر بوو له چ دهنگان نهدهچوو، نه
دهنگى مروڤ نه هى ئاژهل و بالندان، نه هى گياندار نه هى
بينگان، دهنگهكه له شيوهى پرسىيار به كورپى گوت:

ههردوو ئهستيرهكه بو خۆت؟

كور ترسا، له دهنگى ئاسمانى له هيج دهنگ نهچوو،
ترسا، لهرزى، بابى له باوهشى گرت:

چيته كورم! دهبيت دلته خوش بى خوشك و برات بو

بوو.

كور به دهم لهرزهوه:

ئەستىرەى دووھم با بۇ گولنار بى

باب بەپەشكاوى:

چى دەلىى تو؟! ھا ئا و بخۆو و بخەو.

كوپ دواتر چەند كەرەتى بە كچى دەگوت كە من خوشكىكم بەسە، حەزەدەكەم براكەم بو تو بىت، بەلام كچ بەو رازىكرد كە براى وى بى، بەلام با ھر لای ئىو بىت. كچ برا ساوھەكەى كوپى داربىى زور خوشدەوېست، روژى چەند جارئ دەچوو سەر لانكەكەى تىر تىر ماچى دەكرد و بە برا جوانەكەم بانگىدەكرد، خو لە سەيرانەكانىش ھر لە باوھشى وى بو.

باب نەورۆزان ترومبىلىكى گەورەى سەر كراوھت دەھىنا، ھەتا دەىگرت دەر و دراوسىى تىدەكرد. پىرى گەرىدە لە پىشەو دەدەنىشت، نەورۆزىك نەنە خانىش ھات، گولئىش بە چەقۆو ھر لەگەل بوو، ھەموو پىياندەگوت:

نېرە ھەپتە.

مندالانى داربى بە تەنىشت يەكەو دەدەنىشتن، براكەى كوپى داربى لە كوشى كچى داربى بو، مندالانى داربى لە ناو گژ و گىاى نەورۆزدا بە دواى يەكدا راياندەكرد، راکە راكى ئاقارى تا چاو بېردەكا كەسك، لە چاوى كوپى داربى ھر كەسكە و ناچىتەو.

وهرزه كان گه مه به داربی ده کهن، گۆپکه ده کات، په لک ده کات، پر پر، که سک که سک. شنه بایه کی لیتوه دی فینک فینک. زهرده لده گه پر، بایه ک دی گه لای وهریو به کولاناندا وهرده کات. نهرمه بارانیک داربی رووتده کاته وه، جاروباریش به فر ده گری. مندالانی داربی له بن په لکی وهریوی بی، سهریان به سهر کتیبه وه، په نجه ی وردیله به سهر وینه کانه وه:

+ نه ها نه و کچه به تو ده چی.

- نه و کوره ش ده لئی تو!

+ نا، نه و کوره سپیه.

- تو له و جوانتری

+ نه دی شه له نه یگوت...

- به لام لوبیا خوشه، من زور سبه یان لوبیا ده خوم، لوبیا و هنجیر زور خوشن.

کور قسه ی شامینو کفر و شه که زور کاریتیکردبوو، له دلی دهرنه ده چوو، نه شیرینی هنجیر نه هزی کچ بق لوبیا و هنجیر، له دلی دهرنه ده کرد، نازاری دها. به و هویه وه و به وه شه وه که زورانی لی قه ده غه کردبوون، زور رقی له شه له ده بووه، به و با مه نجه لی شامینوک و لوبیای له دست به رده بووه و هر قله نوک و لوبیایه ک

دەكەوتنە سووچىكى كۆلان. كور ھەستىدەكرد، شەلە
 غەدرىكى گەورەى لىكردووه، دەبى تۆلە بىكاتەوه، وەك
 چۆن بابى تۆلەى لە جاشى گەورە كردهوه، كورپىش ئاوا
 دەبى تۆلە لە شەلەى گەورە بىكاتەوه. لە دیدى كورپەوه،
 شەلە وەك جاشى گەورە گەورە بوو، وەك جاشى گەورە
 گوناھبار بوو. زۆر جار دەھاتە سەرى بە بابى بلن و بچن
 بە گوللەيەك لە خوینی بگەوزینی، پەشیماندهبۆوه، قسەى
 بابى بىردەكەوتەوه:

خوت بە من ھەلمەكىشە.

جگە لەوھش بىرىدەكردووه لەوھى ئەگەر شەلە بمرئ،
 ئەدى كئ شامینۆك و لۇبیا بفرۆشى؟ ئەگەر لۇبیا نەما، كچ
 سبەینان چى بخوات! ئەدى خۆى چى بخوات! دەزانى چەند
 تامەزرۆى شامینۆكە. كور يەك لۇبیا فرۆش و
 شامینۆك فرۆشى لەگەرەك دیتبوو ئەویش شەلەيە، ئەگەر
 شەلە بكوژرئ، نە لۇبیا دەمىنى نە شامینۆك. بەلام دەبوو
 تۆلە لە شەلە بىكاتەوه، بە رژانى شامینۆكىش بئ، دەبى
 تۆلە بىكاتەوه. لۇبیا نا، نابى لۇبیا بېژئ، كچ حەزى لە
 لۇبیايە، دەبى تۆلە بىكاتەوه، ئەگەر بە سەر شكاندنىكىش
 بئ، دەبى تۆلە لە شەلە بىكاتەوه.

سبەینىيەكى باراناوى، كەمىك زووتر لە وادەى
 رۆيشتن، جانتای ھەلگرت و رى قوتابخانەى گرتە بەر.
 نەدەبوو كچەى لەگەل بئ. دەيزانى لەو ساتانە لە كوئ

تووشی شامینۆكفروش دهبی، دارلاستیقهكهی له بهرکی
 گچكهی جانئاكهی نابوو، ریک له و سه ره كۆلانه، تووشی
 به تووشی شه له وه بوو كه له نه خشهكهی خۆی بوو، ئەو
 سه ره كۆلانهی به سه ره ساكه گۆره كه دا دهیروانی،
 ساكه گۆری ئەو دیوهی مزگهفت. كور به دیتنی شه له،
 دهستی به گیرفانیدا كرد، مابوون، سنی بهرده كه مابوون،
 دایناوه له و سنی بهرده، ئەگه دهستی شی شكاپی،
 بهردنیکیان به سه ری دهكهوئ و دهشكئ. كور دایناوه
 نیشانه له بن كلاوهكهی بگرئ، شه له كلاویکی له سه ره،
 هر ئەو هتا تهوقی سه ری گرتوو، سیبه ری له لووتی
 كردوو و ریی له باران گرتوو چاوی ته ر بكات، دهیهوئ
 له شه له رت بی و له دواوه له په نای دیواره وه، نیشانه له
 پشتی سه ری بگریت، شه له ده لینی به وهی زانیوه!
 رووده كاته كورپی داربی:

+ئای! كورپی تۆ له ستین، ئەو به ته نیای، ئەدی كچه
 جوانه كه ت به جیهیشتوو ه؟!

-نا، ئیستا دئ.

كورپه ساردبووه، خاوبووه، په شیمانبووه، بهرده كانی
 بهرکی فریدا، یه كپی غار، غار، دهیویست بگاته وه كچه،
 دهیویست دارلاستیقهكهی بیاته وه مائی. كچهی دیت، له
 دهو چه مه كه، له و شویننه ی پیچده كاته وه راوه ستایه،
 چه تره كه ی هه لدایه، رهنگه لچکی چه تره كه ش كورپی

لیتشاردبیتهوه و زوو نهیدیت، لهو دهمهش دایکی وا له
سیله ی خانووه راوهستاوه، له دوورهوه:

+ کورم، نهوه له کوئی بووی؟ چما نهچوویه دوی
گولنار؟

-با، نا..

زمانی تیکنالا، بهلام کچ فریای کهوت و گوتی:

بهو دیوهدا هات، من نهمدیتوو.

له ریئی، کچ وازی لیناهینی و سه د جار پتر نهو
رویشتن و بانگنهکردن و هاتنهوهی لئپرسی، کور:

نازانم، چووم، هاتم، لو؟

ی دهگوتهوه، وهها شینوابوو، زاری تیکنالابوو، دههاته
سه ر زمانی راستیه که بلی، دهیگیرایهوه، نهیدهگوت.
پینوابوو نهوه نهینیه کی ترسناکه و نابین کهس کهس
بیزانی، به کچی داربیشهوه. زور نهمایه بگه نه قوتابخانه،
دارلاستیقی بیردهکه وئتهوه، ناکرئ بیباته قوتابخانه، چما
ماموستای بیبینی چهسیرمهیدانی ناکات، هه لوهستهیه ک
دهکات، کچ دهپرسی:

+ چ بوو، چیت له بیرکردوه؟

- دارلاستیق.

+ دتهوئی دارلاستیق بهینییه قوتابخانه؟

- نا، له ناو جانتاکه مه.

+ ئوی! بیته لیتره له بن خۆل بیشارینه وه.

ئها مندالانی داربی، له دهو ری دانیشتون و به دارو و چکه زهوی هه لده کۆلن و چاویکیشیان له دهو روبه ره، نهک که سیک چاوی لییی، شاردیانه وه.

ئهو روژه ههست و هوشی لای کچه بوو، ههستیده کرد دروی له گهل کردوه، شتیکی لی شاردۆته وه که پیویست به شاردنه وه ناکات، به لام له ناو پۆل ده بوو ئاگای له خوی بی، ده ترسا به دهردی گۆرین بچی.

له هاتنه وه، به جیی دارلاستیق نه که وتنه وه، زور چاویان گتیرا، بلنداییه ک ببینه وه، نه یاندیته وه، ئهو ناوه به کپارچه قور و ئاوه، باران باریبوو، کچ ده لی:

+ ده بوو جینه که ی نیشان بکه ین.

- وازی لیینه، ناییینه وه.

له و دهمه گۆلی په یدابوو، به پیکه نینیکی شیرینه وه
گوتی:

چهند جوان لیکدی دین.

کور به وه شاگه شکه بوو، له و روزه وه گولنی پتر به
دلدا چوو.

دوو به هار به سهر شار دنه وهی دارلاستیق تیپه ریوه،
کچ له بیرچوو ته وه، به لام کور له گهل نه وهی
دارلاستیقکی باشتری ههیه، که چی هه که پرتی له و جینه
نزیکه دهنه وه، چاوی لی ده گیری، ده لیته کچ:

حه یف، دارلاستیق که م نه دیته وه.

کچ ده لی:

ئه ری دارلاستیق بچینی ناروی؟

کور ده لی:

ئه گه ر بروی، به رده دا؟

کچ ده لی:

ئه گه ر به ر بدا، له گینه به ر د بگری.

له گه رانه وه له ده و کهنده که، نزیک مالی شتیکیان له
ئاسمانی دیت، پیشتر نه یان دیت بوو، ویده چی دیت بیتیان، لی
وهک نه و جاره نه بووبی و چاویانی به ئاسمانه وه
گریته دایی. مندالانی داری چاویان به ئاسمانه وه به ستر و
لینه ده بووه، له سهر که ندی که که می ئاوی پیدا ده روات، به

ته نیشیت یه که وه، جانتا له شان، چه تر له دهست، روو له
چیا، برژانگیان به ئاسمانه وه داکوتراوه، کچ دهلی:

ده بیینی، چه ند جوانه!

کور دهلی:

پیشتریش ئاسمان شتی وای هه بووه؟

کچ دهست ده بات بو سه ری و قر دیله که ی لیده کاته وه،
دهست به قزی ته ری دادینی:

نازانم، له وانه یه.

کور ته ماشایه کی کچه دهکات و دهلی:

زور جوانه، زور.

له و ساته دایکی کور دیته ده ری و له و به ره وه
ته ماشایه کی ئاسمان دهکات و دواپی له مندالانی داربی
دهروانی و دهلی:

ئه وه بو راوه ستاون و ناپه رنه وه، ته ماشای پرچی
ئایشه و فاته دهکه ن!

کور ه پیشتر (پرچی ئایشه و فاته) ی له زاری
دایکییه وه بیستبوو که جوانترین پرچن و تاسهت هر
رهنگی بکه ی، له و پرچه ده یان بیینی وه، به لام نه ی دیتبوو، یان

فاتمه‌ی ئاسمانی. کور و اقورماوه، له جتی خوی چه قیوه، نه جووله‌ی هه‌یه نه ده‌نگ، هیچ نابییستی، ته‌نها کچی بوو به که‌زی له ئاسمانی ده‌بینی. هه‌ستده‌کات ده‌ستیک له سه‌ر شانیه‌تی، به ئاسته‌م ده‌بیستی:

ها، چیت به‌سه‌ره‌ات!

ده‌نگی کچه‌ی ناسیه‌وه، به هه‌ناسه‌برکئیه:

که‌ی هاتیه‌وه؟

کچ:

من؟

کور به شه‌رمدا که‌وت، سه‌ریه‌لیری دایکی به‌رانبه‌ریان وه‌ستاوه، تفی قووتدا، ده‌لئته دایکی:

دایه، ئه‌وه پرچی ئایشه و فاتمه‌ نیه؟

دایک ده‌لی:

با، په‌لکه‌زیرینه‌شی پئده‌لین.

دایک له مه‌به‌ستی کور تینه‌گه‌یشت، کوریش وه‌ک بلینی شه‌رمیکرد، نه‌یگوت پرچی گولناره. کور ده‌لینی گوپی له ده‌نگی دایکیه‌تی بانگیانده‌کاته‌وه، به‌لام تیکه‌لی په‌لکه‌زیرینه بوونه و دابراون. کچ دوو چاوی به ئاسمانه‌وه‌یه و له ده‌نگ، له پرچی ئایشه و فاتمه‌ بزربووه، به‌لام کور که

سهره تا دوو چاوی به ئاسمانه وه بوو، دابوویه رهنگه کانی
پرچی ئایشه و فاتمه، دواتر چاویکی له ئاسمان به جتهیشت
و چاوه که ی دی خسته سهر پرچی کچه، ئیستا دوو چاوی
تیکه لی پرچی کچه، ئاسمان نابینی، کچ ده لی:

نه ما، ئاسمان پرچی ئایشه و فاتمه ی پیوه نه ما، با
برۆین.

کور راده چله کئی، به لام چاوی له سهر پرچی کچه یه، به
شله ژاوی ده لی:

نا، هیشتا ماوه، من ده بینم.

کچ حریت حریت پیده که نی:

تو شیت بووی! کوا پرچی ئایشه و فاتمه؟

کور چ نالی، دووریش نیه له و ساته په لکه زیرینه ییه، له و
ساته ی له گه ل پرچی کچه و ئایشه و فاتمه تیکه ل بوو بوو،
تیکه ل شیتایه تیش بوو بئ، کور ده بینئ دایک له و به ره وه
چاوی له سه ریانه، ورد لئیان ده روانئ، دایک ده لی:

چهند جوانن، خوژگه کامیتراکه ی بابت لیره ده بوو،
وینه یه کم ده گرتن.

کچ پرچی راده وه شینی و ده لی:

ئەگەر لە وینەكە پرچی ئایشه و فاتمه دەر بچووايه، زور
جوان دەبوو.

دایك دەلی:

ئای گولناری گول چەند جوانی لێ دەزانی!

كوپ بیدهنگه، هیمان له ناو رهنگهكانه، وینەكە ئەو هی
دایکی و كچی داربی حەزیانكرد بیگرن، به قسهی هینا،
بهلام تهنه خۆی گوئی له قسهی خۆی بوو:

ئەگەر باجم له دواوه وینەهی گرتباين، ئیمه و ئاسمان
جوان دەر دهچووین.

لهو رۆژهوه له هزری خۆی وینەیهکی وای کیشا، زوو
زووش پیشانی خۆی ده داتهوه، جار له دواي جاریش له
چاوی كور وینەكه جوانتر و پر رهنگتره. ئەو هتا دوومندال
به تهنیشت یه كه وه، به دیار خۆر و له ناو نمهی باران به
شێوهیهك تینكه لی رهنگه كانی پرچ بوونه، نانسرینه وه، هیچ
شیتیک نانسریته وه، وهك بلیی زهوی و ئاسمان
تینكه لاوبووین. له چاوی كور هوه ئەو وینەیه بێ هاوتایه،
وینەیهك نیه لهو بچن. دواتریش وینەكه ی له زور جی به
هه لواسراوی دیوه، دهبینی به پانییه و به قهلاته وهیه، له
سه رباریکی به مناره ی چۆلییه وه هه لواسراوه، به مناره ی
مزگه فته كه ی ده رویتشه وه بینویه تی، جاریکیش به به روکی
مامۆستای فیزیاه وه دیتی. كور لهو رۆژه وه، له رۆژی

په لکه زېږینه وه، هونگرې پرچی کچی داربی بوو، له یاری، له رینی قوتابخانه، له نزیک، له دووره وه تیچاویکی له سره پرچی کچه، ویده چی کچه ش ههستیېکړدې.

له روژی پرچی نایشه و فاته وه، کوږ روژ روژ پتر هونگرې پرچی کچه بوو، بهو با هه میسه له پیش چاوی با و دهستی لیدابا. زور که رت له ده می گه مه دهویست دست بگه یه نیته پرچی، ده یکتشایه وه. سر له سپیده یه ک له درزی دهرگای هوشه وه دیتی، پرچی کچه له ناو دهستی دایکی کچه و نهرم نهرم دایده هینی، له سپیده وه چهزی پرچ داهینانی چووه دلی، له دلی خویه وه دهیگوت:

یه ک جار پرچی کچی گولنار دابهینم به سمه.

هه رینی به خوی دا شانیه ک به پرچی کچه دا دابهینی، زور که رت که کچ ده هاته مالیان ده چوو شانیه کی ده هینا، به دیار کچه وه پرچی خوی دده هینا، له کچه نزیکه که و ته وه، نیستا نا نیستا شانیه که ده گه یه نیته پرچی خاوی، ده چووه پیشی، زاخی نه ده کرد، دهستی ده له رزی، ده کشایه وه، نه سته مه.

کوږ داخی له روژانی پیش شهرم ده خوارد، نه و روژانه ی به ناسانی دهیتوانی دست به قژی کچه دا دابهینی. بؤ وای نه ده کرد؟ نه دی نه و جارانه ی له گهرماوی خانزادی، خو به تهنیشت یه که وه ئاویان به خویاندا داده کرد، بؤچی دهستی به ناو پرچیدا نه ده گیرا؟ چه یفا!

ئەوپۇرۇ رۇژى چوونە گەرماو، دىئا گەرما، لە ھاوینان
ژنان حەفتەى رۇژى دەچنە گەرماوى دەرى، بەلام بە كور
چى! ئەوھتا ژن و مندال بەرىكەوتن، كچ دەستى بە دەستى
خانزادەوھ. ماوھىەكە داىك كور لەگەل خۇى ناباتە
گەرماوى، كور لەوھ تىنەگەىشت، دەوىست لە داىكى
بېرسى، شەرمىدەكرد، چووھ بن داربى، دەىھوى لە پىرى
گەریدە بېرسى، گوىى بە رادیوھ ناوھ:

داىك من ناباتە گەرماوى بازارى، لۇ؟

پىرى گەریدە دەنگى رادیوكە پتردەكات:

چى چى!

كور دەلى:

دەلىم...

پىرى گەریدە دەستى لە رادیوكە شل دەبى:

پەكوو، ئاى، نابى...

كور دەبىنى پىرى گەریدە زور تىكچووه، لە

پرسىارەكەى پەژىواندەبىتەوھ؟

قەىناكە، ناچم ناچم.

لەو ساتە لە رادیوكەوھ گۇرانى:

ههلمبگرن به سی و چوار
بمبهن بۆ گه‌ره‌کی لای خوار
شینم بۆ بکه‌ن ناسک و نازدار
هه‌ی به ناز به ناز به ناز...
پیری گه‌ریده ده‌لایته کور:
کورم بیستت! مرد...

کور گه‌رما و پرسپاری له‌بیرچۆوه، بووه هاوبه‌شی
خه‌می پیری گه‌ریده و تا کچ له‌گه‌رماو هاته‌وه به
ته‌نیشتی‌هوه دانیشت و گوئیان به‌رادیۆوه نا. کور له
بیریه‌تی پیری گه‌ریده نا، هه‌موو گه‌ره‌ک خه‌فه‌تبار بوون،
زۆر که‌س هه‌نسکیان ده‌دا، فرمیسکی به‌چاوی خانزاده‌وه
دیت. کور له‌بیریه‌تی بابی و چوار پینج پیاو ده‌وریان له
پیری گه‌ریده دابوو، نه‌نه‌ خانیش دانیشتبوو. له‌بیریه‌تی
پیری گه‌ریده قسه‌ی هینابووه سه‌ر کۆمار، هه‌ر یه‌که‌و
هه‌له‌یه‌ک له‌هه‌له‌کانی کۆماری ده‌ژمارد، جوانی له‌بیره‌که
پیری گه‌ریده گوتی:

+ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌تان له‌بیرکرد.

- چیه‌ئو هه‌له‌یه‌؟

+ كۆمار ئەو دەنگەي لە دەستچوو، نەناسى، بستىك لىنى
دووربوو نەيدىت و نەيناسى، دەبوو زىرەك لە كۆمارەو
ئەي رەقىبى چىپيا، ئەگەر ئەو چىپىي، كورد ھىندە لە
رەقىبەكەي نەدەترسا و پىتر بەرگرى لە كۆمار دەكرد،
ھەينى منىش لەوى بووم، منىش بەشى بووم لە كۆمار،
بۆيە نەمناسى.

كوپ لە بىرەتى پياويك گالتەي بەو قسەيەي پىرى
گەريدە ھات و گوتى:

تەح! كۆمار بە دەنگى وي دەپارىزا!

پىرى گەريدە بزەيەكى ژەقن ئاساي بۇ كرد:

توچ لە گۆرانى دەزانى! جارى وا ھەيە گۆرانىيەك
كارى سەد سىتير و پىنو دەكات.

پىرى گەريدە گوتى:

من ھەفتەيەك پرسە بۇ ئەو دەنگە دادەنيم.

كوپ چاوەرئ بوو بچنە مزگەوتى نزيك گۆرستانەكە،
بەلام وا نەكەوتەو، ئەو ھەفتەيە شوو و روژ لە
دەنگرەكەي پىرى گەريدەو دەنگى ئەو دەنگە ھات.

پىرى گەريدە گوتى:

دەنگى جادوويى پرسەي لەو شىوھي دەوى.

له و هفته‌یه کچ زوو زوو ده‌هاته بن داربی، له‌گه‌ل
کور گوینیان ده‌دایه گۆرانی، نه‌نه خانیش له‌وی بوو،
گویش به چه‌قوو ده‌هات، براکه‌ی کچی داربی دیتبای له
ده‌رییه بانگی ده‌کرده‌وه، ده‌بوو بچیته‌وه مالی، به‌سه‌ی
نه‌کردبا لیتی ده‌دا.

وای لیهات کور چه‌زیده‌کرد قوتابخانه زوو بینه‌وه،
هه‌رنا له‌رییی له‌هه‌ردوو سه‌ر پیکه‌وه ده‌بوون و تیر
قسانیان ده‌کرد. جاریک به‌به‌ر چاوی کوره‌وه تیتکی
راکیشا، کچ گریا، کور به‌وه تیکچوو، بریاریدا توله‌ی
بکاته‌وه. له‌چاوی کوره‌وه گریانه‌که‌ی کچ له‌هی نه‌نه‌خان
ده‌چوو، روژی پیشتەر، دیتی وا له‌بن داربی به‌ته‌نیش
پیری گه‌ریده‌وه به‌کول ده‌گری، سه‌ر مه‌چه‌کی نیشان ده‌دا
و ده‌لی:

ئه‌ها ئه‌وه سولتانه شیتی کچم لیدام.

پیری گه‌ریده‌ته‌ماشای ده‌ستی ده‌کات:

به‌کوو! له‌سه‌رچی لیدای؟

نه‌نه‌خان به‌ده‌م هه‌نسه‌که‌وه:

ده‌لی، نابیت بچیته‌لای...

کور له بن داربی هر هیندهی بیست، بهلام دوایی له
دایکی بیست که کچهکهی پییوایه نهنهخانی دایکی حهز له
پیری گه ریده دهکات.

کور تولهی کچی کردهوه، ئیوارهیهک هیشتا تاریک
دانههاتبوو، له سیلهی خانووی خویانهوه بۆسهی بۆ برا
دانایهوه. دیتی جلوهی چیلنکی به دهستهوهیه، سیرهی له
سه ری گرت، دارلاستیقی تیگرت و رینک له گوئی برای دا،
بهلام له ترسی ئاشکرا بوون نهیویرا وهلامی وجوینهکهی
بداتهوه:

ئهوه کئ بوو؟ هه ی له

کور بهو تولهیه زۆر دلی خوش بوو، بهوهش که
نیشانهی راسته، ئهوه یه کهم بهردی کور بوو که له پیئاوی
کچدا هاویشتیبتی.

سبهینیکه ی کچ به ههله داوان هات و گوتیه کور:

ئیمه چیلمان کریوه، ماستمان دهبن، هه موو روژیک
جامینکی گچکهش بۆ تو دینم.

کور ویستی بلئ: له پیش تو دیتم.

گیرایهوه، ویستی بلئ: براههت سه ری نهشکا.

گیرایهوه، ترسا له وهی بهردهکه ئاشکرا بن، هر
هیندهی گوت:

منیش دەئیمە باجم چیل بکری.

کور بریاریدا تۆلەى نەنەخانیش بکاتەو، دەبینى
کچەکەى لە پیش دەرگای مالى گولنار لە سەر رۆیشتە،
خۆى دەگەیه نینتە پشت مالىان، لە سیلەى خانوووە
نیشانەى لیدەگرئ، تەنگى تۆلەستین هەلە بکات
دارلاستیکی کور هەلە ناکات، ریک لە سەر چۆکی چەپی
دەدا، سولتان دەست بە چۆکیەو دەگرئ و بە ئای و
واپەو:

ئەو چ توخمە سەگنک بوو، بە دەستی خۆم ئاوی بۆ
گەرم بکەم.

کور لە توخمەکە تیگەیشت، بەلام لە ئاو گەرمکردنەکە
نا، دواتر دایکی بۆى روونکردەو.

منارە چیلی لە بیرى کورى داربى بردەو، باب گوتیە
کور:

تۆ چوویتە ناو منارەى چۆلى؟

کور بە سەرسامییەو:

چما، منارە ناوی هەیه؟ من هەر لە دەریو دەیتوومە.

دایک دەلى:

وەلا منیش هەر جارى گۆرىن.

كوپ ويستی بلن، با گولناريش بئ، دهنگوت شهرمی
کرد گيترايه وه، باب به هانايه وه هات:

هر ئیستا هر چوارمان دهچین.

دایک دهستی به زگی خویدا هینا، باب بزیه کی شیرنی
هاتی.

هر سنیکیان به ریکه وتن، دایک نهچوو، له و جاده یه ی
که پیش هاتنه وه ی توله ستین سنووری نیوان سهر بازخانه
و گولینگداره کان بوو، سواری پاس بوون، ههر سنیکیان به
ته نیشته یه که وه سوار بوون، کور و کچ و خویان
کورژده کرده وه، نه یانده هیشته له شیان بهر یه کتر بکه ویت.
دابه زین، کور و کچ به دهنگی نزم تابلوی سهر فرۆشگا و
باله خانه کانیان دهخوینده وه، له دووکانیک خۆشاوی میوژ
دهخۆنه وه، له سهری به خه تیکی درشت نووسراوه:

مام زۆراب

کچ گوتی:

وای، ده لئی مام زۆرابی ناو کتیبه!

کور دیتی سهری که پووی کچ به ئاوی میوژه،
جوانیبه کی وای دابووه که پوو، له بیرى نهچیته وه، به ده
ری مناره وه له نیوان مندالانی داربی باس هر باسی
خۆشاوی مام زۆرابه، باب گوتی:

من زور جار له چياش بيرم له و خوشاوه دهكردهوه.

گهيشتن، پيش چوونه ژوورهوه، به دهورى دا سوورانهوه، دوو. دهركاى بن دهركاى ههيه، دهركاىهك روو له رۆژههلات، دهركاىهك رووهو رۆژاوا، ناوى پيس دياره، پر ريخ و قشيله. له رۆههلاتهوه چوونه ژوورى، پيبلکه دهلى ماري پتچاو پتچه، به ئاسماندا چووه، كور به حهپهساويهوه دهلىته باب:

ئهوه چيه! كى ئهوههاى كرديه؟

باب به پيکهنينهوه دهلى:

ئهوه پيبلکهى شهيتانه، دهويزن پيدا سهربكهون؟

مندالانى داربى دادهمينن، وهلام نادهنهوه.

باب دهلى:

من يارمهتيتان دهدهم، دهچينه سهري، پيبلکه تا سهري سهري دهچى.

مندالانى داربى دياره دهترسن، بهلام چ قسه ناکهن.

باب دهلى:

دوو ريگا ههيه بو چوونه سهري، ئيوه يهك ريگا دهبينن.

مندالانى داربى ھەر يەك رى دەبىنن و چ لە قسەى باب
تېنناگەن، چاويان مۆلەقە و دەميان داچپريو، باب بە كچ
دەلى:

تو ليزە بە، ھەوگە ديمە خوارەو.

كوپ پيش خۆى دەدات و سەر دەكەون، تەواويك
سەردەكەون، تۆلەستين دەلى:

ليزە نەجوولينى ھەتا دەچم گولناريش دينم.

كوپ خۆى بە ديوارەو ھەرتووە و جوولەى لە خۆى
بپريو، چاوەپوانە بابى بە كچەو سەركەويتەو، باب بە
تەنى ھاتەو، كوپ بە شلەژاويەو دەلى:

ئەدى گولنار!

باب بە پيگەنينەو:

خەمت نەبى، بەر لە تو دەگاتە سەرى.

كوپ سەرى سورمايە و نازانى چ بلى، دەستيان بە
ھەلگەپان بە پيبلگەى شەيتان كردهو، رى ناخوشە،
پيبلگەكان لە زور جى شكاون و رووخاون، دەبيت زور
ئاگات لە خۆت بيت، كوپ دەترسى زور دەترسى، بەلام
زور بە سەر خۆى ناھيتى.

سەركەو، سەركەو، باب گوتى:

ليزه دائيشه و مهجوولي، دهچم گولنار سهردهخه م.

کور دهلئ:

بابه، ئه و جاره به جينمه هيله بيهينه.

باب به پينکه نينه وه:

کورم به خوا تو به جيبهيلم، ئه و به جينا هيلم.

کور به و سوينده باوه ري به بابي کرد، چاوه ريبه، ئه و جاره له جاریدی درهنگتری پنچوو، هاته وه، ديسانه وه به تهنی هاته وه، کور تووره بوو، دهويست به بابي بلنت تو دروژنی، گيرايه وه، به لام هيچ گومانی له وه نه ما که باوکيشی دروژنه.

ئی، هه لکشی، هه لکشی، ريگا سهخته، دهترسی، بيري لای کچه يه، چی ليها ت! دهيبينمه وه؟ هاوار نازانی بابي بوچی به و دردهی دهبات! بوچی به پينبلکه ی شهيتاندا سهري دهخات و گولناريشی به جيهيشت، هيند تووره يه دهيه وي يهک به دهنگی خوی يهک به گهرووی مناره به سه ر باييدا بقيرژيني و پينلی بمبه وه خوارئ، بمبه وه کن گولنار، گيرايه وه، گومانی بو ئه وه چوو، که ئه وه ی دهيبيني خه ونه.

نه يده ويرا دهستيشی له ديوار به ردا، چاوی هه لگلوئی، تا ئه گه ر خه ون بی، به ئاگا بيه ته وه و له پينبلکه ی شهيتان بيته

خواره وه و کچهی له دهست نه چینی. ئای ده لینی به
ئاگاهاته وه، ده بیینی وا کچه له سه سهری منارهیه له
ته نیشته یهک دانیشتون، کوپ ترسا ئه وه یان خه ون بی،
پاراپیه وه ئه گهر خه ونه به ئاگانه هیته وه. تا باب سه رهاته که ی
بو نه گیراپیه وه باوه ری نه ده کرد، که مناره دوو ریگی
هه یه، ئه و دوو رییه له هیه جیگه ک ناگه نه وه یهک و له
هیه جیگه یهک لیکتر به دیار ناکه ون، تا نه گه یته سه
سهری ریپوارانی دوو ری یه کتر نابینن.

کوپ گو تیه کچه:

توش نه ترانی دوو ری هه یه؟

کچه:

با، بابت به منی گوت.

کوپ دواتر ناوی له و دانیشته ی سهری مناره نا،
ژوانیک له ئاسمان.

دابه زین، ترومبیلک هه لیگرتن، له چاخانه یهک دابه زین،
له سه رلا دیواریکی به خه تیکی درشتی ناریک نووسرابوو:

چاخانه ی بایز

باب ده لئی:

له سهري سهفینی له دواي نانا خواردن هزم
دهچووه چایه ی نهو چاخانهیه، بخونهوه چایه ی ئیره زور
به تامه، دواي چل سالییدیش تامی هر دهمینئ.

کور تا ئیستا تامی چایهکهی له زاره.

گارانتیک به پیش چایخانهکه دا تیپهری، باب خوی
گه یاندئ، کور چاوی لینه باب کومه لیک پاره ی له گیرفانی
دهرهینا، دیتی چیلکیان گرت، گولکینک لینی نه ده بووه، تا
نزیک ئاوی که سکوسور له گهل گاران هاتن، له وئ به خو و
چیل و گولکه وه له گاران داپران، له وئ دهنگی:

کریمستی، کریمستی، شه کر و شیره کریمستی.

باب سه رو کریمستی بویان کری، کریمستی سپی
دهرچوو، کور چه زیده کرد رهنگی سوور با، له جیاتی دوو
کریمستیش یه ک با، چاوی دایه دست و کریمستی کچ.
گه یشته وه بن داربیه که، په نجه کان تیکه لیبونه وه.

به پیمان له و سه ری شاره وه هاتنه وه مال، نازانم کچ
به لام کور ههستی به ماندوو بوون نه کرد، له خوشی چیل
بوو! خه یالی کریمستی بوو!

نهو شه وه له مالی کور باس هر باسی مناره و
پیلکه کانی شه یتان بوو. پرسیار له دواي پرسیاری له باب
و دایک و پیری گه ریده ده کرد، له هه مووانی پرسئ:

تو په کهم جار که پيبلکه‌ی شه‌یتاندا سهرکه‌وتی، گه‌وره
بوویت؟

پیری گه‌ریده چاویلکه‌که‌ی داده‌گری، چاوه له
ده‌ستچووه‌که‌ی ده‌سړی:

زه‌لام بووم، ژنی په‌که‌مم هینابوو، له گرانیی گه‌وره
که‌وتمه دوا‌ی که‌رویشکیک، چووه ناو مناره، له دووی
چووم، به پيبلکه‌کاندا هه‌لگه‌را، له دووی نه‌بوومه‌وه، له دوا
پيبلکه‌گرتم.

باب له بن‌جه‌مه‌دانیه‌که‌په‌وه سهری ده‌خورینی:

من هه‌ر له ته‌مهنی تو ده‌بووم، ده‌سالتیک، بایم وا بزاتم
له‌لای مه‌هاباد بوو، له‌گه‌ل خالم به پيبلکه‌ی شه‌یتاندا
سهرکه‌وتم.

دایک په‌نجه‌ده‌خاته سهر لیتی خواره‌وه‌ی:

ئو ساله‌ی بابت به چیا که‌وت، هیشتا تو‌م نه‌که‌وتبووه
زگ، له‌گه‌ل بابت هه‌ر په‌که‌به لایه‌کدا سهرکه‌وتین، له
سهره‌وه په‌کترمان دیته‌وه

کور به شه‌رمه‌وه:

وهک من و گولنار.

دایک به دوو په‌نجه‌گونای کور ده‌گوشی:

ئا، ئا...

كوپ دەستی دەخاتە سەر رانی دایک:

دایە، تۆ چەند مانگ لە بابم گچکەتری؟

باب نەیهیشت دایک وەلامبدا تەو، بە پیکە نینەو:

كوپم، دایکت هەشت نۆ دە سالتیک لە من گچکەترە.

كوپ:

ئوی!

پیری گەڕیدە کوخە یەکی کرد:

من بیست سالتیک لە دایکی بابت گەورەتر بووم.

كوپ بە چەپۆک لە سەری خۆی دا:

وہی! وہی!

دایک قسە ی بە لای چیلە کە دا راکیشا، دەنا کوپ

پرسیاری لە بارە ی منارە و تەمەنەو نە دەبرپەو.

چیلە کان بۆ کوپ خیریان داو، لە گەرەکی سی چوار

مال چیل و مالاتیان هەبوو، مندالان دەیانبردنە لەو پاندن،

گویش جار جار سی چوار بزەنە کە ی دەهینایە لەو پاندن،

هەمیشە چەقۆشی بە دەستەوہیە. کوپ و کچی داربی جار

نا جار سەر لە سپیدان زوو، یان عەسرانیکی درەنگ

چیلپان دەبرده دەورو بەری تاقە دارخورما، ئەو ناوہ
ھاوینان سەراپا قەسەر و پووش و پەلاش بوو، بەھارانیش
کەسک کەسک، تەر تەر، دەتگوت میرگیکە لە بەھەشت.
ئەگەر کور بە ھەلەدا نەچووب، رەنگبێ پتر لە ھاوین و
بەھاریک و شتیکیش لە پایز، ناوہ ناوہ بە چیلەوہ ھاتبە
ئەو ناوہ، ھەموو جارێکیش لە بن دارخورماکە بە تەنێ یان
لەگەل ئاوزهی خویان گەمەیی قاقایانیان دەکرد، بەلام
چەندی بۆیان کرابا، تیکەلی مندالان نەدەبوون، دوو بە دوو
دەمانەوہ، دوو بە دوو بە سەر دیواری کە لاوہکەدا کە
شەقاویک بەرین دەبوو، غارغارانیان دەکرد. ئەو کە لاوہیە
بە گۆتەیی پیری گەریدە سەردەمانیک کۆشک و تەلاری پڕ
لە باخ و باخچە بوو، لە بن زوورگەکانەوہ جۆگەیی ئاوی
بۆ ھاتوو، جیی جۆگە ئاوەکە ئیستاش دیارە. لەو بەری
مالی کوری داربیشەوہ ئەو شوینەیی سەربازەکان لینیان
ھەلدابوو، جۆگەکە شوینەواری ماوہ، پیری گەریدە زۆر
جار دەلی:

ئەو تەلارە زۆری ویست تا بووہ تەلار و پادشا
سەردانی دەکرد.

تۆلەستین دەلی:

ئەو رۆژەیی ئاگری گرت و تالان کرا، با پەری نیوہ
سووتای کتیپەکانی لە شار دەگیرا.

ئىستاش تەنھا چەند لا دىۋارىكى ماۋە و مندالانى داربى
بە سەرىدا غارغارىنى دەكەن.

دارخورما تا سەرھەلدەبىرى بلىندە، كور ھەر كەرەتى
لىنى دەروانى، قسەكەي پىرى گەپىدەي بىردەكە وىتەوہ:

ئەو دارخورمايە پىرە تەمەنى منى ھەيە، ئەو ھەيە من
كورور بوومەتەوہ، بەلام ئەو ھەك سەردەمى لاۋى بە قىتى
ماۋەتەوہ.

قەدى دار خورما ئەستوورە، زور ئەستوور، كچ لەو
دىو، كور لەو دىوہ باۋەشى پىدا دەكەن. كور چەند
ھەزدەكات، دار خورما ھىندە ئەستوور نەبا، بوۋەي سەر
پەنجەي دەگەيشتە پەنجەي كچ، نەگەيشتى. ويستى فيلىك
بكات، بەلاي راستا ھەندىك بخزى، نەخزى، شەرمىكرد،
ئاشكرادەبوو، ئەو ھەكەم گەمەي مندالانى داربىيە لە بن
دارخورما.

قەدى خورما كون كونه، پىدەچى ھەمووى جىنى گوللە
بى، مندالانى داربى لە يەكەم دىدارى دارخورمايان كونى
گوللەيان دەژمارد:

يەك، دوو، دە...

لىيان تىكەچوو، نەدەژمىردرا، پياويك كە مالىان ھىندە
لە دارخورماكە دوور نەبوو، جارىك بە سەردا ھات، لىنى
پرسىن:

ئەو ە چى دەژمىرن؟

كچ وە لامىدايه وە:

جىي گوللە دەژمىرين.

پياو ەكە بە پىكە نىنە وە:

خۇ ماندوو مەكەن، ناژمىردى، ئەو ە لاي خوارە وە تان
ژمارد، ئەدى لاي سەر وە خۇ نايگەنى.

كوپ خۇي كېر دوو ە، كچ پرسى:

تۇش نە تژمار دوو ە، نازانى جىي چەند گوللە ي پىو ە يە؟

پياو ەكە:

كچم كى دەزانى! ەيندە گوللە ي بۇ ئەو دارە ەاتو ە،
مەگەر پىرى گە پىدە ەيندە ي بۇ ەاتبى!

كوپ بە سەر سوپمانە وە:

تۇ پىرى گە پىدە دەناسى؟

پياو ەكە:

كەس ە يە پىرى گە پىدە نەناسى!

كوپ لىي بوو ە مەراق، دەبىت بزانىت جىي چەند گوللە بە
دارخورماو ە يە. كچ رىي بۇ دانا، بە پىي قسە ي پياو ەكە

ئەگەر بزائیت پیری گەپیدە چەند گوللەى بۆ ھاتوو، ئەوا جى گوللەى دارخورماکە دەزانئى، کوپ رىنيەکەى کچى بە باش زانى، لە پیری گەپیدەى پرسى، پیری گەپیدە شتىكى وای گوت:

نازانم، ویدەجى ھىندەى پەلکى داربى گوللەم بۆ ھاتبى، بەلام تەنھا ھەفتیانم بەرکەوتوو.

وھلامى پیری گەپیدە مەراقەکەى پتر کرد، کچ لە کوپى داربى پتر تامەزرۆى ژماردنى کەوتە سەر، پەلکى داربى ناژمىردئى، کچ و کوپ بپاریاندا کونەکانى دارخورما بژمىرن، سەریان ھىنا و برد ئەو ھەموو کونە چۆن بژمىرن؟ لە بەھاریکدا رىنيەکى باشیان دیتەو، ھەرچارەى ھەندىکیان دەژمارد، بە قەلەمىر خەتیکیان لە نىوان ژمىردرا و نەژمىردراو دەکیشا، ژمارەکەیان ھەر لە قەدى دار خورماکە لە بن خەتە کیشراوھە دەنووسى، روژى بەکەم نزیکەى گەزىک لە قەدى دارخورمایان خستە ناو خەتى ژمىردراوھە. پىندەجى ئەو گەزەى بەژنى دارخورما کە خواروھەى، سەر زەویيە، لە ھەموو جىيەک کەمتر گوللەى بەرکەوتبى، لەو گەزە بۆ سەرھوھ پتر جىنى نىشانەى سەربازەکان بوو.

بن دار خورما بۆ کوپ پپىرە لە سەرھاتى ناسک ناسک، وھک دەنگى کچ ناسک، کوپ لە بىريەتى کچ لە بن داربى مەمكى کرد، بەلام لە بن دارخورما پپىر کرد.

روژیکى پايزى بۇنى باران كۆلانى پىركردبوو، كور
پشتى به داربى داوه، دياره له چاوه پروانى كى راوه ستاوه!
به بن تاوه بارانك كه چ له بارانى پايز نه ده چوو، كچ ته ر
ته ر گه يشت، كراسه كه ي به له شيه وه نووسابوو، چاوى
كور كه وته سهر سينگى كچ، ديتى دوو شتى خىر به
دوورايى سى چوار په نجه يه ك له يه كتر دوور، به بن
كراسى نارنجيه وه قيت بوونه ته وه، شيوه يان له هه نارى
گچكه ي ده كرد، سهرى داخست، شهرمى له هه نار كرد،
ئيدى له وه دوا به تىچاو نه با، چاوى نه ده دايه سينه ي كچ.

ويده چى به هارى نوای پايزى مه مكردن بووبى، له بن
دارخورما، دوو به دوو به بهردى به ستنى قاقايانتيان
ده كرد. كور و كچى داربى هه ميشه به بهرده جوانه كانى
به ستنى ئه وانهى رووبار ده يه تان، قاقايانتيان ده كرد كه
ته واوایش ده بوون، ده يانخستنه په رۆكيتكه وه و له بن
خۆليان ده شارده وه، تا كه س نه ياندزى. بهرده كان زور
جوانن، كه س بهردى وا جوانى نيه، له هه لېزاردن و
ديتنه وه ي بهردى جوان، كى ده گه يشته مندالانى داربى. له
ساتى قاقايانى، بهردىك له بهرده جوانه كان له ده ستنى كور
دهرچوو، نه گيراوه، به توندى سينگى كچ گرتيه وه:

وهى سينگم!!

كور په شوکا:

ئهى، نه مزانى.

کچ له بهر ئیښی سینگی نه یزانی چی بکات، کور چاوی
 لینی، کچ دوو دوگمه له سنی دوگمه یه خه ی کرده وه،
 کراسیکی سووری له بهر بوو، په نجه ی به جینی به ردا
 داده یتا که نیوان هه ر دوو مه مکی گرتبوو، هه سستیکرد
 هه ناره کان ته واویک گه وره بوونه، نیوان هه ناره کان سپی
 بوو زور سپی، کور له هیچ شتیک سپیتی وای نه دیتوو،
 له به فری سه ر لق و پوی داربیش سپیتی وای نه دیتوو.
 سه ری داخست، حه زیده کرد وه ک سه رده می زور مندالی
 جینی به رده که ماچ بکات، تا ئازاره که که م بکاته وه.
 هاته وه بیرری جاریک به هه له به ردیکی هاویشت و به
 راستی به قولی کچ که وت، گریا، به لام به ماچیکی کور که
 له جینی به رده که ی کرد، گریان نه ما. خوژی خواست
 هه وکesh وه ک هینئ با، تا به ماچیک ئازاری سینگی
 شکاندا و چی له دل نه هیشتبا، کچ دوا ی نه مانی ئازار به
 پتکه نینه وه:

توله ی حه سو ی گولینگدارت له من کرده وه.

کور هینده ی نه ما بوو، بگریئ:

ها، سنی به ردم لینده وه.

کچ:

دل م نایه، ده ی با گه مه بکه یئ.

لهو رۆژهوه کوڤ به تیچاویش شهرمیده کرد له سینیه
کچ بروانی.

دهژمیرن، ئەو رۆژانهی به تهنین، کونهکانی قەدی
دارخورما دهژمیرن، دهستیان ناگاتی، دەبی پینداهه لگه پرین،
هه لگه ران به دارخورما ئاسان نیه، په تکی دهوی، چه ند
بزماریکی گه ورهش پیویسته، لهو جیهی دهست دهیگاتی،
په تک به توندی له به ژنی دارخورما دهئالینن، دوو سی
بزماریشی لیده کوتن، په تک نابزوی، به سهری شوڤبووهی
په تکدا هه لگه پرین، ئیستا تا ئاستی په تک و بزماره کان
کونه کان ژمیردراون، ئەو ئاسته بووه جیگهی پی، له گز
ژماردنی سهره وه ترن، په تیکیدی له سهره وه دهئالینن،
مندالانی داربی به نۆره به دارخورمادا سهره ده کەون. ئیستا
نۆرهی کچه، کوڤ له خواره وه له سهر پشت راکشاوه،
ماندوو دیاره، ته ماشای کچ دهکات ده لینی سمۆریه
هه لده گه پرین، چاو، وای له چاو، جیی سهیر ده بینیته وه،
چاویش له سمۆره ده چیی، به جیی ترسناکدا هه لده گزین،
چاوی کوڤ ئیستا له نیوان رانهکانی کچه، زوو دایخست،
نه بهیشت چ ببینن.

کوڤ ترسا، له رزی، تۆبهی کرد که جاریکیدی له ساتی
هه لگه رانی کچ به دارخورمادا، له سهر پشت رانه کشن.

وینه به ک له وینهکانی بن دارخورمای به شیوه به ک له
دیده و خه یالی پاراستووه، مه گهر وینهی کریمستییه کهی وا

پاراستېن، عهسرانېکې درهنگه، کچ چووه چيلهکان
بگيرېتهوه، کوږ له بن دار خورما له سهر پشت راکشاوه،
سهرې به بهردېکې دريژکو له کردووه، نهگه بهرگې
تېهه لکيشې، شيوه ي باليفيکې باريکه له دهات، دنيا که ميک
گهرمه، دوو قوپچه ي له کراسه که ي کردوتهوه.

گوږي له دهنگې پيې کچه، وهک بلېي پيې شهرمه
سينگې روت بې، قوپچه کاني دادهخاتهوه، چاوي ليه کچ
دئ دئ، له تهنيشتي رادهکشې و سهر دهخاته سهر
سهرينه بهردينه که، سهرين جتي دوو سهرې ليندهبيتتهوه،
کچ دهست به قسه دهکات، به لام کوږ چ له قسه کاني
تينگات، له شهرمان دهله رزيت، کوږ که تنها شاني بهر
شاني کچ که وتووه، چهند تاله قژنيکيش په ريونه ته سهر
شاني، له شانوه گهرمايي له شي کچ دهريژيته له شيهوه،
نهو گهرميه زور تايبه ته، کوږ جاري يه که مه گهرميه لهو
شيوه يه ههست پنيکات، بهرگه ناگرې، دهيه ویت رابکات،
ناتوانيت، وهک بلېي به داوه قزهکان به سترابيتتهوه، کچ
قسان دهکات کوږ هر دهنگ دهبيستي و وشه يه ک چيه
تينه گه يشت، کوږ به ستراوتهوه و خوي رادهپسکيني، هينز
دهداته خوي هه لدهستي و که ميک دوور دهکه ویتتهوه، کچ
هر راکشاوه، کوږ ناويري ته ماشاي بکات، دهچيته لاي
چيلهکان، تا کچ قيت نه بزووه، کوږ نه هاته وه بن
دارخورماکه.

ئەو رۆژەى چوونە شىرىن بەھارەش بە تەنىشت
يەكەوہ دائىشتىبون، كور خۇى كورژكر دىبۆوہ دەترسا
جىيەكى بەر جىيەكى كىچ بگەوئىت، بەلام لە ساتى
چەپلەلئىدان قوئل و باسكىان لە يەكتر دەخشا، كور
دەيوست چەپلەلئىنەدا، بەلام شىرىن بەھارە بەردى
دەھىنايە جۆش و خرۆش، پىرى گەرىدە بەو تەمەنەوہ
ھەلدەستاوہ سەر پى و چەپلەلئىدەدا كور گوئى لئىيە
دەلئى:

ئاي! زىرەكيش لىرە با، ئەوجا خۇش دەبوو.

دايك و باوك رانەدەوستان، كور دەبىنى لەو لاوہ
خانزاد دەسمال رادەوہ شىئى. دەبىنى، گولئى تەزىبىكى
قەزوانى درىژ بە سەرى پەنجە ھەلدەسوورئى. دىدار
ھەستاوہ تەوہ و فىكە لئىدەدات. سەلاح كە لە پوئل لە
تەنىشتى دادەنىشت، زور كەس بە بوئر گازياندەكرد، چۆتە
سەر شانى پياويك و دەست ھەلدەشەقئى. كور يەكەم
جارى بوو شىرىن بەھارە بىئى، ھەر لەوہ رۆژەوہ مندالان
ناويان لەو پياوہ نا شىرىن بەھارە، ئەو پياوہى ھەندى
كەس بە پياوى ئاسمانى ناوى دەھئىن، ئەو پياوہى شارى
ھىتاوہ تە خرۆش. شىرن بەھارە جەمەدانىكەى لە شىئوہى
تۆلەستىن بەستوہ، بە دەنگىك دەلئى لە ئاسمانەوہ
ھاتوہ، دەچرىكىئى:

شىرىن بەھارە، بەھارە، بەھارى شادان...

کۆری داربی له نیوان شیرین به هاره و کچی داربی،
دئ و دهچی، ده میک له گهل ئه ودا ده روات و ده میک دیته وه
لای کچ، جار جاره تیجاویکی ده داتی، ناویزی له سه ری
رابگریت، وه ک بلیی به رگی سه یرکردنی ده م و لیو و
رومه تی ناگریت که له پیکه نین و شادی شیوه ی دنکه
هه ناریان گرتبوو، پتر ته ماشای ده ست و په نجه ی ده کرد،
چه ند ناسک بوون، چه پله ناسکتری کردبوون، به ئاسته م
گویی له بابه:

من له و شیرین به هاره تیر نابم.

ده بیینی، دایک بزه یه ک ده کات:

چوونکی ناوی منی تیدایه!

باب به پیکه نینه وه:

هه ر وایه.

له هه ستاندا وینه یه ک له گهل شیرین به هاره ده گرن، له
وینه که مندالانی داربی له پیشه وه له ته نیشته یه کتر
راوه ستاون، گولیش له وینه که دا ده رده چیت.

که ره ک روژ دوا ی روژ ئاوه دانتر ده بی، مالی گوئی
دوورتر ده که وینه وه، که متر ده بیتری، به لام هه والی ده گات،
حه فته یه که وازی له قوتابخانه هیناوه، ده لین، مامۆستایه ک
لیی توورپه ده بیته و ده لیت:

قاحبہ ہیندہ دەمدریژی مەکە.

گولئی بی و وەلام نەداتەو! دەلی:

بە داکت بلئی دەمدریژی نەکات و خۆشت قاحبە.

مامۆستا بە دارەوہ بوئی دەچیت، قوتابیہکەئە تەنیشتی
ئاگای لیبە، گولئی خیرا تەنورەکەئە کەمیک ھەلدەداتەو،
دەست بە ناو رانی خۆیدا دەکات و چەقویەک دەردەھینتی
و بو مامۆستا دەچیت، مامۆستا دەقیزینئی و ھەلدئی،
دەردەپەرئ، دەرگای ھەوشە داخراو، گولئی بە سەر
دیواردا ئاودیو دەبی، ھەر ئو ئاودیو بوونەئە و
ناگەریتەو.

لە پشت مائی کچ، لەو بەری کەندئ بەلای خوارەوہدا
ھەفتە نیە چەند خانووئیک قیتنەبیتەو، ئو خانووانەئە
خوارەو، ئوانی نزیک جادە قیرەکە، کە دەلین زیادەرۆنە،
تیکدەدرین و خاوەنەکانیان دین لەو دەوروبەرە خانوو
درووستدەکەن. ئوھا برۆا، سالیک نابا، لە گەرەک پارچە
زەویەک بە بەتالی نامینیتەو، کور خەمی ئوہیەتی
تەنیشت مائی ئوانیش بکریتە خانوو، جیگەئە توپاننیاں لی
بگیرئ. ئیستا لە لە پشت مائی کچ بناخەئە خانووئیک
لیدەدریت، ھیشتا تەواو نەبوو، ھیشتا مائی نەھاتۆتی، کور
لەگەل کورەکەیان بوو برادەر، قەت کورئە داریب نەبوو،
وا زوو لەگەل کەس ببیتە برادەر، بەلام دیارە چاوی دیدار
نەینییحکی تیدایە رایکیشا و بوونە برادەر، رەنگە لە رینی

دیدار و کورپی داربیشه‌وه بووینت، بابیان بوونه برادر،
بابی دیداریش له چیا بووه، به‌لام کور کچ به کهس نادا،
ساته‌کانی بی کچی داربیی له‌گه‌ل دیدار ده‌برده سه‌ر.

داربی ئاوه‌دانه، جگه له پیری گه‌ریده و نه‌نه خان،
مندالانی داربی، جار‌جاره‌ش دیدار، خوشک و براکه‌ی
کوریش که سه‌رپیکه‌وتوون، خوویان به بن داربی گرتووه،
تا ده‌گه‌نی خوویان له قور و چلپاو وه‌رده‌دن، دین وه‌ک
دوو کوتر له سه‌ر سه‌کویه‌که هه‌لده‌نیشن، دهمه و به‌هاره
زوری نه‌ماوه نه‌وروز بیته‌وه، ده‌نگی ترومبیله‌که بی و
سوار بن و بچنه نه‌وروزی.

کور له سیمای پیری گه‌ریده خه‌فه‌تیک ده‌بینی، نازانی
چی و ناشپرسی، به سیمای نه‌نه‌خانیشه‌وه خه‌فه‌ته‌که
دیاره، دواتر خه‌فه‌ت په‌ریه‌وه سیمای دایک و باوکیشی.
که‌وته گومان له چاوی خوی، پییوابوو چاوی که‌وتوته
هه‌له‌یه‌که‌وه، ده‌یویست بپرسی، ده‌یگن‌پراوه. به خوی
نه‌وه‌ستا له کچه‌ی پرسى، وه‌لامی ویش زور روون نه‌بوو،
کور چیدی به‌رگه‌ی نه‌گرت، له پیری گه‌ریده‌ی پرسى:

+ هه‌موو خه‌فه‌تبار دیارن...

- هیچ نیه، رادیو قسه‌ی ناخوش ده‌کات.

+ رادیو!

ئىۋارەيەك لە چاۋى كور مال و گەرەك بە شىۋەيەك
پەشۋكان دەنگوت لە گەردەلۇلۇدا گىژدەدەن، ھەمۇ
تىككەسۇوران بى ئەۋەي شتىك لىزە ھەلبىگرن لە وىي دانىن.
بى ئەۋەي قسەيەكى روون بىكەن. مالى كچش ھاتبوونە
ماليان، تۆلەستىن، تەنگەكەي خاۋىندەكردەۋە، چاۋى لە
سەر ژن و مندالەكانى ھەلنەدەگرت، پىرى گەرىدە چاۋى لە
تۆلەستىن بربىۋو، دەيگوت:

دەمزانى واى لىدى، خۆزگە منىش لە سەر شنگ و تىن
دەبووم.

دايك ئەۋ دايكە سۇور وسپىيەي لە ھەنار ھەنارتربوۋ،
ئەۋ شەۋ رەنگى خۆلەمىشى گرتوۋە، چاۋ لە سەر
تۆلەستىن ھەلناگرى، لە دەۋرى دەسۇورپى، كەنتۆرەكە
دەكاتەۋە، سى چوار كراسى بۆ دىنى، نازانى كاميانى بۆ
دانى، گۆرىيەي بۆ دىنى، پىلاۋى بۆ خاۋىندەكاتەۋە.

باب دەبىت بىروات، خوا دەزانى ئەۋ جارە چەندى
پىدەچىت، جارىدى ھەشت سالىك بو، باب سەرەتا ئامىزى
بە پىرى گەرىدەدا كرد، مندالانى داربىي پىكەۋە لە ئامىز
گرت، مندالە گچكەكانى گوشىە خۆيەۋە، دايك لە پىشى
راۋەستا و گوتى:

خەمى مندالەكانت نەبى، ئاگات لە خۆت بىت.

يەكتريان ماچ كرد، دايك گرىا، بە كول گرىا.

باب دەلى:

مەگرى، زوو يەكتر دەبىننەوہ.

باب رۆيى، ھەر باب نا، براكەى گولنارېش رۆيشت. ھەمەدانېش ھات و لەگەل تۆلەستىندا رۆيشت. گولېش كورتەك و شەرۆالېكى لەبەر كوردبوو، پرچى لە ناو ھەمەدانېكەى خېركردبۆوہ، دەتگوت كورپە، چەندى خەلك ھەولياندا نەرۆات، رۆيشت، گولن خۆى كرده پياو و لەگەل پياوان رۆيشت. پياو لە گەرەك نەما، كورپى سەرەوہى شازدە و ھەقدە لە گەرەك نەما، ھەموو ھاتن و بەگەل تۆلەستىن كەوتن و بەو رېيەدا رۆيشتن كە بە تەنيشت جى جۆگەى ئاوەكەوہ بوو، ئەو جۆگەيەى زوو لە بن زورگەكانەوہ ئاوى دەھىنايە شارەوہ، ھەموو رۆيشتن. ئەوہى لە گەرەك مایەوہ تەنھا پىرى گەرېدە و شەلەى شامىنۆكفرۆش بوو.

ئەو شەوہ نەنووست، لە پېش دەرگا تەماشای رېى ئەو بەرى كەندى دەكرد، دەيدىت شار ھەر ھەموو شار بەو رېيەدا شار بەجىندىلن و رووہو زورگەكان رووہو چيا رىيانگرتوہ. كاتى رۆژبۆوہ، تىگەيشت شار پياوى تىندا نەماوہ، بە چەكدار و بى چەكەوہ، بە پېشمەرگە و پۇلىس و كرىكار و بىكار و فەرمانبەر و زۆر مامۆستاوہ، ھەر ھەموويان رېى چىايان گرتوہو و لە شار نەماون.

مندالانى داربى لەرىنى ئەو بەرى كەندى شتى سەپريان دەدیتەو، كىلاوى پۇلىس، كاسكىت، كاسىت، پاكەتى جگەرە، پاكەتى پەنیر، پاكەتى فېشەك، چىكى بىنەو، پېنوس، زۆر شت، دەفتەرىكى كچگەى بەرگ قاوۋىيش، كور لە شتە كەوتوۋەكانى سەر رى و دەو رى تەنھا دەفتەرەكەى بە لاۋە گرنگ بوو، بىردىەو، ھەندىكى بۇ پىرى گەپىدە خويندەو.

كور دەبىنى شار خامۇشە، دەلىنى خۆل و دوى بە سەردا كراو، شار چۆلە، تۆلەستىن رۇيشت و شارى لەگەل خوى برد. رۇژى دواتر دەدیت خەلك قىل قىلە دىنەو. مندالانى داربى لەبن گەلاى تەرى داربىيەكەو، دەيانژماردن، يەك دوو سى... وردە وردە شار پىاوى تىكەوتەو، پىاوى پەيدابوونەو، ژيان جۇرىك جوولەى تىكەوتەو، كور گولنى دىت، بە توورەى ھاتەو و لە كۆلانى بە دەنگى بلند دەىگوت:

پىكىان نەكردم، چەكىان نەدامى.

پىرى گەپىدە كە گولنى زۆر خۆشەدەو، گازىكرد و دلىدایەو:

گولنى، كچە ئازاكەم، قەىناكە، گەرەك پىاوى تىدا نەماو، تۇ ئاگات لىمان بىت.

چاوه‌ریی باب و برا بوون به دیارکه‌ون، به‌لام پی‌ری
گه‌ریده زوو کو‌پی داربیی له باری چاوه‌روانی ده‌ره‌ینا:
کو‌رم، بابت زوری پی‌ده‌چیت، له‌گه‌ل ئەو خه‌ل‌که
نایه‌ته‌وه.

کو‌ر باوه‌ری به قسه‌ی پی‌ری گه‌ریده هینا، به رویشتی
تۆله‌ستین و زوری‌دی، زور شت گۆرا، هه‌ر زوو ئەی
ره‌قیب و ئەوانه له قوتابخانه و و کۆلان و بازار کۆکرانه‌وه
و به پچ‌پچ‌ری و پر له غزه‌غژ چوونه‌وه رادیوکه‌ی پی‌ری
گه‌ریده. شه‌وان به دزیه‌وه گوئیان لیده‌گرتن، کو‌ر یه‌که‌م
روژی چوونه قوتابخانه‌ی دوای بزربوونه‌وه‌ی تۆله‌ستینی
بیرنا‌چیته‌وه، له‌گه‌ل کچ به ترس و له‌رزه‌وه، به
خه‌فه‌تباریه‌وه، ری قوتابخانه‌یان گرت، له‌و جیبه‌ی لیکدی
جودابوونه‌وه، پتر ترسان، وه‌ک جاری جارن له
گۆره‌پانه‌که ریزبوون، به‌ریوه‌به‌ر قسه‌ی کرد:

له‌مه‌ودوا ئەو س‌روودانه نال‌تینه‌وه که پیش‌تر
ده‌مانگوته‌وه.

له‌ لایه‌که‌وه ئەی ره‌قیب به‌رزبو‌وه، به‌لام به‌ریوه‌به‌ر
وجیگره‌که‌ی به دار بینه‌نگیانکرد، له‌و ده‌مه کو‌ر گوئی له
مامۆستایه‌ک بوو:

ئە‌ی ره‌قیب بی ده‌نگ ناکرئ.

کور چاوی له برادره کانی گیرا، هه ندیکیان نه مابوون،
ماموستای زللهش دیار نه ما، له هاتنه وه دیتی کچ به کول
دهگری:

+چ بووه؟

-دوو هاوړیم چیدی نایه نه قوتابخانه.

مندالانی داربی له ری له نیوان خویان گفتوگیان له
ئه گه ری هاتنه وه سهر باز و گولینگداره کان ده کرد.

به چوونی توله ستین زور شت چوو، ئه وه نه ورور هات
و کهس له مال دهر نه چوو، کهس دیاریه کی نه هینا. کور
هه سته دکات دهشت و دهریش، ناقاری ئه و به ری که ند تا
دارخورما کهش که سکایی به هاره کانی پینشووی نیه، دایکیش
خوی نارازینیته وه جلکه جوانه کانی هه لگرته وه. نه نه خانیش
ترس دایگرتووه و به رده وام له چوکی خوی دها و وهیش
وهیشیه تی. پیری گه ریده دلیده داته وه، به لام به لاشه. زوری
نه برد چیله کانیش نه مان، دارخورما که وهک سهرده می
سهر بازه کان به دووری مایه وه، کور ده یگوته کچ:

+ئه ری کونه کانمان تا چه ند ژمارد؟

- بیرمنا که ویته وه، به لام هیتشتا زوری مابوو:

دوای بزربوونه وهی توله ستین چی وهک خوی مایه وه؟
له چاوی کوری داربی ته نها داربی وهک خویه تی گورانی

به سهردا نايه، بالندهكان له خویندن ناکهون، په لکه کان
 کهسک کهسک، له ناو په لکانه وه بارانیک دینته خواری،
 ده لئی له پرچی کچی داربیه وه دی، کور هه سته کات،
 پرچی کچ پرچیکه چ پرچ نایگاتی، نه پرچی دایکی، نه
 پرچی خانزاد، نه پرچی ئایشه و فاته...

بن داربی هیشتا ئاوه دانه، چول چول بی شهش کهسی
 لیسه. خوشک و براهی هاوار که به دهوری داربی
 ده خولینه وه و ده کون و هه لده ستنه وه، پیده که نن و
 ده گرین، ئه وانیش پیده چی هه ستیان به و گورانه کردبی که
 به سهر مال و کولاندا هاتووه. ئه وه نیه هر (باب
 باب) یه لانه و کهس وه لامیانته ساته وه. له دوی
 ئه شقیابوونه وه ی توله ستین خالی هاوار که به مؤسکوی
 ناوی ده رکردبوو، زوو زوو سهرده دات، هیچ جاریکیش
 ده سته تال نایه، دست به سهر منداله کانداده هینی، له
 باوه شیان ده گری، چوکلیتیان ده داتی، به لام کن جی باب
 ده گریته وه؟ هاوار هینده حز له چاره ی خالی ناکات، دینته
 بیرى جاریک باب و خال بووه قره قریان و هینده نه مابوو
 ده مانچه لیکدی راکیشن، باب ده یگوت:

تو به کریگیراوی رووسیا و ...

خال ده یگوت:

تو به کریگیراوی ئه مریکا و

مۆسكۆبى بە توورپەبى ھەستا و نەھاتەو، تا تۆلەستىن نەپۇيشت، پىي نەنايە ئەو مالەو. ھاوار ئەودەمانى لەو ھەموو بەكرىگىراوانە تىنەدەگەيشت، بەلام بى چەند و چوون لايەنگىرى بابى گرت و لەودەمەو ھەز بە چارەبى خالى ناكات.

لە چاويان ديارە داىك و پىرى گەپىدە لە سەر ئاو و ئاگرن. كورپىش ھەمىشە چاوى لەو رىيەبە كە تۆلەستىن پىيدا رۇيشت، لەو شەوھى دەرچوو ھەوالى نى، بەلام تا نزيك دۇنيابى دۇنيابە كە باوكى زىندوو. ھەر كەسى شەوان گوى بداتە رادىوكەبى پىرى گەپىدە دەزانى كى گەشمردە بوو، ناوى گەشمردە دەخويندريتەو، ژمارە و زور جار ناوى كوژراوانى دوژمنىش دەخويندريتەو. كورپىش دلى زور خۆشە بە ژمارەكان، بەرانبەر بەك گەشمردە بىست و پترىش كوژراو ھەبە. لەو ساتانەبى رادىوكە دەبىتەو تا ناوھەكان دەخويندريتەو، دەستى لە سەر دلىتەبى و دەپارپتەو كە ناوى باوكى تىدا نەبى، كچ لە نىگەرانىبى كورپىش تىدەگات، پىدەلەيت:

خەمى بابت نەبىت، ناوى ناخويندريتەو.

بەو قسەبە ئاھىكى دىتەو ھەبەر، قسەبى كچى داربى بو كورپىش داربى وەك دەرمانە.

ئىستا وا لە كەندەكە بە دواى بەرددا دەگەپىن، پىش كەمىك، كەمىك پرووشاندى، ھەورەكەبى رەواندەو. رۇژ

به دهره وهیه، له ناو کهندي، کهندي وشک، له بهران بهر
یه کتر له سهر دوو بهردی ته واویک گه وره ی دوو شه قاوی
مندالانه لیکدی دوور دانیشتوننه. دیار نیه کچ خه یالی بۆ
کوئی چووه، به لام کور گه راوه ته وه سهرده می توله ستین،
سهرکه وتنی سهر مناره و پیاسه ی نیتوان هیلی ئاسنین و
غار غارانیی سهرانه کان، خشخشوکه ی سهرقه لات، کچ به
رسته ی:

که ند بی ئاو جوان نیه.

دهیه نیتته وه ناو کهندي، له هه ستاندا چ ببین! به پانایی
که ند و به بلندی ئه و بهردانه ی له سهری دانیشتبوون،
ئاوی شیلو له سهر چنگ به نهرمه غار دیت، پی به پی
وشکایی داده پۆشی. ئه وان یه که م جار ه شتی وا ببینن،
رووبار به بی باران ههستی و سهره تاکه ی له دووره وه و
له بهر چاوانه وه ده ستیپیکات. ترسان و هه لاتن، تا
گه یشتنه وه بن داربیه که رووبار تیپه پی، رووبار له
هه لاتنی ئه وان تیژتر بوو، پیری گه ریده گوئی:

مه ترسن چ نیه، دیاره له زوورگه کان بارانه.

زۆری نه برد ئاو گه یشته بن دیوار، هاوار ترسا، له بهر
خویه وه ده یگوت:

خۆزیا بایم لیره با.

زوو به بیری هاته وه کهند دوور خراوته وه، ترسه که ی رهویه وه. ژن و مندال رژانه دهو که ندی، چاوی گیرا خانزاد نه بوو، سه ری سورما، چون ده بی رووبار ههستی و خانزاد به دیاریه وه رانه وهستی، پیشتتر شتی وا نه بووه، ده بی له بهر نه وه بو بی که لافاوه که له خووه ههستا! دواتر کور ناوی له وه نا: نه و لافاوه ی له خووه ههستا.

کهند بهر بهر نه نیشته وه، نه وان په له یانه له نیشته وه، چه ندی زووتر بنیشتته وه زووتر ده گه نه بهرده جوانه کان، گه یشتنی، کور ده یگوت:

با زور خریکه ینه وه له وانیه نه وه دوا رووبار بی، تا سالیکی تر نه بیبینه وه.

کچ به پیکه نینه وه:

خودا نه و رووباره ی له بهر خاتری من نارد، چونکه ههزم لیبوو.

له و قسانه بوون له لای هه ساره که وه دهنگی دوو سی گولله هات، زوری نه برد گه په ک رژانه هه ساره گه وره که وه، نه و هه ساره ی مالی خانزادی تیدابوو. مندالانی داری ناویان له و هه ساره نابوو هه ساری خانزاد، چ بوو، چ بوو؟

خانزاد خو ی کوشت.

ئەو رستەيە بوو رستەي گەرەك، هەموو گەرەك
دەيگوتەو، تەنھا گولئ رستەيەكي جيا لەو رستەيەي
هەبوو:

خانزاد خۇ ناكوژئيت.

دەيانگوت خانزاد دوو گوللەي بە نيوان هەردوو
مەمكى خۆيەو ناو و گوللەيەكيش بە ناو دەميەو.
حەسار سوور بوو لە خوئيني خانزاد، خانزادا خانزاد،
گەرەك هەموو خانزاد خانزادي بوو. كوړ لە بن
فرميسكەو تەماشاي هەر كيني دەكرد، دەگريا، كچ گريا،
دايك گريا، پيري گەرپيدە گريا، نەنەخان گريا، كئ نەگريا!
گەرەك هەمووي بو خانزاد گريا. تەرمي خانزاديان لەو
گورستانە ناشت كە دەكەويته سەر ريئ دارخورماكە و لە
سەر كئلەكەشي هيجيان نەنووسي، پرسەشيان بو دانەنا.
حەمەد و جەباري قورئانخوين لە سەر خانزاد بوو
شەريان، بە ئايەت و فەرموودە بەربوونە گياني يەكتر،
جەباري قورئانخوين دەلئ:

خانزاد دوزەخبيە، چوونكە خۇي كوشتوو.

حەمەدي قورئانخوين دەلئ:

وا نيە، دوور نيە بەهەشتي بي، چوونكي كوشتنەكە
ديار نيە.

كەسيان نەبەزين.

دەرویش لىكى كوردنەو و بە رستەي:

ئيوە چين تا خەلك بۇ بەهەشت يان دۆزەخ بئيرن!

داريكي بە نيوانياندا هيتنا، هاوار لە و رۆژەو و دۆژمى
بوو جەبارى قورئانخوين.

مندالانى داربى چەندى سەر دىنن و سەر دەبەن،
سەر دەرى لە خۆكوشتنى خانزاد دەرناكەن، بۆچى خۆى
كوشت؟ چۆن ويراى تەقە لە خۆى بكات؟ چى واى كرد...
پرسياريان لە يەكتر دەكرد، وەلامى چى! لە داىكيان پرسى،
خانزد بۆچى خۆى كوشت؟ لە پيرى گەريده و نەنەخانيان
پرسى، لە كيتيان نەپرسى، كچ لە قوتابخانە لە
مامۆستايەكيشى پرسى بوو، خانزاد بۆچى خۆى كوشت؟
وەلامىكيان دەستتەكەوت.

دواى چەند رۆژى، كور لە رىي نانەواخانە لەژنانى
پيش دەرگا رستەيەكى ترسناكى بيست:

خانزاد بە دەستى براكەى كوژرا.

ئەو رستەيە هەژاندى، لە بيرىتەسى نانەكەى كە
خستبوو سەرنانەو لە دەست كەوت و كەوتە ناو
چلكاوەكە و هەلینەگرتنەو، گەرايەو مال، بە پرسيارىك
رىي لە داىكى گرت لە نان و سەرنان بپرسى:

دايە، براكەى بۆچى خانزادى كوشت؟

دایک گرتیه باوه‌شی:

ئه‌وه‌ت له‌کی بیست؟

مندالانی داربی تا پینکه‌وتن خانزاد بوچی به‌دهستی
براکه‌ی کوژرا، ماوه‌یه‌کی ویست، کچ له‌پیش کوپ پینکه‌وت،
له‌رینی قوتا‌بخانه مه‌یله‌و به‌شهرمه‌وه بو‌ی گیزایه‌وه:

ده‌لین خانزاد زگی پرپووه، له‌کورپه‌کی هه‌ساری، لویه
براکه‌ی کوشتی، کورپه‌که هه‌لاتووه، چووته‌چیا، ده‌لین
براکه‌ی خانزادیش به‌چیا که‌وتووه.

کورپه‌میک بیری کرده‌وه تا له‌واتای زگپرپوون
تینگه‌یشت، توورپه‌بوو، هه‌لچوو، جوینی دا به‌کورپه‌که‌ی
هه‌ساری، به‌براکه‌ی خانزاد.

کورپه‌جاریکی دی شه‌ری دوو قورئانخوینه‌که‌ی دیت، له
پیش ده‌رگای مزگه‌فتی، مزگه‌فتی نزیک گورستانه‌که،
جه‌باری قورئانخوین دوو سنی ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی
ده‌خوینده‌وه و ئه‌وجا ده‌یگوت:

خانزاد دوزه‌خیه، ئیستا به‌پرچی خو‌یه‌وه له‌ناو ئاگر
هه‌لواسراوه، زیناکه‌ر جیی دوزه‌خه، من ئاماده‌نیم له‌سه‌ر
گورپه‌که‌ی ئایه‌تیکیش بخوینم.

هه‌مه‌دی قورئانخوینیش دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ت و
فه‌رمووده:

هیچ وا نیه، تۆ چووزانی ئه و زینای کردوه، دهزانی
زینا چیه! من دهلیم خانزاد ئیستا له بههشتی پیاسه
دهکات، من ئامادهم هه موو قورئان له سه ر گۆره که ی
بخوینمه وه.

پتر رقی له جه بار بۆوه، به دهستی با، رهوانه ی
دۆزهخی ده کرد، ئه و جاره ده رویش له وئ نه بوو داریک به
بهیناندا بینن. دوو سی ژن گه یشتنه گۆرستانه که، دیار بوو
قورئانخوینیان ده ویست، قورئانخوینه کان خانزاد و دۆزه خ
و بههشتیان له بیرچوو، به دوای ژنه کان که وتن.

له و روژانه قسه یه کی گولی که هه ره شه بوو له جه باری
قورئانخوین به گه ره کدا بلا بوۆوه:

ئه گه ر جاریکی دی بلیت خانزاد دۆزه خیه، به قوربانی
چه قۆیه کی ده که م.

هاوار هیچی له ده ستنایه، هینده نه بن، هه میشه له خودا
ده پارینه وه که خانزاد بباته بههشت و نه یخاته دۆزه خه وه.
بپاریشیدا پاره بداته هه مه دی قورئانخوین، تا له سه ر
گۆره که ی خانزاد قورئان بخوینی. ده پارایه وه که هیچ
کچیک تووشی زگپری نه کات. خانزادی له بیرنه ده چۆوه،
هه میشه له پیش چاوی بوو، قسه ی له گه ل ده کرد،
خوینه که ی ده بریسکایه وه، له خه ویش لینی دانه ده برپا، زۆر
خه ونی پیوه ده دیدت، دایکی زۆر هه ولی له گه لی دا،
له بیربکات، له بیرنه چوو، نامه که ی بابی هیوری کرده وه.

سەر له ئىوارەيەك ژنىك ھاتە مالىان، كور پىتشر چەند
جارى دىتبووى ناوى خاتون بوو، نامەى بابى پىبوو، لە
نىوان پىرى گەرىدە و دايك دانىشتوو، چ ھەوالىكى
خوشە، نامەكە بە دەستى دايكە وەيە، كور لە پىشتىو
تەماشاي دىرەكان دەكات، دەستخەتى باب چەند خوشە،
باب لە چىايە، لە ناوەرەستى لاپەرەكە خەتىك لە ھەموو
خەتان درشتەرە:

ھەر دىتتان بە سەرکەوتووى ھاتىنەو و تا
ھەمرىنمان لە بىگانە پاكردەو.

خاتون نامەيەكى لە ھەمەدانىيەكشەو ھىنابوو كە
ئەويش لە قولى تولىستىنە، دايك بوى بردن. دەبوو نامە بۆ
تولەستىن بنووسرىتەو، دايك نووسى، قسەى خوى و
پىرى گەرىدەى نووسى، دايك رووى لە كور كرد:

تو دەتەوى چى بۆ بنووسى؟

گوتى:

ئەدى بە گولنار نالىن؟

دايك بە زەر دەخەنەيەكى شىرىنەو:

با، بەويش دەلىم، بەلام تو ھى خوت بلى.

كەمىك داما:

بابه، ئەو دوو كەسه بكوژه، كه له ههساری خانزادهوه
هاتوونه ته لات.

كوپ دیتی دایك فرمیسی هیاته خواری، پیری گه پیده
داما، خاتوون هه په سا.

خاتوونی له بیرناچیته وه، كه هات زگی لووس، له هی
ئیستای دایکی لووستر، کاتیک بو ماوهیهك له گه ل دایك له
ژوو رهكهی پیری گه پیده دوو به دوو مانه وه، له هاتنه
دهری، زگی گه وره زور گه وره، له زگی ئەو كاته ی
دایكیشی گه وره تر كه دوو مندالی تیدا بوو. سهیره، بهو
كتوپره، زگ چۆن و له چی پر بوو! ئیدی خاتوون به
زگپری رویشت. كوپ به چاو له دایکی پرسى، دایك هه ر به
چاو تییگه یاند كه واز له پرسیاركردن بهینی، وازی هینا و
نه پیرسیه وه.

هفته وه رنه سوورایه وه خاتوون پهیدا بووه، زگه كه ی
دانا بوو، كوپ چاوه ری بوو نامهیهك بداته دهست دایکی،
نه بوو، شهو مایه وه، هه ردووکیان چوونه هۆده كه ی پیری
گه پیده وه و ده رگیان له سه ر خویان داخست، دیسان به
زگپری هاته ده ری و به زگیكی له جاری پیتی
گه وره تره وه رویشت. تینه ده گه یشت، كوپ له نهینی
زگپربوونی خاتوون تینه ده گه یه شت، ده بی چ جانوویهك له
چاوه كه ی پیری گه پیده له جووله بی و به سانایی و له
چهند چركه ساتینكا زگی خاتوون پرېكات! دایکی و پیری

گه‌ریده ئه‌و نه‌ینه‌یان لئی شارده‌وه، ئه‌ویش شارده‌وه‌که‌ی
ئه‌وانی له‌ کچی داربی شارده‌وه، خۆی گرت و هیچی
پینه‌گوت.

له‌ هاتنه‌وه‌ی جاری سینه‌می خاتوون که‌ دوا جار بوو،
خۆی پینه‌گیرا، ویستی به‌ زور له‌ گه‌ل دایکی و خاتوون
بجیته‌ هۆده‌که، به‌لام پیری گه‌ریده‌ ده‌ستی گرت و برديه
بن داربیه‌که و پینه‌گوت:

+ په‌له‌ مه‌که‌ دوا‌یی، ئیستا نا، من هه‌موو شتت پیده‌لیم.

- باشه.

بی ئارامه، خۆی پیراناگیری بو دوا‌یی. خاتوون به‌ زگی
پره‌وه‌ رویشت، کور لای خۆی بریاریدا کون و قوژبنی
ژووره‌که‌ی پیری گه‌ریده‌ بپشکنی، له‌ دوا‌ی هه‌لێک ده‌گه‌را.
هه‌ر ئه‌و روژه‌ باش ریککه‌وت، دایک له‌ مال ده‌رچوو، پیری
گه‌ریده‌ و نه‌نه‌خانیش سه‌رگه‌رمی قسان بوون، وه‌ک دزیک
خۆی کرد به‌ ژووره‌که‌ی پیری گه‌ریده، خۆ به‌ لای که‌می
روژی جاریک هاتۆته‌ ئه‌م ژووره، به‌لام ئه‌مجاره‌ جیا‌یه،
هه‌ست به‌ ترس و له‌رز ده‌کات، ده‌له‌رزئ، وه‌ک بلێی ئیستا
ده‌یگرن و تیز ده‌یکوتن، یان راده‌ستی پۆلیسی ده‌که‌ن، زور
ده‌ترسی. ژووره‌که‌ شتیکی وای تیندا نیه، کانتۆرێکی
گچکه‌ی سی ده‌رگا که‌ هیچیان کلیل نه‌دراون، هه‌ندی
بزگور، له‌و لایه‌وه‌ هه‌ندی قاپ و قاچاخ و دۆلکه‌یه‌ک و
چه‌ند په‌رداخیک، لبادیک به‌ درێژایی ژووره‌که، جیی

خه وتنى پيرى گه پریده ش که دوشه کيکی ته نکه که وتوته بهرانبهر دهرگاکه وه، لای دهرگاش به لای چه پ و له بن په نجره که بهرماله هه ميشه راخراوه که ی پيرى گه پریده، که م بهرماله که هه لده گریتته وه، به دیواره کانیشه وه سئ چوار وینه و هه ندئ گولینگ و ته زبیخ و دوو سئ خه نجرى گچکوک هه لواسراون و ته و او. ئیدی کوئ بگه رئ و به دواى چیدا بگه رئ؟ هیچی نه دیتته وه، له ژووره که خول خول ده خولیتته وه، نازانى به دواى چیدا ده گه رئ، هینده گه را و سوورا، سه رى گيژى خوار، چه ند جار به سه ر بهرماله که ش که وتبوو، پیسی کردبوو، باشبوو هه ستيپیکرد، دایکی ده یگوت:

گوناھى گه ورته ده گاتى ئه گه ر به پيلاوه وه به سه ر بهرمال بکه ويت.

هه ليگرته وه، خاوينيکرده وه، ماچى کرد و سئ جار له سه ر يه ک توبه ی کرد. ده يويس ت بهرماله که له جينى خوى دابنيتته وه، له نيگايه کدا جينى بهرماله که ی جيا هاته پيش چاو، جينى بنه مه نجه ليک له عه ردى بن بهرمال و عه ردى چاوه که نه ده چوو، وه ک بلينى تازه هه لکه ندرابئ و پر کرابيتته وه و ابوو، سه ريکى به ده رئ داگرت، پيرى گه پریده و نه نه خان وه ها چوونه ته ناو قسانه وه، تا ئيواريش ليتابنه وه، ويده چئ قسه ی سولتانه شيت راست بي!

به شیشه یهک که وته هه لکۆلین، نه رم بوو، هه لکه نه
هه لکه نه خیرا خیرا هه لکه نه. دهنگی ده رگای حه وشه هات،
تیکه وه، پڕکه وه، پیزانه گه یشت، کچ له سه سهری
راوه ستا:

+ ئه وه چی ده که یته؟

- هیچ، ئه وه... تو له ده رگا راوه ستا، ئه گه ر که سیک
هات پیمبلی، پاشان تینه گه یه نم.

+ باشه

قۆرت گه یشته ساخه و هیچی نه دیته وه، به خیرایی
پڕیکرده وه، به رماله که ی له سهری راخسته وه. وهک هه رینی
به کچ دابوو، سه رهاتی زگپربوونی خاتوونی بو گیزایه وه،
به لام هه رینی لئ وه رگرت که بو که سی نه گیزیته وه، کچش
سهری سوورما و هیچی تینه گه یشت.

چاوی لینه، پیری گه ریده هه ر له گه ل پی خسته سه ر
ده رگا، هه سته دکات هۆده که پشکنراوه، چووه ژووری،
ژووری نه برد هاته ده ری و رووی کرده کور:

په له ت کرد!

کور:

په له م کرد، به لام چ تینه گه یستم.

پیری گه پیده:

خاتوون به بن بهرماله که زگی پر دهبوو، ئیدی دووگیان
نابی.

کور:

به چی؟

پیری گه پیده:

به فیشهک، ئەو فیشهکانه‌ی بابت له شه‌وی رویشتن
بۆی دهرنه‌چوون.

دایک سه‌رکۆنه‌ی کورپی کرد، شکایه‌وه و هه‌ستیپیکرد
هه‌له‌ی کردووه و نه‌ده‌بوو له ژووره‌که‌ی پیری گه پیده به
دوای شتدا بگه‌ریت. دایک کورپی تیگه‌یاندا که خاتوون و
فیشهک رازه و نابیی کهس بزانی، گولناریش نابیی بزانی،
ئاشکرابوون ویرانکردنی مال و گرتن و کوشتنی به
دواوه‌یه. دایک گوتی:

له سه‌رمانه نزا بکه‌ین له بازگه گومان له خاتوون
نه‌کرئ و ده‌ست له زگی نه‌دهن، ئاشکرایی ئیهمه‌ش
تیده‌چین، نازانم بۆ ئەوجاره دلم ده‌ترسی؟

کور له ترسی دایکی ترسا، هه‌بێ نه‌بێ ترسی له رییه،
وه‌رنا دایک له خۆوه ناترسی. ئەو رۆژه کچ پنیه‌کی هه‌ر له
مالی کور بوو، کور به چرپه ده‌یگوت:

پنویسته نزابکهین شتی خراپ روونه‌دا.

کچ پرچی له سهر چاوی لاده‌دات:

نزای چی، به من نالیی چ له رییه رووبدات؟

هه‌ناسه هه‌لده‌کیشی:

نازانم، هیچ نازانم، به‌لام با ههر بیارینه‌وه تا هیچ
به‌لایه‌ک روونه‌دات.

تاریک داهات، به‌فه‌رمانی پیری گه‌ریده دایک و ههر
سی مندا‌له‌که‌ی له مال دهر‌چوون، گویی لییه پیری گه‌ریده
ده‌لیته دایکی:

کچم، کیشه‌که خاتوون نیه، بیستومه هه‌لده‌کوته‌سه‌ر
ماله به‌چی‌اکه‌وتووان، کچه‌که‌ی نه‌نه‌خانیس خوی
شاردۆته‌وه.

چوونه مالی دهر‌ویش که به مزگه‌فته‌که‌وه بوو، مالی‌که
کور هه‌ستده‌کات بونی قورنانی لیدی، دیواره‌کان به‌ئایه‌ت
رازاونه‌ته‌وه، جوړیک له ئارامی خسته دهر‌وونیه‌وه.

ئه‌و شه‌وه هه‌موو بییری به‌دهوری زگپر‌بووندا
ده‌خولیته‌وه، دایکی گولنار ئه‌گهر له‌و ساله زگی پر نه‌با،
بابی نه‌ده‌کوژرا. خانزاد ئه‌گهر زگی پر نه‌با، نه‌ده‌کوژرا.
خاتوون ئه‌گهر زگی خوی به‌فیشه‌ک پر نه‌کردبا، بازگه
چیان لیی ده‌ویست؟ چه‌ند شه‌ویک له مالی دهر‌ویش

مانه‌وه، ئۆقره‌ی نه‌ده‌گرت، ده‌یویست سهر له‌ مال، له‌ پیری
گه‌ریده‌ بداته‌وه، سهر له‌ داربی بداته‌وه، دایکی ریینه‌دا.
به‌وه‌ی باشبوو له‌ پیش قوتابخانه‌ گولناری ده‌دیت، له‌ هاتن
و رویشته‌وه به‌کتریان ده‌دیت و له‌ به‌کتریان ده‌پرسی.
گولنار پیده‌چوو بزانیته‌ بۆچی نایه‌نه‌وه‌ مال، بۆیه‌ له‌ و
باره‌وه‌ پرسیری نه‌ده‌کرد، هاوار پرسیری داربی ده‌کرد،
گولنار ده‌یگوو:

پیری گه‌ریده‌ و نه‌نه‌خان کز و مه‌لوول له‌ بنی
دانیشتون.

ده‌گه‌رینه‌وه‌ مالی، کوتایی سالی خویندن هات و وه‌ک
سالان منداڵانی داربی به‌ به‌که‌م ده‌رچوون، به‌لام کوا
تۆله‌ستین جوانترین دیاریان بۆ به‌ینی؟ کچ دوو کریمستی
سووری له‌ ده‌سته، کوپ گوتی:

به‌ک کریمستیمان به‌سه.

کچ پیکه‌نی، کوپ که‌می به‌ سهر خۆیدا شکایه‌وه، لینی
وه‌رگرت و...

ئه‌و هاوینه‌ نه‌ چیل مابوو، نه‌ رینی ئه‌وی وه‌ک جاران
بی کیشه‌ بوو، تا بچنه‌ بن دار خورماکه، گه‌مه‌ی
دارخورمایی ده‌ستپیکه‌نه‌وه، ژماردنه‌که‌ ته‌واوبکه‌ن که
ئیتا ره‌نگبی کونی نویشی تیکه‌وتبی، زۆر جار ده‌بیستن
رووی گوالله‌ له‌ دارخورماکه‌یه، به‌لام تا داربی مابن

مندالانی داربی خه میان نیه، گه مه کانی سیبهری داربی له
گه مه جوانه کائن.

ژیر به ژیری هه وائی مردنی خاتون هات، کور
سه رهاتی مردنه که ی له زاری پیری گه پیده وه بیست:

له بازگه کان ده رچوو، فیشه که کانی گه یانده بووه
به چیا که وتوو، فیشه که کانی نیمه نا، هی مالیکی دی. له
گه رانه وه، له هیلای تخووبی شورش و حکومت ده بیته
ته قه، گولله یه که به سینگی خاتون ده که ویت، له وی گیان
ده سپیری و ده نیژری.

هر له و سه روبه نده له رادیووه هه وائی له سیداره دانی
له یلییه که بلا بووه، خه لک هه موو فرمیسیان بوی رشت،
سه رت به هر کولانیکدا به هر مالیکدا ده کرد (له یلی،
له یلی) بوو، به لام کور له یلی نه ده ناسی، گریانی وی بو
خاتونه، ده یویست هاوار بکات: خه لکینه بو خاتونیش
بگرین. هه یفی هات که کهس نازانی خاتونیش
گه شمرده یه، هه یفی هات که له رادیووه ناوی خاتون
نه خویندراوه ته وه.

ده بیینی، دایک هیند گریاوه هیند گریاوه، چاوه کانی
بوونه ته دوو گومیلکه ی خوین، سه ره تا وای زانی ئه ویش
بو له یلی ده گریی. به لام گوئی له دایکی بوو، له نیوان
هه نسکه کانی خاتون خاتونی بوو. کور به کول بو
خاتون گریا، دوا وینه ی خاتونی هه وکesh له ناو

چاویه تی، ژنیکه له تهمەن له دایکی گهوره تره، به به ژن هەندیک کورتره، کراسیکی مه یله و شینی دریزی به باخه لی له به ره، که وینیه کی رهش، چه فیه کی سپی و رهش، زگی گه وره یه وهک بلیی له سه ر مانگ و رۆژی خۆیه تی، هیواش شه قاوان داوی، گران زۆر گران ده روات.

فرمیسک به چاوی کچه وه ده بینن و پتیده لی:

تو بۆ له یلی دهگری یان بۆ خاتون؟

کچ به شه رمه وه:

کاتی ده بینم تو دهگری، فرمیسکم رانا وهستی.

چاوی خزی ده سپی:

من بۆ خاتون ده گریم.

کچ خاتونی نه ده ناسی، به لام وهک کور بۆی گریا، گریان وهک چۆن بۆ خانزاد گریان، ئاواش بۆ خاتون گریان، پیری گه ریده له چۆکی خۆی ده دا:

حه یف، حه یف بۆ ئه و ژنه قاره مانانه، به راستی قاره مان بوون، ئیدی شو رشه، خاتونیش گه شمرده ده بی له یلیش گه شمرده ده بی.

به هه نسکه وه ده لیته پیری گه ریده:

خانزادیش گه شمردیه؟

پیری گه ریده که میک دام:

ئه ویش...

له و ساته ترومبیلنیک له و بهری که ندی ئیستویپیکی گرت،
دهنگی تایه کانی دهنگی پیری گه ریده و چوله که کانی ناو
داربی خنکاند، هیندهی گه رده لولولیک تۆز و خۆلی بو
کۆلان هینا، کۆمه لیک چه کدار دابه زین، به بی سلاو کردن
هاتنه بن داربی. کور زوو به کچی گوت بچینه وه مالی
خویان، به لام به قسه ی نه کرد، چه کداره کان که هه ندیکیان
جلکی سه ربازیان له بهر بوو، به عاره بی چه ند قسه یه کیان
له گه ل پیری گه ریده کرد و رویشان.

چه کداره کان له بیریان برده وه، نه یانه هیش پینکه ویت
داخوا خانزاد گه شمرده یه یان نا، به لام ئه وه ی له
بیرنه برده وه که له گه ل کچ هه رییان دابوو سه ردانی
گۆره که ی بکه ن. دووه هه فته ی جاریک ده چوونه سه ر
گۆره که ی، ئه وپۆ رۆژی چوونه سه ر گۆرستانه. رۆژانه ی
خویان بو ئه و رۆژه کۆده کرده وه و له مستی هه مه دی
قورئانخوینیان ده کرد، تا له سه ر گۆره که ی خانزاد قورئان
بخوینی و خودا له به هه شت بیهیلینه وه. دیتیان له پیش
دهرگای مزگه فته ی لای گۆرستان، له نیوان هه مه د و جه بار
مشتمیره، گوینیان لینه، هه مه د به هیواشی ده لی:

دووباره ی ده که مه وه هه ر که سیک له ری نیشتمان
بمری، شه هیده، چ ژن چ پیاو که ده کوژری شه هیده.

جەبار بە توورەییەو:

وا مەلئی، گوناھبار دەبیت، بەچیاکەوتوو خو له ریی
خودا شەر ناکات شەھید بیت، شەھیدی چی؟

لەو ساتە پتر لە جەبار بە رقدا دەچی و بریار دەدا
تۆلە ی لیبکاتەو، تۆلە ی پیشتریشی لیبکاتەو، حەمەد بە
دیتنی منداڵەکان جەبار بە جیدیلئ و بەرەو گۆرەکە ی
خانزاد هەنگاوی گورج داوئ. حەمەد چەندی دەنگی بلندتر
دەکرد، کور دلخۆشتر دەبوو، وای دەبینی خانزاد
بەهەشتیترە.

کچ تیدەگات کور نیازی خراپە، دەیەوئ لەگەلئ
بمینیتەو، رینادا، تیدەگە یەنئ ئەگەر لەگەلئ بیت،
ئاشکرا دەبن، تا دەرەوہی گورستان پیکەوہ دین، کچ دەلئ:

بەلام نەکە ی لە ساتی قورئانخویندندا لئیدە ی، گوناھت
دەگاتی.

تی دەبیتەوہ و بە پشت مزگەفەتەوہ خو ی
دەگە یەنیتەوہ گورستان. بە پیدزە و کوورە کوور بە نیوان
کیتەکاندا دئ و بە دەنگ جەبار دەبینیتەوہ، لە سەر گورپیک
قورئان دەخوینئ. کور خو ی لە پەنای کیتیک ناوہ، چاو
دەگیرئ، کەس لئ نزیک نیە و نابینرئ، باش ریککەوتووہ،
لە نیوان کیتلانەوہ لایەکی دەموچاوی قورئانخوین جوان
دیارە، هیندە دووریش نیە. بەردیکی رەشی لە لایەکەوہ

قرنجاو دهخاته ناو که ولسی دارلاستیقه وه و سیره ی
 لیده گری، سیره له بن که پوو له لا لئوی ده گری. به نیازه
 ددانی قورئانخوین بشکینی قسه ی کچه ی بیرده که ویتته وه،
 نابن له ساتی خویندندا لئی دا. جه بار ده لئی زانیویه تی
 سیره ی لیگیراوه و چاوه ریی لیبوونه وه ده کری، لینابیتته وه،
 دریزی ده کاته وه، کوپ خوی پیناگیری و ده شترسی له و
 چاوه پروانیه دا که سیک به سهریدا بی و ئاشکرا بیت. ناوی
 خودای لیده هینی، نزاده کات که لای تیژی به رده که ی
 پینکه وئ، که میک دهستی ده له رزی و ده یهاوی، به رد
 سهرده کا و به لیبو نا به لا بروی ده که ویت، جه باری
 قورئانخوین هینده له خوی هه لده دا، قورئانی له دست
 ده که ویتته سهر گوره که، هه لده ستیته سهر پی:

ئه وه چ دیله سه گیک بوو؟

له بهر خویه وه ده لی:

ئه وه توله ی خانزاد، راوهسته هینشتا ماوه.

به ردیکی دی تیده گری و ریک له سهری ئه و په نجانیه ی
 ده دا که خستبوویه سهر جیی به ردی خانزاد، دواتر کوپ
 ناوی له و جی به رده نا، به ردی خانزاد، جه بار به دهنگی
 بلند:

هه ی قاحبه دایک، نابن بسمیلات لی کرابیت.

کوپ به هیواشی گوتی:

ئەو ەش تۆلەي شەھيد، راو ەستە تۆلەي دايکيشم ماو ە،
دايکي من قاقپەيە!

بەردى سىيەمى لە چەنەگەي گيرکرد، ئەگەر چاوى
ریشکە و پيشکەي نەکردبى، خوینی بە دەموچاوى
قورئانخوينەو ە دیت. بە پشتهو ەدا کوورە کوور ەلەت و
گوئی لە قورئانخوين بوو، جوینی پيس پيسى دەدا، لەپر
پیلی کوور کەوتە ناو دەستیک، چاو ەلەدەبرئ کووریکي
جاحیلە پيشتر چەند جارى لە نزیک ەسارەکە دیتبووی:

ئەو بەردانەت بۆچي لە قورئانخوين دا؟

خۆي راپسکاند، بەلام لە ناو دەستیکي وادا نەبوو،
هەلی دەربازبوون لە ئارادابیت، کەمیک بیدەنگ بوو، گوئی:

ئەو قورئانخوينە، دەلی خانزاد ناچیتە بەهەشت.

پیلی بەردا و پينگوت:

زوو برۆ با نەتبینی.

هاوینەکەي لە سالان گەرمتەر دیارە، بەلام ەەر کاتیک با
لە لای چیاو ەلەدەکات، فینکدەبیتەو ە، بە خۆي دەلێت:

بايەک لە لای بابمەو ە بى، فینکە زور فینکە.

بەو با، با ەميشە لە سەفینەو ە ەلێکردبا و بە پيش
دەرگای مالى گولنارەو ە بەرەو مالى و داربى ەاتبأ، بە کوور

با ھەموو بايەكان سەر بە سەفین بان. شەوان ئەگەر تەقوتۇق نەبا لە سەر بان دەنووستن، تا خەوی لێدەكەوت، چەند جار ھەلەدەستایەو ھەسەرپێ و دەپروانیە ھەوشە و سەربانی مالى گولنار و بە تاريكاييشدا روو ھو چيا سەرى ھەلەدەپرى.

شەوى لە شەوان كە ھەيوەشەويك بوو دەرزيەت لە سەر عەرد ھەلەدەگرتەو، چاوى كەوتە سەر زگى دايكى كە لە سەر پشت راکشابوو. ئاى، زگى گەورەيە، دەليني زگى ھەيە! باوهرى بە چاوى خۆى نەكرد، چەند جار چاوى داخست و كرديهو، زگ گەورەيە، لە جيى خۆى ھەستا، سوورپايەو ئەو ديو، زگ گەورەيە، بيري بۆ خواردنى ئىوارە چوو، خواردن چى بوو؟ ویدەچى دايكى نانى زور خواردبى، خواردنى زور زگ گەورە دەكات، دەستى بە زگى خۆشيدا ھينا بزانی گەورە نەبوو، نا. رەنگبى دايك تووشى نەخۆشى بووبى، نەخۆشى ھەيە زگ ھەلەدەپەنمىتى. كور ئەو شەو ھەچەندى ھينا و بردى نەگەيشتە سەرەداوى. رۆژبۆو، تىچاويكى لە سەر زگى دايكيەتى، دواى ھەفتەيەك پتر زگ گەورەتر بوو، رۆژ بە رۆژ گەورەتر دەبوو، گومانى نەما كە دايكى زگپرە، لە خوى دەپرسى چۆن دەبى؟ خۇ باب ليرە نيە، ترسا زور ترسا، ئەو زگپرەبوونە لە كوئو ھات؟

خۇ وەك و ھى خاتون نيە، پاشۆليەك فيشەكى تىپىچايىت، نا، تىناگات. دەلى تۆ بلنى وەك زگەكەى خانزاد

بئ، كئى زگى دايكى پركرد! نا، شتى وا نابى، دادهما، كه متر
گه مەى له گەل خوشك و براكەى دەكرد، كه متر دەچووە بن
داربى. كچ زۆر كۆشا شتىكى لىدەرىبىنى بە لاش بوو. دەبى
دايك هەستى بە نىگەرانىى كور كرىبى، بۆيە، ئىوارە يەك له
سەر بان، قسەى بۆ كرد، تا تىنگە ياند زگەكەى له باوكىە تى
زۆرى ويست، ئىدى كور بە ئاسوودەبى نووست.

سەبەى له گەل داربىەكە ئاسايى بوو،
پووشكاخە زىكى گەورەى درووسىتكر، جوان
درووسىتدەكات، له تۆلەستىنەوە فىر بوو. بانگى كچەى
كرد، هەلياندا بلند بوو، نزاىكرد روو و چيا هەستى، نزا
نەگىرا، با روو و ئەوئ هەلپنەكرد. پووشكاخەز
بەرزبۆو، دوو سى دارتيل بەرزبۆو. چووە خەيالەو،
ئەها تۆلەستىن لە سەر دوندىكەو بە دوورىنەكەى
پووشكاخەزەكە دەبىنى و دەيناسىتەو، دەزانى هى
كورەكەيەتى، تەنها ئەو پووشكاخەز لە شىئوہى
پووشكاخەزى تۆلەستىن درووسىتدەكات، پىئوسىتە
نامەيەكى بۆ بنىرى، دەلپتە كچ:

داوہكە بگرە، پىئوس و كاخەز دەهينم.

هيناي و نووسى:

بابە، دايكم دووگيانە.

به داوه که یه وه کرد و رویشته، کچ شتیکى گوت،
نه بییست، له بهر دهنگى بابى نه بییست، گونى لینه له سه‌رى
چیاوه نامه که ده‌خویننیه وه!

سالى خویندن داها ته وه، توله ستین ديار نيه تا مندالانى
داربى بباته بازار و به دلى خويان جانتا هه لېژيرن. پار ئه و
دهمانه‌ى خو‌ى ها ته وه بهر چاو و چاوى پر بوو له
فرميسک. باب هه ردووکيانى برد، له سه‌رى ئه و کولانه‌ى
که رووى له مزگه فتى حاجى له قله قه که بوو، له
جانتا فرۆشیک، کچ جانتايه کى رهنگ ره‌شى هه لگرت،
خویشى جانتايه کى سپى، باب دياربوو سه‌رى سوپما له و
هه لېژاردنه و به پیکه نينه وه گوتى:

من چ له ئیوه ناگه م

کچ گوتى:

من زور چه زم له رهنگى ره‌شه.

کور به شه رمه وه:

منیش رهنگى سپى.

قوتابخانه بى سرووده، بى سروودى گه‌رم و گوره،
هه‌ندیک سروود به‌ خاوى و پچرپچر ده‌گوترینه وه. کور
هه‌سته‌هکات که س ئه و سروودانه‌ى ئه‌زبه‌ر نيه و چه‌زى
ئه‌زبه‌رکردنیش له که‌سدا نيه. خواخوايه‌تى زوو بچینه وه و

زوو ئىوارە دابى، تا لە رادىۆكەى پىرى گەپىدەوہ گوى لە ئەى رەقىب و ئەوانىدى بگريت.

روژ دواى روژيش چه كدار پتر دەبن و ناوہ ناوہ بە ترومبيل بە كولانەكاندا جرت و فرت دەكەن. سەرباز لىرە و لەوى بە دياردەكەون، بەلام چادريان هەلنەداوہ و جىگير نين. بىستى لە دوور زور دوور لە پشت دار خورماكە و چەند جىگەيەك هەليانداوہ، شەوانيش تەق و توق هەيە، نازانئى كئ لە كئى دەكات، داىكيش زوو دەلى:

مەترسە ئەو تەقانە روو لە ئىمە نين.

دەبينى پىرى گەپىدە روژ دواى روژ دلخوشتەر ديارە، پىويست ناكات پىرسى، دەزانيت دلخوشىيەكەى هى رادىۆيە، رادىۆ قسەى خوڤ بكات، پىرى گەپىدە دلخوشە، ناوہ ناوہ دەليتە كور:

كورم، زور نەماوہ بابت بىتەوہ، بە سەرکەوتوويى دىتەوہ، هەر دىتت شار لە جاش و سەرباز و ئەمن پاكبووہ و پىشمەرگە هاتنەوہ.

كور لە خوڤسيدا لە خوڤى هەلدەدا و كچى بە سەما دەخست.

زستان داھات، لە سەر بانەوہ چاو دەداتى، چيا سىپى سىپىيە. بابى لە ناو بەفرىيە، بەفر هات، گەيشتە لق و پوى داربىيەكەش. ساقو قاوہىيە درىژە توكنەكە لە بەردەكات،

که میک بۆی ته سکیۆته وه، ساقۆ په مبه ییه که ی کچش توکنه و پر به به ریه تی. وه بیریدیتته وه زستانی پینشوو بایی ئه و دوو ساقویه ی بۆ هینان و گوتی له شیوه ی رووسین. زستانی پار ههردووکیان پر به به ریان بوو. به خۆی دهگوت، ده بی کچ هه لینه دابی، یان من زۆر هه لمداب، به کچه ده لی:

دهمیکه خۆمان نه پیناوه.

کچ پیکه نینکی کرد، کئ ده زانی تا که ی له گوئی کور به تازه یی مایه وه! پیکه نینکی کچانه و شیرن بوو، کور پیکه نینی وای نه له کهس و نه له کچه نه بیستبوو، چهند له میژه ئه و پیکه نینه ی له کوئ شار دبووه، پیکه نینکی دریژ، زۆر دریژ له قژی کچد دریژتر، زۆری برد تا پیکه نینه که ی وهستا، نه وهستا، له که لینی پیکه نینی پساوه وه گوتی:

ئه وه ده نگت بۆ وا گر بووه؟

کور سه ری سورما! باشه دهنگی چی لیهاتوو، بۆ گر بووه، کچ به پیکه نینکی دی دهنگری له بیرى کور برده وه و گوتی:

ده ی با بچین خۆمان بیوین.

چوونه بن داربیه ته ره که، ئه و جاره بزما ریان له بری گه چ به کارهینا، له و پتوانه کور له ئاست کچ دوو په نجه

کورتی هینا، که می‌ک دلته‌نگ بوو، کچ له چاویدا
دلته‌نگییه‌که‌ی خوینده‌وه، پینکه‌نینیکی دی بۆ کرد و گوتی:

تو دایته قه‌له‌وی، من به‌ژن، خه‌مت نه‌بی ده‌گه‌یته من.

به‌فر زه‌وی سپی کرد، پتر که‌وت، ورد و درشت هاتنه
ده‌ری، له گشت لاوه شه‌ره به‌فره. خوشک و براکه‌ی
هاواریش به ده‌سته وردیلانه‌کانیان به‌فر هه‌لده‌گرن و
ده‌هاوین. نه‌نه‌خانیس هات، له‌گه‌ل پیری گه‌ریده دوو سی
توپه‌لیان بۆ یه‌کدی هاویشت. من‌دالانی داربی شه‌ره‌به‌فریکی
جوانیان کرد، له‌و ده‌مه کور خانزادی بیرکه‌وته‌وه که پار
زستانی شه‌ره‌به‌فری له‌گه‌ل ده‌کردن، کچ له‌خه‌یالی
ده‌ره‌ینا و گوتی:

وره‌ه با بووکه به‌فر...

قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد، دایکرده بارانیک هینده‌ی تا
بیست بژمی‌ری، عه‌رد سپیتی پیوه نه‌ما، بووه یه‌ک لیتاو
مه‌پرسه. له‌و ده‌مه براکه‌ی گولنار هات و خۆی لی تووره
کرد و بردیه‌وه.

((ئه‌ورپو ۱۲-۱۲-۱۹۷۴، دایکم ژانی گرت، بابم لی‌ره
نه‌بوو مامان بینئ، کاتژمی‌ر ۱۲ی نیوه‌رپو کورپیکی بوو،
پیری گه‌ریده ناوی نا گیقارا، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی من بی،
گیقارا ده‌ده‌مه مالی کچی داربی))

ئەو چەند رستەيە دەستپىكى نووسىنەوەى يادەوهرىي
كۆرى داربىيە، كە دواتر لە ژىر ناوى (كريمستى) نووسى
و بە دنياىا بلاويكردهو.

زۆرى نەماوہ سال وەر سوورپتەوہ، لە رۆژمىرى كۆرى
داربى سالى نوئ لە ۱۱ى ئازارەوہ دەستپىدەكات، چوونكى
لەو رۆژە بابى بۆ پەيدا بوو. لەو رۆژە بابى ھاتەوہ، ھەر
لەو رۆژە بابى رۆيشت و تا ئىستا نەگەر اوہتەوہ، بە
قسەى رادىۆكەى پىرى گەرپىدە بى ناگاتە سالى نوئ
تۆلەستىن دىتەوہ و لە ھاتنەوہدا تۆلەى سالىك دوورى و
ناخوشىەكان دەكاتەوہ و ئىدى دابران كۆتايى دى.

چەند رۆژىكى ماوہ بۆ سالى نوئ، كۆر دەبىنى پىرى
گەرپىدە برۆكانى لىكناوہ و ئاگر لە چاوى دەبارى، تا ھىزى
تىدابوو رادىۆكەى بە ديوار دادا. كۆر لەرزى، گرىا، ھەبى
نەبى كۆتايى دنيايە، پىرى گەرپىدە رادىۆ بشكىنى، نىشانەى
كۆتايى دنيايە. كۆر كۆتايى دنياى لە رادىۆ شكانەكە
خويندەوہ. دايك كزە و قسەى بۆ ناكرى، كۆر زراوى
چوو، گومانى نىە كە باب تووشى بەلایەكى گەررە بووہ،
مردووہ. ھاوار بە ھاوار كردنەوہ دەپرسى، كەس وەلامىكى
روونى ناداتەوہ، لە ناو فرمىسك و ھاوارەكانى خۆى تەنھا
گوننار دەبىنى، ئەويش دەگرى و دەيەوئ باوہشى
پىدابكات، شەرم دەيگرئ. لەو دەمە خال دەگاتى، دەست لە
ملى دەكات، ماچى دەكات، فرمىسكەكانى دەسپرىت و
پىدەئى:

تەواو، شتىك نەما بە ناوى شۆرش، چاۋەرېتېكە بابت دېتەوہ.

قل قل دەھاتنەوہ، پياوہ بە چياكەوتوہكان دەھاتنەوہ، پياوہ رۆيشتوہكانى حەسار ھاتنەوہ، براكەى خانزاديش ھاتنەوہ، ھاتنەوہ پياوہكانى ئەو بەرى كەندى ھى پشت مالى كچى داربى ھى سەرەوہى مالى شەلەى شامىنۆكفرۆش، ھەموو دەرکەوتنەوہ، بابى دیداريش ھاتنەوہ. ئەوہى ديار نيه تۆلەستينە، ئەو كورپەى زگى خانزاديشى پرکرد سؤراخى نيه.

دايك مندالەكانى برده مالى كچى داربى، لەگەل پيرى گەريده و كورپى داربى بەرەو مزگەفتەكەى دەرويش رۆيشتن. بېستيان مزگەفت دارمالە لە گەپراوہ، دەيانھيننە ئەوى و لەويوہ دەياننيرنەوہ مالى. گەيشتن، كور كۆمەلىك پياوى سەر و ريش ھاتووى چلكنى ديت، لە حەوشەى مزگەفتەكە لە سەر چيچكان دانىشتبوون، سىمايان رەنگى مردووى گرتبوو، دەتگوت كەرولالەن، ورتەيان ليوہ نەدەھات. كۆمەلىك پۇلىسيشى لە پيش دەرگا ديت، بەلام نايەتەوہ بېرى چيان دەکرد، لەھيكرا داىكى بە دەنگىك چ لەو دەنگەى نەدەچوو كە لە لئيەوہ بېستبووى:

كورپە حوسين، ئەوہ توى!

سەر و ريش ھاتوو، تىژى لە داوى سىپى، جەمەدانىيەكەى لە مل ئالاندبوو، لە بن ديوار لە نيوان دوو

پیاوی وهک خۆی له سهر پارچه گوشیک دانیشتبوو، پنی لیراکیشابوو. دایک و پیری گه‌ریده غاریان دایی، ری نیه کوپ بیگاتی، که لینیکی کرده‌وه و خۆی به باوهشی دادا. هه‌و بوو، باب بوو، سه‌یره، باب بۆ هه‌لناسیتته سهر پی؟ دایک ده‌گری، پیری گه‌ریده ده‌گری، باب ده‌گری، قیتیانکرده‌وه. ئای، دوو دارشقه‌قی له بن پیله. به دیتنی دارشقه‌ق له‌رزی، له هه‌نگاوی یه‌که‌مدا چاوی که‌وته سهر ده‌لینگی چه‌پی بابی که به بۆشی ده‌جوولایه‌وه. له چۆکی بۆ خواره‌وه شه‌روال به به‌تالی ده‌جوولایه‌وه. له هارژنی دا، باب راوه‌ستا. به گریانه‌وه بانگیکرد، له سهر دارشقه‌قه‌وه له باوهشی گرت، گوتی:

مه‌گری هاوار، کوپم مه‌گری، شو‌رشیک چوو، پنی من هه‌ر هیچ نیه.

کوپ پتر هاواریکرد. باب هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا:

مه‌گری کوپه‌که‌م، به یه‌ک لاقیش ده‌توانم بابایه‌تیت بۆ بکه‌م و به سهر مناره‌ی چۆلش بکه‌وم.

که‌میک ئارام بۆوه و هیواش هیواش به پنی تۆله‌ستین، به‌ره‌و مال بوونه‌وه، هاوار له دواوه ده‌رۆیشت و چاوی له سهر ده‌لینگه به‌تاله‌که‌ی تۆله‌ستین هه‌لنه‌ده‌گرت. ئه‌و شه‌وه‌ی بیره‌ده‌که‌وته‌وه کاتی تۆله‌ستین خۆی به‌ست و ده‌مانچه له نیک، تفه‌نگ له شان، ریشی تراشی و قیت و قۆز به دوو پنی ساخه‌وه، گورج وهک شیر له مال

دهرچوو. ئیستاش به یهک پی و به دوو دارشهقهوه و به بی چهک و رهخت، بهشهله شهل به بن نهمی باراندا بهرهو مال دهبیتهوه.

نهگه یشتبونه دارتیلهکهی ئه و بهری کهند. باران توندی کرد، ریژنهیهک دایکرد نهبیتهوه، له و ساته پی و پیمه‌ره‌ی بابی هاتهوه بهر چاو، هه‌ناسه‌یهکی له کزه‌بای پایز سارتی هه‌لکیشا. ئیدی باب کاری پیمه‌ره‌کاری بز ناگریت. به لای به‌رده‌بازه‌که په‌رینه‌وه، تا گه‌یشتنه ژووری، ئاویان لیده‌چؤراوه. ده‌یویست له ساتی جلک‌گۆرین پیی بابی بیینی، بزانی پیی براو چؤنه، به‌لام بابی له کاتی شه‌روال گۆرین پییه‌کانی خسته بن لیفته‌وه و نه‌یه‌یشت کهس بیینی. منداله‌کان له‌گه‌ل گولنار و دایکی هاتنه‌وه، باب سه‌ره‌تا گولناری له ئامیز گرت و ماچی کرد و به سینگى خۆیه‌وه نووساند، خوشک و برای له ئامیز گرت، دایک ساواکه‌ی بز راگرت و گوتی:

ئه‌وه‌ش هی تویه، گیقارای ناوه.

باب ته‌ماشای دایک ده‌کات، چاوی زهق ده‌بیته‌وه، ده‌م داده‌پچری، باوه‌ش ده‌کاته‌وه و قسه‌ی بؤناکری، پیری گه‌ریده به پیکه‌نینه‌وه:

کورم ئه‌و کوره‌مان له تو شار‌دبۆوه.

باب ماچیکی نهرم له ساوه که دهکات، له سهر کوشی
خوی داده ننی و چهند دلۆپه رۆندکئی هه لده وه رینیتته سهر
به روانکه که ی.

ئه و شه وه له خه یالی پنیه رۆیشتوو ه که ی بابی بوو،
بوچی نه ما! ده بی له کوئی که وتبی! کن هه لیگرتینته وه؟
بیریده کرده وه، په نجه کانی چیان لیها توه، ئه دی
نینۆکه کانی، بوچی له گهل خوی نه یهیناوه، به لکوو
تیبخریتته وه، پنی براو تیناخریتته وه؟ فرییداوه، یان له گوری
ناوه؟ ئای پنیه که، پنیه گه وره به هیزه که ی بابم، پنیه پر
مووه که ی بابم، چیت به سه رهات! ئه دی پیناوه که ی! بابم
له مه ودوا یه ک لنگه پیناوه ده کړی، لنگی راسته،
پیناوه فروشه که یه ک لنگ ده فروشی! یان هه ردوو تاک
ده کړی و هی چه په فریده دا؟ بریا پنیه براوه که ی
ده هینایه وه، به شتیک تیمانده خسته وه، یان له مالی
هه لمانده گرت، نه مانده هیشته سه رمای بی گه رمای بی،
نه مانده هیشته شتیک پیوه ی بدات، له کوئی پنیه براوه که ی
بابم له کوئی؟

ده هاته سهری پرسیری پنیه بزربووه که له بابی بکات،
په شیمانده بووه.

هه سته دهکات به هار له گه رهک به بی به هاری تیده په پری،
چوونکی دلی که س به هاری تیدا نیه. نه که س ده چیتته
ده شته و دهر، نه شایی به دۆل و زورنا ده گه پری، نه

در اوسیتکان هینده هاموشوی یه کتر ده کهن. به وهی باشه
 داربی ههروهک خویه تی، که سک که سک، بالنده کان شه و
 روژ له خویندنی خویان ناکه ون. کچهش هه کاتی هه بی،
 براکه ی له مال نه بی دیت. خوشک و براش له وی نابنه وه،
 ئیستا ئه و دو منداله ناویان بۆته خوشک و برا، گه رهک
 به خوشک و برا ناودیری کردوون، ئه گه ر تن به تهنیش
 بیابینن بکه ن هه ر به خوشک و برا بانگیان ده کهن.
 دیداریش زوو زوو دئ، نه نه خانیش به لوژه لوژ دئ و
 تاوئ داده نیشی. ده بی نی پیری گه ریده پرزه ی لیپراوه،
 هه ندئ قسه ی خوشی بۆ ده کات، به پیکه نی نی دینی، به لام
 هه ر ئه و ده مه، نه نه خان ده روات پیری گه ریده وه ک خوی
 لیدیته وه. داده مینی، ناوه ناوه سه ری گوچانه که ی له عه رد
 ده خشینی، وه ک بلیی عه رد خورشتی هه یه و بوی
 ده خورینی. پیری گه ریده پنده چیت زور خه م له تۆله ستین
 بخوات.

زۆر هه ولی له گه ل ده دن بیته ده ری و بایه ک لینی بدا،
 نایه، تۆله ستین خوی له ژووری په ستایه و نابزوی. هه موو
 ده لین تۆله ستین تۆله ستینی پیشان نیه، کوا نه قسه یه ک
 ده کات، نه بابه تیک ده کاته وه، نه وه لامی پرسیاران
 ده داته وه، ئه وه که ی وه لامدانه وه یه! (ئا، نا، وایه، نازانم)
 تۆله ستینی پیشان ده زانی چه ند خزم دۆست و میواندۆست
 بوو، ئیستا، هه ر ئه وه تا خوشهانتت لی ده کات.

کورپ هه سته کات، تۆله سستین ته ماشای که س ناکات، وهک بلیی چاوبه ره ژیری هه مووانه، ده لینی هه ریی زوری به خه لک داوه و هیچی نه گه یاندوته جی، یان به رانبه ر نه یار و ناحه زه کانی ده مکورت ده رها توه و قسه ی نه ماوه.

له بیریه تی که خالی هاته کنی و به ریزه وه سلای لی کرد و بزی نووشتایه وه و روومه ته کانی ماچکرد، به لام باب سارد و سر، به ناچاری دهستی ته وقه ی دریزکرد و به خیرها تهنه که شی له منگه یه ک زیاتر نه بوو، خال به سه ر خوی نه هیتا، گوتی:

حوسینی تۆله سستین، خه م مه خو، میله ت له سه رکرده یه ک و ده سته یه ک و بزووتنه وه یه ک گه وره تره، ئه وان دین و ده رۆن، به لام میله ت ده مینی.

باب ته ماشای بنمیچه که ی کرد و هیچی نه گوت، خال ده سستیپنکرده وه:

خه م له قاچیش ت مه خو، چوونکی له ریی میله ت به خت کرد، هه موو خزمه تیکیش له منه وه.

باب مه قی له خوی بریبوو، وهک بلیی که س له وی نیه و هیچی نه بیستوو.

مندالانی داربی کارتیا ن به ده سته وه یه و دینه وه، هی کچ هه ر وهک سالانه (ده رچوو به یه که م) به لام هی کورپ (ده رچوو به سنیه م)، قورگی پر گریانه، کچ قسه ی بۆ

دهكات، دلیده داته وه، به لام کور له ناوه وه برینداره، وا دیاره به قسه کانی کچ ساریژ نایی، کچ له دهوری ده سوورئ، چ نه ما نه یلئ، پیده چی ئه وه دوا رسته ی بووبئ:

به خودای بمزانیایه تو سینه م ده بوویت، منیش خوم سینه م ده کرد.

له و ساته ئه گهر شهرم نه ده بوو، له باوه شی ده کرد ده می ماچده کرد، پیکه نی، له دلّه وه پیکه نی، وهک ئه وه ی به و قسه یه یه که م بووبئ، گوتی:

کچی، به قهستی خوم خه فه تبار پیشاندا.

به پیکه نینه وه گه رانه وه مالی، باب روو له داک:

هر ئیستا برق بازار و سه رو دیاری جوانیان بو بکره.

له بیریه تی دایک به دیارییه وه گه رایه وه، بوو که له یه کی جوان بو کچی داربی و توپیکیش بو کوری داربی، قه مه رو که ش بو خوشک و برا، له گه ل میوه و حه لواو ده رمان مشک و... له و ساته له ده ری ده نگی (یازده ی ئازار) هات، باب پاره ی دا کور که سه رو یازده ی ئازاریان بو بینئ، به دم خواردنی یازده ی ئازاره وه، تو له ستین چاوی له ده رمان مشکه که بریبوو ک ه له سه ر تاقه که ی سه ره وه دانرابوو، به په نجه ئاماژه ی بو کرد، گوتی:

شیرین ئەوێ چیه؟

دایک سەری بۆ تاقەکە هەلبێری:

مشکمان زۆربوو، ئەوێ دەرمان مشکە.

باب هەناسەیی هەلکیشا:

نا، دەرمان مشک نیە، پێبێلێ شەشی ئازار، دەزانی
یازدەیی ئازار وەک ئەو یازدەیی ئازارەیی دەستمان شیرین
بوو، بەلام شەشی ئازار وەک ئەو دەرمان مشکەییە.

کوڕ لە شەشی ئازارەکە تێنەگەیشت، بەلام زور
دلخۆش بوو بەو قسەییەیی بابیی، ئاخر لەوێتەیی هاتۆتەو،
ئەوێ یەکەم جارە خۆی سەری قسە بکاتەو. دواتر
پێکەوت شەشی ئازار ئەو رۆژەییە کە شۆرشیی تۆلەستین
بە ئاویندا چوو.

مانگی رەمەزان داهاات، پیری گەریدە هەر یەکەم رۆژ
رایگەیاندا کە:

ئەو سال میلیلتن مە رۆژوویی لە سەر نیە.

هەموو سەریان سوڕما، پیری گەریدە چیه لە خۆو
فەتوا دەدات! چما فەتوادان فشهییە، گەمەیی مندالانە! هەبێ
نەبێ ئەو پیرە شتیواو، خەرەفاو، دەنا قسەیی ئەوها
دەکات؟

پیری گه پیده گوی له کهس ناگری، له بن داربیه که وه
مژ له جگه ره ده دات و به دهنگی بلند فه توای خوئی
ده لیته وه، توله ستین زوو گوتی:

وازی لیبنین، هینده له گه لی پیدامه چن.

به لام زور کهس گوینیان نه دایه توله ستین. ئەو
رهمه زانه که که وتبووه وهرزی گه رماوه، سینه ری داربیه که
همیشه جمه ی ده هات، ده هاتن گوینیان ده دایه گۆته کانی
پیری گه پیده. مندالانی داربی جی گه مه یان ته سکبووبووه
و نه یانده توانی به دلی خویان گه مه بکه ن.

فه توای پیری گه پیده گه یشته وه قورئانخوینه کان، جه بار
گوتبووی:

ئەو پیاوه کافر بووه، ئەوی بیکوژی دهستی کهسک
ده بی.

هەرچی هه مه ده هه مه ده گوتبووی:

ئەو پیره رهنگه هۆشی له ده ستدابی، نهک هه ر بۆ کهس
نیه بیکوژی، دوورنیه قسه کانی به گونا هیش بۆ
نه نووسری.

کوړ که بیستی جه بار وای گوتووه، له دلی خویه وه
گوتی:

توله ی پیری گه پیده شت لیده که مه وه.

رهمه‌زان رویشست و جه‌ژن هات، پیری گه‌ریده نه
روژیکی گرت و نه شیوی جه‌ژنانه‌ی خوارد. سبه‌ینیکه‌ی
وهک روژانی ئاسایی چایه و ماستی خوارد و جه‌ژنانه‌ی
له‌گه‌ل کهس نه‌کرد.

پیری گه‌ریده روژ روژ له کورتی ده‌داو که‌متر ده‌چیته
بن داربی و پتر له ژووری ده‌مینیته‌وه. وازی له رادیو و
گورانی و هه‌وال هیناوه، به‌لام پتر له جاران هه‌زی له
قسه‌یه و سه‌رهاتی کۆنی خۆی ده‌گیریته‌وه. خوا خواجه‌تی
که‌سیکی ده‌ستبکه‌وی تا سه‌رهاتی کۆن بگیریته‌وه.
تۆله‌ستین ناوه ناوه به‌شه‌له‌شه‌ل ده‌چیته ژووره‌که‌ی و
گوینی بۆ شل ده‌کات، مندالانی داربیش ده‌چن، کور چه‌ند
رسته‌یه‌کی سه‌رهاته‌کانی پیری گه‌ریده‌ی له‌بیرماوه:

هتی دنیا، چاوێکم له پیناوی بزوتنه‌وه‌ی شیخی پیران
دانا، تیری تورک بردی. ده‌ستیکم له ریی کۆماری پیتشه‌وا
دانا، تیری عه‌جه‌می پیکه‌وت و سن په‌نجه‌می له کار خست.
پینی چه‌پیشم عاره‌ب نیوه پینی کرد. کورکه‌شم پینیه‌کی
ته‌واوی له‌و جوولانه‌وه‌یه دانا و عاره‌ب له بن چۆکه‌وه
فرانیدی. داخوا نه‌وه‌که‌م، چ ئەندامیکی له‌شی ده‌کاته
قوربانیه‌ی کئی و کئی ده‌بیات! بوومه‌ گه‌ریده‌ی شاخ و
شاران، له هه‌ر هه‌فت سه‌ال ئە‌گه‌ر سه‌الیک به‌ مال
که‌وتبمه‌وه. ته‌مه‌نیکم دوور له ژن و مندال به‌سه‌ربرد،
هیچیشم به‌ هیچ نه‌کرد.

کور چەند رستەيەکی پیری گەریدە ی وەک خۆی لە
گۆی دەزرینگیتەو، کە پێدەچیت هی سەرەمەرگ بووبن،
کچەشی لە تەک بوو، پیری گەریدە زۆر بە خاوی
دەیگوتنەو:

کورەکەم، تاقە کورە پی براووەکەم، ئاگات لە خۆت بیت،
ئاگات لە بوووەکەم بیت، منداڵەکان بەجیمەهیلە، من لەو
دنایە بارەکەم، ستییە جوانەکەم، هاتم.

کور دینتە بیری دایکی دەستی گرت و لە ژوورەکە ی
دوورخستەو و نەیهیشت چاوی لە سەر پیری گەریدە بی.
زۆری نەبرد، بوووە گریان و زانی پیری گەریدە گیانی
سپاردوو.

تۆلەستین لە پرسەکە ی پیری گەریدە هاتەو ئاوەدانی.
کور لە سەر دەرگای مزگەفتی کە لەگژ پیلو ریزکردنە،
دەبینی بابی لە بنەبانی لە تەنیشت حەمەدی قورئانخوین
کە ناوہ ناوہ چەند ئایەتیک دەخوینیتەو، دانیشتووہ.
دەلینەگە بەتالەکە ی لە پیش خۆی خرکردۆتەو،
دارشەقەکانیشی لە تەنیشتی. خالیشی لەو سەرە
راوہستاوہ، کور لەویش دارلاستیقەکە ی لە بەرکی
شەرۆالەکە ی تی و ناوہ ناوہ ئاوپ لە لای گۆرستانەکە
دەداتەو، ئی ئوہ خوایە، جەباری قورئانخوین ببینی،
تۆلە ی پیری گەریدە ی لنبکاتەو، چون دەبی پیبیلی کافرە!

به بارکردنی پیری گه‌ریده بۆ گۆرستان، بۆ لای خانزاد،
کورپ هه‌ستده‌کات مال مه‌یله‌و چۆله، داربی ئەندامیکی
هه‌میشه‌یی خۆج له‌ده‌ستدا، نه‌نه‌خانیشت نایه، دوو سی
جاریک هات له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌که تاوئ داده‌نیشت و ریزی
هورده رۆندکانی داده‌باراند.

تۆله‌ستین ناوه‌ ناوه‌ دیت. تاوئ له‌سه‌ر کورسی
داده‌نیشتی. شیرینیشت زوو زوو سه‌ری ده‌دات، به‌دیاریه‌وه
راده‌وه‌ستی. خوشک و براش له‌ده‌وری خولده‌خۆنه‌وه،
دارشه‌قه‌کانی ده‌به‌ن، ده‌لینگه‌ به‌تاله‌که‌ی راده‌کیشن.
هه‌رچی مندالانی داربییه‌ بی‌ داربی هه‌لناکه‌ن و هه‌لی هاتن
له‌ده‌ستناوه‌ن و هه‌فتانه‌ش سه‌ر له‌گۆرستان نابرن و ئەو
پاره‌ی ده‌یاندايه‌ هه‌مه‌دی قورئانخوین دوو هه‌ندیان
کردووه، له‌ریی چوون بۆ گۆرستان، کورپ ده‌لی:

ده‌زانی ئەگه‌ر به‌پیتی ته‌سکه‌ره‌ بیټ، من نه‌بابم هه‌یه، نه
دایک، نه‌خوشک و برا، نه‌خال... زۆر بن‌که‌سم .

کچ به‌پینکه‌نینه‌وه:

ئهدی براده‌را!

ته‌ماشای ده‌کات و بزه‌یه‌کی بۆ ده‌کات .

کچ ده‌لی:

من له‌هی پیری گه‌ریده‌ش به‌شدارى ده‌که‌م.

کور رازی نه‌بوو، به‌لام کچ سویندی لیخوارد نه‌گهر وا
نه‌کات، دووشک ده‌کات و له بنی قسه‌ی له‌گه‌ل ناکات،
ناچار ملیدا، له هاتنه‌وه‌دا ده‌لی:

نه‌وه‌تا جه‌باری قورئانخوین، لیم‌گه‌ری، تا زووه با
توله‌ی پیری گه‌ریده‌ی لیکه‌مه‌وه.

کچ رازی ده‌بی، وه‌ک بلیی ده‌یه‌وی ده‌ست و نیشانه‌ی
ببینی، ده‌مینکه نه‌یدیتووه، خویمان خسته په‌نای دیواری
مزگه‌فت، کور ده‌پرسی:

نه‌تو بلی، چه‌زده‌که‌ی له کویی بده‌م؟

کچ دوودلی پیوه‌دیاره، ده‌لی:

له سه‌ر چۆکی.

سیره‌ی لینده‌گری، باش هه‌لکه‌وتووه، قورئانخوین به
پیوه‌ راه‌ستاوه و رووی له وانه. ده‌یه‌اوی، به‌و جییه
ده‌که‌وی که چاوی کچی له سه‌ره. قورئانخوین جوینیکی
گه‌وره ده‌دات. کچ ده‌لی:

به راستی نیشانشکینی.

کور شایی به خوی دیت، به‌و دیودا غارده‌ده‌ن،
ده‌گه‌نه‌وه بن داربی. دایک بانگیان ده‌کاته ژووری و
میوه‌یان له پیش داده‌نی، له ده‌رگا ده‌دری، دایک ده‌یکاته‌وه:

فهرموو، فهرموو ماموستا.

ئای، ئه وه جهباری قورئانخوینه، داده نیشی، مندالانی
داربسی ژووره که به جیدیلن، به ئاسته م گوئیان
له قورئانخوینه به توله ستین دهلی:

کوره که ت دارلاستیقیکی له سه ر چوکم دا، ئیستاش ژان
دهکات.

باب بانگی کور دهکات، کچه ش له گه لی ده چیت، باب
دهلی:

کورم تو دارلاستیقت له جه بار داوه؟

کور به شه رمه وه:

من بووم.

باب به سه رسامیه وه:

له بهرچی؟

کور بی ترس:

چوونکی گوتی پیری گه ریده کافره و هه رکه سینک
بیکوژی، دهستی که سک ده بی.

باب ده لیته جه بار:

قسه ی وات کردووه؟

قورئانخوین هیچ نالیت، باب به توور په ییوه ته ماشای
دهکات و دهلی:

له سهر ئه و قسه یه ههقت گولله یه نهک بهرد.

کور له و روزه وه ههسته دکات هه موو ئه و بهردانه ی له
دارلاستیقه که یه وه ده رچوون، بهردی هه ق بوون، رهوا
بوون، بهردی نار ه وای نه هاویشتووه.

جه بار باشی بو نه ده هات، ههر له و سه روبه ندهش گولئ
چه قوی له سهر راگرت، چه قوکه ی گولئ له چاویدا بریسکه
دهداته وه که له په نای چنورمه یه ک له سهر شانی جه باری
راگرتبوو، گویی لینه، چاوی لینه، گولئ ده لیته جه بار:

قورئانخوین بیړه وشتیت له من دیتیه؟

قورئانخوین به حه په ساویه وه:

بیړه وشتی چی کچم، چ بووه.

گولئ به توور په یه وه:

ئه دی لو من به بیړه وشت باس ده که یت؟

جه بار دهلی:

کچم قسه ی وام نه ک ردووه، ئه وه ی وای بو
گیراویه تیه وه، بوختانی کردووه، خودا له دور دهوی بدا.

گولئی دەست بۆ گیرفانی دەبات، ویدەچی بیەوی چەقۇ
دەربینی:

خۆم بیستم، چاودئی، سەرم کۆتە؟

جەبار:

بەلئی

گولئی:

لنگم رووتە؟

جەبار:

ئەستەغفیرولا، بەلئی.

گولئی چەقۆکە ی لە دەستە:

ئەدی تۆ نالئی هەر ژنیک هەر کچیک سەری کۆت بی،
لنگی رووت بی، بیڕه‌وشتە، من بیڕه‌وشتم؟!

جەبار دوو سی ئایەت دەخوینیتەو، گولئی چەقۆکە لە
سەر شانی دادەنی و بە دەنگیک کە چ لە دەنگی گولئی
ناچی:

بە کوردی قسە بکە، بە کوردی بیڕه‌وشتیم بسەلمینە.

لەو ساتە حەمەد دەگات و جەبار لە بن دەستی گولئی
دەردەهینئی، گولئی دەلئی:

جاریکی دی به من بلیی بیزه وشت به قوربانی دوو
چه قوت ده که م.

هر ئه و رۆژهش بوو گولئی سهگ گرتی، که لپه ی له
به له کی بردبووه خواری، سهگه کهش دوو چه قوی
خواردبوو. هه ندی کهس پینانوابوو، ئه وه خودای
قورئانخوین بوو وای به سه رهات، چون ده بیت چه قوی
لپه لکیشی، ده یانگو:

به لام ئه و نیره هه یته یه له چ ده ترسیت، ئه ها جیی
که لپه ی سهگ به به له کییه وه دیاره، ده بوو له بهر ئه وه
لاقی داپوشی.

که چی گولئی ده یگو:

ده بوو دوو چه قوش له جه بار بدهم، هر کی په لامارم
بدات، بهر چه قوی ده دهم.

کور له بیریه تی هر له و رۆژانه دایک مه کینه یه کی
دروومان ده کرئ، جلک بو خه لک ده دورئ. توله ستین که
ده بینئ شیرین کار ده کات، ده نیرئ هه ندی شووشه ی
ئه ستور و که ره سه ته ی بو دینن، ده سه ته کات به ته زبیح
درووستکردن. ئیدی له مالیان ده نگه مه کینه ی دروومان و
ته زبیح درووستکردن نابریته وه. کور دلئ به و ته قه ته ق و
جینگه جینگه ده کرایه وه، چونکی جووله ی خسته بووه
ماله وه و باب که وتبووه کار. وهک پیتشوو نه ما که هه میسه

چاوی له پنتیکی نادیار دهبری، له مال داده‌برا و قسه‌ی نه‌ده‌کرد. ئیستا به دم ئیشکرده‌وه قسه دهکات، قسه‌ی خوښ، به لام ئه‌وه‌ی تا ئیستا جینی نیگه‌رانیی کوربه، تاکه پیلاره رهنګ قاوه‌ییه‌که‌یه که بابی له پشت سه‌ری خوی دایناره و له پیی نه‌کردوه. تاکه‌که‌ی دی له‌وه‌یه کون ببیت، به لام ئه‌وه‌یان هر نرت و نوییه.

پی و پیلاری باب له‌بیرناکات، زور شه‌وان خه‌ونی پینانه‌وه دیتووه. ده‌بینی باب به دوو پینوه، به دوو تاکه پیلاری قاوه‌ییه‌وه قیت قیت ده‌روات، روژیک ئه‌وه‌خه‌ونه ده‌بیته راستی.

له قوتابخانه دیته‌وه، ده‌بینی بابی له پیش ده‌رگا قیت راوه‌ستاوه، ده‌میکه به‌و قیتی نه‌یدیتووه، یه‌کسه‌ر ته‌ماشای پینه‌کانی ده‌کات، ئای! خو هر دوو تاکه پیلاری له پینه. ئه‌وه چیه! ته‌ماشای ده‌کات، دارش‌ه‌قی له بن هه‌نگل نیه. کور چاوی هه‌لده‌گلو‌فیت، خه‌ونه، راستییه! جوانتر ته‌ماشاده‌کات، باب گوچانیکی جوانی به ده‌سته‌وه‌یه، له گوچانه‌که‌ی پیری گه‌ریده ناچی. ئای، به خوی ناوه‌ستی، هاوارده‌کات:

بابه، پیت هاته‌وه؟

باب بزیه‌ک ده‌کات:

بوومه خاوهن پینه‌کی وا، نه‌گه‌ر گولله‌شی به‌رکه‌ویت، نه
ئیشی ده‌بیت نه خوینی لئدیت.

جانتاکه‌ی داده‌نی و به‌تاو ده‌سوورپه‌وه، له‌سه‌ر سیله
تووشی کچه ده‌بی:

- گولنار، ده‌زانی پینی باجم هاته‌وه!

+ زانیم، دایکم پینی گوتم، هاتم بیبیم.

روژ و حه‌فته تیده‌په‌رن، مانگ ئاودیو ده‌بی و سال
ده‌سوورپه‌وه. گه‌ره‌ک تا دی پتر و پتر ده‌بی. کولانی
مالی کوپ پرېووه، پارچه زه‌وییه‌ک به‌تال نه‌مایه‌وه.
ته‌نیش‌تیشیان بووه خانوو، مالیک له‌کویستانه‌وه، له‌بن
کیله‌شینه‌وه هات و له‌ته‌نیش‌تیان خانوویکی خۆشی
قیتکرده‌وه. قه‌مه‌ره‌یه‌کی جوانیشیان له‌پیش ده‌رگا
راده‌گرت، دوو کوپیان هه‌بوو، فریا گه‌وره‌بوو،
سیامه‌ندیان هه‌ر ئاوزه‌ی کوپی داربی ده‌بوو، بو‌ی
ده‌گیرایه‌وه:

ئیمه‌ ره‌ز و باخیکی گه‌له‌ک گه‌وره‌مان هه‌بوو، هه‌رچی
میوه‌ت ده‌ویست له‌ره‌زی ئیمه‌دا ده‌تدیت، حه‌فتا بنه‌گوین
به‌س دارگوین‌مان هه‌بوو، حکومه‌ت پارهی داینی و
ده‌ریکردین.

ماله‌که‌ی ته‌نیشته وان له به‌ری گه‌رمینه‌وه، له دوورایی قه‌راجوه هاتبوون، کوریکیان چپای ناو بوو، ژنه‌که گوتبوی:

دیشداشه له‌به‌ری پینخواس، ره‌شمالیان له پیش ده‌رگامان ه‌لدا، سه‌رباز تفه‌نگیان راکیشا به‌عه‌ره‌بی گوتیان:

سی روژتان له پیشه، بارنه‌که‌ن قرتان ده‌که‌ین.

به‌په‌په‌ر بزرگورمان پینچایه‌وه و ئه‌و چند سه‌ربزنه‌ی هه‌مان بوو، هینامان و فرۆشتمان.

ماله‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی مالی کچی داربی، پینده‌چوو خزمی مالی نه‌نه‌خان بن که له نیوان خو‌یان قسه‌یان ده‌کرد، که‌س تیناننه‌ده‌گه‌یشت، کچه‌که‌یان بۆ کچی داربی گپ‌ابزوه:

له‌شکر ده‌وری گه‌ره‌کیان دا، گوتیان:

نیوه‌هی ئه‌و ولاته‌نین، سنوور به‌ده‌رتان ده‌که‌ین. بابم به‌کیانی ده‌ناسی، شتیکی دایی و خو‌مان دزیه‌وه و هاتینه ئیره.

گه‌ره‌ک له‌هیکرا گه‌وره‌بوو، دلی به‌وه خو‌شه، لای که‌ندئ تا ده‌گاته‌وه ئه‌و به‌ری دارتیله‌که‌ چۆله. گه‌ره‌ک تیکه‌له‌یه‌که‌ که‌س که‌س ناناسی. ماله‌کونه‌کان بزربوون، کور تا مندالیکیان ده‌بینیته‌وه زۆری پینده‌چی. هه‌ر له‌و

سه‌روبه‌ندهش ناوه ناوه گهنجیک دیار نه‌ده‌ما، که‌سه
نه‌یده‌زانی چی به‌سه‌ردی. له بیریه‌تی همه‌دانیش
ئىواره‌یه‌ک هاته لای بابی، سه‌ریان له بن گوئی یه‌کتر
نابوو، ئیدی بزربوو. کۆلان جمه‌ی دیت و داربی
هیمنییه‌که‌ی جارانی نه‌ماوه.

چۆله‌که‌کان ده‌خوینن، به‌لام ناوه ناوه له لایه‌که‌وه
به‌ردیک دیت و له خویندنیان ده‌کات. به‌ردیش له ناو
په‌لکانه‌وه به‌رده‌بیته‌وه و چهند به‌ردیک به‌سه‌ری
تۆله‌ستین که‌وتوو، به‌لام ئازاریکی وای نه‌بووه. گه‌ره‌ک
په‌بووه له دارلاستیق، همه‌مووشیان روویان له بالنده‌کانه،
بالنده‌ی سه‌ر دار و دارتيله‌کان، ته‌نها دارلاستیقه‌که‌ی کوره
وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه و تا ئیستا به‌ردیکی رووه و بالنده‌ی
ده‌رنه‌چوو. کور ناوه ناوه له سه‌ربانه‌وه، به‌دزیه‌وه تۆله
له‌و دارلاستیقه‌هاویژانه ده‌کاته‌وه، سه‌ری چهند مندالی
شکاندوو.

به‌ینیکه‌ کچی داربی که‌م زور که‌م دینه‌ بن داربی و
مالی، ده‌لئی گه‌وره‌بوونه و شه‌رم لیکدی ده‌که‌ن. له‌گینه‌ پتر
له‌ ترسی براکه‌شی بی، براکه‌ی ئیستا چه‌کداره، خه‌لک
ده‌لین بووه‌ته‌ جاش. ئیستا ری قوتابخانه‌شیان یه‌ک نیه و
ئه‌گه‌ر چۆن لا به‌لایى له‌ ری تووشی یه‌کتر بن. کور
هه‌موو بیر و خه‌یالی هه‌ر لای کچه‌یه، له‌ هه‌موو جییه‌ک
چاوی لی ده‌گنیرئ، له‌ ری، له‌ سه‌ر بان، له‌ بن داربی، له
سه‌ر جئ، له‌ ناو کتیب، له‌ ته‌له‌فزیۆن. تازه‌ ته‌له‌فزیۆنیان

کړيوه، پټی سهیربوو، بابی ته له فزیونی بو خویان کړی بو
مالی کچی دارببی نه کړی، شه رمیشی ده کرد پټیبللی.

له ته له فزیونیش له دوی ده گهړی، ته له فزیون پر له
کچی جوانه، به لام له چاوی کوره وه هیچیان ناگه نه کچی
داربی. ده زانی کچی داربی چه ندی جوانه، به ژنی ده لینی
شه ننگه بییه، پرچی دریژ دریژ خاو خاو، لیوه کانی سوور
سوور، چاوی گهش گهش، روومت ناسک ناسک. کچ
ئیواران جار جار له گه ل دایکی دی و سهیری ته له فزیون
ده کهن، کورپیش به شه رمه وه ناوه ناوه تیچاویکی ده داتی.
ئاگری گرتووه، به تاییه تی بو لیوه کانی، سووراییه کیان
تیدایه له سووری چ لیویک ناچی. دینته بیری روژیک کچ له
مالیان بوو، کور له هوشه له خه یالی وی بوو، گوئی
لیبوو دایکی ده یگوت:

کچم نه وه لیوت سوورده کهیت؟

کور به پندزه خوی گه یانده په نجه ره گچکه که، کچ به
شه رمه وه ده لی:

نا، هر به خوی نه وهایه.

چاوی لینی، دایک وهک بلینی باوه ر ناکات، لینی
نزیکه ده بیته وه و په نجه به لیویدا دینتی، ته ماشای په نجه ی
خوی ده کات:

کچی خو راستده کهیت سوور اوت لینه دایه.

له و ساته هزار خوزگه‌ی به دایکی خواست، خوا خوای
بوو، کچ زوو بروات، تا بگاته دایکی و ئه و په‌نجه‌یه‌ی ماچ
بکات که به لیوی کچه‌ی داهیتا. له به‌دبه‌ختی ئه و کچ
دانیشتوو و هه‌لناستی، گوئی لینه دایک ده‌لئ:

کچه جوانه‌که‌م، منیش کاتی خوی وه‌ک تو جوان بووم.
کچ به شه‌رمه‌وه ده‌لئ:

داده شیرن، ئیستاش زور جوانی.

داده شیرین له ئامیزی ده‌گرئ، کور هینده نه‌مایه ئاگر
بگرئ، خوی پیناگیرئ، کشاوه دواوه، گوئی له دایکیه‌تی:

من که شووم کرد هر له ته‌مەنی تو بووم، به‌لام تو تا
خویندن ته‌واو نه‌که‌یت بیر له شووکردن مه‌که‌وه، هه‌نگینی
من کوریکی به دلی خۆت بۆ ده‌بینمه‌وه.

خۆشی له به‌شی یه‌که‌می قسه‌که‌ی دایکی نه‌هات، تا
خویندن ته‌واو ده‌کات، تازه پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندین، به‌شی
دووهمی قسه‌که‌ی به‌دل بوو، هر ده‌بی ئه‌وی به‌دل بیت.

له قوتابخانه دیته‌وه، کارتێ پیش کۆتایی سالی له
ده‌سته، دلی خۆش نیه، له هه‌موو وانه‌کان به‌خشاوه،
به‌لام له وانه‌ی عه‌ره‌بی ده‌بیت بچیته تاقیکردنه‌وه. چهند به
تاسه‌یه تووشی کچی داریی بیت. خوی گه‌یانده سه‌ری ئه‌و
کۆلانه‌ی که ریی وی بوو، دیتی سوورایه‌وه، نه‌یگرت،

نزا بکړد نه و له هه مو وانه کان به خشرابیت، نزا که ی
گیر بوو. زوری نه برد کچ هاته مالیان و هه واله که ی هینا،
کاتی زانی کوړ وانه یه کی ماوه، دیار بوو خه فته تی خوارد،
به لام هیچی نه گوت، توله ستین دهلی:

شیرین، دیاریان بو بکره.

دایک روژی دوا یی به کاتژمیریکی کچانه وه، یه کی
کورانه له بازار هاته وه، کچ دیار نه بوو، دایک دیاریه که ی
هه لگرت و چوو، زوری پیچوو، نه هاته وه. خوشک و برا به
جووته به دوا یدا چوون و هاتنه وه. دهمه و ئیواره بوو، چ
هاتنه وه یه ک! کوړ له سیمای دایکی خویندیه وه که شتیکی
ناخوش له گور پییه، چووه پیشی و چاوی له چاوی بری،
به لام دایک خوی لی لادا و هیچی نه گوت. کوړ به بیده نگی
کشایه وه، ته نگه تاو بوو، یه کسه ر چووه سهربان به ری
خوی دایه حه وشه ی مالی کچ، چ له گور پی نیه، ئاهیکی
وه بهر هاته وه، دیاره نیگه رانیی دایک په یوه نندی به مالی
کچه وه نیه. کوړ گوپی له دایکه قسه بو باب دهکات:

ئاخر نه و منداله هی میړده!

باب دهلی:

گولنارا! ماره شیان کرد، دایانه کی؟

دایک دهلی:

ئا، لەو دوو سى رۆژەش دەيبەن، شەوى ماريان
کردوو، براكەى بە ميژدى داو، داىكىشى هيندە ئاگاي لى
نيه.

وہی! ھاوار، وەك بلىنى پشكۆى ئاگر بخەنە سەر دلئى،
لە قورگىيەو بە كرووز ھات، بە ئاگر ئاگرى گرت،
ھەناسەى سواربوو، چاوى رەش بوو، ھىچ نابىنى. بە
دواى سەتلىك ئاوى سارددا دەگەپى بە خۆيدا بكات، خۆى
بكوژىنيتەو. ئاو نابىنيتەو، ھاوار لە سەر ئەو بوو يەك
بە مال و كۆلان ھاوار بكات، خۆى گرت، رىنى ھاوارەكەى
گۆپى، ئاراستەى ھاوارەكەى بەرەو ناخى خۆى گۆپى. لە
ناخەو ھاوارىكى كرد، ئەگەر داىك و باوك بيانىستايە بە
زەبرى گوللەش بايە گولناريان دەگىرايەو. ھاوارىك ئەگەر
براكەى گولنار بىستباى، دوورنەبوو، پەشيمانىتەو. ئەگەر
گولنار بىستباى، بى ترس دەھات دەستى لە مل دەكرد و
سەرى خۆيان ھەلدەگرت. كەس نەبىست، ھى لە ھاوار
كەس ھاوارەكەى ھاوارى نەبىست. روى خۆى پىشانى
داىك باب نەدا. چووہ بن داربى، كەس ديار نەبوو، دلۆپ
دلۆپ فرمىسكى ھەلدەوەراند. دەنگى پىتەك ھات، ھەستا
چووہ سەر بان، روو لە مالى گولنار راوہستا، كەس لە
پىش دەرگا و ھەوشە ديار نيه. گريا، ھاوار بە دل گريا،
ھىند گريا ھىزى تىدا نەما. سىنەى كەمىك ساردبوو، ھاتە
خوارى، تارىك بوو. چووہ سەرشۆرك ئاوىكى بە خۆيدا
كرد، بە سەر خۆى نەھىنا. لە كاتى نان خواردن ھەندىك

گه مەي بە كەوچك و شيوھكە كرد، ھەولیدەدا، دايك و باوك ھەست بە نینگەرانىيەكەي نەكەن. ھاوار باشى لە بىر نىە ئەو ئىوارەيە چۆن گەيشتە شەو و چۆن رۆژ بۆوھ.

رۆژ بۆوھ، ھاوار رەنگبى سەد كەرەت بە كۆلانى مالى گولناردا ھاتبى و چووبى، كچ سەرىكى بە دەرىدا دانەگرت. لە سەر بانەوھ تەماشای ھەوشەي مالىانى دەكرد، كچ ھەلىك رىي بە ھەوشە نەكەوت، چەندى ھەزىدەكرد مندال با و بى لە دەرگادان خۆي بە مالىاندا كوردبا، بىزانىايە گولنار لە كوئى دانىشتووھ، چى دەكات، دلى خۆشە، يان نینگەرانە؟ ھاوار لە سەر ئاو و ئاگرە و لە ھىچ جىنيەك تۆتكە ناگرى، بابى ھىندە ئاگاي لە دەور و بەرە كە دايك و باوك ھەست بە شتىك نەكەن. پەنا بۆ گۆرستان دەبات، دەچىتە سەر گۆرى خانزاد و پىرى گەرىدە كە بە تەنىشت بەكەوھن. لە نىوان ھەردوو كيان دانىشتووھ و ھەندى لەقسەكانى خۆي لەبىرە كە بۆي دەكردن:

خانزاد، كچە جوانەكەي گەرەك، تۆ ئاگات لىتە! گولنار دەبەن، دە توخوا پىنبىلى بە گولنار بلى، با لەگەلىان نەچىت.

پىرى گەرىدە، گولنار دەلىنى لىم توورەيە، نايەتە بن داربى، دەلىن گوايە بە يەكجارى دەروا و نايەتەوھ، پىنبىلى نەرواوت.

ھاوار دەچىتە مالى نەنەخان، لە دەرگا دەدات و قسە رىتكەدخات، ئەگەر دەرگاي لى كاتەوھ، پىندەلى:

نەنەخان، بىكە خاترى گۆرەكەي پىرى گەرىدە، بىرۇ
مالى گولنار، پىيىلى نەروات، تەنيام نەكات.

نەنەخان دەرگا دەكاتەو:

ھا، ھاوار، كورم چىت دەوى؟

زمانى تىكەدەئالى، قسەى بۇ نايە، نەيزانى چى بلىت:

ھىچ، تىنوومە.

نەنەخان جامە ئاويكى بۇ ھىنا، نىو دىنارىشى لە گىرفان

نا:

بىدە قورئانخوين با چەند ئايەتىك لە سەر گۆرى پىرى

گەرىدە بخوينى.

نەيدەيوىست پارەكەى لى وەربرىئ، نەنەخان خوى

لى توورە كرد.

لە ھاتنەو توشى گولنى بوو، بە گالتەو دەلى:

ئەو گولنارىيان بە مىرد دا! من بۇ توم دانابوو.

ھاوار ھەوكى پر گريان دەبى، ھىچ نالى. گولنى

تەماشايەكى دەكات، وەك بلىتى لە قسەكەى خوى

پەشىمانبىتەو، لى نزيك دەكەويتەو:

گوئی مه‌دی، ئازابه، که ئه و تۆی نه‌ویست، تۆش ئه‌وت نه‌وی.

خۆی پیناگیرئ و فرمیسک داده‌بارینئ، گولئ به‌جیدیلئ. له‌ ده‌و که‌ندی پووشکاخه‌ز هه‌له‌ده‌ات، ده‌خوازئ بفریته‌ سه‌ر چه‌وشه‌ی مالی گولنار. چه‌ندی ئه‌و سه‌ر و ئه‌م سه‌ر ده‌کات، ناچیت، بایه‌ک هه‌لناکات بیباته‌ ئه‌وی. دئ له‌ سه‌ر بانه‌وه‌ ده‌یفرینئ، پووشکاخه‌ز له‌ ئاسمانی چه‌وشه‌ له‌نگه‌ر ده‌گرئ. به‌ پرتاو به‌ خه‌تی درشت ده‌نوسیت:

بۆ وات کرد بۆ؟

پتوه‌ی کرد زوو گه‌یشت، به‌لام گولنار دیار نیه، تا بیبینئ، پووشکاخه‌ز و نامه‌ بیبینئ. هه‌وله‌ده‌ات پووشکاخه‌زه‌که‌ له‌ چه‌وشه‌یان به‌ریتته‌وه، داو توند ده‌کات، شلی ده‌کات، ده‌یداتی، رایده‌کیشیتته‌وه، پووشکاخه‌ز هه‌ر جارهی ده‌یه‌ویت له‌ سه‌ر بانیک له‌ چه‌وشه‌یه‌ک بنیشیتته‌وه، به‌لام وه‌ک بلئی هتیزیک هه‌یه‌ له‌ چه‌وشه‌ی مالی گولنار دووری ده‌خاته‌وه. ویستی به‌ دارلاستیق گولنار ئاگادار بکاته‌وه، تا به‌ردیکی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا، پووشکاخه‌ز له‌ دارتیله‌که‌ی دوو مال سه‌ره‌وه‌تر گیر بوو.

له‌ سه‌ر بانه‌وه‌ ته‌ماشای چه‌وشه‌ی مالی گولنار ده‌کات، جمه‌ی دیت له‌ ژن و مندال. خۆزی خواست دووربینه‌که‌ی باب مابا تا له‌ دووربینه‌وه‌ ته‌ماشای بکات و گولنار له‌ نزیکه‌وه‌ بیبینئ. به‌لام کوا دووربین، هه‌ر شتیک

په یوه ندى به پيشمه رگايه تيبه وه هه بووبی، له مالی نه ماوه،
توله ستین مه تاره کشی نه هیناوه.

زوری نه برد چوار پینج قه موره له لای که نده که وه
هاتن و له پیش مالی گولنار وه ستان. هاوار جگه له
فرمیسک هه لوه راندن چی له ده ستدی! به لام شتیک نه کات
دلی ده ته قی، خه ریکه گولنار ده بن. به پرتا و هاته خواری
و لییان نزیکه بوه، که سی نه دیت جگه له گولنار. چ
گولناری، ده ست و په نجه کانی سوور کردبوو، لیوه کانی له
په نجه کانی سوورتر. هاوار په کسه کریمستی بن
دارییه که ی هاته وه پیش چاو، نه سووراوه چهند له
کریمستییه سووره که ده چوو. سه ری گیژ ده خوات، له
سه نه وه یه بکه ویت، هیز ده داته بهر خوی، نابیت بکه ویت،
ئیشی به په له ی هه یه. کاتی نه ما تا چاو بداته زاوا، خوی
که یانده په نای نه عاره بانه ی تراکتوره که ماوه یه ک بوو له
خوار دارییه که ی نه و بهر له نزیک ری، له ته نیشیت
خانویکی ته واو نه کراو راگیرا بوو. قه موره ی بووکی له و
لاوه هات، بووک و زاوا له پشته وه سوار بوونه. باش
ریکه و تووه، زاوا که و توت له لای هاواره وه، جامیش
کراوته وه. به رد نا پارچه شووشه یه کی مه یله و خر،
پینده لین جامی فرۆکه، نه وه ی بابی ته زینحی لی
دروسته کات، ده خاته دارلاستیقه که یه وه. نای نه وه چ
ده بینئ! زاوا گولینگداره، هاوار هه له ی نه کردبی نه وه
حه سوویه هفت سالیک ده بیت نه دیدیتووه به لام ناسیه وه به

لووتی ناسیه‌وه. لاستیقی دارلاستیقی چهند راکیشابوو، له‌به‌ر خاتری‌ه‌سۆ‌پتری راکیشا. ه‌اویشتی ریک له‌سه‌ری که‌پووی دا، ویستی شووشه‌یه‌کیدى تیگرئ، ویستی بیینی، خوین بیینی، که‌لکی نه‌بوو، قه‌مه‌ره راوه‌ستا، ده‌بوو به‌و دیودا ه‌لئ و خو بزکات، دواتر بیستی‌ه‌وه، مسته‌ خوینتیک له‌ لووتی زاوا ه‌اتوو، کراسی بووکیش په‌له‌ خوینی به‌رکه‌وتوو.

ح‌فته‌یه‌که له‌ سه‌ر سه‌ر ده‌سوورئ، بۆه‌ی داک و باب ه‌ه‌ستینه‌که‌ن و نیگه‌ران نه‌بن، که‌م به‌ مال ده‌که‌ویته‌وه. ئه‌و ده‌مانه‌ی باب له‌ بن داربی نیه، له‌وئ کات به‌سه‌ر ده‌بات. ناوه‌ ناوه‌ ده‌چیته‌ گۆرستان، ده‌چیته‌ مزگه‌فتی ده‌رویش. زور کاتیش دیدار له‌گه‌لیه‌تی، دیدار زوو به‌ ده‌رده‌که‌ی زانی، دل‌ی ده‌داته‌وه، به‌لاشه، دیدار تووره‌ ده‌بیت و پینده‌لی:

بۆچی خۆت ده‌کوژیت، ئه‌و ئه‌گه‌ر تۆی ویستبا، وای نه‌ده‌کرد، به‌لای که‌می پرسیکی پیده‌کردی.

هاوار هیچی به‌ گویندا ناچئ.

هه‌ینی بوو، گولناریان برد، له‌ هه‌ینیش ه‌اته‌وه. گولنار به‌ دیارکه‌وته‌وه، ه‌اته‌وه مالی هاوار، له‌ حه‌وشه‌ سلاوئکی له‌ لئ کرد و غاری دایه‌ باوه‌شی دایک. ده‌بیینی گولنار به‌ ح‌فته‌یه‌ک زور گۆراوه، له‌ کچیکی مندالکاره‌وه بۆته‌ ژن، قسه‌ی، رویشتنی ژنانه‌یه، سوراو و سپیاوی له‌ خۆی داوه،

دهست و په نجهی سوور سوور، دیسان کریمستی مندالیی دینه وه بهر چاو، له چاوی نابینته وه. زور له خوی دهکات و ورد لئی دهروانی، به لام گولنار هینده چاوی هه لناهینتی، وهک بلئی نه یه وی بیبینی، له رویشتنی له سهر دهرگا، گولنار به هیتواشی کهس گوئی لی نه بوو:

تولهی خوت له هسؤ کرده وه، قهیناکه، له دلم گران نیه.

ویستی بلئی، کچی تولهی توم لیکرده وه. زمانی به ستره، بیستبووی له شهوی بووک و زاوا، له ناو رانی بووکین خونین دهرژی، له پیش خویه وه دهیگوت:

ئای هسؤ، سهری منت به خونین هینا، ناو رانی گولنارت به خونین هینا، به دارلاستیقی وازت لیناهینتم، تو زور قهرداری منی.

هاوینیکی سهخت بوو، ئه و پشووه بو هاوار ماندووترین ماندوویتی بوو، له مائی توتکهی نه دهگرت، له چ جی ئوقرهی نه دهگرت. له گه رانیکی هه میشه پیدا شه و روژی ده کرده وه، شه وانیش له گه ران بوو، چاوی ده چووه خه و پینه کانی هه لیان دهگرت و ده یانبرده وه هه موو ئه و جیپانهی به روژ سهری لیدابوون. هاوار به تهنی، زور جاریش دیدار به گه لی ده که وت. هاوار ده چووه سهر گوپی پیری گه ریده و خانزاد، ده چووه بن دارخورماکه، ناو قه یسهری ده کرد، به قه لاتدا هه لده گه را، له خوشاوه که ی

بوونته عاره‌بی، هه‌ندیکیان لی ده‌خوینیتته‌وه، فریان
تیناگات، له سه‌ری خوی ده‌دات، له به‌ر خویه‌وه ده‌لی:

چ سالیکی سه‌خته نه‌وسال، گولنار رویشتی، کتیب
بوویته عاره‌بی، باشتره‌واز له خویندن بهینم، یازده‌ی
ئازار یان شه‌شی ئازار بفرۆشم.

به‌ ناوهینانی یازده‌ی ئازار کریمستی بیرکه‌وته‌وه، له
کریمستی‌شه‌وه لیو و ده‌ست و په‌نج‌ه‌ی خه‌ناوی گولناری
هاته‌وه به‌ر چاو که بۆ سه‌وی جوانکردبوون. چه‌ند تنۆکه
رۆندکیکی هه‌لوهرانده‌ سه‌ر کتیبان. له‌و ده‌مه‌ دیاره
مامۆستا‌یه‌ک رۆندکه‌کان ده‌بینی، به‌ نه‌رمی ده‌ست ده‌خاته
سه‌ر شانی و به‌ ئه‌سپایی ده‌لی:

کو‌رم، بۆ ده‌گری، هیچ بووه‌؟

پرسیاره‌که زۆر له‌په‌ر بوو، نه‌یزانی چی بلی، بۆی هات:

من عاره‌بی نازانم.

مامۆستا ده‌ست به‌ سه‌ری دادینی و ده‌لی:

هه‌ر تۆ نا، که‌س عاره‌بی نازانی، هه‌ولبدن، به‌ره‌ به‌ره
فیر ده‌بن، چ ده‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌و حکومه‌ته!

قوتابیه‌ک پرسی:

مامۆستا کوچه‌ر، حکومه‌ت لۆ کتیب ده‌کاته عاره‌بی؟

ماموستا:

لوی دهچیته سهر، لویه...

له و دست به سهر داهیتان و قسانه وه، ماموستا چووه
دلی هاواره وه.

ئیوارهیه، له سهر خوان کور بۆ دایک و باب باسی به
عه ره بیکردنی کتیب دهکات، باب هه ناسه یه کی قوول
هه لده کیشی:

ئه و سه روکه هه موو شت دهکات، خاک و زمان و
جلکوبه رگ دهکاته عاره بی.

دایک دهلی:

تا سهر بۆ ناچیته سهر، ئای بیینم په تکی به مله وهیه.

هاوار زور له سه روک به رکدا دهچی، مه گهر هینده له
حه سو به رکدا چوو بی. بیری بۆ دارلاستیق چوو، چووه
خه یاله وه. ده بیینی سه روک له سهر تر پومبیلنیک به پینوه
راوه ستاوه و سلاو له خه لک دهکات، هاوار له سهر
بانیکه وه، سیزه ی لئ ده گری، پارچه ئاسنیکه تیژی
خستوته که ولی دارلاستیق وه، تینده گری، ریک له ناو له پی
هدا و خوین به قولیدا دینته خواری، چه کداریک ده بیینی،
خه ریکه ده که ونه دوا ی. دایک به رسته یه ک نه یه نیشته
چه کداره کان به دوا ی بکه ون:

گولنار هاته وه، ته لاقدره.

ته لاق! نه وه گوئی له چی ده بی، خه ونه، خه یاله! چیه؟
خو راستی نیه! نه وه چ وشه یه ک بوو له زاری دایکه وه
دهرچوو؟ به زور خوئی گرت، ده بویست دایکی له باوهش
بگری و لیه کانی ماچ بکات، نه و لیوانه ی (ته لاق) یان
گوگرد. له و ساته وه وشه ی ته لاق لای هاوار شیرینترین
وشه یه که له زاری شیرینی دایکه وه بهر گوئی که وت.
نوخه یش، گولنار هاته وه، ده سته برداری هه سو بوو، هاوار
به چی نه ده که وت، نه یزانی چون نانه که ی خوارد، بالی
گرت، چوو ه سه ر بان، هاته خواری، سه رکه وته وه،
هه وشه ی مالی گولنار رووناکه، زور له شه وانی پیشتر
رووناکتره. له چاوی هاواره وه گلپ نا، مانگ له هه وشه
هه لکراوه، به لام گولنار دیار نیه، چهنه جاری به
کولانه که یاندا هات و چوو، گولنار سه ریکی به ده ریدا
دانه گرت.

سی شه و و دوو روژ رابرد، گولنار ده رنه که وت، نه و
سی شه وه هاوار هینده ی نیو شه و نه خه وت، که له که ی به
عهرد نه ده که وت. روژی سییه م سبه یینکه ی زوو ده چوو ه
قوتابخانه، چ ده بی نی! نه وه گولناره، جلکی قوتابخانه ی له
به ره. ئای، مندال بوته وه، له سه ری کولان سه وراپه وه،
هاوار چاوی که سی نه دیت، یه کپی غاریدا، که یشته
ته نیشتی:

دهچیه قوتابخانه؟

گولنار سه‌ری خزی نه‌وی کرد، به‌شهرمه‌وه:

ئا، ده‌چم.

هه‌ر هینده‌ی گوت، هاواریش قسه‌ی دی بۆ نه‌هات، به‌لام دوور به‌ دووری تا پیش ده‌رگای قوتابخانه له‌ دوای رویشت. له‌و ریه‌ی گولنار یه‌ک جار ئاوریدایه‌وه، ئه‌و ئاوردانه‌وه بۆ هاوار هه‌موو شت بوو. ئیدی ناوه‌ ناوه‌ یه‌کتریان ده‌دیت و دوو سێ قسه‌ی ئاساییان ده‌کرد. چه‌ند هه‌زه‌کات هۆی ته‌لاقدانه‌که‌ی لی بپرسی، یان بیزانی، هه‌لێک ویستی له‌ دایکی بپرسی، نه‌بپرسی، به‌لام له‌ زاری دایکی گولناره‌وه شتیکی بیست. ئه‌وه له‌ مائی دایکی گولنار به‌ ده‌نگی نزم بۆ دایکی قسه‌ی ده‌کرد، له‌و دیو ده‌رگاوه چه‌ند رسته‌یه‌کی بیست:

حه‌سۆ پیش گولنار سێ ژنی دی ته‌لاقداوه، هه‌یچ ژنیک له‌ سێ مانگ پتر لای نه‌بووه. ئه‌و کوره‌ هه‌ر شینته‌ شینت، خوا کوره‌که‌ی من بگریت، نازانم ئه‌و که‌ربابه‌ی له‌ کوی دیته‌وه، فرۆشتی، به‌ پاره‌ فرۆشتی، منیش چ ده‌سه‌لاتم نه‌بوو.

هاوار قوتابخانه و ژیانی لا شیرن بووه‌ته‌وه.

رۇژى لە رارەۋەكەى پىش ھۇدەى بەرئوۋەبەر، دەبىنى
لە نىۋان دوو مامۇستا قېرە قېرە، مامۇستا چوارشانەكە
دەلى:

خوينىدن بە عەرەبى زۇر باشە، مندالەكانمان فېرى
عەرەبى دەبن، ھەر كەسى دژى بوەستى، نەزانە.

مامۇستا بارىكەلەكە:

ئەۋە فېربوۋنى عەرەبى نىە، بە عەرەبكردەنە، ھەر كەسى
پشتىۋانى لى بكات، ناپاكە.

مامۇستاكەن لىك بلند دەبن، ھاۋار لەۋ دەمە ئاخىك
ھەلدەكىشى:

ئى ئىستا دارلاستىقم لە كن با، چۈن نىشانەيەكم لە
نىۋچەۋانى ئەۋ چوارشانەيە دەنەخشانە.

چەند مامۇستايەك كەۋتنە ناۋبژى، ھەفتەيەكى نەبىرە،
مامۇستا بارىكەلەكە ديار نەما، گوتيان گواستوويانەتەۋە
بۇ دەرەۋەى شار.

جوان دىتەۋە بىرى، بە عەرەبىكردىنى خوينىدن
گەيشتەۋە جەبار و ھەمەدېش، ھاۋار لە سەر گۆرى پىرى
گەرىدە و خانزاد دەھاتەۋە، بە گولنارىشى گوت كە پىكەۋە
بچنە گۆرستان، لەگەلى نەچۋو، بەلام پارەى قورئانخوينى
ھەر دەدا، ھى ئەۋ سى چوار مانگەى كە لە كن ھەسۆى

گولینگدار بوو ئه‌ویشی به زور دایى. هاوار گویى له
جه‌باره ده‌لى:

حکومت کارىكى پيروزی کرد که خويندنى کرده
عه‌ره‌بى، ئاخ‌ر عه‌ره‌بى زمانى قورئانه، زمانى ئه‌و دنيايه،
زمانى به‌ه‌شته...

هه‌رچى همه‌ده ده‌لى:

وايه، به‌لام که‌س مه‌رچ نيه له سه‌رى، له سه‌ر دنيا
عه‌ره‌بى بزانتيت، له سه‌ر دنيا خودا رىي به‌وه داوه هه‌ر
که‌سه به زمانى خوى باخفى، به زمانى خوى بخوينى.

هاوار پىيوایه له سه‌ر ئه‌و قسه‌يه جه‌بار دارلاستىقى
توند قه‌رداره، به‌لام قسه‌ى بابى بیره‌که‌وئته‌وه:

كوپم، خوت له جه‌بارى قورئانخوين و شه‌له‌ى
شامینۆكفرۆش و براكه‌ى گولنار مه‌گه‌يه‌نه، ئه‌وانه له
حکومت نزيکن.

چ بکات باشه، جه‌بار به‌ردى هاوار ده‌ناسیته‌وه، له بنى
دنياوه‌ش دارلاستىقى بۆ بيت، هه‌ر هى هاواره. به‌ردىکيشى
لى نه‌ده‌دات، دلى ده‌ته‌قى. له‌وه‌ته‌ى گولنار ته‌لاقدراوه و
حه‌سۆى به‌جيه‌يشتووه، خولياى تۆله‌کردنه‌وه له سه‌رى
هاوار گر گر ده‌گه‌رئى و تۆله‌نه‌کاته‌وه خه‌وى لى ناکه‌وئت.
ئه‌و ماوه‌يه‌ى گولنار له کن هه‌سۆ بوو جگه له هه‌سۆ
به‌لايه‌وه هينده گرنگ نه‌بوو تۆله له خه‌لک ده‌کاته‌وه يان نا.

هاوار پنده که ویت گولنار له وانه عه ره بیه کان باش نیه، به وه پتر له ماموستا چوارشانه که و جهباری قورئانخوین به رکدا ده چی. ماموستا که ئاسانه، چوونکی به ردی هاوار ناناسیته وه، گرفته که جهباره. دواى زور لیكدانه وه و تاوتویکردن گه یشته ئه وه ی به گولله لئی بدات.

هاوار گولنار ده بینى، جاروبار دیته مالیان و له ریى قوتا بخانه ش جار نا جار تووشی یه کتر ده بن و چاکو چونیه ک له گه ل یه کتر ده کن. داواى لینه کات که فیشه کیک دوو له براکه ی بدزى و بوى بهینى، گولنار ده پرسى:

+ بو چیته؟

- تو له وانه عه ره بیه کان خراپیت، که چی جهبار ده لى عه ره بی له کوردی باشته، نابى له سه ری بچى.

گولنار هه ری پنده دات که فیشه کی بو بهینى، به لام تا ده بهینى، هاوار له بن دارتیله که ی ئه وه به ری که ندی، گولله یه کی بی فیشه ک ده بینته وه. له دواى هه لیک ده گه ری، ده بینت له جیگه یه گ بو سه دابینته وه، جهبار گومانى لى نه کات. ده بینته وه، ئه و جیگایه ده بینته وه که قورئانخوین مووچه ی لى وه رده گریت. له نزیکه وى، له ری ده بینیت، درهختیکى کورته بنه ی گه لا پر هیه. دوور له چاوان مینا سموره به درخته که دا هه لده گه ری، ده چیته ناو لق و پوپ و په لکان. له گه رانه وه دا، نیشانه له جهبار ده گری، حه یف،

هاوار دەلنی حەیف، لە پێشەو، نینوچەوانی نەکەوتە ناو
سێرەو. لە تێپەر بووندا، سێرەوی لێ گرت، رینک لە پشتی
ملی دا. جەبار هاواری لێ هەستا، هاوار چاوی لێ، وینە
فرفرۆکە بە چوار دەوری خۆیدا دەسوورێتەو، کەسی
نەدیت، چاوی لێ گولەکەش هەلەگریتەو، گۆی لێ
دەلنی:

لە بنی دنیا تەقەیه گولە بەر من دەکەوێت، خوا کردی
ساردبووتەو، دەنا ساردی دەکردهو.

هاوار پێکەنینی دئی، پێکەنین بەری نادا، لە ترسی
ناشکراوون لچکی کراسەکە ی دەپەستیتە زاریه.

دەزانیت کە گولنار هەر لە وانە عەرەبیهکان نا، لە
ماتماتیکیش نمرە ی خراپە. چی بکات باشە! پیاوی ماتماتیک
لە کۆی ببینیتەو، کئی ماتماتیکی داھیناوه! هەرچەندە خۆی
زۆر زیرەکە لە ماتماتیک و هەمیشە سەدی مسۆگەرە،
بەلام لە بەر خاتری گولنار دەبیت تۆلە ی لێ بکاتەو.
روژیک لە مامۆستای بیرکاری دەپرسی:

مامۆستا، کئی بیرکاری داھینا؟

مامۆستا دەلنی:

ئەو چە پرسیاریکە؟!

هاوار:

دەمەوی بزانم کئ بیرکاری داھینا و کردیە وانە؟

مامۆستا کەمیک دادەمینی، لە ھاوار نزیکدەبیتەو و دەلی:

ھەرچەندە تۆ لە ماتماتیک نمرەت زۆر باشە بەلام زۆر کەری.

تا ھیزی تیندایە زلەییەک لە بن گوئی دەدات، دنیا لە ھەر چاوی ژیرا و ژوور دەبی، دەکەوئ، بە خۆ دیتەو لە ژووری بەریو ھەر، راکشاو و سەر و سینگێ تەرە.

بریار دەدات تۆلەیی ماتماتیک لە مامۆستای ماتماتیک بکاتەو، بەلام ھەفتەییەک رانا برئ، دەبینی پارچە پەرۆییەکی رەش بە ھەرگای قوتابخانەو ھەلواسراو و مامۆستای بیرکاری چوو ھەتە بەر دۆلۆفانی خودا. بە دیتنی ناوی مامۆستا کە لە سەر پەرۆ رەشەکە، راجلەکی و پەشیمانبوو ھەو ھەیی و ھەستیووی تۆلەیی لئ بکاتەو. لە ھەر خاتری مەرگی مامۆستای بیرکاری لەو مامۆستایەش خۆشبوو کە ھەرەبی لە کوردی پئ باشتر بوو.

ئەو سال ھیندە و نیوی سالانی پئشوو سەری بە سەر کتییەو ھە، کتییە ھەرەبییەکان، چ ھەرەبی نازانی، بۆیە دیر بە دیر ئەزبەر دەکات و نمرەیی تەواویش وەدەست دەھینی، مامۆستای جوگرافیا جارێک لئ پرسی:

تۆ پئشتر خویندن ت بە ھەرەبی بوو؟

بەسەرسامییەوہ:

نەخیر.

مامۆستا دەپرسی:

ئەدی چۆن، لە جوگرافیا نەوہت و ھەشت دەھینی؟

دەنگیک لە ریزەکە ی لای پەنجەرەوہ بە منگەوہ گوتی:

قۆپیە دەکات.

ھاوار دەنگەکە ی ناسیەوہ، لئی بەرکدا چوو، بیرى
چۆوہ لای دارلاستیق، ویستی بلن، مامۆستا خۆ من لە
رۆژانەش باش وەلام دەدەمەوہ، ویستی بلن مامۆستا نمرە
بەرزىی من بە ھۆی ھاتنەوہی گولنارە نەک قۆپیە،
نە یگوت، چۆن دە یلنیت! بە پئویستی نەزانی، رۆژی دواتر
تا قیکردنەوہی جوگرافیایە، مامۆستا ھاوار بە کورسى و
میزەوہ دەباتە بەر دەم تەختەرەشەکە و جوان جوان
بەرکەکانیشى دەپشکنن، بە وردیش لە دیواری بن
تەختەرەش و سەر تەختەرەش و تەنیشتەکانى ورد
دەبیتەوہ. چارەگیک دەبا و نابا، ھاوار لیدەبیتەوہ، مامۆستا
لئی وەر دەگریت و دەینیریتەوہ جیگاگە ی خۆی. مامۆستا
پینووسەکە ی دەرھینا، پەرەکە دەخوینیتەوہ، بانگی ھاوار
دەکات و لە پیش تەختە رەشەکە لە تەنیشت خۆیەوہ
رایدەگری و بە قوتایبەکان دەلی:

پینووسه کانتان دانین و ته ماشای من بکه ن.

دهست دهخاته سهر شانی هاوار و ماچیکی دهکات و
په ره که پیشانده دات و ده لئ:

ببینن سه دی هیناوه، هاوار زیره کترین قوتابی
قوتابخانه یه، چه پله یه کی توندی بؤ لیده ن.

مامؤستا رووی له هاوار کرد و گوتی:

له و قوتابی هس ببووره که پینوابوو قۆپیه ده که یت.

ده یویست ئه و رووداوه بؤ گولنار بگیریتته وه که له
ته نیشتییه وه دانیشتبوو، گولنار ناوه ناوه ده هاته مالیان و
هاوار ماتماتیکی بؤ راقه ده کرد. له ماتماتیک توانایه کی
سه یری هه بوو، قورسترین هاوکیشه لای وی ئیشی یه ک
خوله ک بوو، ئاو خواردنه وه بوو. مامؤستای بیرکاری
سه ری لئ سوورمابوو، ههر پرسیاریکی لئ ده کرد، هی
پۆله کانی سه رووتریش، بۆیه ده یگوت:

هاوار مامؤستایه.

بووه ته مامؤستای ماتماتیکی گولنار، جینی دانیشتنیش
به ر چاوانه، هاوار چه زیده کرد له په نایه ک دوور له چاوان
دوو به دوو دانیشتبان، به لام وه ک بلنی بۆی دیاریکرایت
به چه زی وی نه ده هاته وه. به شیوه یه ک بۆی راقه ده کات،
گولنار به ئاسانی تیده گات و ده لئت:

ماتماتیکی تۆ زۆر ئاسانه، هی مامۇستا قورسه.

له ساتی راقه کردنی ماتماتیک، په نجه ره شتاله کانی
هاوار بزۆزن، ناوهستن و ده بزوون، نزیکه دهنه وه له په نجه
سپیوسۆله کاتی گولنار، نزیکه دهنه وه و ده کشینه وه، چه ند
ه زده کات، بیانگاتی و توند بیانگوشیت، به لام کوا زاخی
ئه وهی هه یه. جاریک له و جارانه په نجهی هاوار بزووت،
رۆیشت و نه کشاوه، گه یشت و بهر په نجهی نه رمی گولنار
کهوت، به لام ئه و دهستی خۆی کیشایه وه، هاوار به شهرما
داکهوت، په شیمانیۆوه له و هه له یه ی له ریسی په نجهی
بزۆزه وه روویدا، دووباره ی نه کرده وه. به خۆی ده لیت بو
وا بکه م، ئیدی گولنار گولناری خۆمه، کاتی خویندمان
ته واو کرد لیکدی ماره ده کرین. ریناده م کهسی دی بییات،
نا، خۆیسی شوو به کهس ناکات، دلم ده لئ، گولنار جگه له
من کهسی ناوئ. له چاویرا دیاره، ئه ها جار جاره چۆن
ته ماشام ده کات، ئه و ته ماشا کردنه هی چه زلیکردنه، هه ر
ده بی هی چه زلیکردن بی، کوا هیچ کچیکی دی به و شینوه
ته ماشام ده کات! نا دهستی لیناده م، ماچی ناکه م، هه مووی
هه لده گرم بو شه وی گواستنه وه، ئه و شه وه تۆله ی
سه رده ری و به رده ری ده که مه وه، نا، نابن دهستی لیبده م،
زۆر ته ماشاشی ناکه م، خۆم تووشی گوناح ناکه م.

زۆر له (نه زهر و زینا) ده ترسا، ئه و دوو شته ی
هه ردوو قورئانخوین له سه ری کۆک بوون، چه مه د و
جه بار له باره ی هه موو شته کانی هه ردوو دنیا کیشه یان

هه‌بوو، نه‌ده‌گه‌یشتنه‌یه‌ک، به‌لام له‌باره‌ی (نه‌زه‌ر و زینا) هه‌ندی جار هیند کۆک و ته‌با بوون، له‌باتی‌یه‌کتر قسه‌یان ده‌کرد، چه‌ند جار گویی له‌حه‌مه‌د بووه:

گونا‌هه‌ ته‌ماشای ژن و کچان بکه‌ن، گونا‌هه‌ ده‌ستان به‌ له‌شیان بکه‌وئ و ده‌ستگه‌مه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن، ئه‌گه‌ر دلتان به‌ کچیکدا چوو، تا ماره‌ی نه‌که‌ن لئی نزیک نه‌بنه‌وه.

جه‌باریش هه‌ر وای ده‌گوت، به‌لام (گونا‌هه‌)ه‌که‌ی توندتر گۆده‌کرد.

ئیدی هه‌ولینه‌ده‌دا جییه‌کی به‌ر جییه‌کی گولنار بکه‌ویت، به‌لام به‌خه‌یال هه‌میشه‌ له‌ باوه‌شی بوو، بیستی به‌ خه‌یالیش بیر له‌له‌شولاری کچی خه‌لکی بکه‌یته‌وه هه‌ندیک گونا‌هت ده‌گاتن، به‌لام گویی به‌و گونا‌هه‌ نه‌دا.

هاوار دینه‌وه‌ بیری، دیداری هاوری، ئه‌و دیداره‌ی که هاوار پییوابوو تا‌که‌ که‌سه‌ که‌ شتیک له‌ که‌ینوبه‌ینی ئه‌و و گولنار بزانی. چه‌ند جارئ به‌ گویی هه‌لدا که‌ پییبلن، به‌ گولنار بلن و خوی لئ ئاشکرا بکات که‌ حه‌زی لیده‌کات، هاوار قسه‌ی دیداری به‌ دل نه‌بوو، چوونکی پییوابوو گولنار له‌ خوی جوانتر هه‌ستیپکردوو، ئه‌وه‌ی رووشیدا، شووکرده‌که‌ به‌ حه‌سو له‌ ناچاریه‌وه‌ بووه، ئیدی ته‌واو هیچ به‌ربه‌ستیک له‌ نیواندا نیه‌ و خویندن ته‌واوبکه‌ن بۆ به‌کتر ده‌بن، ئه‌وه‌شی به‌ دیدار گوت:

واز له و قسانه بینه، دووباره ی مهکه وه.

سالی خویندن گه یشته روزه کانی دواپی، کارت پی پیش
کوتایی وه رگی ریه وه، هاوار له سه رجه م وانه کان
به خشراره، له هاتنه وه بیر له گولنار ده کاته وه، داخوا
نمره کانی چون بی، دایک و باب کارته که بیان له دهسته و
دهستخوشی لیده که ن، باب هه ندیک پاره ی بو راده گری و
پیتده لی:

دلت چی ده خوازی، بیکره، نه گهر به شی نه کرد داوا بکه.

کور به نابه دلی دهستی برد و پاره که ی وه رگرت، هاته
سه زاری بلی، بابه په له ت کرد، هیتشتا گولنار نه هاتوته وه.
له گه ل قووتدانه وه ی تفیک قسه که شی قووتدایه وه و نه یکرد.
خه می خوارد، نیگه ران بوو، چون ده بی، باب گولنار له
بیربکات، ئایا به هوی میرد کردنه که وه ی دیاری بو ناکری،
تینه گه یشت. چاوه رینه گولنار به خو کارته وه بی، کات به
سه ر چوو، نه هات، چوو سه ر بان، ته واویک ته ماشای
مالیانی کرد، نه له پیش ده رگا نه له هه وشه نه یدیت. به
پیش مالیان تا نه و سه ری کولان رویشت، گه ریه وه،
نه بوو. ئوقره ناگری، عه سر داهات، گولنار هه ر نه هات،
ده یویست به دایکی بلی، بچی، شه رمیکرد، دایک ده لئی دلی
کور پی خویندوته وه، ده لی:

گولنار دیاره نه هات، با بچم، بزنام.

باب ده‌لی:

له بیرنه‌که‌یت دیاریه‌کی جوانی بۆ بکره.

دایک ده‌روات، کور و هکات ده‌چیته سهر بان، به‌لکوو له ساتی ده‌رگا کردنه‌وه گولنار ببینی، له دووره‌وه‌ش هر باشه. دیتی گولناری دیت، به‌لام له و دووره‌وه سیمای دیار نیه، تا بزانت خه‌فته‌تی هه‌لگرتووه، یان پره له شادی، هاوار ده‌پاریته‌وه، له خودا ده‌پاریته‌وه که نمره‌کانی به‌رز بن. له ریی نمره‌کانی پیشوویه‌وه ده‌زانی زهمه‌ته له هه‌چ وانه‌یه‌ک ببه‌خشری، هر نه‌که‌وتب، تا دایک هاته‌وه بیست جار پتر چوووه سهر بان، دایک ده‌لی:

حه‌یف ئه‌و کچه زیره‌که وای به‌سهرهات، له دوو سی وانه‌که‌وتوووه، هر ده‌گریی، به‌لام باشه هه‌موویان له سهره‌وه‌ی چله، بخوینیت پریانده‌کاته‌وه.

هاوار به‌خۆی نه‌وه‌ستا:

له ماتماتیکیش!

دایک بزه‌یه‌کی شیرینی کرد:

نا، چۆن له ماتماتیک ده‌که‌ویت، ده‌زانی چتۆ مامۆستایه‌کی هه‌بوو!

چۆن بگاته گولنار و دلای بداته‌وه، به‌په‌نجه‌کانی فرمیسکه‌کانی بسری. نا، قسه‌ی مه‌لاکانی بیرکه‌وته‌وه،

نابیت دهستی به هیچ جیبه کی کچی خه لک بکه وی. چ بکات
باشه، نه بیینی دلی ده ته قیت، سهر بان دهکات، ده چپته
کولان، نه دیدیت.

روژی دواتر گولنار خوی هات، داوای لیکرد که کیمما
و... پیللی، هاوار هیندهی نه مابوو پر به دهم پیللی، وهی
به سهر هر دوو چاوم هر تو و وانه! گیرایه وه، به لام به
چاو هه مان رستهی گوت و گولناریش پیده چوو رسته که ی
بیستبی. نه و چهند روژه گولنار زوو زوو ده هاته مالیان،
هاوار هه موو توانای خوی وهک ماموستایه ک له
وانه گوتنه وه به کارهینا، گولناریش قوتایه کی گویرایه له.

گه یشته روژی کارت وه رگرتنه وه. چوو، له سیله ی
خانووئ راوه ستا، نه ده بوو کوپ له پیش دهر گای
قوتابخانه ی کچان راوه ستی. نزاده کات گولنار سهر که ویت
و نه که ویت. له بیریه تی خیریکی له خوی گرت، له سهر ناو
و ناگره، ئوقره ناگری، ده ست و پیی له جووله یه، بو ژوان
و راموسانیش با، هر وای لیده هات! نه ها کچان وا دینه
دهری، هه ندیک حریت پیده که نن، هه ندیک کز دیارن
و ده لئی ده گرین، نا، نه و دوو کچه نزیکبوونه وه، خوپ خوپ
فرمیسک داده باریتن، هاوار ده لی:

خودایه، فرمیسک به چاوی گولناره وه نه بینم، خودایه
به پیکه نینه وه، بیته دهری.

هات، به تهنیه، نزیكبووه، سهیره نه پئیده كه نیت، نه
دهگری، دهچیته پیشی:

چ بوو، بلی؟

بزهیه کی شیرینی کرد:

سوپاس بۇ تو سهرکه وتم.

هاوار هه ناسه ی ئوخه ی هه لکیشا و به دهنگی بلند
(ئوخه) یه کی کرد، گولنار بزهیه کی شیرینتری بۇ کرد و به
چاو پنیگوت:

وا باشتهر پیکه وه نه چینه وه.

خو چاو قسه شی نه کردبا، هاوار ئه وه ی ده زانی. ئه و
پئی هه لیتنا و رویشت و هاوار دوور به دوور به دوايه وه.
ته ماشای به ژن و بالای زرافی ده کرد؛ خو ی به پرچی وه
هه لواسی که له دواوه کردبوویه دوو که زی، دریز
گه یشتبوونه سهر سمتی، چ سمت! هاواری راجله کانت،
ئه وه یه که م جاره له سمتی وردیته وه و هزی بچیتی.
قسه ی مه لای بیرکه وته وه و هه ولیدا هزی سمت له دلی
دهربکات، دووراییه کی دیاریکراوی له نیوان خو ی گولنار
دانا، به پئی ئه و ده رویشت، وای دانا یه پیش ئه وه ی گولنار
بگاته پیش ده رگا، ئه و بگاته سیله ی کولانی، دانا نه که ی
ته وا و هاته وه، گولنار له سهر ده رگا ئاوریکی دایه وه، هاوار

فیتکبۆوه، به دلخۆشیهوه گه‌یشته‌وه مال، چه‌ند چه‌زیده‌کرد
بلیته‌ دایکی که گولنار ده‌رچووه، شه‌رم ده‌می به‌ست.

هاوینیکه، ریک پیچه‌وانه‌ی هاوینی پیشوو، هاوینیکه
فینک، پیشوویکه‌ پر له ئاسووده‌یی، هاوار ده‌یه‌ویت ئه‌و
هاوینه‌ کریکاری بکات، باب ری ئادا و پینده‌لی:

له‌ هیچمان که‌م نیه‌، تو بو خۆت پیشووبده‌.

کو‌ر چه‌زی له‌ کاره‌، دایکی رازی ده‌کات که‌ سبه‌ینی
زوو له‌گه‌ل بانگدانی بانگیکات. به‌و تاریکیه‌ دوو سی نان
و سی چوار هیلکه‌ی کولای خسته‌ کیسه‌یه‌که‌وه و له‌گه‌ل
دیدار و سیامه‌ند ده‌رده‌چن و ده‌چنه‌ مه‌یدانی کریکاران،
چه‌زیان لیه‌ هه‌رسیکیان پیکه‌وه‌ بن، ریکناکه‌ویت، هه‌ر
وه‌ستایه‌ک دی یه‌ک یان دوانیانی ده‌وی. له‌ کۆتایی رازی
ده‌بن که‌ ته‌نیا ته‌نیاش بچن، هاوار به‌ ته‌نی به‌گه‌ل
وه‌ستایه‌ک ده‌که‌ویت، سواری شه‌ره‌ ترومبلیک ده‌بن، ته‌ق
ته‌ق، برۆ برۆ، هینستا روژ هه‌لنه‌هاتووه‌، ئه‌وه‌ ده‌چینه‌ کو‌ی!
سه‌ر هه‌لده‌برئ، ئیره‌ مالی نه‌نه‌خانه‌، سووراپه‌وه‌، ریک له‌
سه‌ر ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ راوه‌ستا که‌ تاکه‌ زه‌وییه‌ له‌و ریزه
به‌ به‌تالی مابیته‌وه‌، له‌ ته‌نیشت مالی گولنار و پشت به‌
پشتی مالی دیداره‌وه‌. دوو روژ پیشتریش دیتبوی سی
چوار کریکار بناغه‌ لیده‌ده‌ن، هاوار خۆزگه‌ی خواست که‌
ئه‌و چوار کریکاره‌ بو ئه‌وان کار بکه‌ن و مالیان به‌ مالی

گولناره وه بيت و گورانی (مالمان مالئکه دیوارمان بهینه)
بلیته وه.

ویستی به وهستاکه بلی که توانای ئیشکردنی نیه،
شهرمیکرد، هاته سه ری به بی پرس خوی بدزیته وه، به
شتیکی جوانی نه زانی، ئی چ بکات! ئاساییه دایکی بی و له
بن ئیشی بیبینی! ئه دی گولنار چی ده لئ! به لام خۆشه
گولنار ده بیینی، هه ر بیته ده ری ده بیینی، ملیدا که بمیئیته وه
و کار بکات، به لام به جه مه دانیه که جوان خوی ده مامکدا،
ته نی کونی چاوی دیار بوو. داینا بوو ئه گه ر وه ستا یان
کریکار یک پیرسی، بۆ وات له خۆت کردو وه؟ بلی
ده موچاوم دوژمنایه تی له گه ل تیشکی روژ هه یه.

دوو په قره جی له دهسته و چه مه نتۆ ده کیشی. ئه وه
گولناره به ته نیشتییه وه تیپه ری، به لای که ندیدا سوورایه وه،
هاوار هینده ی نه مابوو په قره ج تووره لدا و تا مالئ گیر
نه بی، خوی گرت، ئای نیستا گولنار وا له مالیانه، چه ند
روژه نه چوو، هه ر ده بی بۆ دیتنی هاوار چوو بیت، هاوار
نازانیت چۆن چه مه نتۆ تیده کات و ده بیات و دیته وه، زوری
نه برد گولنار به له نه جولا ر هاته وه، هاوار چه مه دانیه که ی له
سه ر لووتی که میکیتر هه لکی شایه وه، ته ماشای ناو چاوی
گولنار ده کات، ده بیینی سه ری داده خات، پیناچی به و
ته ماشا کردنه ی زانیی. چاوی له سه ر هه لئاگرئ، تیژ دئ و
خوی به ژوو ری دا ده کات، دوا ی که می گولنار به سۆنده ی
ئاویوه دیته ده ری. بپیار ده دات له تیری ته ماشای بکات، چ

دهبیت خودایه! دهبیت جوانی وا هه بیت له و دنیا به؟ تا ئیستا گولناری جوان نه دیتبوو، شه رمیکردبوو، ترسابوو، به وردی لیبروانی، به لام ئیستا له بن ده مامکه وه له تیری لیتی دهروانی. گولنار پیناچی هینده ئاگای له وه بیت که که وتونه بۆسه ی نیگای کوریکی ده مامکدراوه وه. جاروبار سهر هه لده بری، به لام رهنگه جگه له سهریکی به جه مه دانی داپوشراو چ چاو نه بینی. هاوار له ساتی چه مانه وه به شیک له سینگی گولناریشی دیت، چاوی له سهر که لینه که راگرت. گویی لئی وه ست (چه مه نتۆ چه مه نتۆ) یه تی، ئه وه یه که م جار وه ستا چه مه نتۆ لیبری. هاوار هه رچه نده روژی یه که می کریکاری بوو، به لام باش ئیشی ده کرد، خوی کوشتبوو، چوونکی دیدار زوو پینگوتبوو:

ئه گهر ده ته ویت وه ستا بتباته وه ئیش. ده بی ئیش بکه یه و خۆت نه گنخینیت.

خوی نه ده گنخاند، ده یویست به یانیش بیه وه ئیره، جگه له وه ش ههستی به ماندوویتی نه ده کرد. چاوی گولناری لیه دیار بیت، چه مه نتۆ کیشان چیه! وه ستا هر چه مه نتۆ چه مه نتۆ یه تی، به لام هاوار تا سهیری که لینی دوو مه مکان هه بی، ده ست بۆ دوو په قره جه چه مه نتۆ ده بات! هاوار ئیره یی به سه سو برد که سن چوار مانگ چۆن که وتبووه ناو رهز و میوه ی به هه شتی. ئه و روژه هاوار جوانی گولناری دیت، ئه و روژه به شیوه یی ته ماشایکرد، له کوئ بیینی به سیما بیناسیته وه. پینشتری پتر به دهنگ

دهیناسیهوه. نیوه پوکه شئی له گه ل کریکاره کان هه ره له وئ
مایه وه، به لام له و ماوه یه گولنار نه هاته ده رئ، له ساتی
دهسته لگرتنی چاوه رئ بوو وه ستا بلی:

سبه ی وه ره وه.

هه یه وو! دیوار ته واو بوو بوو، به لام هیوا ب نه بوو،
گوتی کاری دیوار ته واو بووه، هینشتا ئیشی زور ماوه،
به لکوو له گه ل وه ستایه کی دی بینه وه ئیره. به نابه دلی
رؤژانه که ی وه رگرت، کریکاره کان رویشتن، ئه و خوی به
میزکردن و ده ستشوو شتنه وه خه ریکرد. هه ستیکرد گولنار
هاته ده رئ، خیرا خوی ده مامک دایه وه و له جتی خه فته که
نزیک بووه. هه بوو، چوووه فرۆشگا که ی ئه و بهر و شتیکی
کری. له گه رانه وه ساتمه ی له شتیک کرد و ده ماو ده م
که وت. ده یویست غاری داتئ، به بییری هاته وه که
ده مامک دراوه. هه ستایه وه و له هه ستانه وه دیسان چاوی
که وته وه سه ر سینگی، به رگه ی نه گرت و رووی خوی
وه رسوو راند. له گه ل چوونه ژوو ره وه ی گولنار نه ویش
به ره و مال بووه و له ده و که ندئ ده مامکی کرده وه.
رؤژیکی خۆش بوو، رؤژیک بوو پر له ده سته که وتی چاو،
بریاریشیدا به و پارهییه ی ئه ورؤ دیارییه کی جوان بو گولنار
بکریت.

ئه و شه وه جوانی گولنار وه ها دایگرت بوو ئاگای له
هیچ نه بوو. له سه ر جئ راکشابوو، دایک و باوک ره نگه وا

تىگە يىشتىن زۆر ماندوۋە بۆيە ۋا كفت بوۋە. دايك ناوہ.
ناوہ دەيگوت:

كورم مەچۆ ئىش، تۆ ھى ئىش نىت.

كور نەيدەويست كچ لە خەيالى بچىتە دەرى، بۆيە
ۋەلامى دايكى نەدەدايەۋە، دوا جار گوتى:

دايە، سبەى زوۋ ھەلمستىنە، دەچمە مەيدان.

خۆى ۋەرگىزپايە سەر زگ و چاۋى بربە سىنەى گولنار
ۋ لە خودا پارايەۋە كە سبەى ۋەستايەك بيهينىتەۋە جىي
ئەۋرۆ، بەلام پارانەۋەكەى نەگەيشت. زۆربەى رۇژەكانى
ئەۋ ھاۋينە گەر مە چوۋە كار، ئى رۇژىك ئىش بكەۋىتە
كۆلانى مالى گولنار، نەكەۋت. لە ۋ ھاۋينەش لە ۋ كۆلانە
سى چوار خانوۋ تىكدرا ۋ چاككرايەۋە.

ئەۋ ھاۋينە زۆرى كار كرد، پارەيەكى باشى خىر
كردەۋە. ھەر رۇژى دەچوۋە كار، ديارىيە ناديارەكەى بۇ
گولنار دانابوۋ، گەرەتر ۋ گرانبەھاتر دەبوۋ. نەيدەزانى
چى بۇ بىكپى ۋ چۆن بيداتى. دەمىك بىرى بۇ بازنى زىر
دەچوۋ، دەمىك بۇ كاتژمىرى زىر، دەمىك بۇ خەناۋكەيەك
ھىچ ژنىك لە گەرەك لە مى نەكردىن. باشە، ئەۋە كپى بە
ناۋى چى ۋ چۆن بيداتى؟ شەرمەدەكات، دەترسى، ئەگەر
ۋەرىنەگرت، يان ئەگەر كەسىك زانى، نالى ئەۋ زىرەت لە
كوى بوۋ؟ ئى ھەر دەشزانن، دايك ۋ براكەى دەزانن،

ئەدى چ بکات، ھەر دەبى دياربىھكى جوانى بداتى،
دياربىھك له جوانى خۆى بى.

ھاوین رۆيشت، پشوو تەواو بوو، سبەى دووھى
قوتابخانە، ديارى نەکرا. پارەبىھكى زۆرى گلداو تەوھ و
دەستى لىنادا، بۇ دياربى ھەلگرتوھ، بەلام کەى؟ ديار نىھ،
رۆژىک ئازابەتى گرتى و چووھ ناو زىرنگران، ھەرچى
پارەى ھەبوو بە خەناوکەبىھكى دا. بە دزى ھىنايەوھ مالى،
دەبويست له ھەلىکدا بىداتە گولنار رىکنەدەکەوت. ئەو
ساتەى بويزى دەبىگرت، گولنار ديار نەدەکەوت. ئەو
ساتانەى گولناريش دەھات، چۆرە بويزىھكى تىدا نەدەما، چ
بکات باشە؟ دەترسیت دايكى خەناوکەکە ببىنى، ھەينى چ
بلى، بلى ھى کتیبە بۇ کتیبە. باشترە چەندى زوھ بىداتى
بەلام کوا زاخ! بىرىکردوھ تا دەيداتى له جىبەک باش باش
تەقەتى بکات، کوئ باشە! کوئ باشە! بن بەرمالەکەى پىرى
گەپىدەى بە خەيالدا ھات کە ئىستا پەستراوھ تەوھ و له
جياتى بەرمالیش کانتۆرىكى گچکەى لى دانراوھ. دوور له
چاوان بستىک پتر عەردى ھەلکەند، زىرەکەى له
دەستەسرىک پىنچا و خستىھ بن خۆلەوھ.

له سەر سەکۆى بن داربى دانىشتوھ، گوئى بۇ
خوئىندى داربى ھەلخستوھ. چاوى له سەر خوشک و
براىھ کە بە دەورى داربى غارغارانى دەکەن، بىرىشى لای
گولنارە. له يارى خوشک و براوھ خۆى و گولنارى دیتەوھ

بهر چا، ئه‌ها خوشک و برا زۆرانی ده‌که‌ن، پرچی به‌کتر راده‌کیشن. له‌ بن لیوانه‌وه‌ ده‌لی:

خۆزی له‌ خۆزیداران هه‌ر منداڵ ده‌بووین و له‌ بن داربی ده‌ماینه‌وه‌. چه‌ند خۆشبوو منداڵی، پر بوو له‌ زۆرانی، له‌ تۆپانی و قاقایانی، کریمستی، چه‌ند خۆشه‌ منداڵی نه‌ می‌زدکردنی تیدا بوو، نه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌.

به‌ سه‌ریکیش گه‌وره‌بوونی پینخۆشه‌، ئاخه‌ر هه‌ر خۆیندن ته‌واوبکات، ده‌نیریته‌ داخوازی گولنار. خوشک و برا گه‌مه‌ ده‌که‌ن و ئه‌و ئیره‌بیان پینه‌بات. رۆژانی پیری گه‌رپیده‌ و نه‌نه‌خان و خۆی و گولناری به‌ خیرایی به‌ به‌رچاودا وه‌ک کاسیتیک که‌ بیده‌یته‌ سه‌ر خیرایی، ئاوا تیژ به‌ به‌ر چاویدا تیده‌په‌پن و گرته‌کانی بۆ ناگیرئ. چه‌ند گرته‌یه‌کی ئاینده‌یی، هی گه‌وره‌یی ده‌بینی، ئه‌وه‌تا به‌ جلکی زاوایه‌تییه‌وه‌ له‌ ناو قه‌مه‌ره‌یه‌ک له‌ ته‌نیشتی دانیشتوه‌، گولنار به‌رگی فریشته‌ی پۆشیوه‌ لیو و په‌نجه‌کانی له‌ ره‌نگی کریمستی سوور کردوه‌. ئه‌ها گه‌یشته‌وه‌ مالی، شه‌و داها، له‌ ته‌نیشتی یه‌ک راکشاون، وه‌ک ئه‌وجاره‌ی له‌ بن دارخورماکه‌ راکشابوون، به‌لام ئه‌و جاره‌ شه‌رمناکات، ده‌ست ده‌خاته‌ سه‌ر سینه‌ی گولنار، رایده‌مووسی... ده‌خه‌ون له‌ باوه‌شی به‌کتر ده‌خه‌ون، باب نه‌با وه‌ها زوو به‌ ئاگا نه‌ده‌هاتنه‌وه‌:

کو‌رم، وه‌روه‌ شه‌و داها.

دوو رۆژه دەرگای قوتابخانه کراوتهوه، سنی رۆژه
گولناری نه دیتوو، نه له مال و کۆلان نه له ریی قوتابخانه.
یالا خیر! ده بیئت چی روویدابیت؟ سهر بان دهکات، کۆلان
دهکات، گولنار دیار نیه، له سووچیک، له سیله یهک
دهرناکه ویت. ههر ده بیئت له دایکیه وه شتیک بیستی،
شهرمیش دهکات بپرسی، ناچار ده بیئت به دواي دایکیه وه
بیئت، خوی لی بگریت، ئی، ئەوه خوايه، قسه یهک له زاری
دهرده چی که په یوه ندی به گولناره وه هه بی. دەرچوو،
هاوار گویی لینه دایک بۆ باب قسه دهکات:

وینده چی ئەو جاره بهخت یاری بی، چوونکی دایکی
بۆی دۆزیوه ته وه.

باب دهلی:

ئەو گولناره منداله چی به سه رهات، له و ته مه نه و دوو
جار میزدکردن!

هاوار چاو دهکاته وه، ئیره کوییه، نه ماله، نه
قوتابخانه یه، نه بن داربیه، نه بن دارخورما، نه سهر مناره
و بازار، ئیره کوییه؟ به ههر دوو دیودا ئاورده داته وه، ئەو
ژوو ره گه و ره پرگلۆپه کوییه، ئەو هه موو په رۆکه سپیه
چین؟ دایکی ده بیینی له سهر سه ری هتی، سه ری
سوورده مین، باب دهگاته سه ری و دهلی:

هیچ نیه کورم، هه وکه دهچینه وه مالن.

هاوار شتیکی ئه وتوی له و روژ و حهفته و مانگانه ی
دوای خهسته خانه ی بیرناکه ویته وه، جگه ره ی به
دهسته وه یه، دایک ده لن:

ئه یرو! کورم، جگه ره ده کیشی؟

گوینی له دهنگی بابیه تی:

لینگه ری، وازی لیدینی.

له رینی کارته که یه وه که یه که م کارتیته تی مابیته وه
ده زانی نمره کانی زور خراپن و به جره جره سهرکه وتوو و
پۆلی سینه می ناوه ندی بریوه.

وهک خه ون ئه وه شی دیته وه بیر، له بن داربی
دانیشتوو، دلی پره، گریانی دیت، دایکی دیت له ئامیزی
ده گریت، ماچی ده کات و فرمیسه کانی ده سپیت.

له بیریه تی هاوینی پاشتر گولنار به میردی تازه وه
دینه ئه و خانووه ی که به ده مامکدرای روژیک کریکاری
تیدا کردوو، ئه و خانووه ی پشتی به پشتی مالی
دیداره وه یه. دیته وه بیر ی له سه ر بانه وه روژانه
پووشکاخه زی بۆ سه ر بان و هه وشه یان هه لده دا و نامه ی
بۆ گولنار ده نارده، به لام هه رگیز له نامه کانی نه ناوی خوی
نه هی گولناری نه نووسیوه.

دیته وه بیرى داوا له دیدار دهکات که له شهویکی هه یوه شهوی سهربانه که ی خویانی به قهرد بداتی. دیدار هه ریی پیده دات هه ر کاتیک که واده ی سهردان هات، ئه وان ناوه ناوه ده چوونه سهردانی خزمانی دهره وه ی شار و شه و نه ده هاتنه وه، کلیلی دهرگای هه وشه ی بداتی. دیدار بی ئه وه ی بپرسی چیت له بن سهره؟ هه ریکه ی ده باته سهر و کلیلی له مست ده نی.

شه ویک نازانیت چ کاتی شه وه، له بیریه تی مانگه شه ویکى ئاوینه ییه، هه له ی نه کرد بی هه ر ئه و شه وه بوو که براده ره که ی بابی به (شه وترین ته مووز) ناوی هینا، ئه و شه وه ی جیگر له ته له فزیۆنه وه، له جیگرییه وه خوی کرده سهرۆک، تۆله ستین کاتی ئه وه ی دیت و بیست، گوئی:

ئه و پیاوه قهت جیگر نه بووه، هه میشه سهرۆک بووه.

براده ره که ی گوئی:

وايه، به لام له مه ودوا له تاوان گه رمتر ده بیست، به راستی ئه وشه و شه وترین ته مووزه.

هاوار له شه وترین ته مووز خوی له مال دهرزیته وه، بن دیوار و بن دیوار ده گاته بن دارتووه که ی پيش دهرگای مالی دیدار و چاو به کۆلان و دهرگاکاندا ده گیرئ، باشه دهرگا که وتۆته سیبهری دره خته که. دهرگا ده کاته وه و به

هېواشى به قادرمه دا هه لده گهړئ، خوئى د ه داته په ناي ديوارى خانووه كهى قاتى سه رئ، په نايه و تريفه لئى نادا، كه س ناييئى. ديوارى ستاره كه بلنده، چاو ده گيړئ، سى چوار بلوك له سووچه كه ده بيئى، ده چيټ بلوك بيئى، له و ساته له سه ر باني ئه و لا كه ستاره كهى نزمه، ده بيئى ده لئى منداله خوئى له باوه شى گولنار ناوه. هاوار زوو رووى خوئى وه ده گيړئ، دوو بلوك ديئى و ده يانخاته سه ر يه ك.

ئى، له تهنىشت يه كتر له سه ر پشت راكشاون، سه ر له لاي وى، پئى له و لا، راكشانى بن دار خورماكهى بيركه و ته وه، سه ربانى به جته يشت و گه رايه وه بن داخورما، ده سته كه نه با وا زوو نه ده هاته وه، پياوه كهى خوئى وه رگيړايه سه ر تهنىشت و ده ستي خسته سه ر سين و مه مكان. هاوار گه يشته وه دار خورماكه و وه كات هاته وه سه ربانه كه، ئاخىكى قوولئ هه لكيشا:

له ده ستمچوو ده ستم نه خسته سه ر سينه ت، هه ر بؤيه له ده ستمچووى.

چاو له سه ريان هه لئاگرئ، ده بيئى، ده ستي سه ر سينه بؤ خوارى شوړ بؤوه، له گه ل سه ركه و تنه وه، لچكى كراسه كهى له گه ل خوئى هينا، جووتئ ران كه ده تگوت له به فروه هاتوون كه و تنه به ر تريفه ي مانگه شه و. هاوار به رگه ي نه گرت و سه رى داخست، ويستى بروات،

بیریکه و ته وه بۆچی هاتوو، دهستی به گیرفانی شهرواله کهیدا کرد، دارلاستیقی دهرهینا و بهردیکی جوان له و بهردانهی گولنار چهزی لیبوون، خسته ناویه وه. رایکیشا، سیزهی له سهری گولنار گرت، دهستی له رزی، ههناسهی سوار بوو، دهست و پی شل بوون، هیندهی نه مابوو بهربینه وه. سیزهی گرته وه ئهوجاره له سهری میردهکهی، له و ده مه له سه رهخۆ سوورا، سه ره کهوت، هاویشتی، به قه د گولله یه ک دهنگی هات. هه لئ، خۆیشی له بیرى نیه چۆن دهرگا که ی کلیل دایه وه و چۆن گه یشته وه مال و چۆوه سه ر جیگا که. له سه ر بانه وه گوئی له غه لبه غه لبه، سه ری هه لپری له مالئ گولناره، دلئ کوته کوتیه تی، ویناچی ئه و شه وه خه وتبئ.

به بیرى دیته وه، گولنار دیته مالئان، له هه لئ کدا به رده که ی بۆ هه لدات و ده لئ:

هاوار، چیدی مندال مه به! واز له هاوار بهینه.

ئا، له و رسته یه وه هاوار بیریکه و ته وه که میرده که ی گولناریش ناوی هاواره. ئیدی هاواری ئه ویندار وازی له هاواری ژندار هینا، هه ر هینده نا، له ربئ هاواری ژنداره وه که زۆر خۆی ده هینایه پیش و له دووره وه سلاوی له هاواری ئه ویندار ده کرد، ئه و دوو هاواره بوونه ناسیار، دوو سئ جارئ چوو ه مالئیشیان. جارئ دواییان له مانگیکی باراناوی بوو، هه ر ئه و مانگه بوو که ئیران له

شاهانشاییهوه بووه ئیسلامی، بهوه به بیرى دیتهوه رۆژى
دواتر به شهله شهل دهچووه گۆرستان و لهوئ كیشه
كهوتبوو نئوان دوو قورئانخوینهكه ئهوه دووه نه بئى یهكتر
ههلان دهكرده نه بئكهوهش، جهبار دهیگوت:

شیعه كهی موسلمانن، كۆماری ئیسلامی چی! ههر
شاهانشاهییه.

حهمهدهیگوت:

وا مهئى، كئى باش بئیت ئهوه باشه.

شهوى پئشتر هاوار و دوو سئى دراوسئى دى له مالى
گولنار دۆمینهیان دهكرده، ههردوو هاوار بهرانبهريهكتر
دانئشتبوون، گولنارئیش دههات و دهچوو، هاوار جار جار
تئچاویكى دهدايى، له بئریهتئى له سهردهركا سئىنى له
دهستئى گولنار دهكهوئیت، ههرچئى پهرداخ و پئالهیه
دهشكئین، هاوارئى مئرد دهئى:

چ نیه ههمووى به قوربانئى خۆت بئیت.

شهو درهنگه بهلام دۆمینه درئژه دهكئشئى، هاوارئى
ئهوئندار دهچئیت دهست به ئاو بگهیهئیت، له هاتنهوه له
سهردهركا، شووشه به پئیدا رادهچئیت، خوئین فئیقه
دهكات، هاوارئى مئرد خۆئى له گولنار تووره دهكات:

شووشه دهشکیت، بۆچی خریناکه یته وه؟ زوو بۆی
بیهسته وه.

هاواری ئه ویندار له تووره بوونه که ی هاواری میرد
تووره ده بی، چون ده بیت خو له گولنار تووره بکات، زور
خه فته ده خوات، به لام ده سه لات چیه. گولنار هر په کوو
په کوو یه تی و ده لی:

دهستم بشکی، نه مزانی.

هاواری ئه ویندار ده لی:

چ نیه، نه.

گولنار په رۆکیک دینی، ده رمانیک دینی، ده ست ده خاته
سه برینه که، ده گه ری نه بادا ورده شووشه ی تیداماییت.
هاوار حه زده کات ئه و گه رانه به رده وام بیت و په نجه کانی
له برینه که نه بنه وه. گه را و نه ی دیته وه، پینیداده کات و
ده بیچی، گولنار دهستی به خوین ده بی، هاوار کریمستی
بن داربی بیرده که ویته وه، رهنگی خوین چهند له کریمستی
ده چی، هر سووریک به لئو و په نجه ی گولناره وه بی،
ئه وه کریمستی بن داربییه که یه، کریمستی مندالی. له ساتی
تیمارکردن چاوی ده که ویته سه ر سینه ی گولنار، پینده چوو
کونی دوگمه یه ک گه وره بوو بیت، له خووه ترازو، هاوار
راچله کی، باشبوو گولنار زوو ههستی پیکرد، دهستی
خسته سه ری و دایخسته وه.

هاوار وهك خهون دیته وه بیری، گولنار چاوه به گریانه،
دهلین هاواری میردی له ترومیئل وهرگه رایه، پتر به لای
مردنه که متر به لای مان. نازانی چون بچیته لای و چ بلی،
دهچیت له سهر بانه وه پووشکاخه ز هه لده دات و نامه یه کی
بو ده نیری، نامه که له گورانییه که وه وهرده گری:

سا بهس بو ره قیب شین و فریاد که

جاریکیش دوستی کونه یاد که

پووشکاخه زه که به سهری مالی گولناره وه یه، هاوار له
بیری نیه له کوئی نیشته وه، گولنار دیتی، نه دیدیت؟ به لام له
بیریه تی میزده که ی گولنار به شه له شه ل گه رایه وه. هاوار
ئه وه شی له بیره مالی گولنار به میرد و دایک و براوه له
پر بزر ده بن، ده بیستی براکه ی که سیتی کوشتو وه، ئیدی
به هوی دوزمنایه تیه وه، هر گه رهک نا شاریشیان
به جیهیشتو وه.

هاوار له و سالانه لیره و له وی رسته یه ک، گرته یه کی
بیرده که ویتته وه. ئه ها هه مه دانی له میژ نیه له چیا هاتوته وه،
تازهش له گه ل توله ستین پیکه اتوونه ته وه، له نه نیشته یه کتر
له بن داربیه که دانیشتون و گوئی لینه ده لی:

ئای! تو پنیه کت له سه فین به جیهیشت و منیش چاویکم
له هه کاری دانا.

له بیریه تی، شهویک خاله مؤسکۆییه که ی دیت، دایک
ئامیزی پیتا دهکات و باب ماچی دهکات، خال ده لیت:

چار نه ما ده بیت بچمه چیا.

باب گریان قورگی ده گریت:

منیش پی مابا، به چیا ده که وتمه وه

له بیریه تی تۆله ستین جی پیری که ریده ی گرتۆته وه،
رادییی به گو یه وه، ئیوارانیش به دزیه وه گو ی له سروود
و هه واله قاچاخه کان ده گریت.

دیته وه بیری له ماوه ی چهند مانگیک زۆریه ی گهنج و
جوامیزی که رهک بوونه سه ربان، ناوه ناوه داره بازه یه ک
ده هاته وه لی نووسرابوو:

شه هیدی قادیسه.

له بیریه تی له که رهک یه ک خانووی قور مابوو، ئه ویش
مالی تۆله ستین.

گولی و چه قۆکه هه ر زیندوون، رهنگبی هه ر له
سه روبه ندی بزربوونی گولنار بووبی، عه سرانیک هه وال
هات گولی شووی کرد و بردیان، کهس باوه ری به و
هه واله نه کرد، هه موو ده یانگوت:

نیره هه یته و میرد!

سبهي زوو هه وال هات، شهو گولئي هاتوته وه مال،
گويي له ژنه ده لئين:

هه ر ده بوو و ابیت، هه ميشه له ناو کوږان بوو، که سي
به پياو نه ده زاني، داخوا کئ بي بنی کردوو!

رؤژي دواتر به هه موو گه ره کدا بلاو بووه، زاوا برينداره
و گوليش براوه بو پؤليس خانه. دواي هفته يه ک گولئي
هاته وه، له جاران سه ربلندتر بوو، به زاري خوئي
سه ر هاته که ي بو پؤليس و بو خه لک ئه وها گيرابووه:

به نابه دلي رازي بووم، بام زور تکاي کرد ميرد بکه م.
ئئ، شهو زاوا هات، ويستي ده ست له که مه رم بئالئيني،
يه که م شت که به ر ده سي که وت چه قو بوو، سه ري
سوږما:

+ئه وه چيه! چه قو! بوچي؟

-هيچ نيه، من هه ميشه چه قوم لايه.

تا هيزي تيدا بوو، زلله يه کي له بن گويم دا. سه رم
سوږيا، چاوم تاريک بوو. منيش نه مکرده نامه ردي، من له
ته مه نم ملکه چيم نه نواندوو ه ناشينوئيم، چه قوم ليراکيشا،
دوو چه قوئي مه ردا نه م خيواندي و بوخچه که م که جلکي
ئاسايي تيدا بوو، هه لگرت و هه لاتم. له کولاني له په نايه ک،
هه ر له باي غاري، کراسه دريژه که م به سه ر جلکي
بوو کينيدا هه لکيشا و هاتمه وه مالي.

دهيانگوت:

بابی زاوا کابرایه کی تیگه یشتووه، زوو گولنی له
زیندانی دهرهینا و هیچ له هیچ.

سه روکیش هی له بیرچوونه وه نیه، له گهل بویری
هاورینی له یاریگای گه وره ده هاتنه وه، ده بینن ههردوو
بهری جاده، سه ربانه کان هه ره مووی چه کداره و چه ک
سواره، بویر ده لن:

من بزانه سه روک دیت.

هاوار ده لن:

چون بگه مه جییه کی بلند؟

بویر:

خوت که ره مه که، نه وه گوی گه مه نیه.

وا دیاره خوی که ده کات و گه مه که ده کات، له و بهری
یاریگا، چند مالیک دوور له جاده، له دهرگایه ک ده دات،
ژنیک دهرگا ده کاته وه:

چیتان ده وی کورم؟

هاوار زور به ریز و سه نگینییه وه:

پله، كۆتريكم له سەر بانئانه، ئەگەر ريپدهى بيهينمه وه
دهستهكانت ماچ دهكهم.

ژنه ريپاندهدات، هاوار نايهليت بوير له گهلى بچيت.
سهربانهكه گونجاو نيه، دهچيته سهربانهكهى تهنيشت كه
درهختيكي بلندي پر چهند لقيني به سهردا شوړكردوته وه.
خوى دهگه يينيته ناو درهختهكه، ههنديك ورده لك و پو
دهشكينيته وه، كه ليتنيك دهكات وه. ئيستا جادهى جوان لى
دياره، چاوه رپى هاتنى سهروك دهكات. ئەگەر له سەر
ترومبيلهكه به پيوه راوهستايى، دهست راوهشيني، وهك
چون له تهله فزيون نيشاندهدرى، زور باش دهبيى.
ههرچهنده دووره بهلام نيشان دهپيكي. له پر هات، كاروانى
ترومبيلان هات، كومه ليك ترومبيل له چاوى هاواره وه
وهك يهكن يهك رهنگ و يهك جور، ههموو جاميان
داخراوه، ئەوه خراپ بوو. ئيدى به تهماى خودا، جامى
يهكى له ترومبيله زه به لاهه كانى كرده نيشانه، به رديكى
تيژى هاويشنى و ئەگەر گوڤى نه زرينگابينه وه، دهنگيكي
گه ورهى ليتهات. خيرا هاته خوارى و له ريبى بوير
دهيگوت:

ئهورق سهروك له ههوليني كوشتن رزگارى بوو.

هاوار له بيريه تى خوشك و برا كه جانتايان به شان وه
بوو، له ريبى قوتابخانه زور له مندالانى داربى دهچوون.

له بیریه تی دیداری برادهری باسی په یوهندی خوئی و
 کچیک دهکات، که چوڼ ناوه ناوه ژوان دهبهستن، دهچنه
 باوهشی یه کتر و راموسان دهکن. ئه وه هاوار هاندهدات
 که په یوهندی له گه ل کچیک بیهستی، رهنگی پتر له رقی
 گولناریش بووین. کچئ مالیان له وسه ری کولانه له میژ نیه
 هاتوون، له تمه نی خوئی شتیک گچکه تره، زور شیرین و
 نازداره، روو روون روون ده لئی له به یانه وه هاتووه،
 ناویشی به یانه. کاتی دهچیت بو قوتابخانه له دواوه که میک
 له گولنار دهکات، هاوار دوور نیه بزی لیدراییت. زور
 که رهت له کاتی هاتنه وه له قوتابخانه هاوار له دهو که ندی
 له بن دیواری مالی شله، راده وهستی و لیدده پوانی، به لام
 به یان جاریک چیه سهر بلند ناکات، له ژیره وهش تیچاویکی
 ناداتی. هاوار بریاردهدات به ته ماشاکردن رانه وهستی،
 هه لیک که نزدیکه بیته وه، ئازایه تی دهیگرئ و ماچیکی
 توندی به دهنگی بو ده هاویت، که چی به یان بی ئه وهی
 خوئی تیکبdat، تفیکی گه وره ی باگوی ده داته وه. هاوار
 تفیک له خوئی دهکات و هه رگیز له سهر ری راناوهستی، له
 دووره وه بیبینی خوئی دهشاریته وه، به خوئی ده لیت:

ئسته مه کچیک هه بی منی بوئ.

له بیرى ناچیته وه، شهله ی شامینو کفرؤش ده مانچه ی له
 نیکتیه و هه ره شه له بابی دهکات:

دیاره تو له (ئهن) ناترسیت!

باب گۆچانەكەى ھەل دەشەقینی دەلى:

لە خویری وەك تۆ دەترسم!

ئیدی لە گەرەك باردەكەن، بەلام نایەتەوہ بیری بۆچی
خەناوكةكەى لە بن عەرد دەرنەھینا، دەلى نەھات، یان لە
بیریچوو!

ئەوہى مەگەر مەرگ لە چاوی بسپریتەوہ، شەوی دیار
پەنجەرەكەى، ھاوار لە بویری بیست، شیرین بەھارە،
جاروبار دەچیتە مالەكەى پشت مالى بویر و گۆرانى
دەلایت، ھاوار لیتی دەبیتە مەرراق. درەنگانى ئىوارەبەك لەو
دوورەوہ بویر بە ھەلەداوان دیت، پىكەوہ دەچنە مالى بویر
كە تەنھا دایكى لە مالە، لە ھەوشەى پشتەوہ گوئیان لە
دەنگى شیرین بەھارەى، بویر دەلى:

لە شیرین بەھارە بۆتەوہ.

ھاوار دەلى:

ئەوھا نابیت، جىگەبەك ببیننەوہ لىمان دیاربت.

دارتوویك لە ھەوشەى گۆرانىەكانە، لىق و پۆى
دریژبۆتەوہ بۆ مالى پشت و تەنیشتىش، بویر تىدەگات
ھاوار دەپەویت بگاتە ناو دارتووەكە دەلایت:

لە ناو ئەو درەختەوہ پەنجەرەكە دیارە.

دەتگوت پشیلەن سەر دیوار و دیوار رۆشتن، سمۆرە ئاسا سەر لوق و سەر لوق رۆیشتن، گەیشتن، لە ناو دارتوووەکە، وەرزی توو بوو، دەتگوت دوو کۆترن ھەلنیشتوون. لەویو ھە لە کەلینێ گەلاکانەو ھە پەنجەرە بە دەرکەوت، لە پەنجەرەو ھە، شیرین بە ھارە بە رانبەریان دانیشتوو ھە، جەمەدانێ کە ھە لە سەر چۆکی ھە تی، کلاو ھە کە ھە لە سەر ھە، بالیفیکی گەورە لە پشتی ھەو نیو ھە دیارە، لە بن چاویلکەو ھە چاوە گەشەکانی دەبینرێ. چوار پینچ پیاو بە دەوری خوانیکەو ھە بازنەیان بەستوو ھە، پر سەری شووشە، پەرداخ، میو ھە، ماست، تەپلە ھە جگەرە ھە. بویر بە گویدا دەچرپینێ:

ئەوانە عارەق دەخۆنەو ھە.

عارەقخۆر لە گوئی ھاوار خۆش نەھات، کەس بە باشە باسی عەرەقخۆری نەدەکرد، خۆ ھەردوو قورئانخوینکەش عەرەقخۆریان بە دۆزەخی ناو دەبرد. گوئی لینی شیرین بە ھارە گۆرانێ دەچرپیت، چرپینیک کەس وای نەچرپو ھە. دەبینی ناو ھە ناو ھەش فریک لە پەرداخە کە ھە پینشی دەدات کە لەو دیوی پەنجەرەو ھە رەنگی دەلینی شیرە، دەبینی، پەرداخە کە ھە ھەلدەگرێ و بە کەرەتی نیو ھە پتر فرەدەکات، بە توندی دایدەنیتەو ھە، کووزە لیمۆیک ھەلدەگرێ و ناسک ناسک دەیمژێ. لەو ساتە کورەکانی ناو دارتوو توو دەخەنە زاریانەو ھە. دەچرپینێ:

ساقیا وا بادهوه وا بادهوه

روو له لای من که به جامی بادهوه

له و ساته، پیاوهکان چهپلهیان لیندا و بهکیان ههستایهوه
و ماچینکی کلاوهکهی شیرن بههارهی کرد. هاوار و بویر
له بیریان چوو، بو دزی هاتوون، ئهوانیش چهپلهیان لیندا و
فیکهیان کینشا، باش بوو له ژووری گۆرانیهوه کهس گوینی
لینیان نهبوو، هاوار چهزیدهکرد ئهویش له سهر خوانهکه
بیت، بچیت ماچینکی شیرین بههاره بکات، ئهوهی بو
همیشه سهر دارتووهکهی گۆرانی _ دواتر ناوی له و داره
نا، دارتووی گۆرانی_ و ژووری گۆرانی له یادهوهوری
هاوار به زیندووی هیتستوتهوه، ئه و دیرهیه که ئه و شهوه
شیرین بههاره به شیوهیهکی گوت، ناگوتریتتهوه، کهس
نایلیتهوه. پهرداخهکه له دهستی چهپی بلند راگرتبوو، وهک
بلیی نیشانی کورهکانی سهر دارتووهکهی دها، دهستی
راستی به ئاسمانی سهر خوانهکهدا دهلهراندهوه:

ترازا بهندی سوخمهی ئالی گولداری به ئاهی من

کهچی دهستی له سهر دانا، له سهیری باخی بهی
کردین

هاوار له گهل ئهوه هیندهی نه مابوو، له سهر دارتووهکه
خو فریداته خواری، رهنگبی بویر ههستی بهوه کردبی،
چوونکی توند دهستی گرت و گوتی:

با برۆين درهنگه.

گوڻي پڻه دا، هاوار گه يشته وه مالي گولنار ٿو ساٿي
برينه ڪهي بڙ تيمار ده ڪرد و به ٺاهي ٿو دوگمهي
ڪراسه ڪهي ڪرايه وه، ڪه چي داخسته وه و نه يه نيشٽ
به هيٺيه ڪاني بيٺي.

ٺاي! ٿو وه چي ده بيٺي! گولنار چي ده ڪات له و ٽووره،
ٽني ڪام له م پياوانه يه؟ هه وه، چاو هه له ناکات، ٿو وه
گولناره، هاوار له ناسينه وه ي گولنار هه له ناکات، ٿه گه له
سهري ٿو سهري دريٽرين جاده بيٺي ده يناسيته وه.
هر جليڪ پيوشيت، ده يناسيته وه، قڙي به هر شيوه يه ڪ
به سٽيت ده يناسيته وه، ڪه س وه ڪ هاوار گولنار
ناناسيته وه. هه وه خق هه مان ٿو ڪراسه ي له به ره ڪه
شه وه ڪه برينه ڪهي بڙ تيمار ڪرد و ترازا دوگمه. ٿه ها له
ته نيشٽ شيرين به هاره راوه ستاوه، ڪه ميڪ داچه مي و
شٽيڪي دايه ده سٽي. ٿه ها سينه ي ده لٽي سيني ميوه يه،
هه وه گولناره. ٿه ها له پشٽ سهري شيرين به هاره پشٽي
به ديواره ڪه دا، راوه ستاوه، ده ميڪه بي جووله يه، ده لٽي
بڙته ويٺه و به ديواره ڪه وه هه لواسراوه، ويٺه يه ڪي گوره
يه ڪ به ديواره ڪه، سه يره بڙ ناجووليت! ٿو وه چي
رووده ات، گولنار بووه ويٺه به ديواره وه، له وانه يه هر له
سه ره تاوه ويٺه يه ڪ بوويت به ديواره وه، به لام له چاوي
هاواره وه گياني تيگه رايٽ، ٺا خوي نيه، ويٺه ڪه يه تي، باشه
ويٺه ي گولنار چي ده ڪات له و ٽووره؟ ويٺه يه ڪي وا

گورهش، ئه و وینهیه له و ساته گیراوه که برینهکهی
هاواری تیماردهکرد، ئهها دهستیکی له سه ر بهرکوژهی
ترازاوه، دهستهکهیدی تا سه ر مهچهکی دیاره، دهبیت
په نجهکانی له سه ر برینهکه بیت. ئه و کهسهی وینهکهی
گرتووه، له دواوه راوهستاوه و چهزینه کردووه هاوار
دهربچیت. هاوار دهبیت به دهنگ (گولنار، گولنار) ی
کردبئ، چوونکی بویر به هیواشی گوتی:

گولنار کئییه؟ تو چینه!

بهرگهی دهنگ و رهنگی ژووری گورانیی نهگرت،
پیدهچی بوورابیتهوه، له زرمهی خوی به ناگاهاتهوه. له بن
په نجهرهکه دهستی له ناو دهستی پیاویکه، پیاویکیش
به رانهری راوهستاوه، بویریش له ته نیشتی. له په نجهرهوه
ته ماشای ژوورپی کرد، له و ساته دیتی گولناری وینه، له
شیوهی ته نکه ته من خزی و له په نجهرهکه وه هاته ده ری و
به ناو گه لای دارتووه که دا هه لکشئا. هاوار واقی و پما،
درهنگ هاته وه سه رهخو و تیگه یشت که وتوونه ته دهستی
عه ره قخوره کان، ترسا، ئاخر زوری بیستبوو عه ره قخور که
سه رخوش ده بیت، ده ست ده وه شینی و چ ئیش خراپه
ده یكات و له هیچ نا پرینگیته وه، پیاوه که ده لی:

چیتان ده کرد له و سه ر داره؟ بۆ توو دزین هاتبوون؟

هاوار قسهی بۆ نه هات، بویر ده لی:

ئا، بۇ گۆرانى.

پياۋەكە پىدەكەنى:

گۆرانى شىرىن بەھارە دەدزىن! مەيدىزىن، خۇي دەتانداتى،
دە وەرن بچىن دانىشىن.

ھاۋار لە پەنجەرەۋە چاۋىك بە ژوورەكەدا دەخشىنى،
گولنار لەۋى نەمابو، دەبىنى شىرىن بەھارە لە گۆرانى
گوتىن نەپساۋەتەۋە:

ساقى دەرويشە جامى شەراۋ با بى

پرکە پيالە ماچ لە گوشەى چاۋ بى

ئەۋ كچە جوانە بۇ لىمان تۇراۋ بى...

ھاۋار گومانى ھەيە، لەگىنە پياۋە عەرەقخۇرەكە نىيازى
خراب بى، لى ھەزىكرد بە قسەى بكات، لەۋ ساتە بوير
دەلى:

ئا، دەپۆينەۋە.

سەرخۆشەكە دەلى:

دە راۋەستىن سەر و بىرەتان بۇ بەينىم.

پياۋەكە چوۋە ژوورى، ئەۋىدى ھەر لەۋى راۋەستاۋە
و خەرىكە جۆرىك سەمادەكات. ھاۋار و بوير لە سەر

ئەو ھەن خۇ ھەلدەنە سەر دىوارەكە و راکەن، پىاۋەكە
ھاتەۋە، دوو بىرە و دوو كىسە فستقى لە دەستە،
دەيانداتى، لە دەرگاۋە بەرپىياندەكات و دەلى:

ئەو جارە ئەگەر بۇ گۇرانى ھاتن لە دەرگاۋە ۋەرن، خۇ
كۆتر نىن لە سەر دارەكە بنىشەنەۋە.

دەرنگە، بىرەيان خستە گىرفانى شەرۋالەۋە و چوونەۋە.
لە چاۋەكەى بويز دانىشتن، دايك ھەندى مېۋەى بۇ ھىنان
و چوۋ خەۋت. ھاۋار ھىشتا گۇرانىيەكە بەرپىنەداۋە، چاۋى
ھەر لە سەر سوخمەى ئالە، لىۋى كرەۋتەۋە بۇ ماچىك لە
گۆشەى چاۋ. بىرەيەك ھەلدەپچىن، ناۋىرن تامى بکەن، بۇ
لاى لىۋيان دەبەن و دايدەننەۋە. ھاۋار كە بە گۇرانىيەكان
مەستبۋە، بويزى دەيگىرى، بىرەكە دەخاتە سەر لىۋىۋەۋە و
دوۋ سى قومی لىندەدات، تالە، وىستى بىھىننەتەۋە، خۇى
گرت و نەيھىناۋە. دوۋ سى دنكە فستقى خستە دەمىۋە و
ئاسايى بۆۋە. بويزىش چاۋى لىندەكات، بە ھەردوۋكىيان
بىرەيەك تەۋاۋدەكەن، بويز دەلىتە ھاۋار:

ئەرى گولنار كىتە؟

ھاۋار ئاھىك ھەلدەكىشى:

تەمىكە، تەم.

رهنگه پرسپاری له تهمهکه کردیت، بهلام هاوار هستا
و نه بیست، له ریئی هستیده کرد سه رخوشه، به بی
دهنگی چوو سه جیگاکی خوی.

هاوار دواتر له ناو براده ران دهیگوت:

شهویک شیرن به هاره بۆ من گۆرانیی گوت.

هاوار له وشه وشه وه بریاریدا باده بخواته وه، ئەگەر
ژههری ماریش بیت دهیخواته وه، به کووزه لیمۆ وه
دهیخواته وه.

هاوار ئەو کۆتایی سألەشی له بیره که کارتیی که وتوویی
وه رگرته وه، بهلام هینده پیتی تیکنه چوو، چوونکی گۆنار
پیشه وهی دنیا قووتیبات، سالیکی له دهستچوو بوو، له
بیریتهی به که وتوویش بابی دیاریی بۆ کری.

ئەو چەند سألە له قوتابخانە تەنها مامۆستای
گێرانه وهی له یاده وه ریدا زیندوو وه هه میسه قسه دهکات،
ئەو مامۆستایه چیرۆک و سه رهاتی هیند جوان
ده گێرایی وه، بۆیه به مامۆستای گێرانه وه ناوی رویشت.
دوورنیه له ریی دیداره وه مامۆستای گێرانه وه شتیکی له
سه رهاتی هاوار بیستیی، بۆیه زۆر گرنگی پینده دات، له
پشوو هکان گازیده کات و له گۆرپه پانه که قسهی بۆ دهکات.
مامۆستای گێرانه وه هانیده دات بۆ خویندنه وهی چیرۆک،
هاوار ده خوینیته وه. مامۆستا هانیده دات بۆ نووسین،

نووسینه‌وهی روژانه‌ی خوئی، هاوار چەند لاپەرەیه‌ک
دەنوووسیتەوه، پیشانی مامۆستای گێرانه‌وه‌ی دەدات،
مامۆستا بە دلی دەبیت و لە دلەوه دەستخۆشی لێدەکات،
تییینه‌کی دەدات:

تۆ زۆر وشە‌ی (من)ت بەکارهیناوه، دەکریت که‌می
بکه‌یتەوه، دەکریت هەر نه‌یهیلی و لە جیاتی من، (ئه‌و)
دابنی، یان ناویک باناوه‌که‌ش ناوی خۆت بیت دابنی، رهنه‌گه
سه‌رهاته‌که‌ خۆشتر بیت، ئاگاداره‌، هەر شتیک زۆر
بیلیتەوه لێ بیزار دەبیت.

هاوار دواتر به‌ قسه‌ی مامۆستای گێرانه‌وه‌ ده‌کات، له
نووسینه‌وه‌ی به‌شیک له‌ سه‌رهاتی خوئی هه‌موو (من)ه‌کان
فریده‌دات و له‌ شوینی (هاوار) و (کورپی داربی) داده‌نیت،
به‌لام له‌ درێژه‌ی سه‌رهات له‌و جێیه‌وه‌ که‌ هه‌والی
گه‌شمرده‌بوونی مامۆستا که‌ی ده‌بیستیت، به‌ خوئی
ناوه‌ستی، هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بیت و ده‌بنه‌وه‌ من.

ئیدی لێره‌وه‌ هاوار منم، کورپی داربی منم هەر
لێره‌وه‌ش هه‌وال هات مالی شه‌له‌ی شامینۆکفرۆش باریان
کردوو، گه‌راینه‌وه‌ مالی خۆمان و به‌ داربییه‌که‌
شادبوومه‌وه. سه‌ره‌تا چ خۆشبوو، ده‌تگوت به‌ گولنار
گه‌یشتووم، به‌لام به‌ره‌ به‌ره‌ دووری گولنار، یادی گولنار
ده‌بوونه‌ پۆلوی ئاگر و چزه‌یان له‌ دلمه‌وه‌ ده‌هینا.

له و سهري كۆلانهى دهگه يشته وه سهر دهركاي
 سهروهوى مزگهفتى حاجى له قلهقه كه، راوه ستاوم، سهرم
 ههلبريوه و چاوم له سهر هيلانهى حاجى له قلهقه كه يه كه
 به ئاسمانه وه راوه ستاوه. باش نايه ته وه يادم له سهر
 هيلانه كهى بوو يان نا. خه يال بردميه وه بۆ ئه و رۆژهى كه
 له گه ل گولنار ته ماشامانده كرد، پيرى گه ريدهش هه ليك له
 وه لامى پرسيارى من:

حاجى له قلهق بۆچى حاجيه؟

پيرى گه ريده به پيڤكه نينه وه:

سالى جارى ده چيته هه جى.

پيرى گه ريده له بارهى حاجى له قلهقه وه قسهى بۆ
 خاله مۆسكۆيى ده كرد:

ئه و حاجى له قلهقه ئه و سهر و ئه م سهرى دنيا ده كات،
 له و لايه وه ده گاته ولاتى هه جى، له و لايه شه وه ده گاته
 رووسيا.

خاله مۆسكۆيى به پيڤكه نينه وه گوته:

چەند خۆشبوو منىش وەك حاجى لەقلەق بام، چەندان
جار مۆسكۆم دەدیت.

لەو قسەيەى خالەوہ من و گولنار پىكەوہ دەمانگوت:

خودا بمانكە حاجى لەقلەق، با بفرين و مۆسكۆ ببينين.

ئاخر خالە مۆسكۆيىم، بە شىوہيەك باسى مۆسكۆى
دەكرد، قورئانخوينەكان وا باسى بەهەشتيان نەدەكرد.

ئەگەر دەنگە تىژەكە نەبا، لەبىرم نەمابوو بۆچى
چووبوومە ئەو سەرە كۆلانە. نيوان من و دەنگەگە ھەر
شەش حەفت شەقاوى ئەمنە لۇقنەكە دەبوو. پشتى لە منە،
ويتەيەكى گەورەى سەرۆكى دراند و بە دەنگى بلاند
دووبارەى كردهوہ:

برووخی دىكتاتور.

لە سەرى كۆلانەوہ سەد دەنگ برووخینى كورەكەيان
گۆتەوہ، ئەو كورەى دەنگى بە من نااشنا نەبوو، بەلام
نەشمناسيەوہ. ئەو كورەى لە دواوہ لە كەسيك دەچوو،
نەھاتەوہ بىرم كىيە. راکە راک و تەقوتۆقە، كورە كەوت،
دەماودەم كەوت. خوینم دیت، ئەو خوینەم پىشتر دیتوہ،
ھەستىكى وام بۆ درووست بوو كە خوینەكە ئاشنايە.
قسەيەكى پىرى گەپىدەم بىردىتەوہ:

ئەگەر كەسىك خوينئاس بىت، خوين دەناسىتەو،
خوينەكان ھەموو وەك يەك نين.

ھى ئەو نەبوو بچمە سەرى، تفەنگەكان روويان لەوئ
بوو. خوين منى كەمن لە خەيالى گولئار دوورخستەو، تا
ئەو ساتە لە ناو خۆپيشاندانەكە سەرە داوى خەيالىك
دەگەيشتەو گولئار.

رۆژى دواتر خۆپيشاندان لە دەرگای قوتابخانەو
سەرىكرد. سەرى گەيشتە سەرى ئەو جادەيەئ ئەگەر
پىچبەيتەو قوتابخانەكەى گولئار ديارە. لەوئ لە ھەموو
لايەكەو چەكدار پەلامارياندا، بوو تەق و توق و
زرموھۆر، بەرد ھاويشتن. من سى چوار دارلاستىقم
ھاويشت، ھىچيان بەلاش نەچوون. پەرتەمان لىكرد و
ھەريەكە بە لايەكدا ھەلات. ئەو لە دەرگايەك چوو
ژوورەو، ئەويدى بە سەر ديوارىكدا ئاو ديو بوو. يووسفم
دى لەو سەرەو سوورايەو. من خۆم بە ھوشەيەكدا
كرد، ژنىك كە ئەگەر لەبەر جلكەكەى نەبا دەمگوت دايكەم،
چەند لە دايك دەچوو، تاكە ژنىكە لە تەمەنم دىتبتىم كتومت
لە دايك بچىت، بابم ببىنى جياوازيان پىناكات، جلكىكى
ھىند رەشى پۆشيبوو ترساندىم. ژنە بە چاو و دەست
سەر دار توو پەرەكەى پيشاندام، كەوتبوو قوژبنى
ھوشەكەو. نەختى دوودل بووم، كاتى دوودلى نى، بە
قسەمكرد. لە ھەلگەراندا يارمەتى دام، پىنى بلند كردم.

باوهشم به لقیکی ئەستوردا کرد و خۆم کرده بەشیک له درهخت.

دوو سێ چهکدار به ژوور کهوتن. دلّم توند لینه‌دات، دهترسم ترپه‌ی دل جووله بخاته لقه‌که‌وه و ناشکرابم. گویم لینه به عه‌ره‌بی جوین ده‌دهن، سه‌ر بان و بن بانیاں کرد. له که‌لینی په‌لکانه‌وه دیتم چه‌کدارێکیان پالێکی توندی به ژنه‌که‌وه نا و که‌وت. ده‌مویست ده‌ست بۆ دارلاستیق ببه‌م، باشبوو په‌ژیوانبوومه‌وه، رویشتن. دوا‌ی که‌می ژنه‌که به راستی هه‌ر ده‌لینی دایکه‌مه، سه‌ریکی به ده‌ری داگرت، هاته بن دارتووه‌که و به ده‌نگیکی دایکانه:

کو‌رم، تا من نه‌لیم هه‌ر له‌وی بمینه‌وه، هینستا له کۆلان.

له‌و دارتووه‌وه، گه‌یشتمه‌وه ئەو دارتووه‌ی که ده‌یروانیه سه‌ر گۆرانی، ئەو گۆرانییه‌ی برده‌می‌وه دیار سینه‌ی ترازاوی گۆلنار. بو‌یرم بیرکه‌وته‌وه، ده‌میک بوو نه‌مدیتبوو. ئەو دارتووه‌ پره‌ی له خه‌یالێکی پر به‌ریداینه‌وه ناو ده‌ستی سه‌رخۆشان، به‌لام ئیستا له‌و دارتووه‌وه ناییت خۆم بده‌مه ده‌ست خه‌یال، به‌ر بمه‌وه ده‌که‌ومه ناو ده‌وی پیاوکوژان. چاوه‌رێ ده‌که‌م ژنه ره‌شپۆشه‌که هه‌والی خۆش بیتیت، هه‌والی چۆلبوونی کۆلان له چه‌کداران، ده‌بیت ئەو ژنه کتی مردبیت وا ره‌شپۆشه؟

له ده‌رگا درا، لیمه‌وه دیار نیه کتیه، گه‌وره‌یه، مندا‌له، چه‌کداره، بی چه‌که، ئۆخه‌یش:

پله په رژين، داکم گوتی دوو نانمان بداتی.

ژنه ره شپوښه که که دیاره ناوی په رژینه:

باشه، وهره، چه کداره کان له کولان ماون؟

مندالله که:

رؤیشتن.

توخه یش، رؤیشتن و نه و جاروش دهر باز بووم. داوای
لیتووردنم له ژنه که کرد که به هوی منه وه پالیکي خوارد،
به لام ژنه گوتی:

نا، به هوی جلکه که مه وه بوو، نه مننه که پرسى بو
ره شپوښی، منیش گوتم کی هه یه ره شپوښ نه بی.

لیم پرسى:

ده توانم بزائم بو ره شپوښی؟

گریاو گوتی:

له کؤستیک پتره، دواييان نه و کورهی دوینى له بازار
خوینی رڙا، کورم نه بوو، به لام وهک کور هکه م
خوشمده ویست.

پرسیم:

ناوی چی بوو؟

ئاھىكى ھەلكىشا:

بويۇر...

بويۇر؟ ئۇي، گوتىم ئۇ دەنگە ئاشنايە، ئۇ سىمايە
ئاشنايە، گريام، بە كۆل گريام، ئۇنەكە نەبا ھەر دەگريام.

لە رىيىن گولنىم دىت، زانىم لە خۇپپىشاندان دىتەو.
دوئىنىش لە لاي مزگەفتى حاجى لەقلەقەكە دور بە دورى
دىتم. ئۇ كچە لە ھىچ ناگەرپتەو، خۇپپىشاندان نىە
بەشدارى تىدا نەكات، نازانم چۇن ناگىرىت، لىم
نزيككەوتەو:

دەست خۇش، نىشانەت راستە، بەلام ئاگات لە خۇت
بىت، نەگىرىي.

بە شەرمەو گوتىم:

تۇش لەوئ بوويت؟

بىزەيەكى كرد و گوتى:

شىتىكت بۇ بگىرمەو بەس بە كەس نەلىي، لەو رۇژانە
چوومە سەرى، وەرياننەگرتىم، گوتيان:

باش نىە كچىك بى مىرد يان برايەك، كەسىك بىتتە
پىشمەرگە.

تير قسەم كردن و ھاتمەو.

گولئیم پتر خۆشویست، دەمگوت چ دەبوو ئەگەر گولناریش وەک گولئى بویژ با، چ دەبوو ئەگەر من کچیکى بویژم خۆشویستبا؟ ئای گولنار چیت بە سەر من هینا، بە چاو سوورکردنە وەیهک دوو میردت کرد. نرخى پووشکەیهکت بۇ من دانەنا، پووشکەیهک لەو پووشکانەى لە پووشکاخەزەکەم دەخست و پیکەو دەمانناردە ئاسمان. ئای گولنار، خۆزى بە گولئى دەچوویت، نا، هەلە لە خۆمە لە گولنار نیه. قسەى دیدار بوو، دەبوو من خۆم بۆى ئاشکرا کردبا، دەبوو پیتیئیم تۆم خۆش دەوئ پر بە دنیا، هەلەى من بوو، رستەیهکی ناسکم بۆى نەگوت، گلەیییم لئى نیه، خۆم بە خۆم کرد.

خوینەکەى بویژ لە گولنارى پساندمەو، ئای هاورئى پۆل، هاورئى ناو دارتووی گۆرانى، لە پیتش چاوى خۆم کەوتى، فوارەى خوینى سەر شانتم دیت و نەمناسیتەو، چ خوینتیک بوو ئەو خوینە، دەبوو بیناسمەو، خوینى برادەرى مندالیم بناسمەو، ئەو جارەى مامۆستا مستیکى لە ناو زارى دا و خوین فیچقەى کرد، هەر ئەو خوینە بوو کە بە دیار مزگەفتى حاجى لەقلەقەکەو رژا، من لە خوینەکەیهو هەستمکرد ئاشنایه.

بابم و داکم زانیان چومەتە ناو خۆپیشاندانەو، دایکم گریا، خوشک و برا و گیقارا دەوریان دام، بابم دەلئیت:

ئاگادارى خۆت بە، لە بەلاش دەپۆیت.

پیاوی همه دانییه هه کاربیه کهش له مالمانه، گویمان
داوه ته رادیو، ناوی بویری خوینده وه، گریان قورگمی
گرت، به گریان وه گوتم:

ئه و کوره زور براده رم بوو، له سه ره تایی له ته نیشته
یه کتر داده نیشته.

دایکم له ئامیزی گرتم، گریان هه موو گریان به
توله ستین و هه مه دانی و دایک و خوشک و براو گیقاراهه،
هه موو گریان. له ناو فرمیسه که وه ته ماشای دایکم ده که م،
چهند له و ژنه ده چیت که منی له ناو دارتووه که شارده وه
و هه والی مه رگی هاو پیکه می دامی. خودایه ئه و دوو ژنه
له سیم، له گریان، له گترانه وه بوچی هینده به یه ک ده چن،
بوچی هینده لیک نزیکن؟ ته نها له جک لیکدی دوورن،
خودایه با هه ر لیکدی دوور بن و دایکم به ره شپوشی
نه بینم، به دیتنی ژنی ره شپوش دنیا له پیش چاوم تاریک
دادیت و هیچ نابینم. به دایکم نه لیم ژنیک هه یه له تو
ده چیت، دلم ده ته قی، گوتم، به لام ئه و له سه ره تا به هه ندی
وه نه گرت و گوتم:

له دنیا یی زور کهس هه یه به یه کتر ده چن.

گوتم:

به لام له دنیا یی دوو که سم نه دیتووه هینده به یه کتر
بچن.

دایکم ته و اوینک دامما، پرسیارى ژنه کهى کرد، له کویت
دیت؟ ته مهنى چهنده؟ ناوى چیه؟

سه رهاتى دارتووه که و ژنه ره شپوشه کهم بوى
گیرایه وه، له و ساته ی گوتم ناوى په رژینه و رهنه شتیک
له تو به ته مهنتر بى، راجله کی وهک نه وه ی کاره با
گرتبیتى، به لام ده یویست خوى ئاسایى نیشاندات.
هه ستمکرد شتیک له گوړبیه، زور هه ولم له گه لى دا، خوى
کرده به رد و هیچم لى هه لنه کراند. دواى چهنده روژتیک
پرسیارى مالى په رژینى کرد، ناو نیشانه کهم بوى هه لدا،
ئیدى بابه ته کهى داخست و چهندى سهرى قسم ده برده وه
سهرى، نه و نه ده هاته وه سهرى، قسه ی به لایه کیدى ده برد،
وازم لیهینا، به لام زور جاریش دور به دورى به
دوویدا ده چووم و خوّم لینه گرت، بزائم رى ناچیته وه
کولانى مالى په رژین، جاریک له و جارانه رى به وى کهوت.

له سهرى کولان خوّم خستبووه په نای درهختیک، دیتم
دایکم ده رگا کهى لادا و چووه ژوورى، وهک چوّن ده چیه
مالى خوّت نه وها. نه و چوونه ژووره وه پیناچیت هی جارى
یه کهم بیت، رهنه گبى له ده رگای دابى، به لام دور بوو،
گویم له دهنگى ده رگا نه بوو. هه ر اوه ستام نه هاته ده رى،
زورى برد، هه ر ژنیک مندالیک به ویدا تینه په رین، یان له
ده رگایه که وه سهریان ده ردینا، هه ستمده کرد به چاو
پیمده لى:

ئەگەر خویریاتی نەبیت بۆ لیترە وەستاوی!

رەنگە واش نەبوویت، من بە ھەلە چاوەکانم
خویندبیتەوہ. رویشتم بە پیش دەرگای مالی پەرژین، بە بن
سینەری دارتووہکەدا رویشتم، دەرگای ھەوشە نیوہ
کراوہ بوو، لە ھەوشە کەسم نەدیت، ئیدی رویشتم
نەگەرمامەوہ. خۆم پینەگیرا، روژی دواتر بە شەرمەوہ
پیتیمگوت:

دایە، مالی پەرژینت دیتەوہ؟

دایکم بە پیکەنینەوہ مالیک تو ناوینشانى ھەلبەدیت،
ئاسان دەبیندریتەوہ.

گوتم:

زۆر لە تو دەچوو، وایە؟

دایکم:

وایە، بەلام من لەو دەچم، چوونکی سنی سال لە من
گەرەتەرە، بەلام چ پرسىاری دیم لى مەکە، دواىى
سەرھاتیکی تالت بۆ دەگنرەمەوہ.

بە قسەم کرد، دەرگای پرسىارم داخست، بەلام روژ
دواى روژ تامەزرۆییم بۆ سەرھاتی تال پتر دەبوو. ئەوہى
دایکم ناوى نا سەرھاتی تال، لای من سات دواى سات
شیرینتر دەبوو، خوا خوام بوو خولەکیک زووتر بیستم و

تامی بکەم. دەبی ئەو پەرژینە کئی بی، شیرین و پەرژین
چی یەکتەرن؟ دەزانم خوشک نین، دایکم خوشکیکی هەبوو
و هک بیستوومه هیشتا دایکم شووی نەکردوو ه ئەو
مردوو، ئەدی؟ دەهاته سەرم بچمه لای پلکه پەرژین و لئ
بپرسم:

ئەری تۆ چی شیرینی دایکمی؟

نە دەچووم، بە قسە دایکم کرد و لەو بارە یەو
پرسیارم نەکرد.

بەهار زۆری رویشتبوو، کەمی مابوو، هەر ئەو ماو یە
بوو کە بابم و هەمەدانی پيس تیگگیران، شەری شاخیان
هینابوو بن داربی، لیک هەستانە سەر پئ، تۆلەستین
دەلێتە هەمەدانی:

تۆ کە ئەو هەلێی بوچی خۆت بە چاویکەو نەچە
شەریان؟

هەمەدانی دەلێت:

نا، تۆ بە لاقیکەو برۆ.

تۆلەستین دەلێت:

شاخ بە چاویکەو دەکریت، بەلام بە لاقیکەو ناکریت.

ئەو قسەيەي باىم منى ھىنايە گريان، ويستم پەلامارى
ھەمەدانى بدم، باىم نەيھىشت و گوتى:

ئەو ە شەرى خۇمانە، تۇ خۇت تىوہمە گلینە.

ئا لەو سەر وختە ھەوالى مەرگى خالە مۇسكۆيىم ھات،
ئەويش لەگەل مەرگە قەندىليپھەكان بوو، بەلام ھەوالەكە
درەنگتر گەيشت. ئەو رۇژە بوو من لىنى دەترسام، باشبوو
تاقىکردنەوہم كىردبوو، دەنا دەمامەوہ و نەدەگەيشتە
كۆليژ. دايكم گريا ھىند گريا بەگەرەكەك ژن ھىندە
نەگرياون، نەدەبوو لە كۆلانينش بگري، باىم دەيگوت:

ھىواش بگري، ھىواش بگري، ئەمن پىبزانن دەمانگرن.

دايكم دەگريا و جوينى دەدا، جوينى بە ھەمەدانىيەكەش
دەدا. جلكە رەشەكەي پۆشى، ئەو جلكەي پەرژىن
پۆشىبووى، ئىستا دايكم و پەرژىن ژنىكن، كەس لىنكيان
ناكاتەوہ.

ئەو ەتا لە تەنيشت يەك دانىشتوون، پىرچيان كىردۇتەوہ،
سەر روومەتەكانيان خوينيان لىندەچۆرى، ھەردووكيان
(برارۇ)يانە. باشە پەرژىن بۆچى برارۇ دەكات، نا، ھەر ئەو
نيە، دوو سى ژنى ديش برارۇيانە، ئەوى دى بابەرۇيەتى،
ئەوى دى رۆلەرۇيەتى، لە پرسە ھەر كەسە بۆكەسى
خۇي دەگري. ئەو دوو ژنە كىومت يەكن، وەك يەك شىن
دەكەن، ئەو دوو ژنە ژنىكن، كاميان دايكمە، نايناسمەوہ،

من نایناسمه‌وه، ده‌بیت بابم بی و بۆم بناسیته‌وه، به بابم ده‌لێتم:

بابه، ئەو ژنه کێیه وهک دایکم ده‌گری؟

نه‌مزانی له‌گه‌ڵ کامیانمه، بابم ده‌لێت:

دایکت پیتی نه‌ناساندوویت؟

گوتم:

نا

بابم له‌ سه‌ری نه‌رۆیشت و قسه‌ی به‌ لایه‌کی دیدا برد و نه‌هاته‌وه سه‌ر په‌رژین، تینه‌گه‌یشتم، ئیستاش هی ئەوه‌ نیه، له‌ دایکم بپرسم، له‌ پله‌ په‌رژین بپرسم.

شه‌ویک دایکم منی هه‌لپێچا که‌ بچینه‌ مالی په‌رژین، هه‌ر کاتیک دلی زۆر توند با، ده‌بوو له‌ مال ده‌رێجیت. پیمخۆش بوو، هه‌یشتا له‌ مال ده‌رنه‌چوو بووین، گوتم:

ئه‌وشه‌و هه‌ر پرسیاریک بکه‌م، وه‌لامم ده‌ده‌یه‌وه؟

گوتی:

بپرسه‌.

له‌ رییی، مه‌رجی نه‌گێرانه‌وه‌ی بۆ که‌س به‌ سه‌رم سه‌پاند و ئەوه‌ای گێراییه‌وه:

پەرژین سى سال له من گوره تره، هيشتا شووم
نه کردبوو، دوو سى جار کوریک هاته داخوازیی پەرژین،
بابم چوو ه سهر کله شهیتان و نهیداین. پەرژین له گهل
کورپه سهری خویان هه لگرت، ناموزاکانم هاتن شیر و
تیریان دهسوو، بابم ته لاقی خوارد که پەرژین بکوژیت، به
خالتی گوت:

کورم، هانی ده مانچه م بو کپویت، نه یکوژیت، کورپی
من نیت.

خالت به ناموزاکانی گوت:

ئیوه برۆنه وه مائی، با ههر من دهستم سوور بیت.

خالت ده مانچهی له بهر پشتین ناو ده رچوو. من و
دایکم له سهر ئاو و ئاگرین، بابیشم ده رگای له سهر خوی
داخستوو، نایه ویت کهس ببینی، ناوه ناوه دیوار به بهر
مست و پیله قه ده دات. دوو هفته به کی پیچوو، خالت
پهیدا بووه، بابم که زانی پەرژین له سهر سنوور کوژراوه
و لاشه کهشی له چۆله وانی خراوه ته بن خۆل، ئاسایی
بۆوه، به لام من و دایکم که وتین، رقی دنیا مان له خالت
ههستا، نانمان نه ده داین، جلکمان نه ده شووشت، ئه ویش
هیچ قسهی نه ده کرد. چهند هفته به که به سهر کوژرانی
پەرژین تینه په پی، بابم ترومبیل لئیدا و مرد، دایکم بووی
گریا، به لام من تنۆکه فرمیسکیکم بو هه لئه وه راند. دواى
هه لگیرانی پرسه، خالت گوتی:

شتیكتان پیده لیم، به لام هر که سیک له زاری ئیوه وه
بییستی، ئیوه نا، خۆم ده کوژم.

به نابه دلی گفتمان دا که نهینه که ده پاریزین.

خالت گوتی:

په رژین ماوه و نه کوژراوه.

من له رژیم، دایکم له هۆش خۆی چوو، ئاومان پینداکرد
و هاته وه هۆش. خالت په رژین و کوره کهی دیتبۆوه،
پینیگوتبون:

دووور برۆن، چهندی ده کرئ دوور برۆن، له زیی
گه وه به پنه وه و برۆنه ئه وپه ری سنوور، ئیدی ئیوه
مردوون، ده بیست وا بکه ن، دهنه بابیشم نه تانکوژیت،
ئاموزاکانم راناوهستن، خواخوای رووداویکی ئه وهان، گوی
به قسه ی من ناده ن.

من و دایکم سالانی زوو دوو سئ جار په رژینمان
دیت، خالیشت دیتبوی.

دایکم دایه پرمه ی گریان و گوتی:

کوورم ئه گهر خالت له ژیان مابا، ئه و سه رهاته م
نه ده گنراییه وه.

ئەو شەھەر لە مالى پەرژىن من بەرانبەر دارتووى
خۆشاردەنەھە لە نىوان دوو ژنى رەشپۆش دانىشتبووم، نا
لە نىوان دوو كەرتى ژنىك دانىشتبووم، كەرتىك شىرىنى
دايك، كەرتىك پەرژىنى پلك. ھەر دەبىت بە ناوھەكانيان
بىناناسمەھە، ھەر دەبى لە بانگکردندا بىناناسمەھە،
كى(دايە)ى منى وھلامدايەھە، ئەو شىرىنە. دوو كەرتە ژن
دوای سالانىك دابرا، دوای كەرتبوون، بە جلكى رەشەھە
لە فرمىسكدا يەكتريان گرتەھە. قسەيان لە برايەك دەكرد
كە بە قەد حەفت برا سۆزى برايانەى ھەبوو، برايەك لە
چياكان لە شەرى براكان خوينى رژاوە و رەنگە بە
گۆرەكەشى نەكەونەھە. ئەو شەھەر من پلكىكم دىتەھە، كچ
و كورپىكى گەنجى ھەبوو، لە چاوى كچەكەوھە گولنارم
دىت، چەند لە چاوى گولنار دەچوو، لە قسەى
كورەكەشەھە ھاورى كورژاوەكەم ناسيەھە، برادەرى بوو،
بە ديارىھە بووھە كە گوللەكەى بەركەوتوھە.

زۆرى نەبرد ھەوائىك ھات كەس باوھەرى نەكرد:

پياوى مۇسكۆيى نەمردوھە، بەلام برىندارە.

شەويك پياويك ھات، دياربوو لە ھىلى پياوى مۇسكۆيى
بووھە، ھەوالەكەى بەراست گەراندا. ئاى ئەو پياوھە دەناسم،
بە دەنگى ناسيمەھە، ئەوھە مامۇستا كۆچەرھە، كاتى خۆى
سالىك وانەى پىمگوتوھە، سيمای ھەندىك گۆراوھە، ديارە

چاگم پىخۇش بوو، چوونكى له دورره وه لىكىدىم
جياده كرده وه.

ئو رۇژانه هه والى ناخۇش لىكىيان گرتبۇوه، به دواى
يه كتردا ده هاتن، ناخۇشترينيان مهرگى مامۇستاي گيرانه وه
بوو، ئه وهى فىزى خويندنه وه وسه رها ت گيرانه وهى كردم،
ئه وهى پىمىده گوت:

وا مه كه كه سينكت زور زور خۇشبويت، دنا ده كه ويته
داويكه وه ده ربا زيونت نيه.

به لام كار له كار ترازا بوو، من كه وتبوومه داوى
گولناره وه. نه مزانيبوو مامۇستا به چيا كه وتووه، درهنگ
هه والى مهرگى بلاوبۇوه. ئو سالا جهنگ كولانىك
كوژراوى بۇ گه ريك نارده وه، سيامه ند ئه وهى به پارهى
بنه دارگويزه كان خانويك و ترومبيليان كرى، بى سهر
هاته وه، دايكى به سى خاله كهى سهر قۇلنجى ناسيه وه. ئو
رۇژانه پىر مهرگ بوون، له ههر سى ژن دوو ژن رهشى
پۇشى، ژن ده تگوت قه له رهشكەن به رىي گورستانه وه.
گه ريك له سنورى خوى راوه ستا و گورستان ناو
چيورمه كانى پرده بۇوه و وهك جارانى گه ريك رۇژ به
رۇژ به ههر چوار لادا ده كشا. قورئانخوينه كان چهندى
زورده بوون هيشتا پيرانه ده گه يشتن. حه مه دى قورئانخوين
له سهر گورپيكه وه بۇ سهر گورپيك، بازارى گهرمه، به لام
جه بارى قورئانخوين منه تى به گور و مردوو نه ماوه، زور

جار له رادیو و تلهفزیون قسه دهکات، همه د جاریک
گوتی:

له جهبار نزیک نه بیه وه، به خودای به یهک تلهفون
دهتوانیت بیست قورنوخوین بخاته به ندیخانه وه.

ئو روژانه هیند تووش بوون، زور کهسیان تووشی
شیتبوون کرد. دیدار له روژی دووه می پرسه که ی دایکی
به کولان و جاده که وت. پارچه ئاسنیک له ئاسمانه وه هات،
گوتیان خومهینی هه لیداره، که وته هه وشه ی مالی
دیداره وه، دایکی نانی ده کرد، دهستیکی به سیره وه به جیما،
پتیه کی له گهل خوانه که رویشت، هه ر پارچه یه کیان له
جیبه ک هینایه وه و له تووره گه یه کی سپیان کرد. دیداره
شیت یه که م شیتی گه ره ک بوو، به لام هه ر چند هه فته یه ک
به تاقانه شیت مایه وه. کوریکه هه ساره که ی خانزدیش له
جهنگه وه به شیتی هاته وه. منیش رهنگه له سه ر روخی
شیتبوون بووبم، هه موو ئه وانه که میک له خه یالی
گولناریان دوور ده خسته وه، به لام هه ر گولناریش له وانه ی
دوور خسته وه.

نیو خوله کئ بهر له هانتی ماموستا، به یانی باشی کرد،
سه رم هه لبری له چرکه یه ک که متر لایه کی روویم دیت. من
له ریزه کانی دواوه دانیشتووم، ئه و له ریزی پتیه وه. ئه و
دهنگه ده ناسمه وه، دهنگی دایکم نه ناسمه وه ئه وه

دهناسمه‌وه. تو بلینی له دنیایی دوو دهنګ هبئ هینده لیک
بچن، بیستن توانای جیاکردنه‌وهی نه‌بیست؟ دوو رهنګم
دیتووه، وهک دایکم و پلکم، به لام دوو دهنګم نه‌بیستووه.

هه‌وه دهنګی گولناره، لا روومه‌تی هه‌وه، من روومه‌تی
گولنار نه‌ناسمه‌وه! له که‌لینی قوتابیه‌کانه‌وه ده‌بینم، پرچی
به سهر شانیدا په‌خشانه. هه‌وه، نه‌وه پرچی په‌ریبه، پرچی
نایشه‌وفاتمه‌یه! چ بیانوویهک بیسنمه‌وه بگه‌مه لای
ته‌خته‌ره‌شه‌که، لای ده‌رگاکه، تا رووی بیبیم. رووی بیبیم
و نه‌بینم نه‌وه گولناره، دهنګی دهنګی نه‌وه، پرچی هه‌وه،
له ناو ناسمانیک پرچ ناسمانیک په‌لکه زیرینه من هی
گولنار دهناسمه‌وه. به به‌ژنیش گولناره، چ به‌ژن هه‌یه له
به‌ژنی گولنار بچیت!

نه‌وه وانه‌یه زور دوور و دريژه نابريته‌وه، له ده‌چله و
فره‌هات دريژتره. ماموستا ميژووی نيوان نه‌وه دوو زيبه‌ی
ده‌گيرايه‌وه، منيش له پرچی نه‌وه کچه‌وه، له به‌یانی باشی
نه‌وه کچه‌وه که ههر ده‌بیست گولنار بیست، پچر پچر ميژووی
خوّم و گولنارم ده‌گيرايه‌وه، وانه دريژ ده‌بیته‌وه، وهک
ميژوو دريژه و بی کوتايه.

نوخه‌یش پشووه، ده‌مویست به‌سهر میز و
کورسیه‌کاندا بازبدهم، زوو بگه‌مه ده‌رگا، له سهر ده‌رگا
پرچیم دیت چووه ده‌ری، ری نیه زوو بیگه‌می، پؤل پره،
چی به‌سهره‌ات! ویده‌چی چووبیته یانه‌که، گه‌رام،

نەمدیتەو، تۆ بلىنى لە گۆرەپانەكە پياسە نەكات؟ لەوى نيه،
ئاي! گولنار لە كوئى! وا چاكە بچمەو پۆل. لە جىنى
مامۆستا دانىشتووم، ئىستا دىتە ژوورەو و دەبىنىم، ئاي!
وانە دەستىپىكردهو، گولنار نەهاتەو، نەمزانى وانە چۆن
كۆتايى هات، لە كى پىرسم ئەو كچەى لە وانەى يەكەم
هات و نەهاتەو، كى دەيناسى؟ بۆچى نەهاتەو، لە پۆل
كەس برادەرم نيه، جارى كەس ناناسم، جوانىش نيه، لە
كچىكى تازە هاتوو، بزىوو پىرسم. پشووەكانى ئەو
رۆژەم لە گەپان بە دواى گولنار برده سەر. دەمگوت،
رەنگە لە بەشىكىتر لە پۆلىكىتر بىت، بە هەلە هاتىتە
پۆلەكەى ئىمەو، گەپام، وانەيەكيش نەچوومە ژوورەو،
گەپام، هىند گەپام سەرم سوورپا، لە تەوابوونىش لە پىش
دەرگا راوەستام، چاوم بە هەموو لايەكدا دەگىرا، گولنارم،
نەدىتەو.

ئەو شەو خەو نەچووە چاوم، باشە گولنار چۆن
گەيشتە كۆلىژ، تۆ بلىنى لە رۆژى باركردىانەو،
چووبىتەو قوتابخانە، هەر دەبىت وا بىت. ئاكام گەيشتمە
ئەوئەى ئەوئەى دىتم خەون بوو، بە دوورى مەبىنە لە ناو
پۆلى خەوم لىكەوتىن، ئاي لەو خەونە!

سبەى گىژ و وىژ گەيشتمە ناو پۆل، لە جىنى مامۆستا
روو لە دەرگا دانىشتم، خەو دەمباتەو، پۆل چەند
قوتابىيەكى تىدايه، دوو كچ بە سرتە قسە دەكەن، بە
ئاستەم گويم لىيە:

چاۋ چاۋ، دەلئى سەرخۆشە.

ويستىم بلىم تەمەنىكە سەرخۆشەم، نەمگوت، چاۋم لە
دەرگاىە، ئى ئەۋە خودايە گولنار بېتەۋە.

ئاي! گولنار! بە دەنگىكى ۋەك دەنگى دويىنى:

بەيانىتان باش.

لە رىزى پىشت پىشەۋە دانىشت، نازانم كەۋتمە چ
بارىكەۋە، چاۋم لە سەرىيەتى، بۆچى سەر ھەلئابرى!
سەرى ھەلبرى، تەماشاي كردم و سەرى داخستەۋە، ئاي!
ديارە نامناسىتەۋە. گولنار نەگۆراۋە، ۋەك ئەۋ رۇژەيە كە
بۇ دواچار دىتم. با خۆم بچمە لاي، شەرمكرد، چووم لە
رىزى پىشتە ۋى دانىشتم، لايەكى رووى جوان لە من
ديارە، نيوە ئاورىكى دايەۋە، ھەستەكەت كەۋتۆتە ناۋ
نىگامەۋە. لىۋى سوورسوور كىردبوۋ، دەتگوت كرىمستى
خواردوۋە، ھەستەكەم چاۋى پۆلم لە سەرە، بە مامۇستا
ۋ قوتابىيەۋە، چاۋم لە سەر گولنار ھەلگرت، بەلام رووى
ئەۋم بايى ھىندە لە چاۋم گلدابۇۋە كە بە خەيال نىشانى
چاۋى خۆم بدەمەۋە. گويم لە ناۋى گولنار بوۋ، مامۇستا
ناۋى قوتابىيانى دەخويندەۋە، لە خۆۋە ۋا نالىم نە خەۋنە و
نە خەيال، راستىيە ۋ گولنار ھاۋپۆلمە، پشوو، ئەۋجارە
ۋەك جارى پىشوو ناكەم، لە دوۋى نابمەۋە، بزى ناكەم.

له یانهکه به تاقي ته نئى له سهر میزیکه، چوومه به رانبهرى سلاوم لئیکرد، سلاو وهرگرتنه وهه کى، نه هی یار بوو، نه هی نه یار، نه هی ناسیار بوو، نه هی نه ناسیار، وهرگرتنه وهیه که ته نها له هی گولناری یانهکه ده چوو. چاوه ریم فهرمووم لئیکات، نه یکرد، که میتک راوه ستام، رووی وهرگیرا و چى نه گوت، شکامه وه، شکانه وهیه که کهس وا نه شکاوه ته وه، ویستم بلیم:

گولنار، ده لئى نامناسیته وه؟

زمانم به ستر، چووم له میزیکى دوور له و دانیشتم، تیچاویکم به شیوهیه که له سه ریته تی، نه مبینیت. له وانه تی دواتر جیتی خۆم گۆری، دوورتر که وتمه وه، پرچی لیمه وه دیار بوو، به لام وه ها به شه رمدا نه چوومه چاوم هه لئى و تیری ته ماشای پرچه ئایشه وفاتمه که ی بکه م. وه ها به شه رمدا چوومه، رۆژانی دواتریش مه گهر دوور به دووری ده نا رووی ته ماشا کردنیم نه بوو.

حه فته هاتوو چوو، گولنار به شیوهیه کی ئاسایی، وه که کچ و کوره کانی دی به یانی باشی ده کرد، چاکوچۆنى ده کرد، به لام من به شه رمه وه وه لامیم ده دایه وه. خودایه، گولنار بۆ وایه! تۆ بلئى نه مناسیته وه، یان مندالئى له بیرچوو بیته وه، یان دواى شوو کردنى، من له چاویه وه وه که ههر که سیکى ئاسایی، ئاسایی بم، بۆچی هه والئیک له دایک، باوک، گهره که ناپرسی؟ تیناگه م، تۆ بلئى رووداویکی

وای به سهرهاتبیت که رابردوو لای وی هینده بی بهها بووبیت، هی ئه وه نه بیت قسه یه کی لئوه بکهیت. گولنار، ئای، گولنار، باشه، تو بلئی ئه و گولناره گولناریکی دی نه بیت، وهک چون شیرین و په رژین له بهرگیراوه ی یه کتر بوون، گولنار و گولناریش به هه مان شیوه. نا، ناکری، له دنیا یی یه ک گولنار هه یه به و شیوه یه. ئاساییه دایکم له پلکم بچی و ئه و دوو ژنه لیکدی جیا نه که مه وه، به لام گولنار نا، گولنار له هیچ گولنار و ژنیک ناچی. ئه و کچه گولناره به به ژن، به رویشن، به پرچی په لکه زیرینه یی، لئو و دهم و چاو و برو، به لووت که جوانترین لووتی دنیا یه، به دهنگ، به بزه، ته نها پیکه نین ماوه، گولناری ئیستا پیناکه نیت، ئه ویش دلنیام کاره ساتی گه وری به سه رهاتوو، بو یه پیناکه نیت، تا ئیستا گویم له پیکه نینه که ی نه بووه، به لام که بزه دهکات، هه مان ئه و بزه یه که له بن داربی، له بن دارخورما، له سهر مناره و قه لات، له ری قوتابخانه، له هه موو ئه و ساتانه ی بزه ی دههاتن.

گولنار چه تو شابارام.

رهنگبی حه فته ی دووه می سالی خویندن بووبی، ماموستای میژووی دهچله و فرههات که پیاویک بوو له خوارووی زبیه کانه وه هاتبوو، به لام شاره زایی له چیاکانیش هه بوو، ناوی سیانی گولناری خوینده وه، دیاربوو واتای گولنار و شابارامه که ی ده زانی، به لام به

عەرەبى پىرسىياري له واتاي (چەتۆ) كه كرد، گولنار
نەيزانى، ھەر يەكە و شتىكى گوت، يەكئ پىيوابوو، چەتۆ له
(چەتە)وہ ھاتووہ، من بۆ بەرگري له گولنار و بابى ،گوتم:

نەخىر، چەتۆ واتە ئازا، واتە چاۋنەترس، واتە ئەگەر
سەرۆكىك بريارى كەرگرتن بدات، پىيدەلىئى تۆ بەرئوہبەرى
كەرى.

بووہ پىكەننىك، كۆليژ ھەژا، گولنار ئاورىدايەوہ، بەلام
منى نەدیت، چەندى مامۇستا له ميژى دا، له تەختەرەشى
دا پىكەننىن نەبىرايەوہ، ئەگەر راگرى كۆليژ بە ژوور
نەكەوتبا پىكەننىن نەدەپسايەوہ، راگر بە عەرەبى له ھۆى
پىكەننىكەى پرسى، مامۇستاي ميژوو بە پىكەننىنەوہ گوتى:

بە (چەتۆ) كە وشەيەكى كوردىيە، ئەگەر بكرىتە عەرەبى
پىكەننىن ھەلناگرىت، بۆيە بۆت ناكەينە عەرەبى.

ئەرى چەتۆ و شاپارامە؟

گەرامەوہ لای كارتەكان، من تەنھا له سەركارتەكان
ناوى باب و باپىرى گولنارم دەدى، تا پۆلى دووہمى
ناوہنديشمان برى، ھەموو كارتەكانى گولنارم دىتووہ.
ئىستا له پۆلى يەكەمى كۆليژ له دواوہى گولنار دانىشتووم،
ھەموو كارتەكان دەھىنمەوہ پىش چاۋى خۆم، سەيرە،
تەنھا ناوى گولنار دەبينم، ناويكە بە خەتىكى درشت و
روون نووسراوہ، ھەرچى ناوى باب و باپىرە، دەلىئى دلۆپە

ئاويان گرتۆتەو، رەشبوونەتەو، لە يادەوهرىم
 رەشبوونەتەو، نە چەتۆ ديارە، نە شابارام، نە هيچ،
 سەيرە، بەلام ھەر دەبیت ئەو ناوانە بووين. ئاخريئەو
 گولنارەى لە پۆل دانىشتوو، ھەر گولنارەكەى مندالييە،
 گولنارە كریمستىيەكەيە، دەمويست بۆ دلتيابوونەو لە دايكم
 بپرسم، كە باب و باپىرى گولنار ناويان چى بوو، شەرم
 زارمى بەست، دەمويست بە دايكم بلنم گولنار ئىستا لە
 كۆليژ ھاوپۆلمە، شەرم نەبەيشت. لە بارەى گولنارەو
 وھا بە شەرمداكەوتبووم، نەمدەتوانى لای ساوايەكيش،
 لای درەختىكيش باسى بكەم، بەلام پىويست بە پرس
 ناكات، ئەگەر چەتۆ و شاباراميش باب و باپىرى نەبن،
 خۆى ھەر گولنارە، رەنگە بە ھۆى رووداويكەو ناوكانى
 گۆربىن.

دەبوو بە دواى گولناردا بچم و بزاتم لە كوئى
 نىشتەجىيە، جىنى شەوانى كوئىيە. چەند جارئ تا نزىك بازار
 بە دوايدا چووم، بەلام شەرم و ئاوردانەو نەيانەيشت بە
 جىيەكەى بكەوم. گولنار لە چوونەو، ناوہ ناوہ ئاورىكى
 دەدايەو، دوو سنى جار منى دىت كە بە دوايەو،
 تەرىقدەبوومەو، جارىك كوئىرىكى پىرم بە ديوار دادا،
 گۆچانەكەى پەرى بە سىنگى كچىك كەوت، ھاوارى پىر و
 كچە تىكەلبوون، كوئىرە سەد تووكى لى كردم، بەلام كچەكە
 چى نەگوت. جارىك خۆم بە ژنىكى عەبا بەسەردا دا و
 سەد جوئىنى پىدام. جارىك خۆم لە منداليك دا سىنى

پاقلووهی له سهر بوو، سینی کهوته چلکاووه، پارهم لا نهبوو بوی بیژیرم، هینامهوه مال، پارهم دایی. هه موو ئه و رووداوانه به دواوهی گولنارهوه بوو، به لام ئه و هیجیانی نه دی، ئاویری له و سهرهاتانه نه ده دایه وه که به دواوهی وی به سهر مندا دهات.

روژیک نه چومه کولیز، له کاتی به ربوون به جلکی کریکاریه وه گه یستمه نزیک کولیز، کلایکم له سهره، ده موچاوم سینه ره و جوان دیار نیه، رویشتنیشم گورپوه. هات، گولنار هات و ره تبوو، دوور به دووری به دواوی که وتم، چهند جاریک ئاویری دایه وه، با بداته وه، نامناسیته وه. ئه و رویشت و من به دواوهی، گه یشته ده رگای ئه و به شه ناوه خوویهی ده رگای به و ریگایه ی قه لاته وه بوو، ئه و ریگایه ی ته نها مندالان به خشخشوکه پیندا ده هاتنه وه خواره وه. ئه و ریگایه جاریک من و گولنار خشخشوکه مان لینی کردووه. گولنار به په یژه که دا، سه رکه وت، گولنار ئیستا رهنکه له په نجه ره یه که وه ته ماشای ریگای مندالیی قه لات بکات، ریگای خشخشوکه، که توله ستین ئه و ده مه ی خاوه ن دوو پی بوو، هیشتا پیته کی له سه فین به جینه هیشتبوو، ئیمه ی به و ریبه ناشناکرد.

له نزیک هیلانه ی فریشتان، من زوو ئه و ناوهم له و به شه ناو خوویه نا، چایخانه یه ک هه یه، ناوی شه وانه، هه مووی داروباره، له و ده مه و عه سرانه وه من ناشنای ئه و

چایخانه بووم، له وهرزی گهرما، له وهرزی فیتکی هر
چهند کورسهیهک له بن درهختیک دانراون، من پتر له بن
داربیهک دادهنیشتم که چهند پهنجرهیهکی هیلانهی
فریشتاتی لیوه دیاربوو، یان له ئاست ئه و پهنجرهیهی که
دهروانیتته چهند پهنجرهیهک، ئیواران تا درهنگانی شه و له
شهوان دهمامهوه، ناوه ناوهش سه ریکم به ده ریدا به پیش
هیلانهی فریشتاندا دادهگرت، ئی، ئه وه خودایه گولنار
ببینم، هر له و شهوانهش شیعیری (خشخشوکه)م نووسی.

حهفتهی دووهمی خویندنه، هینشتا گولنار نامناسیتتهوه،
یان نایهویت بمناسیتتهوه. پؤل له یانهکه دا دانیشتنیکی
یهکترناسینی ریکخست، کورسی ریزکرا، دهمویست گولنار
دانیشیت، تا بچمه بهرانبهری. دهستی کچیکی له دهستا
بوو، هر دههات و دهچوو، دانهدهنیشت، دهتگوت نیازی
منی خویندوتهوه و هه زناکات بکهوینته بهرانبهرمهوه. ئیدی
من به نیگه رانییهوه له لای پهنجرهوه که هینشتا
پرنه بووبوو دانیشتم. دیتم هات هات، کچهکهی له گهلی له
بهرانبهرم دانیشت و خویشی له تهنیشتی، ئوخهیش! گولنار
وا له پیتشمه، گولنار چهند ناسک کیک و کؤلا دهخوات، له و
سهزهوه له ریزی گولنارهوه خوناساندن دهستیپیکرد، هر
کهس هه لدهستاوه، ناوی خوئی و ئه و جییهی دهگوت که
لییهوه هاتوو.

-من نازاد له ناو گری بابه گورگورهوه هاتووم.

- لە یلی لە خانەقینی لە یلیۆه.

- چاوجوان لە بن منارەى چۆلییەو.

- سەگقان لە نزیک پردی دەلالەو.

- هیوا لە شارەزووری نالییەو.

- گولنار لە دەرەوہى شارم.

- فەوزى لە گۆگجەلى.

- من هاوار لە بن داربى مندالییەو، کەوتۆتە پشت
کۆلیژەکەمان ھەر دە خولەکیکە بە پنیان.

بەو خۆناساندنەى من بوو پیکەنین و چەپلە ریزان،
گولناریش چەپلەى لیدا بەلام پینەکەنى، لەو ساتە بە سەر
شەرمدا زال بووم، چاوم خستە سەر گولنار، بۆوہى بزنام
بە ناوھێنانى داربى سیمای چ گۆرانیکى بە سەردا دیت،
ھیچ، وەک ئەوہى ھەر نەیبیستیت. چ بکەم، باشە! ئەو
کچە بۆ وا دەکات! دیت، دەروات، وەک کچەکانى دى
چاکوچۆنیەکی ئاساییم لەگەل دەکات.

گەیشتینە بەفرەکەش، گولنار نەبۆوہ گولنار، نەبۆوہ
گولنارى گەرەکی داربى، بە گولنارى کۆلیژ مایەو. لە
پەنجەرەوہ دەبینین بەفر دادەکات، دەلینی پارچە پەرۆیە
دەکەویت، چ زوو عەردى سپى کرد، پۆل ئۆقرەى لیترا بى
پرسى مامۆستا دەرپەرین. ئیستا ھەموو لە گۆراپانەکە لە

بن به فرین، هه‌لپه‌رینه، سه‌مایه، شه‌ره‌به‌فره، من له دوای
 گولنار ده‌گه‌ریم. دیتمه‌وه، پرچی بۆ به‌فر کردۆته‌وه، ئه‌و
 به‌فره‌ چ به‌فریکه به سه‌ر پرچی گولناره‌وه! پرچی گولنار
 به‌فری چه‌ند جوان کردوه، ئیستا له چاوی منه‌وه دوو
 جۆر به‌فر هه‌یه، به‌فریک به قژ و له‌شی گولناره‌وه، به‌فریک
 به ده‌ره‌وه‌ی گولنار به دنیاوه، خودایه‌ تیکه‌لی به‌فری
 گولنارم بکه. لیتی نزیکده‌بمه‌وه، له هه‌موو لایه‌که‌وه تۆپه‌له
 به‌فرم پینده‌که‌ویت، به‌لام چاوم هه‌ر له گولناره، ده‌ی کچی
 به‌فر له تۆوه هاتوو، به ده‌سته ناسکه‌کانت به‌فرم تیگره،
 ئه‌ها بۆ هه‌موو لایه‌که داهاوژی، ته‌نها بۆ من نه‌بیت، تۆ
 بلینی نه‌مبیت! ئۆی، گولناری ناو به‌فر چه‌ند له گولناری
 ناوی به‌فری نزیک داربیه‌که ده‌چیت، هه‌یچ گه‌وره نه‌بووه،
 هه‌ر مندا‌له‌که‌ی جارانه، ئه‌وده‌میش دلی نه‌ده‌هات توند
 به‌فرم لید! رهنکه به‌فر لیتکردبیته‌وه به‌لام شه‌ره‌به‌فر
 دریزه‌ی هه‌یه. گولنار، به‌فرم تیگره، ده‌میکه به‌فری نه‌رمی
 ده‌ستی نه‌رمی تۆم به‌رنه‌که‌وتوو، تیمگره، شتیکم تیگره،
 به‌ردیش له ده‌ستی تۆوه به‌فره، تیمگره، دیته بیرم له
 ناوه‌راستی گۆره‌پانه‌که راوه‌ستاوم، روو له گولنار، تۆپه‌له
 به‌فریکی گه‌وره‌م له ده‌سته و توند و توندتری ده‌که‌م، پینش
 راوه‌شاندن له‌گینه زۆری بردبیت، کوره‌گۆگجه‌لی دیاره
 چاوی لیبوووه، دواتر بۆی گێرامه‌وه، ده‌یگوت:

تۆ راوه‌ستاوویت، له گشت لاوه به‌فرت بۆ ده‌هات، تۆ
 نیشانه‌یه‌ک بوویت، که‌س نیه به به‌فر نه‌یشکاندبیت، هه‌زار

توپه له به فرت گرتوته وه، به لام سه یربوو، خوت تیکنه ده دا،
چاوت له و دوو کچه ی نزیك په نجه ره بریبوو، توپه له به فر
به ناو چاوت ده که وت، که چی چاوت دانه ده خست. تو جگه
له دهسته کانت که نهرم نهرم توپه له به فریکیان توند ده کرد،
هیچ جییه که ت جووله ی نه ده کرد، سپی سپی، ده تگوت
په یکه ریکی له به فر، ده تگوت شیړه به فرینه یت و به دهستی
کچ و کوران درووستکراوی، تو که سیکي سه یری، چون
توانیت هینده به رگه بگری، چون نه که وتی، نه وه چ هیزیک
بووی رایگرتی! دواایش...

گوتم:

هیزی گولنار، گوگجه لی، هیزی گولنار!

گوگجه لی به پیکه نینه وه:

چ زو و نه و گولناره بووه نه و هیزه؟ باشه نه و توپه له
به فرت ب و به و شیوه یه لندا؟

گوتم:

زور چاوه پیم کرد نه و لیندا، لیننه دام.

دیته بیرم، لینی نزیکه و تمه وه، تا هیزم تیدا بوو له سه ر
سینه ی گولنارم دا و به لادا هات و و هاواریکرد:

وای! کاکه چ دوژمنایه تیه کم له گه لت هه یه؟ تو له ی نه و
خه لکه ت له من کرده وه.

زمانم تیکئالا، له رزیم، وهک جارانی پیشوو له رزیم، ویستم داوای لیبووردنی لیبکه، زمان به ستر و نه کرایه وه. نه چوومه وه پؤل، بی کتیب گه پامه وه مال، له ریین، له کولانی له پر تویه له به فریک به بن گویم که وت، سه رم هه لبری گولئ بوو، به نابه دلی به فریکم بوی هاویشته وه. له کولانی مالی گولئ شه ره به فریکه مه گه ره له کولیز شه ری وا بووینت. دوو روژ نه چوومه وه کولیز، سه ری سییه ی له سیله ی خانووی خویان تووشی گولئ بووم، نازانم چون شه رم نه کرد، راست و ره وان گوتم:

گولئ، ده زانی ئیستا گولنار له کولیز له گه لمه!

گولئ پیکه نینیک گرتی به ریینه دا، ته واویک راهه ستام پیکه نین نه پسایه وه، به جیمه یشت.

+ راهه سته.

- چیه؟

+ تو ده لئی تیکچوویت!

- لئو؟

+ هیشتا! گولنار چی...

قسه ی گوئیم به ناسایی وه رگرت، ئاخو من وا له وه یه گومان له گولنار بکه، نه و چون باوه رده کات.

کورە گۆگجەلی کتیب و دەفتەرەکانمی ھەلگرتبوو، لەو
رۆژەوہ ھاورییە تیمان چووہ قوناغی گیانی. سلاویکم لە
گولنار کرد، ویستم داوای لیبووردنی لیبەکەم، تیگەیشت،
نەبھیشت قسە بکەم، گوتی:

تو برای ئازیزی منی.

ئەو رستەییە گولنار منی ویرانکرد، ویرانبوونیک جگە
لە خۆم کەس نەیدیت، جگە لە خۆم کەس گویی لە دەنگی
دارمانم نەبوو، رەنگبئی کورپی گۆگجەلی شتیکی لێ
بیستی، دەپرسی:

+ دەبینم باش بۆگولنار لیدراوی.

- وازی لیبینە.

+ پیبیلی، ئەگەر شەرم دەکەیت من بۆت پیبیدەلیم.

- نا، نا، شتی وا نەکەیت.

+ باشترە زوو پیبیلی، نەوہک بگیریت.

- وازی لیبینە.

چۆن وازی لیبینم، گولنار نەک دوو، حەفت مێردیش
بکات، ناتوانم وازی لیبینم، وازھێتان لە گولنار وازھێتانە لە
خۆم، جگە لەو کەس نابینم، ئەویش بەس من نابینیت،
لەبیریکردووم، نامناسیتەوہ، تۆ بلێی من سەرچیخ چووبم

و ئەو گولناره گولناره که ی بن داربی، گولناری کریمستی
نه بیت!

باشتره په نا بۆ گولئی بیه، بیت و بیبیت و بزانت چی
به سه رهاتووه، مالی گولئی له مالی خویان دووکانیکیان
کردۆته وه، زۆر جار گولئی له سه ری داده نیشیت، له وئ
دیتم، تووره دیاره، ویستم بلیم، ئەو گوتی:

+ شتیک ههیه به چه قو ناکریت، برنۆکه ت ماوه؟

- بی برنۆ دهیم!

دهستی بۆ ماله که ی به رانباریان، ژووری سه ری دریز
کرد:

ئەو په نجه رهیه ده بینی؟

دیتم، تیگه یاندم که پیاویک ده لینی به و په نجه رهیه وه
نوساوه، هه میسه له ویه وازی لیتناهییت، بیزاریکردوه،
ناویرئ بیته سه ر دووکان، چه ند جار پییگوتووه پیاو بیت
و وازی لیبیتیت به لاشه. ئیدی دهیه ویت به شیوه یه ک
ته مینی بکات، که س تینه گات. له و قسانه بووین په نجه ره که
کرایه وه، هه ریم دا گولئی که دارلاستیق دینم و له دار
پرته قالئ حه وشه یانه وه چاری په نجه ره که ده کم. ده مه و
عه سرانه، دایکی گولئی منی دیت چوومه سه ر دار
پرته قاله که، نه یزانی کیشه چیه، به لام قسه ی نه کرد، منی به
کوپی خوی و له جی برای گولئی دانابوو، بابی گولئی

دهمیکه په کی که وتووه و گوښه کانی له ده ستداوه نه دیدیم. په نجره روو له روژه، نیوچه وانی پیاوه که جوان دیاره. شووشه په کی خر له و شووشانه ی بابم ته زیبخی لن دروستده کات، خسته دار لاستیقه وه، دار لاستیق نوییه، لاستیقه که ی نه ستوره، نه گهر ته واو رایکتشی له نیره که ری بدهیت ده ترئ. ته واوم راکتشا، گوښم له هاواری پیاوه که بوو، دیم به قادرمه که دا هاته خواری، دهستی به سه ریه وه بوو، خوینم دیت.

ئهرئ بوچی گوښم نه برده و کولیز و گولنارم پیشاننه دا، تا پیبکه وم خوڼه ناسکردنی له پای چی؟

کچی هه بوو، په ریزی ناو بوو، چاکوچونیمان له نیواندا هه بوو، تا بلئ به ریز و زیره ک بوو، خوینه ری بوو تاکی نه بوو، هه میشه کتینکی به سینگیه وه بوو. دیار بوو منی له شه په به فره که ی نه و روژه دیوو، گازیکردم و گوتی:

+ ویده چی تو نه و کچه ت زور خوشبوئ.

- من! کام کچ؟

+ نه وه ی تو په له به فره کت له سینگی دا.

- نا، هیچم له گه لی نیه.

+ من ده لیم شتی هه یه، نه گهرنا نه و به فره ت به و

شیوه یه لی نه ده دا.

- ئەگەر خۆشمبوی چۆن وا لئی دەدەم!

+ پیتوایە کاتی کەسێ کەسیکی زۆر خۆش دەوێ و ئەو
کەسە رووی ناداتی، کەسە کە کاری وای لێ دەوێ شیتەو.

- نا، من لەو جۆرە کەسانە نیم.

+ با وا بێ، دەلیم ئەگەر دلت پیتوێت، خۆم لینی
نزیکدە کەمەو و...

- سوپاس، هیچ شتی لە گۆڕی نیە.

ئەو رۆژە مامۆستایی کە پینە دەچوو چ بێروانامە یەکی
هەبێ، وانە (حیزبی بە عەسی عەرەبی ئیشتراکی)
دەگوتەو بە زمانی بە دوویی گوتی:

هەر کەسێ بەرگی سوپای میلی نە پۆشیت، با بچیتەو
مالی.

گولنار بەر لە هەمووان جانتای بە شان دادا، هەموو بە
دوایەو چوونە دەری، تەنھا سێ چوار قوتابی لە پۆل
مانەو، ئیدی گومانم نەما گولنار گولنارە کە ی خۆمە، ئەو
گولنارە یە کە سالی کەرگێران بابی بە دەستی ئەو حیزبە
کوژرا کە ئیستا ئەو مامۆستایە میژوووە کە ی دەگیریتەو،
من لە هەلیک و یستم بلیم:

مامۆستا، بۆچی بابەتی کەرگىرانه که مان بۆ ناگىرپته وه؟

به لام کسورپى گۆگجهلى زوو له نیازم تیگه یى، له تهنیشت یه کتر دانیشتبووین، دهستی خسته سهر زارم و نه یه یشت بیلیم، گوتى:

که ره، نه یلیت، مردنى به دوا وه یه.

له و رۆژه وه گومان نه ما، که گولنارى کولیز گولنارى بن داربیه که یه، ههر بویه ئاماده نیه جلکى حیزبیک بیوشیت که بابى کوشتوو.

پۆلمان بۆ سى چوار قوتابى جیهیتشت، چووینه وه مال، من خه مى له دهستچوونى خویندمن نیه، خه مى من خه مى گولناره، رۆیشت و نه مزانى بۆ کوی چوو. چهند شهرمن و گیز بووم، وه نه بوو له که سى بیرسم که مالى گولنار له کویتیه؟ من بۆچی وا به شهرمدا که وتبووم، ههر شتیک په یوه ندی به گولناره وه هه با، نه ده بوو بیرسم، له که سم نه ده پرسى.

ئای، گولنار ئه و جار هه لفرى، وه ک چۆله که، وه ک ئه و کۆترانه ی وه ک ئه و پووشکا خه زانه ی هه لمده دان و نه ده هاتنه وه، بزر بوویت. وینه ی کریمستی توایه وه. چهند گه مژه بووم، نه به قسه ی دیدارم کرد نه به قسه ی کورپى گۆگجهلى، شاردمه وه، خو شه ویستیم بۆت شارده وه، به لام بۆ شاردمه وه! خۆت نه تده زانى؟

نايبت نه يزانيت! ئاي گولنار، جاري پيشوو مينرد،
كيشه‌ي خيله‌كي له مني دابري، به لام ئه‌وجاره حكومهت، له
كوي بتيبنمه‌وه گولنار؟ لهو روژه‌وه‌ي دهركراين، حهفته‌ي
سي چوار روژ كرينكاريم ده‌كرد، دوو سي روژ، ده‌گه‌رام،
له شاروچكه و گونده‌كاني ده‌وروبه‌ري شار ده‌گه‌رام، ئي
ئه‌وه خودايه له جاده‌يه‌ك له سه‌ره كولانتيك له پيش
ده‌رگايه‌ك گولنار ببينم، گولنار له كوي؟ هه‌لوه‌دای دوو
چاوي جواني قوم، له‌به‌ر خومه‌وه ئه‌و گورانيم ده‌گوته‌وه.

جاريك له گونديكي بن زوورگه‌كان، ئه‌و گونده‌ي
سه‌رده‌مانتيك له كاريزه‌كاني ده‌وروبه‌ريه‌وه جوگه‌يه‌ك
ئاوي ده‌به‌خشييه شار، جوگه پيشه‌وه‌ي سه‌ر به شاردا
بكات سه‌ريكي له دار خورماكه ده‌دا. له‌وي له‌و گونده
سيبه‌ري گولنارم ديت، شه‌وي پيشتر خه‌ونم ديت، له‌و
خه‌ونه گولنارم ديت له لاي دارخورماكه به روخ جوگه‌ي
بي ئاو سه‌ره‌وه هه‌وراز ده‌رويشت، رويشت و من به
دوايه‌وه، پرسيم:

ده‌چيته كوي؟

ئاو‌پيدايه‌وه:

سه‌رچاوه، كاريزه‌كان...

دوا روژه‌كاني هاوينه، سواري شره پيكاييك بووم،
ده‌چووه گوندي كاريزه‌كان. چيشتانتيكي دره‌نگ له سيله‌ي

خانووښکه وه، دایتم، سښبه ری گولنارم دیت. من گولنار له
سښبه ره که شیه وه دهناسمه وه، هه و بوو، تیژ تیښه پری،
سښبه ره که یم دیت، تا سه رم هه لبرې سوورپایه وه، تا
سوورامه وه قه ماره که دهرپه پری. هه و بوو، گولنار بوو، له
سښبه ره که یه وه به ژنیم ناسیه وه، پرچیم ناسیه وه،
له نجه ولاریم ناسیه وه، له کڼ پرسم، نه و ژنه ی سواری
قه ماره بوو کڼ بوو؟ ناوی گولنار بوو، وا نیه؟ نای شهرم!
شهرم نه بهیشت له ژنیک له مندالیک بپرسم، گولنار چی
ده کرد لیره، گولنار به ره و کوڼ روښت؟ دیته وه؟

هاتمه وه، له کولانی پشته وه ی هیلانه ی فریشتان دیدارم
دیت، کومه لیک مندال به شینته شینته و چه پله لیدان دهوریان
دابوو، نه ویش هر ده یگوت:

غارده توپ هات، غارده...

تا منداله کانم لی دوورخسته وه منیش وهک ویم لینهات،
منداله کان به منیشیان ده گوت:

شینته شینته، نیشم به دهرپینه.

دهستی دیدارم گرت و گوتم:

هاورپکه م، هر تو به نیوان من و گولنارت ده زانی،
چاکبه وه، پتویستم به یارمه تینه.

دیدار ته ماشای نه کردم، گوئی لیم، نه گرت، هه لات و
گوتی:

غارده، توپ هات...

وه رزی خویندن هاته وه، قسه ههیه وهرده گیرینه وه،
وهرگیراینه وه. ئوخه یش گولنارم دیته وه، ریک له
سینه ره که ی ده چیت. گولنار و سینه ره که ی کتومت یه کن،
سینه ری که س وهک گولنار له خوی ناچیت، کی به سینه
که سینک ده ناسیته وه؟ من سینه ری خۆم نانسمه وه، هر
من نا، کوری گوگجه لیش به سینه ر گولنار ده ناسیته وه.
چهند جار له په ناوه له سینه ری کچانمان ده روانی، تنها
گولنارمان ده ناسیه وه، سه ره تا گوگجه لی به
سه رسوورمانه وه ده یگوت:

سهیره، تو چون گولنار ده ناسیه وه؟

دواتر به سه رسوورمانی پتره وه:

نهینیهک له و کچه دا ههیه، منیش سینه ره که ی
ده نانسمه وه!

گولنار وهک سالی پیشووه، جیاوازیه که ی له وهیه له
پاره وه ده مناسیت، هر ئه وه شه خریکه شیتم ده کات. ئه و
کچه تووشی نه خووشی له بیرچوونه وه بووه، له باره ی
منه وه پیش پار هیچی له بیرنیه. ئه گهر له بیرری با، شتیکی
هر ده گوت، هیچ نه با، له توله ستینی بامی ده پرسسی، خو

ئەو ھى زۆر خۇش دەۋىست. من ھەر ئەۋرۇ ئەۋرۇم بو،
 ھەموو رۇژىك دەمگوت، ئەھا ئىستا خۇمى بەبىردىنمەۋە،
 ھەموو شتى بە روودا دەدەمەۋە، ھەموۋى دەگىرپمەۋە، لە
 كرېمستى بن داربىيەيكەۋە تا بەركۆژە ترازان و
 تىماركردنەكە، كەچى كاتى دەمدىتەۋە، زارم دەبەسترا،
 دەلەرزىم، واى لىھات كە تەنيا دەبو، نەمدەۋىرا لىتى
 نزيككەۋەمەۋە، ۋەك بلىنى بۇ ژوان بچم و چاۋى دىنام لە
 سەر بىت. لە دوورەۋەش قسەيەكى لەۋ بابەتە بەھاتايە سەر
 زارم، بە پرەپر قوۋتمدەدايەۋە، نەك دەرىچىت و كەسىك
 بىيىستىت. ئىدى گەشىتمە ئەۋ باۋەرەۋى روو بە روو تەن
 بە تەن ناتوانم رستەيەكىش لە رابردوومان بە گوۋى
 گولناردا ھەلبەدەم، ھەر دەبىت لابلەلايى شىتىكى
 بەبىرېنمەۋە.

لە دانىشتنەكانى يانە كە جارجارە وا رىكدەكەوت من و
 گولنار بكەۋىنە سەرمىزىكەۋە، چەند رستەيەكم لە رابردوو
 دەگوتەۋە، ئى دنيايە گولنار منى بىر كەۋىتەۋە، دەمى قسە
 دەھاتە سەر چاۋەرۋانى دەمگوت:

داربىيەك لە پىش دەرگامانە، بە مندالى لە سىبەرەكەۋى
 گەمەمان دەكرد، ھەۋكەش لە چاۋەرۋانى ھاۋرىتى مندالىم
 لە سىبەرەكەۋى دادەنىشم.

لە ساتى گىرپانەۋەۋى داربى تىچاۋىكم لە سەر گولنار
 بو، كەمىك دادەما، ۋەك بلىنى شىتىكى بىر كەۋىتەۋە، بەلام

له پر قسه یه کی بو هاوړیکه ی ته نیشتی ده کرد و هر گونی
له من نه بوو.

قسه ده هاته سهر شهړه گهړه ک، ده مگوت:

کوړیک به مندالی سهر می شکاند به گه وره یی توله ی
خوم لیکر ده وه.

گونار بزه یه کی ده هاتی، وه ک بلنی شهرم تیتکی به ره و
خواری راکیشی، سهری داده خست، به لام زو و سهری
به رزده کرده وه و په رچه می هله دایه وه و هیچ.

قسه ده هاته سهر سهر که وتنه جی به رز، ده مگوت:

له بن مناره بزمکرد، له سهر سهری دیتمه وه.

گونار وه ک بلنی گویی له مناره ش نه بووه، له گه ل
نه وه ی ته نیشتی بابه تی وانه ی ده کرده وه.

به لاشه، گونار وها نه چوته چوله وانی له بیرچونه وه
به چند رسته یه کی من بیته وه ئاوه دانی بیره اتنه وه، هیچی
بیرناکه ویته وه.

نه و سالی ش هر له هیلان نه ی فریشتان نیشته وه، نه و
هیلان نه ی به دیار خشخشو که ی مندالییه وه یه، به لام وه ک
پار به پیان ناچیته وه، تاکسیه ک دی، گونار و دوو کچی
دی هله ده گری. چند رقم له و تاکسیه ده بیته وه، هر نه و
رقلیبوونه وه یه یه ئیستاش ژماره که یم له یاده، چ ژماره یه کی

شوومه، تاکسیی ژماره شووم له له نجه ولاری گولناری
 کردم، له قژی نایشه وفاتمه یی کردم، ده زانی که دور به
 دوری به دوايه وه بووم، چون خه یال ده بووم، هه رچه نده
 هه ندی که رهت خه یال بوونی دوی گولنار روودوی
 ناخوشی به سه رمدا دینا، به لام چیژی گولناریان
 پینه ده هینامه وه. من که به دوايه وه ده پویشتم،
 هه ستمده کرد نه و کچه فریشته یه و رینی به هه شتم پیشان
 ده دات، یان هه ر خوی به هه شتیکی گه رۆکه، ده بیت به
 دواوه ی بم، نه و تاکسیه له کوئی هات! خوزگه من
 شو فیتره که ده بووم، چه ند جاریک من زووتر تاکسیه کم
 ده گرت و ده چوومه لای شه وان، له سووچیکه وه ده مدیت،
 گولنار له تاکسی داده به زئی، به په له ده چیته هیلانه ی
 فریشتانه وه. نه مده زانی چی ده که م، له کۆلیژ له دیتنی
 گولنار تیر نه ده بووم، یان هه ستمده کرد گولناری دهره وه ی
 کۆلیژ گولناریکه رهنگه نزیکتر بیته وه له گولناری داربی،
 گولناری جارن. تاکسی بۆ من به لا بوو، وام به سه ر هات،
 نه گه ر له چوونه وه به دوی گولناره وه نه بم، وه ک نه وه
 وایه نه و رۆژه نه مدیتبی. رۆژ به رۆژ له تاکسی به رقدا
 ده چووم، ده مگوت، نازانم چیم ده گوت، نایه ته وه بیرم چیم
 ده کرد، بۆچی وام ده کرد؟ گولنار منی بر دبووه دۆخی نه و
 سالانه ی که له نیوه ناگایی شه و و رۆژم ده کرده وه، ده بوو
 چاره یه ک له و تاکسیه بکه م.

روژیک دوا وانه نه چومه ژووره وه، پیش چوونه وه به چاره گیک، چومه ده ری، خۆم گه یانده تاکسی، شوفیره که له ولاره سهرگه رمی قسان بوو، نه ترسام له ئاشکرا بوون، به پیدزه، به خۆ گنخاندن به شته وه، ههر چوار تایه مفسکرده وه. رویشتم له جاده که په پیمه وه، له دهو بهسته گه وره که راوه ستام، ئه و بهسته ی کاتی خۆی که رهکان لینه وه نازووقه یان بۆ به چیا که وتوان ده برد، ئه و که رانه ی بوونه هۆی کوشتنی بابی گولنار. ئوخه پیش وا به خۆ و دوو دهسته خوشکه که یه وه به پیمان که وتنه ری، ترسام له ری تاکسی راگرن. دیاره راناگرن، برۆ گولناره که م، دوور به دووری وا به دواته وه م، ئه وه ات لیده که م تاکسی!

گولنار چ گولنار، ده لینی شوپه بییه به جاده دا ده روات، پرچی داوه ته ده ست با، وهک دلی من په ریشان و بلاوه. جگه له گولنار هیچ نابینم، نه کچ نه بنیاده م، نه ترومبیل و جاده، هیچ هیچ، کهس کهس، گولنار و بهس. خودایه، ئه و کچه چی له من دهکات، ئه نجام چیم به سه ردینی و بۆ کویم ده بات! دوور به دووری به قژی گولناره وه به سترام و رامده کیشی، ئه گهر خشه و جیره و زرمه نه با، له قژی گولنار نه ده بوومه وه. چاو ده که مه وه، بوچی چام داخستبوو! سی ترومبیل وهک بلینی چوونه ته ناو یه کتر، شوفیره کان لیک دابه زین، له دهستی یه کیان ده رنایسیکم دیت، نیو گه ز دریژ ده بوو، په لاماری یه کتریان دا، من وهک

بلیی چه په ساوم، سهیر بوو، وازیان له په کتر هینا، هر
سینکیان پریاندا من، ده پرافیس له دست دهلی:

تو، کویری، گیژی، کوری، وا دیتته ناو جاده.

چ تینه گه یستم، مستیکی توندم به شان کهوت، دستم
بلند کرد، دستیکی توند مه چه که می گرت، له و ساته
دهنگیک:

بهری دهن، دهنه کورت کهرتتان ده که م.

ئو دهنگه ناشنایه، ئاورده دهمه وه گولئی چه قویه کی
گورهی به دسته وه یه وه، به چاویک ته ماشاده کات،
چه قوکیشتترین چه قوکیش ته ماشای بکات، ترس دایده گریت.
شوفیره کان سه رسام بوون، وهک بلیی هرگیز نه یاندیتیت
ژنیک چه قوی به دسته وه بیت و هره شه بکات،
بهریاندام، له و لاهه گویم له دهننگیکه:

خوتان له وه مه دهن، ئه وه گولئی چه قوکیشه.

شوفیره کان نازانم نه ترسان، نه شهرمیان به خو بوو
له گهل ژن شهر بکن، وازیان هینا، من و گولئی تا نزدیک
مالیان پیکه وه هاتینه وه، گولئی کوتی:

دهلیی ئیستا دارلاستیق هه لئاگریت، هه لیگره به که لکت
دیت.

له ریښی دهمویست به گولئی بلیم، به دواى گولناره وه
بووم، بویه وام به سه رها ت، چه ندى كردم و كوشام،
وشه یه كم به زاردا نه هات. شه و به و خه یاله وه نوو ستم كه
گولنار ناگای له ق روودا وه بوو بیت و سبه ی شتیک بلی.
سبه ی هات و چی نه گوت، ئای گولنارا!

زور پینجشه مووان چاودیریم ده كرد، بزائم ناچیته وه
مال، زور له قوتا بیان نه وانهی له جیی دور نه هاتبوون،
سهردانی ماله وه یان ده كرد، كه چی گولنار نه وه شی نه بوو،
نازانم، نه مده دیت بچیته وه، نه مده دیت بچیته هیچ كام له
گه راجه كان. عه سرانی پینجشه مه یه كه له گهل كچیک له
هیلانه ی فریستان هاتنه وه خواره وه، جانتای گه شتیان له
شان بوو، سواری تاكسی بوون، نه مكرده نامه ردی تاكسی
دواى نه وانم راگرت، پییمگوت، بو گه راجی گه وره،
نه شمده زانی گولنار ده چیته نه وی یان نا.

ئوخه یش له وی دیتمه وه، خو م پیشانینه دا، چاودیری
ده كه م، سواری كوستره ريك بوون، سوار بووم، به ته نیشیتیدا
هه لكشامه پشته وه، نه یدیتم. بو كوئ ده چیت له گه لتم
گولنار. ترومییل ری باشووری گرت، له بازگه یه كه یه كه
داواى پیناسه یان كرد، منیان دابه زانند. وا تیبگه م گولنار
نه یدیتم یان نه یناسیمه وه، ترومییل رویش ت و منیان
هیشته وه. گومانیان له ناسنامه كه م هه بوو، درهنگ ئازادیان
كردم، به ریى خو مدا گه رامه وه. ته مبى نه بووم، زور

پنجشهمه یقدي چوموه گه راجه که، حه یف گولنارم له وی نه دیته وه.

په نام بؤ ته ختیره ش برد، به لکوو له ریی ته ختیره شه وه رابردوو به بیرری گولنار بهینمه وه. له پشووه کان دوور له چاوان، به رهنگی سپی، وهک دلی جارانی گولنار سپی، زور شتم دهنووسی:

به سهر داریبی دیداردا

به فریکی نه ستور کهوت

چی سپیتره له وهرزی مندالی؟

مهگر نه و سینه یه ی له هله ی به رکوزه یی

بؤ چاو ترووکانی دهر کهوت.

چاوم له سهر گولناره، ده یخوینیته وه، به لام هیچ، پرووشه ی یاده وهری به سیمایه وه دیار نیه، په نجه یه ک له ناگاییه وه بؤ به روکی نابات.

له سهر ته ختیره ش به خه تی سپی وینه ی سپیتی چاوی گولنار دهنووسم:

دوو مندال

به پووشکاخه زیکی سپی مینا رهنگی سامال

نامه یه کی تینوو ده نیرنه ئاسمان

پووشکاخه ز ده بیته په له هورئ

ئه وان به ناو پرووشه دا ده چنه وه مال...

چاوم له گولناره ده یخوینته وه، به لام، هیچ، سه ریکی بؤ
پووشکاخه زی یاده وه ری هه لنه بری، من هه ستمینه کرد.

له سهر تهخته رهش به خه تی سوور ده نووسم:

په نجه کانت ده ناسمه وه

خوینی ئیواره یه کی منی گرتوه

لیوه کانت ده ناسمه وه

کریمستی سووری مندالی بردووه

به چی ده مناسیه وه، کچی داربی؟

من کریمستی و خوین و سووراوم لئ تیکه لاوبووه.

ده بینم گولنار له ساتی خویندنه وه لیبوی سووری
ده جوولینی، به لام هیچی پئوه دیار نیه، ده لئی له تمه نی نه
کریمستی خوار دووه، نه برینی پی که سیکه تیمار کردووه.

به خه تی زهر د له سهر تهخته رهش ده نووسم:

له سهر بانی تریفه بی

به کراسی زهرده‌وه راکشاوه،

به‌ردیکی هیندهی سهره په‌نجه‌یه‌ک، مانگ ده‌شله‌قینن

پېخه‌ف له بان توورپه ده‌بی

ئو شه‌وه چ شه‌ویک بوو له بی‌ه‌وده‌یی!

گولنار ده‌یخوینیت‌ه‌وه، به‌لام هیچ، نه‌ک هر دارلاستیقی
من، ره‌نگی هاواری می‌زدیشی له‌بیرچوو‌بیت‌ه‌وه.

له سهر ته‌خته‌ره‌ش به‌چند ره‌نگیک ده‌نوسم:

له ده‌و به‌ستی پیش مالی

له پاش بارانیک به‌سهر مندالی

به‌ته‌نیشته‌خومه‌وه بو‌ویته‌په‌لکه‌زیرینه

له بیرته؟

یان داب‌ران به‌ستیک بوو، هه‌ستا و یاده‌وه‌ری رامالی!

به‌ده‌م خویندنه‌وه‌وه په‌رچه‌می په‌لکه‌زیرینه‌یی
هه‌لده‌داته‌وه، به‌لام دیاره یاده‌وه‌ری به‌به‌ستیدا چووه.

جگه له گوگجه‌لی که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌و شتانه‌ی سهر
ته‌خته‌ره‌ش من ده‌یاننوسم، ههر ئه‌ویش ده‌یزانی بق
گولناریان ده‌نوسم. سهری سوورما بوو له‌وه‌ی له
دی‌ره‌کاندا مندالیی بیرده‌هیت‌مه‌وه، ئاخ‌ر ئه‌و چ بزانتیت که‌ من

له مندالیه وه سه راسيمه ي گولنارم. رۆژنيك هه رسالي يه كه م
بوو گوتي:

يهك نه زانيت، ده لیت هفت ساله ئه وينداری ئه و كچه ي.
له بهر خومه وه گوتم:

هفت بخر سهه ههفته كه و هيشتاش...

له پشوويك له سهه ته خته رهش ئه و دوو ديره م
نووسي:

به ريشي بۆزه وه سوچه ي ده به م من بۆ جه مالي تو

ئهدی بۆچی ده يانگوت دار كه پير بوو تازه دانايه

بزه ت نايبته سهه ليو، به زه ت نايه به حالمد

ئه گه رچی زۆر له ميژ ساله له دووت ده خشم وه كور

سايه

ماموستا خوینديه وه، پرسى:

كى ئه و شيعره ي هيمنى نووسيوه؟

كهس وه لامينه دايه وه، گوتي:

له بهر خاترى ئه و دوو ديره له بابته ي خويمان

دورده كه وينه وه و له ره وانبيژى نزيكده بينه وه، هه ر له و

وانه‌یه‌شه‌وه ناوی بووه مامۆستای ره‌وانبیزی، مامۆستای
ره‌وانبیزی ده‌یگوت:

ئه‌و که‌سانه‌ی ناخویننه‌وه، نازانم چۆن ژیان
ده‌گوزهرینن!

مامۆستا شیعر ده‌کاته وینه، خه‌ریکه وینه‌ی کچیک
ده‌کیشی له‌یه‌که‌م هینله‌وه هه‌سته‌ده‌که‌م له‌گولنار ده‌چی.
ئه‌وه‌تا گولنار هینده‌ لیم دوور نیه، له‌پیشم دانیشتووه
لایه‌کی رووی لیم دیاره. له‌ئاوردانه‌وه‌یی ته‌وای رووی
دیار که‌وت، وینه‌که‌ی سه‌ر ته‌خته‌ره‌شه‌که‌ش له
ئاوردانه‌وه‌یی گیراوه. جیاوازی له‌بزه‌یه، ئاوردانه‌وه‌ی
وینه‌که‌ بزه له‌سه‌ر. لێ‌ویه‌تی. مامۆستای ره‌وانبیزی ریک
وینه‌ی گولناری کیشا، جوانیه‌ک له‌سیمای وینه‌که‌دایه،
ته‌نها له‌گولناردا هه‌یه. له‌به‌رانبه‌ر گولنار وینه‌ی پیاویک
ده‌کیشی، کتومت منم، به‌لام به‌پیری. سه‌ر و ریشی بۆزه،
که‌میک به‌لای گولناردا چه‌ماوه‌ته‌وه، وه‌ک بلیسی له
کرنووشه. له‌پشت منه‌وه، وینه‌ی دره‌ختیک له‌لقه‌کانیه‌وه
دیاره، چۆته‌ ته‌مه‌نه‌وه. قه‌دی دره‌خت زۆر له‌به‌ژنی من
ده‌چیت، منی سه‌ر ته‌خته‌ره‌ش نا. مامۆستای ره‌وانبیزی
ده‌پرسی:

کی ده‌توانیت، دره‌ختی پیر بچه‌مینینه‌وه؟

که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه، ئه‌و جاره‌ش پرسیه‌وه:

قوتابییەك گوتی:

مامۆستا، كه س...

هه‌ندێك به بێده‌نگی مانه‌وه، هه‌ندێك به (كه س
ناتوانیت) ده‌نگیان به‌رزكرده‌وه، ده‌ستمه‌لبێری:

+ ها، تۆ ده‌توانیت؟

- ئه‌وه‌ی ده‌توانیت بیچه‌مینێته‌وه، ته‌نها شیعره.

+ ده‌م خۆش، شیعر ئه‌ستم بار دینی، شیعر په‌رجوو
ده‌نوینی، ئه‌وه‌یه ره‌وانبێژی، ئه‌وینداری پیر به‌ داری پیر
ده‌چووینیت، یان به‌ پێچه‌وانه‌وه.

گولنار ئاویری لیم دایه‌وه، وه‌ك وینه‌كه‌ ویستم هه‌ستم
كرنووشی بۆ ببه‌م، تا وینه‌ی سه‌ر ته‌خته‌طه‌شه‌كه‌ نمایش
بكه‌م، شه‌رم به‌ستمیه‌وه.

مامۆستای ره‌وانبێژی وا وینه‌ی من و گولنار
ده‌سپێته‌وه، هه‌نده‌ی نه‌مابوو، هاوا بكه‌م، خۆم گرت.
مامۆستا هاته‌ سه‌ر دیره‌كه‌ی دی، گوتی:

من كه‌مێك لێی ده‌دویم، دواییش كێ ده‌توانیت به‌ وینه
بیکیشی، با بیکیشیت. له‌و دیره‌دا (بزه) و (به‌زه) كه
هاوئاوازن و له‌ ره‌وانبێژی ده‌چنه‌ ره‌گه‌زدۆزییه‌وه، ئی
هه‌موو بزه‌یه‌ك له‌ به‌زه‌یییه‌وه نایه‌، به‌لام لیره‌دا بزه‌ بی
به‌زه‌ نارسكیت. لیره‌ جووله‌ی لێو به‌ جووله‌ی دله‌وه‌ به‌نده.

تۆ بيهينه بهرچاوى خۆت، كورپىك سالانىكى زوره
سهراسيمه كچىكه، به دوايه وهيه، به تەنیشتیە وهيه،
چاودى كوره تىكهلى سىبهرى كچه بووه و لىكى جيا
نابنه وه، به لام كچه بزەيه كى بۆ ناكات، چوونكى بهرانبه ره
وى به زەيه كى له دلدا نيه.

مامۆستای ره وانىژى چووه دووى، گۆگجەلى كه له
تەنیشتمه وه دانیشتبوو، هانمدا كه وینه كه بکیشیت، ئەو
كوره وینه كیشىكى كارامه بوو، مامۆستا لىبۆوه، گۆگجەلى
ههستا، كیشای، وینهى گۆلنارى كیشا، سىبه ره كهى كیشا،
ئەو سىبهرى له گوندى كاريزه كان دىتم، كیشای. گۆگجەلى
چ وینه كیشىكى دهستره نگینه، به سه ره خوار كرده وه
تەماشای سىبه ره كه بکه له شىوهى كورپىك خۆى
ده رده خات، ئەو كوره رىك منم، من تىكهلى سىبهرى
گۆلنارم. دواتر داوام له گۆگجەلى كرد، وینه كه م بۆ
بکیشیتە وه، كیشایه وه، نه مویرا له ژووره كه م هه لىواسم،
دايكم گۆلنارى ده ناسیه وه، وینه كه م لایه و له دووى گۆلنار
ده خشیم وه ك سایه.

حه فته دى، مانگ ده روا، سال ده سوورپته وه، گۆلنار
نامناسیتە وه و نامناسیتە وه. له هۆلى گەلش نه ناسیمه وه،
وا رىككه وت بکه وینه تەنیشت یه كه وه، بهر له ده سپىكردى
شانۆگه ريبه كه زاخم كرد لى بپرسم:

+ تۆ هه رگیز چوویتە سینه ما؟

- بهائی چوومه.

+ جارى يه كه مت له بيره چۆن بوو؟

- نا، نازانم. -

هيئدهى نه مابوو به بيري بهيتمه وه، شهرم زارى به ستم. چۆن به بيري نايه ته وه گولنار! ئه دى تۆله سستين نه بيريدين، له تهنيشت يه كه وه دانه نيشتبووين؟ گوله به رۆژه مان دهقرتاند و چه پله مان بۆ پاله وانه كه ليده دا، چۆن ده بيت ئه و رۆژه ت له ياد چوو بيت!

گولنار به دارلاستيقيش نه يناسيمه وه. له په نجه ره ي پۆله وه ده بينم له گه ل كورنك پياسه ده كات، ماوه يه كه گولنار پتر هه ر به تهنى پياسه ده كات، به لام چه ند جاريكه له گه ل ئه و كوربه دا ده بيينم، هه ر ئه وه ش واى كرد، دارلاستيق بگاته ناو كوليژ. پۆل چۆله، گۆگه ليم له سه ر ده رگا كرده سه يار، نه شيده زانى چ ده كه م، له پارچه كاخه زىكى گچكه نووسيم:

وا باشه تهنيايى ئه و كچه تيكنه ده يت.

له به رديكم ئالاند، له په ناى په رده ي په نجه ره وه سيره م لىنى گرت، برنۆ هه له بكات دارلاستىكى من هه له ناكات. ئه وه قسه ي گولنى بوو، ناوى له دارلاستيقه كه شم نابوو برنۆ. سيره م له زگى گرتبوو، به به رچاوى خۆمه وه به رده نامه ييه كه ي هه لگرته وه، خو يندى به وه. گولنار ويستى

كاخه زه كه ببيني، نه يداين. تنها بهرده كه ي دايه دهستي.
گوتم ئوخه يش، گولنار دهناسيته وه، ئاي كچي
له بير چوونه وه! به دارلاستيقيش نه يناسيمه وه، دنيا تووشي
چ به ره واژيبه ك بووه، گولنار به ردي من نه ناسيته وه!

چيدي كورهم له گهل گولنار نه دي پياسه كات.

هر ده بيت بمناسيته وه، نامه ي بو دهنوسم، ئه وپه ري
ئازايه تيم نواند، به خه تيك كه له خه تي من نه چيت،
نووسيم:

كيژئ، تو داتناوه كه نگيني بمناسيته وه! من چيدي
به رگه م نه ما، وه لام بده وه گولناره كه م. نامه كه هر هينده
بوو، ئه وشم نووسيوو:

ئه گه ر به نامه وه لامت دامه وه، بيخه دهن دووكي
كوتره كه وه.

له پشوويكدا دور له چاوان خسته جانتا كه يه وه. ئه وه
يه كه م جارم بوو جانتاي كچيك بكه مه وه، له كردنه وه دا
چوكليتيكم بهر چاو كه وت، دزيم، يه كه م دزيم له جانتا كه ي
گولناره وه بوو. چ چوكليتيكي به تام بوو، زور جار
دهمگوت تامي چوكليته كه ي وايه داخوا تامي لئوي چون
بيت؟ به چاوي خوم نه مديت نامه كه بخوينيته وه، به لام هر
ده بيت خوينديتته وه. ئيدي چاوه ريم وه لام بگاته دهن دووكي
كوتره كه. ئه وه دهن دووكه كه وتوته ته نكيشي خوارووي

تەختەپرەشەكە بەلای كورسى ومىزى مامۇستاۋە.
دەندوۋكى كۆترەلگۈلۈنكى بە قەد سەرى كۆترىكە لە
تەختەپرەش، ھەر رىك سەرى كۆترە. ئەۋە دەستكردى
گۈگجەلىيە، چاوم لىبوو، بە قەلەمبەر ئەۋ نەخشەى
نەخشاندا. ھەموو پۇل ناويان لەۋ نەخشە نا دەندوۋكى
كۆتر. مامۇستاي رەۋانبيژى جارىك گوتى:

بەس بزانم، كىي ئەۋ دەندوۋوكەى خستۇتە
تەختەپرەشەۋە، خەلاتى دەكەم.

گۈگجەلى خۇي ئاشكرا نەكرد. ئىدى من رۇژانە، ھەر
ھەلىك ھەلگەۋى، نووكە پىنووسىك، سەرە پەنجەيەك بە
دەندوۋكى كۆترەكەدا دەكەم، ۋەلام نايىنمەۋە. لە بنەۋەش
تەماشاي چاۋى گولنار دەكەم، ھىچ، نە بايە نە باران. زور
لىي پەست بووم، بىرم بە لاي دارلاستىقدا رۇيشتەۋە، زور
نىشانەم گرت و پىكام، ئىستا نۇرەى گولنار خۇيەتى. ئەۋ
منى ھەنجن ھەنجن كرد، بە چى سىرەى لە من نەگرت!
سىرەيەكى لىتەگرم، دلم داناكەۋى.

رۇژانە دارلاستىق ھەلدەگرم، ۋەرزى بارىنە، باران
لىيكردۇتەۋە، ئەگەر دلت خۇش بىت، ئەگەر يار بتناسىتەۋە،
ھى ئەۋەيە لەۋ ھەۋايە پىاسە بكەيت. تەنھا پۇلى ئىمە لە
دەرەۋەيە. گولنار لەگەل كچىك لە پىاسەيە، نزيكن، لە بەر
دەممن، لەۋانەيە ئەۋ دلى خۇش بىت. لە پشت يانەكە چەند
بەنە درەختىك ھەيە، پەنایەكى باشە، بەردىك و كەرتە

چوكلېتېك له گېرفانمه. چوكلېت ئه و چوكلېتېه كه كه له جانتاكه ي گولنار دزېم. ده مويست به رده كه بخه مه دارلاستېقه وه، دلم له رزى، چوكلېتېه كه م له جى دانا. ويستم دارلاستېق ته واو راکېشم، دلم له رزى. هېنده م راکېشا كه چوكلېتېه كه ي بگاتى، گه يشتى، به نهرمى له سهر سېنگى كه وته وه، چاوى به دورى خويدا گېرا، هه ليگرته وه. گويم لېيه هاوريكه ي ده لى:

چيه! چوكلېتېت بۇ داوېن!

چاوم لېيه كرديه وه، حه يف نه خواردى نه خويندېيه وه. رهنگېي نه يزانيېي شتېكى لى نووسراوه، تېيه ه لدا. چووم هه لمگرته وه، خوم بۇ خومم خوينده وه:

پار چوكلېتېك لېت دزى، ها كه رتېكت بده مه وه.

هر ئه و رۆژه ده مويست گولنار به گولن پېشانېده م و چاره يه كم لېبكات، ئه و چاره گالته شم پېبكات هر ده بېت بېبېنېت، به لام گولن ديسان له بېرى برده مه وه:

+ تو ده زانېت ترومېيل باژوى؟

- له جى چول...

+ منېش ئېشم به جى چوله، به لام ده توانى ترومېيلېك بۇ ماوه ي كاتژمېرېك په يدا بكه يت؟

- ئاسانه.

ئاسان بوو، ھاورېم ھەبوو، ھەيانبوو. کاتى تىيگەياندم
ترومبىلى بۇ چپە، نە گولئارم لەبېرما، نە ھېچ، زراوم چوو.
بەلام بە سەر خۆم نەھينا و ھەريم پيدا که کارەكەى بۇ
جىيەجى بکەم. مین نەمدەتوانى لە قسەى گولئى دەرېچم،
ھىندەم رىز لەو کچە چەقۇکيشە دەگرت، ھىندە رىزى
دايکم نەدەگرت. خوام خوام بوو ئىشكى بە مین بىت، لە
بېرمە ئەو ھەشم گوت:

+ ئەو پووخەيە بۇ مین لىنگەرى، بايى دارلاستىقە.

شەوى پيش دەستبەکاربوون، بە گولئىم گوت:

ئەو کارە مەترسىدارە، مین پەيوەندىم لەگەل رىکخستى
شار ھەيە، ئەو کارە بۇ ئەوان لىنگەرى.

گولئى ملينەدا، ھەزىکرد کارەكە بە دەستى خۆى بکات.
لەو ھاگادارمکردهوہ کہ رەنگە پاسەوانىكى ھەبى و لە
دوورەوہ چاوى لە سەر بىت و بزانتىت کہ دىتە مالى ئىوہ.
گولئى دلئىاي کردمەوہ کہ ورد و درشتى مزارەكەى لە بەر
چاو گرتووه و بە نھىنى دەمىنئىتەوہ، سبەبىنئىكەى زوو گولئى
ھات و گوتى:

وہرە کارەكە تەواوبكە.

ھەپەسام، باوہرمنەکرد، ئى، چووم ترومبىلم ھىنا،
گونىەكى خاوينمان بارکرد، يەك پەلەى پئوہ نەبوو، ھەر
ھىندەى فەردە پيازىك گرانە. دەستىكم لە سەر سووکانە،

دهستیکم له سهر دلم، ئاورده ده مه وه، وا ده زانم هرچی
چه کداری شاره به دوامه وهن. له چۆله وانیه که ی سهره وه ی
بهستی گه وره له ناو ده غل فریما. چه ندان شه و خه ونم به
ناو فهرده وه ده دیت، دواتر به گولیم ده گوت:

چۆنت کوشت؟

گوتی:

بردمه ژووره که ی خۆم، پیش ئه وه ی دهستی به دهستم
بکه ویت، چه قۆم له قورگی راکرد، که وته لرخه لرخ، دهستی
بۆ ده مانچه برد، پیرانه گه یشت، به چه قۆیه کی دی خستم،
دایکم تیگه یان دیبوو، پیکه وه _ به پیکه نینه وه _ تیمارمانکرد،
نه تدیت گونیه که په له خوینیکی پیوه نه بوو.

چۆن دهستت تیچوو بیکوژیت؟

گولی گوتی:

چۆن دهستم تیناچیت! به دوویک، زۆرم لیبکات ئه گهر
له گه لی نه خه وم، به گرتتم بدا، چۆن دهستم ناچیته
کوشتنی؟!

پووخه له بیابانه وه هاتبوو، مالی له پشت کۆلیژه،
خانوویک بوو حه وشه که ی به قه ده خانووی ئیمه ده بوو.
هه مووی گول و گولزاره، ناوی نازانم کی خه له ف بوو،
به لام خه لکی ئه و ناوه له نیوان خویان به به دووه پووخه که

ناویان دههینا. پووخه هرچی ویستبای بوی دهچووه
سهر. شهویک به سهریان دادا، بهرنه کهوت. ئەو پووخه یه
که دهتگوت بزنه له ره کهس نه بوو لئی نه ترسی. من له وه
تینه که یستم گولی چون باوه ری پیهینا که به تهنی و بی
ترومبیل بینه مالیان.

گولنار نه با، پووخه ی ناو گونیه م له بیرنه دهچووه. گولنار
منی خستبووه گینژاویکه وه هرچی روویده دا، زوو
تیده په ری و وینه و دهنگه کانی هینده له چاو و هزری من
نه دهمانه وه. ئەو سالانه خه می گولنار نه با، کیشه ی گولنار
نه با، کاره ساتی گولنار نه با، من له ئاست ئەو هه موو خه م
و کیشه و کاره ساتانه چون خۆم راده گرت. زور هاوری و
ناسیار ئاوه و ئاو چوون، کهس نه دیدینه وه، نیشانه یه کیان
به جینه هیشته. پیشان ئەو ئەو دهمانه ی که هیشته گولنار له
گه ره که هه لئه فریبوو، ژنه ره شپۆشه کانی گه ره که هینده ی
په نجه ی دهستیک نه بوون، ئیستا گه ره که ده لئی ره شۆله ی
به سهردا باربووه. رینی گۆرستان ره شده چینه وه، ئیستا
داره بازه داره بازه، پیشان ئەو دهمانه ی گولنار هیشته
پینه کی هه ر له سینه ری داربیه که بوو، مزگه فته که ی نزیک
گۆرستان داره بازه یه کی هه بوو، له و گۆره که وتبوو، کن
ئیشی پیده کهوت، جگه له خانزاد و پیری گه ریده، ئیستا
دوازه داره بازه ی هه یه و هیچیان به مزگه فته ناکه و نه وه.
ئەو هه موو تهرمه له کوپوه دین، پیشان ئەو دهمانه ی
گولناریش پاره ی قورئانخوینی دههینا، گۆرستان

قورئانخوينىكى سەر و زياد بوو، ئەوئە نەبوو جەبار بى ئىش دەماوئە، ئىستا كلاو لە سەرئە قورئان بە دەستەكان نائىمىردىن، كەچى دەبىت ئۆرەيان بۇ بگريت. گۆرستان، گۆرستان، ناو چىورمەكان پىبونئەوئە، گۆرستان گەورە دەبىت، بە ھەر چوار لادا دەكشىت، زەوى و زارى نەھىشت، گەيشتە گەرەك. شارەوانى فرىانەكەوتبا، گۆر دەھاتە كۆلانى. دىوارى بە دەورى گۆرستاندا قىتكردەوئە. پىشان بە چەند گەرەكئى گۆرستانىكى گچكەيان ھەبوو، ئىستا ھەر گەرەكئىك چەند گۆرستانى ھەيە، تۆلەستىن دەيگوت:

گۆرستانەكانى ئىستا دەستكەوتى شەرن.

شىرن دەيگوت:

ئەو كوزراوانئە لە كەند و لەندان بوونە خۇراكى قەل و دالاشان، لە چەند گۆرستان جىيان دەبىتئەوئە؟

لەو سالانە بوو فرىشتەئى شەوئەكە ئەردو و ئاسمان بە گۆيدا چوون و خۇى رادەستىيان نەكرد، شەويك لەو گەرەكئەي كە ھىندە دور نەبوو لە قوتابخانەكەي گولنارەوئە، گولنارى دواي مىردى يەكەم، وا بزائم ھەر لەو كۆلانە بوو كە دارلاستىقئىكم گرتە سەرۆك، بووئە ئاگر باران لە ھەموو لايەكەوئە تەقە و ئاگر، كۆپتەر ھەستا، شار بووئە پارچەيەك ئاگر، ھەوال بە دواي يەكدا كۆلان كۆلان، سەربان سەربان، دەھات دەرۆيى، ھەوالى جىاواز

زنجیره‌ی به‌ستبوو، جیاوازیه‌که پتر له ژماره‌دا بوو،
هه‌وال:

هه‌زار پینشمه‌رگه هاتوونه‌ته ناو شار.

هه‌وال:

دوو هه‌زار پینشمه‌رگه پتره، هه‌ر دیتان شار ئازاد بوو.

هه‌وال:

خوین له جاده‌ده‌روات.

ئهو شه‌وه پینده‌چوو شار دللی له ناو ده‌ستی بی،
تۆله‌ستین ئیمه‌ی ده‌کرده‌وه ژووری و خۆیشی به
پینیه‌که‌وه، ده‌هات و ده‌چوو یان له سه‌ر بان یان له پینش
ده‌رگا بوو. رۆژی دواتر ژماره‌که روونبۆوه، یه‌ک
پینشمه‌رگه، شه‌ری حوکمه‌تیکی کردووه، دوا فیشه‌کی به
خۆیه‌وه ناوه، دایکم که زانی ئهو پینشمه‌رگه‌یه (فریشته‌ی
شه‌وه‌که) یه شه‌ش مانگ خۆی له خم هه‌لکیشا، وه‌ک
په‌رژینی خوشکی لینه‌اته‌وه، لیکم جیا‌نه‌ده‌کردنه‌وه.

هاوین هاته‌وه، ئای هاوین، چ زوو دینیه‌وه، هاوینی ئهو
سالانه‌ی کۆلیژ بۆ من ویرانی بوو، به‌ من با نه‌هاتبا، پشوو
نه‌هاتبا. دوا رۆژ رینگ له دوا هه‌ناسه‌ ده‌چوو، چ
سه‌ره‌مه‌رگیکه داب‌ران له گولنار! له هاویندا شار چ
چۆله‌وانییه‌که، چ که‌لاوه‌یه‌که، له پۆل چۆلتر، له که‌لاوه‌ی

نزيك دارخورماكه كه لاهوتر. شار بئ گولنار بيابانيكه جگه له توز وخول چ ديار نيه. هه ناسه م ده گيرئ، چاو داده خه م، به ده وري خوم گيژ ده خوم. ئه و هاوينه ش پارچه كاخه زيك بووم به دم گيژه لووكه وه، نه مده زاني له كوي ده بزووم و له كوي ده گيرسيتمه وه.

له و هاوينه له هه ليك گولنارم ديت، له كن مام زوراب به يادي گولنار په رداختك هه نارم خوارده وه، هه ر به يادي وي له كولاني قه نه فره وه سه رم به قه يسه ري داگرت، چه ند ژنيكي گه ره گ ئه و ناوه يان له و كولانه نابوو، چوونكي كه سه رت پيدا داده گرت بوني قه نه فر ده رژايه لووتته وه، خانزاديش گوتبووي:

له و كولانه وه بچيته ژووره وه ئه گه ر هه مووي قه يسه ريش بكه يت تا نه يته ده ري قه نه فل به رت نادا.

به خه يالي گولنار له كولاني قه نه فره وه له كولاني خانزاده وه، ده چمه ژوورئ، چه ند خو شه ري خه يال بگاته وه راستي، ئه و جاره گه يشتن.

له سيكوانه كه له پيش فرؤشگايه ك گولنار له ته نيشته وه ده بينم، كراسيكي سووري له به ره، پرچي كر دۆته وه، به سه ر شان ملي هاتۆته خواري، وه ك بليي چاو به ره ژيري بم، روم نايه رووه و روو بو ي بچم. له پشته وه ليي نزيكبوومه وه، نه گه يشتمن رو پشت. قه يسه ري سه ررپژه، شان به شان ده كه وي ت. به دواي گولناره وه م، خيرا

دەرۋات، رى نىيە، نايگەمى، دەلىنى پىشە ۋى چۆلە، يان
 خەلك دەزانن بەپەلەيە و رىنى بۆ دەكەنەۋە. نابىت بزرى
 بگەم، قەيسەرى ھەزار كۆلانە بزرىت نايىنمەۋە. بزر
 نابىت لە دوورەۋە پرچى ديارە، پرچىكە لە ھى كەس
 ناچىت، رەنگى بە لای زەردىيەۋەيە، بەلام زەردىك لە پرچى
 كەسدا نەمدىتوۋە. دەلىنى باى دى، پرچى گولنار سەما
 دەكات، من تەنھا پرچى ۋى دەبىنم، باۋەشىك پرچى بە
 قەيسەرى ۋەركردوۋە، دەلىنى روو لە كونە با دەرۋات، پرچ
 پەخش و پەرىشانە، پەرتوبلاۋە، داۋداۋە، بە دۋاى پرچم و
 نايگەمى. شان شان، شانم پىدەكەۋى و ھەر دەرۋم، پرچ تا
 دى پەرتوبلاۋتر دەبى، زورتر دەبى، ئاى! چ دەبىنم، يەك
 بە كۆلانى قەيسەرى پرچ لە پىشمەۋەيە، دەرۋم و نايگەمى،
 ناۋەستم تا نەگەمى ناۋەستم، تا دەستم نەخەمە پرچى
 گولنار ناۋەستم، پرچى ھىندە لىم دوور نىيە، كەمىكىتر
 دەست درىزىكەم، پەنجەم دەيگاتى، چاۋم چ نابىن، بە
 پرچى گولنارەۋەيە.

زلەيەك ۋەستاندى، ئاگرى لە چاۋم كردهۋە، چاۋ
 دەكەمەۋە پىش زىرنەگەرىكە، دەنگىك:

چما، ئەۋە تۋى!

سەرھەلدەبىرم، گولنىيە، نازانم بە چ شىۋەيەك گوتم:

ئەۋە تۋ لە منت دا؟

گولئی گوتی:

ئیره جیی نیه، با برۆین.

بووه دهنگ دهنگ و ههرا، گویم لئییه:

دهک دهستهکانت خوۆش.

چ تینهگه یشتم، تا له قهیسهری هاتینه دهری، بیرم له
زللهی گولئی دهکردهوه، پرچ و گولنارم بیرچوتهوه، لیم
چهند باره کردهوه:

به من بلئی ئه و زللهیهت بۆ له من دا؟

گولئی له چاوییهوه دیاربوو، سهری له پرسیارهکهم
سوورماوه، نهیدهویست وهلام بداتهوه، دوا جار گوتی:

له بیرخۆت ببهوه، جیگاکه مه یله و تاریک بوو، من تا
زللهکهم لینه دایت نه مناسیتهوه، دیاره تۆش ئه گهر
بتناسیپامهوه، دهستت بۆ سینگم نه دههینا.

به و وهلامهی شیت و هار بووم، ئاخیر من دهست بۆ
سینگی کچیک ببهم، له کویش له ناو قهیسهری! دیاربوو
گولئی تیگه یشت من ئاسایی نیم، تا گه یشتینه گه راجی
پاسهکان، قسهی بۆم کرد، دلئی دامهوه. شهرمه زاری وهها
دایگرتبووم، نازانم چی دهگوت. به یه که وه سواری پاس
بووین، له نزیک مالئی مه دابه زیین. نه ده بوو به و شیوهیه له
گولئی جیا ببهوه، چۆن دلئیای بکه مه وه ئه و دهستهی له

ناو قه‌یسه‌ری گه‌یشته سهر سینگی وی، ده‌ستی من
نه‌بووه، سویند که‌لکی نیه، که‌سینک شتی وا بکات،
سویندیش ده‌خوات، چ بکه‌م!

هاتم، وردو درشتی پرچ و گولنارم بوی گیزایه‌وه. دیتم
گولی گریا، هینده‌ی نه‌مابوو باوه‌شم پیندا بکات، به‌شینه‌یی
ته‌ماشای ناو له‌پی ده‌ستی راستی خوی ده‌کات، وه‌ک بلینی
نه‌فره‌تی لیده‌کات، گوتی:

گولنارت له‌کوی بۆ بینمه‌وه!

ویستم پینیلیم گولنار ئیستا هاوپۆلمه، ئای له‌و
هیزایه‌تیه‌ی کردم، گیزامه‌وه، نه‌مگوت.

چ روژیکی ئه‌فسوونیه‌یه‌که‌م روژی چوونه‌وه کولنیز،
هاته‌وه، ئه‌وسال وازی لیناهینم، به‌هه‌ر ریگه‌یه‌ک بیت
رابردوی بیردینمه‌وه. له‌بن دره‌ختی سهر ده‌رگای لای
پرسگه‌که‌ دیتم، سلاویکم لیتکرد زور به‌گه‌رمی وه‌لامی
دایه‌وه. ویستم ده‌ستی ته‌وقه‌ی بۆ دریز بکه‌م، کینشامه‌وه،
شهرم، ئای! شهرم. گولنار چ ناسک و جوانه، هه‌ر ده‌لینی
گولناری سالانی زووه، هی بن داربی، ورد ته‌ماشام
ده‌کات، له‌چاوی دیاره، پینده‌چیت شتیکی بیرکه‌وتبیته‌وه.
کوره‌گوکجه‌لی به‌سه‌ردا هات، ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل گولناریش
کرد، خوزگه‌ ده‌ستی وی ده‌ستی من ده‌بوو، باشه‌من
بوچی ته‌وقه‌م له‌گه‌ل گولنار نه‌کرد؟ خو زور ئاسایی بوو،
له‌گه‌ل کوره‌کانی دیش ته‌وقه‌ی کرد، ته‌وقه‌ نه‌کردنی بن

درهختی پیش دەرگای له دلم بووه گری، گریهک مه گەر به په نجه کانی گولنار بگریته وه.

ئهوسال له هیلانه ی فریشتانیش نه نیشته وه، جیی گۆری، دهمدیت ده چوو ه مالیک، ئه ویشم چوو، ئه و ناوه چهند ماله ئه منیکی لینه، پینیدا برۆیت، بگه ریته وه تووشی به لایهک ده بیته، گولنار جی نه ما، ئه و خانووه ت دیته وه!

رۆژ دیت و ده روا ئهوسالیش ده لیتی دووباره ی پاره، گولنار له نیگای له سیمای تالیک، پنتیک رابردوو به دیار ناکه ویت، بیجگه له دوو نامه بی ژماره که، ههشت نامه ی یهک دوو خه تیم به دزیه وه خسته جانتکایه وه، له سه ر نامه کان ژماره م ده نووسی، هه ر جاره ی شتیک له مندالی له رابردوم بیرده خسته وه:

۱

دوو مندال

له خشخشوکه ی سه ر قه لاتی لیکدی بزر بوون،

له سه ر مناره یه کتریان دیته وه،

نه تده ناسین؟

۲

کریمستی ئیستا

تامی کریمستی بن داربی ده‌دا؟

۳

سه‌ردانی دارخورماکات نه‌کرده‌وه،

به‌لام رهنگیی له بیرت بی

له ژماردنی کونه‌کان گه‌یشتینه‌کوی!

۴

مندالیک خوی هه‌لکردوه،

وا دیاره به هانای مالیکی ناو لافاوه‌وه ده‌چی

دوای نیشته‌وه

به مستیک ورده به‌ردی رهنگاو رهنگوه ده‌که‌پیتته‌وه.

۵

ئه‌و جاره له‌گه‌ل تو چووم

سواری له‌یلووک بووم،

به پالی پیاوی به‌رزبووه،

به من با هر له ناسمان بم و نه نیشمه وه.

٦

مندالیک به دزیه وه گوره بوو،

به دزیه وه به بووک چوو،

به لام دواپی گه رایه وه بۆ مندالی.

٧

مانگ

سه ر بانیکی به پیخه فه وه له باوه ش گرتوه،

لاساریک به ردی ده گریته پیخه ف

مانگ به رده بیته وه.

٨

له و رۆژه وه ی تو بزر بوویت، بزم،

تۆم دیته وه

به لام خۆم هر بزم،

بلندترین پووشکاخه ز منم، بمناسه وه.

نه يناسيمه وه، ئه وه موو نامه يه م خسته جانتا كه يه وه،
نه مديت چاويك بگيرئ، نه مديت جاريك له په ناوه خوي
بگريت و پينكه ويت ئه وه كتيه نامه ده خاته جانتا كه يه وه.
گه يشتينه پولي ستيه م، نه گولنار ناسيميه وه، نه من زاخم
کرد راستوره وان خومي پيناسينمه وه. ئه و كچه بو وا له
من ده كات! هيچ چاره م نه ما په نام بو قورئان برد. گوتم،
گولنار به هيچ نه مناسيته وه به قورئان ده مناسيته وه، له
نامه يه كدا قورئانم بيره يناوه:

كيژئ، تو ده زاني چهند قهرداري! چهند سالة هه قى
قورئان خوينه كهت نه داوه، حه مده ي قورئان خوين چاوه رييه؟

روژى دواتر بو وه لام سه رم به جانتا كه يدا گرت،
وه لامى چى ئه و كچه ده زاني وه لام چيه. دوا جار
بیرم کرده وه په نا بو كهر ببه م، گوتم نامه يه ك ده نووسم
پرى ده كه م له كهر و هه رچى جوينى پيسه به كهرى
ده دم. گولنار به هيچ نه هيتته گو، له جانتا كه ي كهر
بخوينيته وه، خوي ناگرئ و باوكى بيرده كه ويتته وه شتى
ده لئ و ده گرى. چهندي كردم و كوشام وشه ي (كه ر)
نه هاته سه ر كاخه ز.

چاره چيه! هاته سه رم بچم له پيشى راوه ستم، هه ردو و
قولى بگرم به هه موو تواناي خوم رايوه شينم و بليم:

ئهرئ تو بو نامناسيته وه؟

چەندان جار بە خەيال وام کرد، لە خەيالیش ھەر بە
بێدەنگی دەمايەوہ. ھەوائیک دنیای بەرەواژ کردوہ، لە
ھەمووی کردم، لە گولنار، لە مالن:

پێڕی شەو... گیرا.

ئەو کورپە لە وریئەشدا ناوی منی بە سەر زاردا بی،
دەگیریم. ھەرچەندە چەندان جار ھەریمان بە یەکتەداوہ
تووشی ھەرچی بین، ناوی یەکتەر نەلین، بەلام ئەشکەنجە
بەرد دەھینیتە زمان. بە چی دلنیابم ئەو پیلینانی؟ من
ئێستاش نامەوێت ناوی بەینم، بە دواي ویدا چەند کەسیکی
دیش گیران، یەکیانم باش دەناسی، پتر ترسام. دەبوو شار
جیئەیلیم و بە چیا بکەوم، زۆر زۆرم لە خۆم کرد،
راستورەوان خۆم بە گولنار بناسینمەوہ، نەمتوانی. شیعری
(خشخشوکە) کە بۆ گولنارم نووسیبوو، لە ھەفت لاپەرە
نووسیمەوہ، لە پەراویزی شیعەرەکەش نووسیم:

گولنار،

لەو خشخشوکەوہ بگەرێوہ سەر قەلات،

دەستی ھاوار بگرە و برۆنەوہ جیی خشخشوکی
مندالی.

خشخشوکەم دایە گۆجەلی، پێیمگوت دواي ھەفتەیک
لە رویشتنی من بیدە گولنار، مالاواییم لە گۆجەلی کرد.

له سه رۆیشتن بووم، نه نه خان گه یشته نه و دنیا، له
ئاویلکه دانئ گوتی:

حه زده کهم له پیری گه ریده نزیك بم، تو خدا له ته نیشته
وی بمنیژن.

به لام سولتانی کچی راسپارده کهی به جینه هینا، گوتی:

دیاره ئیوه مه م و زینن!

بردیه گۆرستانیکی دوور، هیند دوور هفت گه ره ک
نیوانیان بوو، من هیندهم له دهستهات، له دله وه بلیم:

سولتانه شیت، دارلاستیقی قهرداری.

مالاوااییم له مائی کرد، خه ناوکه کهی گولنارم به نهینی
هیشته وه، دایکم نامه یه کی بۆ براکهی نووسی، چومه مائی
گولئ، گوتم:

- خوشکی، نه گه ر ده ته ویت به چیا بکه وی، ده بمه برات
و پیکه وه ده پۆین.

+ براکه م، من له وی جیم نابیته وه.

- له ناو کۆمۆنیسته کانیش!

+ له ویش.

گولئی چاوی پر گریان بوو، منیشی گریاندا، دهستی
راستی پیشاندا و گوتی:

ئو دهسته یهک ههلهی کردوو، ئویش له ناو
قهیسهری.

پهلاماری دهستیم دا و ماچم کرد، دهستی کیشایهوه،
دهستی چهپی خسته سهر شانم، گوتی:

ئهگهر بۆت دهردهچیت، دهمانچهت دهدهمی.

به سهر به بهلی وهلامم دایهوه، به دودهویک کهوته
ههلهکندنه بن درهختهکه، دهمانچهی دهرهینا، گوتی:

ئوه هی پیای ناو گونیهکه بوو.

به دهمانچهوه لهگهل چاوساخیک گهیشتمه بنار.

شهری براکان راوهستایه، بهلام خوینی براکان هینشتا
هر به تاشه بهردهکانهوه دهتگوت خهنه تیلهیه، چاوساخ
دهلی:

چ خوینیک وهک هی براکوژی نیه، هر هینده بهردی
گرت، به بهفر و بارانی دنیا ناچیتهوه.

چاوساخ ههستدهکات ماندووم و پیم له دووم نایه،
لامان دایه دهو چهمهکه. لهو بهروهو ژنیک له ناو گیگول
تهنها سهری دیار بوو، دهگریا. کهمیک له سهرهوهی وی

چەند كىلىك ديارە، نزيكبووينەوہ. ژنە گۆرپىكى لاپچەپى لە باوہش گرتبوو، ئىترە پىناچىت گۆرستان بىت، سى چوار گۆر بە تەنىشت يەكەوہ. ئەو گۆرەى ژنەكە لە سەرى دەگرىا تەواويك لەوانى دى دوور بوو، چاوساخ گوتى:

ئا، بەبىرم ھاتەوہ، ئەو چەند گۆرە لە براكوژىي ئەو دوايىە كوژران، بەلام ئەو تاقە گۆرە نازانم، با بىرسىن.

ژنە گوتى:

خوشكە، دە دوازە سالاە كوژراوہ، بەلام ھەر وا دەزانم دوينىيە. سالى جارىك لە بنى دنياوہ دىم، گۆرەكەى دەپەستمەوہ. خاتوون برىنىكى تازەيە، خاتوون فيشەكى بۇ بەچىاكەوتووان دەگواستەوہ، كەچى ئەوانىش لە ناو خويان تىكبەربوون و يەكتريان برىيەوہ.

ئىي خاتوونى بە فيشەك زگىر، گۆرەكەتم دىتەوہ. لە تەنىشت خوشكى خاتوون دانىشتم. چەند درەنگ گۆرەكەتم دىتەوہ، زووتر با، ھەمەدى قورئانخوونىم دەھىنا سەرت. لە گۆرپى خاتوونەوہ گەيشتمەوہ مالى، خاتوونم دىت بە زگى پەرەوہ لە ژوورەكەى پىرى گەپىدە ھاتە دەرى، بەرمالەكەم، ھەلدايەوہ، لە بەرمالەكەوہ گولنار بە دياركەوت، ئاي گولنار خۆزگە لىترە باى، لە سەر گۆرپى خاتوون، بەلام من نەناسىتەوہ، خاتوون دەناسىتەوہ؟ مالاوا خاتوون، درەنگە.

زۆر سۆراخی مۆسكۆيىم كرد، كەس نەيدەناسى. لەوى
ھەموو ناوى خۇيان گۆرېبوو، ناوى تازەيان لە خۇيان
نابوو، كەس بە ناوى كۆن كەسى گاسنەدەكرد. چەندى
كرديان من ناوى خۆم نەگۆرى، ئەوھش لەبەر گولنار بوو،
دەزانى كاتى خۆى ھاوار چەند لە سەر زارى خۆش
دەھات، ھەر دەبىت بەو ناوہ بىنەمەوہ. زۆر نىشانەى
مۆسكۆيىم ھەلدا، كەس نەيناسىيەوہ، بەلام نىشانە
ترسناكەكەم لای كەس باس نەدەكرد.

لە بن دوندىكم دەلئى ئەسپە ھەستاوہتە سەر پاشوو،
چەند بنە دارىك بە سەر مليەوہ زۆر لە بژ دەچن. ئەو
دوندە بە سەر ھەموو دونداندا دەروانىت، دەلئى ئىشكگرى
لە دنيا دەكات. دەبى ھەر ئەو دوندە بىت كە لە مالى ئىمە
زۆر جار دەبووہ سەرباس، ھەوہ دوندە ئەسپەكەيە،
ئەوہى پىرى گەپىدە دەيگوت:

ئەشقىاكان نەوہ دواى نەوہ سەردانى دوندە ئەسپەكە
دەكەن و سەر خەويكى لە بن دەشكىنن.

تۆلەستىن دەيگوت:

دوندىكە يەك دوو جار نازانم نە گويم زرينگاوہتەوہ نە
وہك ئەسپە حىلاندىوويەتى.

پىرى گەپىدە راستى گۆ، ئەوہ منىش سەردانىم كرد.
ليرەوہ دنيا ديارە، گەرامەوہ ئەو روژانەى تۆلەستىن ليرە

بوو. من به تهنیشت گولناره وه به پووشکاخه زدا نامه م
بۆی ده نارد. له هیکرا دنیا وه رسووړا.

هاتمه وه، گولنارم دیته وه، خواستم، شاییه کی هفت
شه و رۆژیم گیرا، داکم سه رچوپی گرتووه، خوشک و
برا شاییه ک ده کهن چاوی هه موو گه ره کیان له سه ره. بابم
به پنیه ک پتچنکی کرد. گیفارا سه ما ده کات. گولی چووه
دهستی دایکم. کچنکمان هه یه، کتومت گولناره، زوو زوو
کرتیمستی بو ده کرم، پووشکاخه زی بو هه لده دم. گولنار
له به سته که ده په ریته وه، دهنگی ته قه یه ک دی، گولنار
به رده بیته وه، نازانم نه به ری که وت نه له ترسا خوی به
عه رد دادا.

ئه گهر دهنگی فرۆکه نابا، ده گه یشته گولنار، دوندی
ئه سپی چهند به خه ونه، رهنگ نیه ببورژنی خه ون ناماده یه.
چهند فرۆکه یه ک دوندی ئه سپی داده بیژن، به لام ئه شکه فته
گچکه کان ده مانپاریژن، تۆله ستین ده یگوت:

ئه شکه فتی وای تیدایه هیچ چه کیک نایگریته وه.

بوو به سالیک نامه ی دایکم نه گه یشتوته براهی هینستا
له کۆله پشته که مه. نامه یه کم بو مالی نووسی، باسی
نه گه یشتنی نامه که ی دایکیشم کرد. نامه یه کم بو گولیش
نووسی، ناردم، ویتاچی گه یشتین، وه لام نه هاته وه.

له ترسی نارەقە و تەربوون تینیم تینچاوه، تووشم به
تووشی خالە موسکۆییم نەدەبوو، زۆر لەو دەترسام لیم
بکەوینت و کەسێک بیکاتەو، دایکم گوئی:

له دەستی منەو بۆ دەستی تو، له دەستی تو شەو بۆ
دەستی ئەو، چ دەستی دی نەکات.

جاری وا دەمیست دەستەیی به چیا کەوتوون له و
چیا یەه به رانبەرمانن، نزیک هەر له بن دەستمان، به لام
گەشتن به و چیا یە چەندان شەو و روژی دەویست. ریی
به چیا کەوتووان وایه، تا دەگەیتە چیا یە رانبەرت، دەبیت
سەد چیا و دۆلی بۆ ببیری. رینگات هیندە دووربخەیتەو،
و هک ئەو هی به دەوری زهوی بسوورنیتەو. بـۆیە
پەڕینەو بۆ چیا یە رانبەر له دەست کەس نەدەهات،
نامەکە ی دایکم له گیرفانه و دەپاریزم.

شەوان له دوندی ئەسپیه وە گلۆپی شاران دەلیی
ئەستیره ی رژاون به لام نەکوژاونه تەو و بریسکە یان دی.
به دوا ی گلۆپەکانی قەلاتدا دەگەریم، دیتەو، له بنی
دنیاوە گلۆپە قەلاتیه کان دەبینرینه وە. گولنار زوو
دەیناسینه وە، ئەو شەو هی له گەشتی چیا دەگەرینه وە، له
ترومبیلە کە دا من و گولنار له پشت تۆلەستینه وە به
تەنیشت یە کتره وە دانیشتبووین، له بلندا ییە ک تۆلەستین
ئاوری لیمان دایەو:

بزانم گلۆپەکانی قەلات دەناسنەو!

من و گولنار له جامه كه وه تيكه لى گلۆپه كانى شار
 بوووين، ئه و زوو ديتيه وه، تا به منى پيشاندا زورى
 ويست. ئيستا گولنار له كوئى بينم، بۆم ببينته وه، تا له رى
 گلۆپى قه لاته وه، به گلۆپه كانى گه رهك به هى نزيك كوليژ
 بكه ومه وه. له پال دوندى ئه سپيه وه، له تاريكايى چياوه به
 دواى ئه و گلۆپه دا ده گه ريم كه له هۆدهى گولنار هه لكراره.

دیتمه وه، گلۆپه كه م دیته وه. ئه ها، په ردهى په نجه ره كه
 لادراوه، هه وه گولناره به جلكى خه وه وه له سه ر پشت
 راکشاهه. چه ند له راکشانی بن دار خورماكه ده چیت، به لام
 بى من. چه ند له راکشانی سه ربانى به ر تريفه ی مانگه شه و
 ده چیت، به لام بن ميره ده كه ی. چون بيگه م؟ ده ستم گه يانده
 ده رگا، كليله؟ هه ليكى باشه با له ده ستى نه ده م، پنيويسته به
 نه رمى له ده رگا بده م. ده لئى ده ستم مردووه ناجوولئى،
 هه ر چون بوو جولاندم، له ده رگام دا.

ئيه وه چه وانم به به رديك كه وت، تومه ز من له
 سه رچيچكان خه وم ليكه وتووه.

برسيئى، تينوويئى، ماندوويئى، نه خه وتن، شه ر و
 هه لات هه لات خه يالى گولناريان له سه رم ده رنه ده كرد. له
 شه ريك به هوى گولناره وه برينداربووم، له بن به رديكم
 ته قه ده كه م و ته قه م له سه ره، هه سته ده كه م مردن
 نزيكبوته وه، ده مرم و گولنار نابينه وه، له بن به رده كه له
 مردنى خۆمه وه گولنار به ريه وه، هه سته ده كه م به

سهرمه وه راوه ستایه. سهره لده بېرم هه وه، گولناره
کریمستی به دهسته وه یه، دهست دريژ ده کم، برووسکیک
له قوالم ده وه ستی، چ برووسکیک! خوینتم دیت، که وتم.
دیته بیرم که سیک هاتبووه بن پيلم، نازانم له کوئی ئاگام له
خوم بړا، به لام کاتی هوشم هاته وه بهر، چاوم کرده وه،
پیاویک به سهرمه وه یه، له دهسته که ی ئیمه نیه، به ناموی
نابینم، وینای ده کم، ردینی بستیک ده بوو، داوی سپی
زور تیکه وتبوو، نهو پیاوه کینه، دیتوومه، گوتی:

دکتوره که ده لسی: برینه که ی سووکه، بهو زووانه
چاکده بیته وه

گوتم:

ده لئی تو ده ناسم.

گوتی:

دوورنیه، به لام من ناتناسمه وه.

وینده چی هه و بی، دهنگی نه وه، به لام شیوه ی گورپاوه،
چاوی زور له چاوی نه و ده چی، گوتم:

+ تو خوشکیکت نیه ناوی شیرین؟

- شیرین! تو هاواری شیرینی؟

باوهشى پىمدا كىرد، ماچبارانى كىردىم، پرسىياري كۆلەپىشتەكەم كىرد، لە پىشت سەرم بوو، نامەكەم داىي، خويندەيەو، گىريا، منىشى گىرئاند. چەند حەزمەدە كىرد بزئام داىكم چى بۆ نووسىيو، نە ئەو گوتى و نە من پرسىم. خالە مۆسكۆيىم شەلىنىكى جوان دەشەلى، لە رووم نەهات، پرسىياري شەلىنەكەى بكەم، لە بارەى نامەكەو تەنھا هىندەى گوت:

ئاي! بەر لە سال و نىويك ئەو نامەيە نووسراو.

گوتم:

زۆر سۆراخم كىردى، بە هۆى ناو گۆرىنتەو، نەمدىتتەو.

حەفتە هات و چوو، قۆلى چەپم هەر پىچراو، ئازارى زۆرەو نىشانەى چاكبوونەو هى پىئو دىار نى، دكتورىك تازە لە هەندەران هاتبۆو تەماشاي قۆلمى كىرد، گوتى:

پىيوسىتى بە نەشتەرگەرى هەيە.

خالە مۆسكۆيىم، دلىئاي كىردمەو كە خەمم نەبىت و چارەيەك دەبىنىتەو، دىتتەو. بە دزىەو منىان ناردەو شار. بە ناسنامەيەكى تازەو لەگەل ژن و پىاوئىك چوومەو ئەو خەستەخانەيەى كاتى خۆى تۆلەستىنى لى نەشتەرگەرى كىرا. پىئىش بىردنم بۆ زوورى نەشتەرگەرى ژنەكە چىرپاندى بە گوئىمدا:

بزانه، تا له و خهسته‌خانه ده‌چپه ده‌رئ، من خوشکتم،
ناوم نارنجه، ئه و پیاوه‌ش (رۆسته‌م) ی میرد مه.

سه‌رم بۆی له‌قاند، تیگه‌یستم، چه‌ند چه‌زنده‌کرد دایکم و
بابم و خوشک و برا و گیفارا و گولیم له سه‌ر بان، نازانم
بۆ له‌وئ بیری گولنارم نه‌کرد.

گویم لئیه:

باشه، باشه، هاتۆته‌وه هۆش.

زۆر هه‌ولمدا تا چاوم هه‌لئتا، نارنج به سه‌رمه‌وه بوو،
بزه‌یه‌کی زۆر شیرینی بۆم کرد، له بزه‌ی دایکم ده‌چوو.
زوو منیان له خه‌سته‌خانه ده‌ره‌یتا، له هۆده‌یه‌کم که‌س
نابینم، ژنیکی به‌سالداچوو، به روویکی خۆشه‌وه چه‌ند
جۆره‌ خواردنیکی له پیشم دانا و گوتی:

کورم، ئه‌گه‌ر پنیوستت به سه‌ر ئاو بوو، که‌وچکیک له
له‌گه‌نه‌که‌ بده.

بزه‌یه‌کی کرد و ده‌رگای له دوا‌ی خۆی داخست. شه‌و
ده‌رنگ نارنج و رۆسته‌م په‌یدا بوونه‌وه. نارنج زۆر روو به
پیکه‌نین بوو، پیکه‌نینی لئ ده‌باری، ده‌ستی به قسه‌ی خۆش
کرد، رۆسته‌میش هه‌ر پیده‌که‌نی، نارنج به پیکه‌نینه‌وه
گوتی:

ئه‌رئ پیماننالیی گولنار کئیه‌؟

به سه‌رسامیه‌وه گوتم:

گولنار!

نارنج به پینکه‌نینیکی شیرنتره‌وه:

ئا، ئا، گولنار، له کاتی به‌نجه‌که هه‌ر گولنار گولنارت
بوو، خیزانته، یان ده‌زگیرانت.

گوتم:

هیچیان.

نارنج وه‌ک بلتی له پرسیاره‌که‌ی په‌ژیوانبووبیته‌وه،
پینکه‌نینی نه‌ما، دام‌ا. داوام لیک‌کردن که‌ ئه‌گه‌ر بکریت،
هه‌والیک بگه‌یه‌ننه‌ مالم‌ان و بیانبینم. به‌لام رۆسته‌م
تینگه‌یاندم که‌ هه‌ر ئه‌و شه‌و ده‌بیته‌ له‌ شار ده‌رچم،
چوونکه‌ زمان دراوه‌ و شتیک‌ ئاشکرا‌بووه، ماله‌ و مال به‌
دوای برینداردا ده‌گه‌رین. زۆری نه‌برد، دوو که‌س هاتن،
ناسیمنه‌وه، یه‌کیان فریای برای سیامه‌ند بوو، ئه‌و کوره‌ی
بی‌سه‌ر له‌ جه‌نگ گه‌رایه‌وه. ئه‌وی دی چیسای به‌ری
گه‌رمینی، به‌لام ناوی خویان گۆریبوو. پیش رۆیشتم،
داوام له‌ نارنج کرد نامه‌یه‌ک بگه‌یه‌نیته‌ شیرنی دایکم، به‌
شیوه‌یه‌ک گوتی:

سه‌ر چاوم.

ئەگەر شەرم نەکردبا چاۋىم ماچ دەکرد. پىنۋوس و
كاخەزى ھىتا، نامەكەم نووسى، پياۋەكان تىگەيشتن كە بۇ
ساتىك پىۋىستە بە تەنى جىمبھىلن، چۈونە دەرى. تەنھا
نارنج مايەۋە، بە وردى ناۋنېشانى مالى خۇمانم دايى، لە
بىرمە ئەۋەشم گوت:

ھەر بە داربىەكە كۆلانەكە بېينەۋە، ھەر بە دارشەق
يان گۇچانى بن داربىش باجم بناسەۋە.

گەيشتەۋە ئاقارى دۈندە ئەسپىەكە، خالە مۇسكۆيى بە
گەرانىك رۇيشتبۈۋ. ئەۋ پياۋە نە نەزۇكى نە شەلېن ورەى
دانەبەزاندبۈۋ، ھەمىشە لە گەرپان و شەردا بوۋ، ئەگەر لە
شەرىك بەشدارى نەكردايە، پىۋابوۋ بە ئەركى سەر شانى
ھەلنەستاىە. دۋاى چەند حەفتەيەك قۆلم ئىشى نەما، بەلام
ھىزى كەم تىدابوۋ. ھىچى پى ھەلنەدەگىرا، تەنگى جوان
بۇ رانەدەگىرا. مانگ ھات و چوۋ دەست لە كزى دەدا.
ئىستا كلاشىنكۆف ھەلناگرم، تەنھا دەمانچەكەى گۈلېم لە
بەر پىشتىنە. نامىرنە شەرەكان، بەلام نەچىتە شەرېش،
شەر خۇى دى، شەرى ئاسمانىش ھەر بەسەرتەۋەيە. خالە
مۇسكۆيى كاتى بەۋ شىۋەيە منى دىتەۋە، زۇر خەفتەى
خوارد، بىستەۋە لە ھەۋلى ئەۋەيە بىمىزىتە مۇسكۆ.

عەسرانىكى درەنگە لە بن كەپرىكم پاش كەمىكى دى
سپىەرى سەرى ئەسپە دۈندىيەكە دەيگاتى. جا جىگەيەك
ھەيە لە رۇژھەلات و رۇژاۋاۋە، ئەگەر بۇ چەند ساتىكىش

بى، نەكەويتە بن سىبەرى دوندى ئەسپىيەۋە. لە بن
كەپرەۋە بە دەم چايە و جگەرەۋە پىندەچۈۋ چوۋبىتمەۋە
خەيالەۋە.

گويم لە حىلەى ئەسپ بوو، حىلەيەك نەيدەبىيەۋە.
حىلەيەك چيا و چيا، دۇلا و دۇل دەرۋىشت. خودايە ئەو
حىلەيە ھى چ ئەسپىكە لە كۆيۈە دى؟ سەرھەلدەبىم ئەسپى
دوندى پىتر ھاتۇتە سەر پاشوو، تەۋاۋ قىتبۇتەۋە، ئىستا نا
ئىستا بە پىشتدا دەكەۋىت. خودايە، دوندى ئەسپى نەكەۋىت،
دەنا دىنيا بن خۆى دەخات، ۋەك ئەۋەيە ئاسمان بکەۋىت.
ئەسپ لە حىلە ناكەۋىت، حىلەى ئەسپ خۇشە، ھەمىشە
حەزم لە حىلە كىردوۋە. بە مندالىش لەگەل گولنار گويمان
لە حىلەى ئەسپ دەگرت و لاسايىمان دەكردەۋە. ھەلىك
خانزاد گوپى لە حىلەى من و گولنار بوو، روى لە من
كرد:

ھەردوۋىكتان جوان دەحىلىنن، بەلام حىلەى تۆ ھەر
دەلىنى ئەسپەكەيە.

نەترسابام، بە يادى مندالى دەمچىلانندەۋە، ترس، ترس
دايگىرتم. چى روودەدات، شاخ چۈن دەبى بحىلىنن، چۈن
دەجوۋلى! دەمەۋى لە ناۋ حىلەى ئەسپىيەۋە بانگى
ھاۋرىكانم بکەم، زمانم بەسترا.

نازانم چەندى برد حىلە ۋەستا. تەماشادەكەم ئەسپە
دوند، چۆتەۋە بارى پىشۋوۋى خۆى. لە سىمى

هاورپیکانمه وه ترسم خوینده وه، کهس قسه ناکات، کهس نالی ئه ری ئه و حيله یه چ بوو، منیش هیچ نه گوت.

زوری نه برد دۆله کان پرپوون له بارستایی گه وه ره، له هیچ شتی نه ده چوون. دواى که میک شتیه ی گورگی ئاسنینیان وه رگرت. له زمانیان وه ئاگر دهرده چوو، دهرخته کان ئاگریان گرت. هه لاتین، هه لکشاین سه ره وه ئه سپی دوندی. ده بینم هاورپیکانم ته قه ده کهن، منیش هه ر چۆنیک بوو هیزم دایه ده سته هیز تیدا نه ماوه کهم، ده مانچه م سوارکرد و فیشه کیکم به گورگه کانه وه نا. ته واو هه لکشاین، گورگه ئاسنینه کان، کشانه وه، نا له جیی خویان مانه وه، به لام دیاربوو ماندوونه و توانای سه رکه و تنيان نیه. پشوویکمان دا، سه ره له ده برین، له ئاسمانی چیاکان ماری ئاسنین جلیتبازیان ده کرد، له زمانیان وه ژه هریان ده رشت. له دووربیننه وه ده بینین، ژه هره که به سه ر دهرختدا بکه ویت یه کسه ر ده یکاته خۆله میش. ده بینین به سه ر به ردا ده رژی، به رد ده تویته وه. ده بینین دهرژیته ناو کانه وه دواى که میک ئاو نه ده ما. پتر هه لکشاین، ماره کان نزیکبوونه وه و ژه هر دهرژیئن، ته قه مان کرد، هه لوه سته یه کیان کرد، به دم ته قه کردنه وه گه یشتینه بن گه ردنی ئه سپه که، ماره کان په رته یان کرد.

خاله مؤسکوییش به هه ندیک ئازووقه و دنیا یه ک هه والی ناخۆشه وه په یدابووه:

ئاوایی چیه له دهشت و چیا نه‌ما، ئه‌وه‌ی زوو هه‌لات،
ده‌رچوو، ئه‌وی دی له زیل بارکرا به‌ره‌وه بیابان. ژه‌هری
باری، بالنده‌یه‌کی به دنیاوه نه‌هیشت، دره‌ختیک نه‌ما په‌لک
ده‌رکات، به‌ر بدات. سه‌رانسه‌ری ولات بگه‌ریت نه‌ ئازله
کتویه‌ک نه‌ مالیه‌ک نابینیه‌وه.

له بن‌گه‌ردنی ئه‌سپی دوندی گیرساوینه‌وه، وه‌رزه‌کان
ده‌ژمیرین. ناوه‌ ناوه‌ هه‌ندیک بزر ده‌بن، به‌ ئازووقه‌وه
دینه‌وه. من واقورماوم، حیه‌ی ئه‌سپه‌که‌ هی ئه‌وه‌ نیه‌ باس
نه‌کرئ، که‌چی جگه‌ له‌ حیه‌که‌ قسه‌ له‌ هه‌موو شتیک
ده‌کریت. سه‌یره‌ که‌س حیه‌ی بیرنایه‌ته‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی
هه‌ر نه‌یانبیسیتیت، هه‌موو ده‌لین:

ئه‌سپی دوندی په‌ناگه‌ی یاخیانه‌ و که‌س ده‌ستی ناگاتی.
به‌لام من لئی ده‌ترسم، به‌ خۆم نه‌وه‌ستام، گۆتمه‌ خاله
مۆسکۆیی:

تۆ قه‌ت گۆیت له‌و دونده‌ ئه‌سپه‌ بووه‌ بحیلینئ؟

گۆیی به‌ پرسیاره‌که‌م نه‌دا، گۆتی:

خه‌می ده‌ستت نه‌بیت، هه‌ر لیره‌ ده‌رچین، چاره‌ی
ده‌که‌ین.

چیدی حیه‌م نه‌کرده‌وه‌ پرسیار و هه‌ولمدا له‌بیر خۆمی
ببه‌مه‌وه‌، به‌لام له‌ بیرناچیتته‌وه‌. له‌و روژانه‌ زۆر بی‌رم له‌

تۆلەستینی بابم دەکردهوه، حەزمدهکرد ببیینم و لینی
بپرسم:

تۆ که گویت له حیلە ی ئەسپه که بوو، کارەساتی به
دوادا هات؟

له بلندی دنیاه وەرزهکان دەژمیترین، زستانان هینده
به فری لیده که ویت، تا هاوینیش دەمینته وه، بویه کانیهکانی
پایزانیس باوه شیک ئاویان له بهر دهروات. به وهی باشه
داروباری زۆره، دهنا زستانان گورگیش ناتوانی لینی بژیت.

من چاویکم هەر له سەر دهستمه، زۆر خهفته تی لی
دهخۆم، وا به بهر چاومه وه خهفته دوا ی خهفته بی هیزتر،
لاوازتر ده بیت و هیچ چاره یه کیشم نیه. دوورنیه به دهردی
پتی بابم بچیت، به دهردی چاوی باپیرم بچیت، به دهردی
هینه که ی خالم بچیت. له نزیک پاشووی ئەسپه که
داربه روویکی به سالدا چوو ههیه، تا تۆ ده لینی ئەستور
ئەستوره، ناوی کلۆره، جیی دانیشتنی دوو سی که سی
لیده بیته وه. دار به روو تا سه ری کلۆره، ئاسمانی لیوه
دیاره، به لام هیشتا له چەند جییه که وه لق و په لکی ژیا نی
پتویه. به هاران چرو دهکات، هاوینان ناو داربه روو که پری
منه، هەر هاوین نا، به هار و پایزانیس دنیا باران نه بیت،
زۆر سهرما نه بیت، ده چمه ناو داربه رووه وه. هەر به هوی
منیشه وه تهوری دهستی هاو پیکانم لینی نزیکه که وتنه وه.
داربه روو مالی منه، زۆر جار له ناوی له سەر پشت

را ده‌کشیم، له چۆکم بۆ خوارى له ده‌رییه. به کونى داربه‌روو که تا سه‌رتر بکه‌ویت باریکتره، ته‌ماشای ئاسمان ده‌که‌م، ئاسمان له و کونه‌وه هه‌ر هینده‌ی بنپیاڵه‌یه‌ک دیا‌ره. فریا ئه‌و کورپه‌ی منى له مالى نارنجه‌وه گه‌يانده‌وه بن گه‌ردنى ئه‌سپه دوندییه‌که بووه نزیکتىن هاو‌پیشم، ده‌یگوت:

من که له و کونه‌وه ته‌ماشای ئاسمان ده‌که‌م، هه‌ستده‌که‌م ژيان زور به‌ر ته‌سکه، تو چۆن ده‌توانى هینده له و به‌رته‌سکيه‌ی ژيان ب‌روانى؟

من ده‌متوانى.

بايى ئه‌و بنپیاڵه ئاسمانه ئومیدم به گه‌رانه‌وه بۆ ئاوه‌دانى و رووناکی نه‌ما‌بوو، ئومیدم به ژيان نه‌ما‌بوو، له بن بنپیاڵه ئاسمانه‌که بیست و یه‌ک کۆپله شیعرم نووسى. ناوم نا بنپیاڵه‌یه‌ک ئاسمان، هه‌ندیکیانم له سه‌ر زگی داربه‌روو له دیوی ناوه‌وه هه‌لکۆلى بوو، هه‌ندیک له هاو‌پیکانم که به سه‌ردان ده‌هاتنه لام، ده‌یانخوینده‌وه به‌لام به دلیان نه‌بوو. زور جار شه‌وانى مانگه‌شه‌و که مانگ به پری به تاقى ئاسمانه‌وه تریفه‌ی به سه‌ر ئه‌سپه‌که دا ده‌پژانده‌وه، ده‌چوومه بن بنپیاڵه‌ی ئاسمانه‌وه، به نیازی ئه‌وه‌ی مانگ له و ئاسمانه گچکه‌وه ببینم، مانگ نه‌ده‌هاته ناو دار به‌رووه‌وه، مانگ له داربه‌رووه‌وه هه‌لنه‌هات و هه‌لنه‌هات.

لهو رۆژهوهی گولنارم بهجیهتشت تا ئهو رۆژهی بو
دووم جار گویم له حیهلی ئهسپهکه بوو، ئهگهر ههلهم
نهکردیبت، نزیکهی پینچ سالیک له تهمهن رۆیشت، دوور له
گولنار، دوور له کهسوکار دوور له رووناکی دوور له دنیا،
تهمهن رۆیشت، ئهو سالانه سالانیک بوون، بێ یادهوهری!

لهو جینانهی بهفر رهشبۆتهوه، گیا سهری دهرهیناوه،
ههتاو له دهریه، خاک ههلمی لیههلهستنی، ههلمیک بۆنی
دانوولهی لیدئی. له زاری ئهشکهفتیک که له دوورهوه له
پنتیکی رهش دهچیت به بن گهردنی ئهسپهوه، دانیشتووم و
به دهنگیک ههر خۆم گویم لیه گۆرانیه نائومیدان
دهلیمهوه:

له پاش مهرگم له پاش مهرگم

چ فایدهیه شین و گریان...

ئهو گۆرانیه سههرهتای ههیه بهلام که دهستپیکرد بێ
کۆتایه. حیهلی ئهسپهکه نهبا، دواپی نهدههات. حیلاندى،
ديسان دواى دوو سال و ئهوهنده ئهسپ حیلانديهوه، بهلام
حیهلی ئهوجارهی نهمرتره، ناسکتره، حیهلی ئهو جارهی
زۆر له حیهلی گولنار دهچیت. له ئهشکهفت دیمه دهری، له
بن گهردنی ئهسپهکه دوور دهکهومهوه. دهبینم ديسان
ئهسپ ههستاوته سههر پاشوو، یالی دهلیتی پرچی گولناره
به با دهشنیتتهوه، لمووزی خهریکه دهگاته ئهو پهله
ههورهی تاق و تهنیا به تاقی ئاسمانهوهیه. له حیهله

ناکهوینت، حیلەیهک هیند به گیانم خۆشه حەزەدەکەم تا
روژی دواپی هەر حیلە ی بی. دەبینم هەموو خویان بەست
و لە چیا دابەزین، بە بزەنەری و ریچکەکاندا شۆرپووینەو
بۆ دۆلەکان. چا و دەگیرم، ترسام گورگە ئاسنینەکان
پەیدا بنەو، دیار نین. سەر هەلدەبێم، ئاسمانیش ماری
ئاسنینی پتوێ نیه، مۆسکوی بی به منی گوت:

تو جاری لێره بمینەو.

خۆی بالی گرت، له بن بەردیک پشووینکدا، به قسەم
نەکرد منیش بەگەل کەوتم، گەشتینە دەو ریگا و جادەکان.
له بەر نەمی باراندا گویم له حیلە ی ناسکی ئەسپە، له
ئاوهدانی نزیکبووینەو، گلۆپەکان بانگمان دەکەن. من
ئێستا له نزیک ئەو چایخانەیه م که له گەل بابم و گولنار
چایەمان لێی خواردووه که له زاری بابم به تامترین چایە
بوو، حەیف داخراوه.

تەقوتۆقە، زۆر هەولیاندا نەچمه ناو تەقوتۆقەو، به
قسەم نەکردن، به تەنیشت چیا و فریاو تەقەدەکەم،
کلاشینکۆفم باش بۆ راناگیریت، بەلام کۆلم نەدا و سواری
دەکەم و دەیهاوێژم. لەپەر چیا دەکەوی، ریک سەر دلی
گرتبوو، له پشتیهو خوین جوگە ی بەست، وهکات گیانی
هەلقری. لهو ساته یوسف نازانم له کویتو پەیدا بوو، له
ئامیزی کرد و بردی، گەرم داها تووین و خوینی چیا
ساردمان ناکاتەو.

دهمانچه که ی گولیشم هر له بهر پشتییه، فریا زوو
زوو فریام ده که وی. خه لک به ژن و پیاو و منداله وه به دار
و بهرد و دهستی رووته وه رژاونه ته جاده وه، چهنده
دارلاستیق به دهستیکم دیت، ئای دارلاستیکه که م! رهنکه
ئیتسا دهستم توانای راکیشانی دارلاستیقی تیدا نه ماییت!

سه ری داریک ده بینم چه قویه کی گه وری ده م پانی لی
به ستراره، ده لئی شمشیره ده بریسکیتته وه، کییه ئه و
چه قویه ی بهرزکردوته وه! گولیم بیرکه وته وه، دلم ده لی
گولیه. درم به خه لکه که دا، له چه قوکه نزیکبوومه وه،
نه مگوت! گولئ جه مه دانیه کی له مل ئالاندووه، هیتسا منی
نه دیتووه:

به دهنگیکی بلند گوتم:

من وازم له دارلاستیق هینا، تو چه قوت هه رماوه؟

ناسیمیه وه، باوهشی پیمدا کرد، دهمانچه که م ده رهینا و
گوتم:

هانی، ئیتسا نوره ی دهمانچه یه.

گولئ گوتی:

سو پاس، له کاتیکی باش تووشت بووم.

گولئ هه والی مالمانی پینوو که باشن و به لام له جیی
خویان نه ماون، ناو نیشانه تازه که ی دامی. دوا ی

هینوربوونه وهی شار به مائی که وتمه وه، له ساتی دیتنه وهی مائی چه په ساوی گرتمی، تا دواى گه رانه وه له هه لاتنه گه وره کهش چه په ساوی به رینه دام. له باوه شى مائی دانیشتبووم که چی نه مده زانی له کویم و بو له ویم، نه هیزی پرسیارکردنم هه بوو، نه وه لامی پرسیارانم ده دایه وه، که م که سم ده ناسیه وه.

دایکم دهسته هیز تیدانه ماوه که می به سینگی خویه وه دهن، بام دهستی له ملم ده کرد، گیقارا و خوشک وبرا له دورم بوون، به لام وهک بلئی له ناو دراوسیکان دانیشتبم ئه وها بووم، نازانم چ دهر دیک لئیدا بووم.

دایکم ئه و نامه یه ی که به نارنجدا نار دبووم پاراستوویه تی، بوخچه که ی کرده وه و دهریه نا و گوتی:

له و رۆژه وهی ژنیک له سه ر دهرگا دایه دهستم و جندۆکه ئاسا برزبوو، رۆژ نه بووه جاریک نه یخوینینه وه.

من ته نها بزه یه کم بوی کرد و به هه ندم هه لئه گرت.

له هه لاتنه که ئه وهی که شار سه راپای شار تاق و لۆق نه بن خوی به کۆلی خویدا دا و باریکرد، گرته یه کی روونم نایه ته وه پیش چاو، له هه موو ئه و وهرزه ی که له بن گه ردنی ئه سپه دوندییه که وه دابه زیم و گه یشتمه وه مائی و به شاره وه بارمان کرد وهاتینه وه، دهنگ و رهنگیکی وام لا نیه تا نیشانی بدهمه وه، بیلیمه وه. له و وهرزه دا نه هاته

سهرم سهردانی داربی بکه‌م، نه گۆری پیری گه‌پیده و خانزاد، نه‌سؤراخیکی دیداره شیتیم کرد، نه‌چوومه مالی گولیش، دیته بیرم په‌رژین به کراسیکی گولگولیه‌وه که له کراسه‌که‌ی دایکم ده‌چوو، هات باوه‌شی پیمدا کرد. دیته بیرم خاله مؤسکویی باوه‌شی به بابمدا کردبوو، هه‌ردووک ده‌گریان. دیته بیرم گولئ هاته مالمان، بابم به پنییه‌که‌وه له به‌ری هه‌ستا، له کاتیک له به‌ر که‌س هه‌لنه‌ده‌ستاوه. دیته بیرم هه‌لاتین، دیته بیرم هاتینه‌وه، دیته بیرم له کۆلانی مؤسکو کوریکی سیما خۆلای ده‌تگوت ئیستا له خۆله‌وه هاتوو، بانگمیکرد، نه‌مناسیه‌وه، ده‌ستی ته‌وقه‌ی هینا و گوتی:

ده‌لئی نامناسیه‌وه؟

لییوردبوومه‌وه و نه‌مناسیه‌وه، به‌ده‌نگ نه‌مناسیه‌وه. باوه‌شی پیمداکرد و گریا، به‌فرمیسک ناسیمه‌وه، براده‌ری مندالی به‌فرمیسک ده‌ناسریته‌وه، هه‌ر ئه‌و فرمیسکانه بوون که به‌ردی کوره گولینگداره‌که پینی رشت، هه‌ر ئه‌و فرمیسکانه بوو که جاریک له‌سه‌ر دره‌نگ هاتنه‌پۆل زله‌یه‌کی له‌روومه‌ته‌سنویه‌کانی دا، فرمیسک سوورتری کردن، هه‌وه، گوتم:

یوسف، ئه‌وه‌موو سووراییه‌ی روومه‌تت کئی بردی؟

یوسف فرمیسکی سبری:

کونه فیرار، هاوار، چوار سالی ناو کونه فیرار.
ئەو کورپەى له کونه فیراران رەنگى خۆلى گرتبوو،
گوتى:

من له ترسى جاشان چوار سال له کون، له تاریكى
خۆل ژيام، که چى ئىستاش روژ هەر روژى جاشانه.
هیندهو تهواو، ئەو وەرزه بو یادهوهرى هەر هیندهى
به ر دا.

لیره وهش من له (من) بىزار بووم، مامۆستای گىرانه وه
دهىگوت لى بىزار ده بىت! وىستم بو (ئەو) بگه پىمه وه،
به لام په نام بو (تو) هینا، ئىدى لیره وه من ده بمه تو، هاوار
تویت.

دوای گه‌رانه‌وه، دوای ئه‌وه‌ی شار هاته‌وه شار، وازت له چه‌كدارى هینا و له چه‌كداران دووركه‌وتیه‌وه. مالتان چۆوه لای داربیه‌كه. ئوخه‌یش داربى، ئه‌وجاره‌ش تۆى هینایه‌وه سه‌ر دنیا. مینا جارى گۆرین به‌ دیتنه‌وه‌ی داربى له دایكبوویه‌وه. به‌ دوای دیداره‌ شیندا گه‌رایت، له جاده و كۆلانان له دوای گه‌رایت. پێش نیوه‌رۆیه‌ك له مزگه‌فتى حاجى له‌قله‌ق دیتته‌وه. له جینى ده‌زنوێژه‌لگرتن پیاویكى ریش هاتووى سه‌ر قژنى شه‌روال له چه‌ند جى دپا، زارى به‌ به‌لووعه‌و نابوو، زوو ناسیته‌وه. ده‌ستت گرت، له پێش ده‌رگاكه له ته‌نیشتی دانیشتی. زۆر قسه‌ت له‌گه‌لى كرد، گوێی لینه‌گرتی. قسه‌ی له‌گه‌ل خۆی ده‌كرد، پالێكى پێوه‌نایت و گوتی:

غارده، توپ هات.

رۆیشت...

سه‌ردانى دارخورماكه‌ت كرد، هیتی! دارخورمات نه‌دیتته‌وه، زۆر گه‌رایت نه‌دیتته‌وه. له دایكت پرسى:

دایه، به‌ دارخورماكه نه‌كه‌وته‌وه.

دایك گوتی:

دارخورما! له گه ل هاتنه وهی ئیوه نه ما.

نه مانی دارخورما ئازاری دایت، تۆ ده تویست ته ماشای
ئه و کونانه بکهیت که له گه ل گولنار ژماردتان و نه گه یشتنه
کۆتایی.

له بن داربی نابیه وه، تا دئ ههست به ته نیایی ده کهیت،
نامۆبی له گیانت چه که ره ده کات. هه ر کۆترئ، بالدارئ له
داربیه وه هه لده فریت، پتر ههست به دهسته پاچه یی خۆت
ده کهیت. خولیای فرین له سه رته، خه یال هه لده گریت،
ده تباته وه چیاکان، ده گه یته وه ئه سپه دوندییه که. له فرین
ناکه ویت، چلنکت نیه بۆ نیشته وه، هیلانه یه ک نیه بۆ
حه وانه وه، رهنگبی هیلانه ی تۆ هه ر گولنار بی، تۆ له بن
داربی و نانیشیه وه. ئه گه ر تۆ له ستین یان گیفارا رسته یه ک
نه هاوینژن، تۆ به زه وی ناکه ویته وه. تۆ له ستین جار جاره
ده تهینیته وه لای حیه ی شاخه که، به لام هیچی تیناگه ن.
گیفارا له بیریه تی تۆ له پووشکاخه ز بلنדרین بوویت و
کهس نه تده گه یشتی. به بیرى ده هینیته وه که تۆ له ستین له
تۆش بلنדר بووه. به لام گیفارا وه ک بلیی باوه رناکات.
خولیای پووشکاخه ز له سه رت ده گه رئ و ده ته وی له و
رییه وه بفریت. به به ر چاوی گیفارا وه پووشکاخه ز
هه لده دهیت، به سه ر مالى جارانی گولناردا فری، گه یشته
تاقی ئاسمان. پارچه کاخه ز نکت له دهسته، گیفارا ده لئ:

ئه وه چی ده کهیت؟

تو به پينگه نينه وه ده لئيت:

گورانیه ک ده نیرمه ئاسمان.

نووسیت:

تاکی دانیشم له سای داری بی

تاکی بیچیزم ده ردی غریبی

ناردت.

گیقارا ده لی:

چیت نووسی و بۆ کیت نارد؟

وهلامت نه دایه وه، قسه ت به لایه کی دیدا برد.

هر ئه و سهاله چوویته وه کولیز، وه ریانگریته وه، له پۆلی سیئیه م دانیشتیته وه، حه یف له جینی خوئی نه مابوو. بارکردنی کولیز بۆ تو ده تگوت کۆسته. هینی، هاوپۆله کانت له چاو تو چه ند مندالن، هه ندیک له مامۆستاکان له ته مه نی تۆن، گولنار! هه والی گولنار له کئی بپرسی، گۆگجه لی له کوئی ببینیته وه، بزانی کاتی شیعره که ی دایی، چی گوت! نای گۆگجه لی! حه فته ی یه که مه، له راپه وه که کچیکی ره شتاره به ره و رووت هات، ناسیته وه، په ریز بوو، چاکۆچۆنیه کی گهرمی له گه ل کردیت. هه نگینی له و قوتابیا نه بوو که وه ک

دهيانگوت به پرسياره کانی، مامۆستای شهرمه زارده کرد، تۆ خۆزگهت دهخواست گولناریش وهک وی با. گوتی:

زۆر دلخۆشم دهتبینمه وه، تۆ که له چیا هاتیه وه ریزی زۆرت لام ههیه، من ئیستا لیره مامۆستام، هه ر ئیشیکت هه بوو، له وانه کان هه ر ناسته نگیکت هاته پیشی، به من بلن، به چاوان بۆت دهکه م.

سوپاست کرد، دهست له سه ر سینگ که میک بۆی چه میه وه، ویستت هه والی گولناری لئ بیرسی، وه بیرت هاته وه کاتی خۆی چیت پینگوتیوو. باسی گولنارت نه کرده وه.

نازانی چه فته یان مانگی چه ندهم بوو، ده زانی تاقیکردنه وه تان هه بوو، وانه ی مامۆستایه که کاتی خۆشی وانه ی پیتگوتوو، جاریک له سه ر فۆلکلۆر له گه لی تیکگیرایت. ئی، له گژ وه لامدانه وه بیت، پرسياره کان هه ر ئه و پرسيارانه ن که پیش به چیا که وتن ده بهینانه وه. نه ئه و ده م نه ئیستاش نازانی وه لامیان بده یته وه، به هه ر شیوه یه ک وه لامیان بده یته وه هه له یه، وه لامی ئه و پرسيارانه له کتییکی گچکن، کتیبه که ت هه یه، پیشتریش هه تبوو، به لام به تۆ ناخویندریته وه، نیو لاپه ره یه کی لئ ده خوینیته وه ژانه سه ر ده گریت و فری ده ده یته ی. ئی، ناگات لیه مامۆستایه کی دی دئ، مامۆستای پرسياره گران

دهچيته دهري. دواي كه مي سهرت هه لبري و له روخساري
ماموستاي تازهت پرواني، ئاي!

چاوت رهشكه وپيشكه دهكات، يان به ديار پرسياره وه
خه وتوويت و خهون ده بينيت، گولنار! هه وه؟

كهس نه ناسيه وه گولنار ده ناسيه وه، ئاگات له پينووس و
كاخهز برا، له گولنار ده پروانيت، هه ستيركرد ليني ده پروانيت،
چهند جاريك تيچاوي دايتي، هه ستكرد ده تناسيته وه، به لام
نه هات به لاته وه. هه ر وهك خو يه تي، هيچ نه گورا وه، هه ر
گولناري بن داربيه كه يه، هه ر گولناري كو ليژه، كات ته واو
و هيچي ديت بو نه نووسرا، له و كاته ي كاخهزي مهيله و
سپيت دايه دهستي، گوتي:

به خير بيته وه.

نه تزاني چون گوت:

سو پاس.

چ قسه ي دي نه كرد، له پؤل هاتيه دهري، ئيدي گولنار
ماموستاته. دياره هاواري سه رده مي كو ليژه ده ناسيته وه،
به لام چ بيناچيت له باره ي هاواري بن داربي له ياده وه ري دا
دهنگيك رهنگيك مابيته وه. هه ر ده بينت بينكه ويت داخوا
شيعر و نامه كه ي خويندوته وه يان، نا. روژيك له پيش
ژووره كه ي خو ي پرسيار ي چهند براده ريكت ليني كرد،
له وانه گوگجه لي، پرسيت:

نازانی چی به سه رهات؟

که میک دامام:

کوربه شه به که که ده لئی! ئه دی له گه له تو بزر نه بوو؟

له گه له تو بزر بوو! ئای گوگجه لی به شیعره که ی تو وه داخوا که وه ته کونجی چ به نیدیخانه یه که وه! شیعیری خشخشۆکه ت فه وتا، نه تپاراستبوو، لیره و له وئ چه ند رسته یه کت له بیرماوه، به لام بایی ئه وه نیه ببیته وه شیعر.

هه سته ده که یه گولنار به رانه برت زور سارد و سره، به ته نیشته تا وه ک مامۆستایه کی لووتبه رز تیده په رئ، ده ورو به ری خوی نایینیت، ده بیت تو سلاوی لیتکه یه. ئیستا ئه و مامۆستا و تو قوتابی، قوتابییه کی ده ست گۆجه، چ سه و دایه کی خاوه! مامۆستا گولنار له پۆلدا ره قه، هه زناکات قوتابی زور پرسیار بکات، پیناچیت زانیاریی زور بیت. له ساتی رافه کردنی بابته زور جار له گه له خوی دژ ده که ویته وه، که سیش ناویرئ ده ست هه لبرئ و قسه یه ک بکات. له سه ر ساده ترین جووله قوتابی ده کاته ده رئ، جوینیش ده دات، هه رگیزیش پیناکه نی، جار جار به زه یه کی شیرین ده کات، هه ر قوتابییه و به جوریک له تو وره یی مامۆستا ده دوا، هه یه ده لئ:

جگه له تو وره یی هیچی پینیه، پیناچی چوار کتیبی خویندبیته وه.

هه يه ده لئى:

قهيره يه، توورهبى نه ديتتى دنيا به سهر ئيمه دا
هه لده ريزيت.

ده تويست بلئى، هينده ي من بزائم دوو ميتردى كردووه،
نا، چوون قسه ي وا ده كه يت!

گولنار لاي تو ههر جوانه، به دزيه وه ئاگاي لينه بيت لئى
ده روانيت، كاتى له لاي ته ختيره شه كه راده وه ستى، ده لئى
شوره بيه، له دهم و ليوى ده روانيت، هيند جوان رهنكي
كردووه، ده لئى كريمستى خوار دووه. چاوه كانى، ئاي له
چاوه كانى! ئه و چاوانه ت له ناو داربه پرووه كه خسته كۆپله
شيعريكه وه، ههر ده بيت بوى بخوينيه وه، دنيايت گوڤى له و
شيعره بئ، چاوى خوڤى ده ناسيته وه.

به هاره، وهرزى شيعر و چيرۆكه، توش ده خوينيه وه.
گولنار كه م ديتته ديدارى شيعره وه، بوڤه داوات لينكرد له
كۆپه كه ي تو ئاماده بئ. هه رييدا ئه گهر كاتى هه بئ، دئ.
هۆلئىكى گچكه يه، كاتى خوڤنده وه يه، چاو ده گيريت گولنار
ديار نيه. له ريزى پيشه وه شه ش هفت ماموستا
دانىشتوون، گولنار له ناويان نيه، چاو ده گيريت، چاوت له
سهر كورسى كورسى راده گريت، گولنار نيه، نه هاتووه.
داتنابوو، له سه ره تا (چاو) كه بخوينيه وه، شيعريكى ديت
پيش خست، چاوه ريت گولنار بئ، ئه و جا چاو بخوينيه وه.
به نابه دلئى ده ستت به خوڤنده وه كرد، چاويكت له سهر

شيعر، چاويكت له ده‌رگايه، شيعري (له پووشكاخه‌زدا ده‌رکه‌وت) يشت خوينده‌وه، گولنار هر ده‌رنه‌که‌وت. شيعر شيعر پيش (چاو) ده‌که‌ويت، چاوي گولنار هه‌لنه‌هات. ئيدي نوره‌ي چاوه، له رسته‌ي يه‌که‌مي چاودا، چاوت به هوله‌که‌دا گي‌پرا، چاويک رايکيشايت، ته‌ماشاي کچه‌که ده‌که‌يت گولنار نيه، به‌لام چاوه‌کاني چاوي ئه‌ون. دياره گولنار خوي نه‌يتوانيوه بي، چاوه‌کاني نارديوه. سه‌د سوينده‌خويت ئه‌و چاوانه چاوي گولنارن، چاوه‌کان به بي ترووکان به پري لیت ده‌روانن، توش چاوت ناترووکينيت. به‌وه‌ي باشه شيعره‌که‌ت له‌به‌ره و پيويسست به ته‌ماشاکردني په‌ره کاخه‌زه‌که ناکات، بويه نه له خويندنه‌وه‌ي (چاو) ده‌که‌ويت، نه له ته‌ماشاي چاو. چاوه‌کان وه‌ک بلني ده‌يانزاني شيعري (چاو) بو وين، پتر ده‌گه‌شانه‌وه، هه‌ستنده‌کرد، برژانگه‌کان دريژده‌بن، لیت نزيکده‌بنه‌وه، ده‌بنه تير و ده‌ورت ده‌دن، تو هه‌که که‌وتوو‌يته ناو ئه‌ستيره‌ي به تير ده‌ور دراو، خوت راده‌ستکرد، تو که‌وتيت. به چه‌پله‌ريزان هه‌ستايته‌وه، ئه‌وه چ بوو خودايه! چاوي گولنار چ ده‌کات له کن ئه‌و کچه؟ کچه به به‌رده‌متدا له هوله‌که چووه ده‌ري، چ جيبه‌کي له گولنار نه‌ده‌کرد، به‌لام چاوه‌کاني چاوي وي بوون. که‌وتيه گومانه‌وه، چون ده‌بيت چاوي دوو که‌س کتومت چاويک بن، ئه‌دي ئه‌گه‌ر به‌ژن و دم و ليو و په‌نجه و قزي دوو کچ هه‌موو جيبه‌کيان له يه‌ک چوو، رويشتن، قسه، ئه‌و‌دم چي! نا شتي وا نيه، نه‌بووه دوو که‌س له هه‌موو شتيک له

یهک بچن، مه گەر چاوی هه بن، شته لیکنزیکه کان وهک
یهک ببینیت.

دوای کۆره که گولنار هر باسیشی نه کرد، نه یگوت،
نه متوانی بیم، نه یگوت، چیت خوینده وه، هیچ، وهک بلینی
هر نه یزانیبی شیعرت خویندۆته وه، تۆش هیچت نه گوت،
ته ماشایه کی چاوت کرد، ریک ئه و چاوه بوو که به کچیکدا
ناردبوویه هۆلی شیعر خویندنه وه.

هاوینه، گرانییهک داهاتوه، پیری گه ریده ش به گرانیی
وا تینه په ریو، راو و رووتیکه نان له دهستان دهرفینن.
خاله مۆسکۆیی زۆر هه ولیدا بچیه وه بارهگا نه چوویت. له
نزیک سینه ما له سه ر شۆسته له سه ر ته نه که یهک
دانیشتوویت و جگه ره ده فرۆشیت. له ته نیشتیشت فریا به
دیار تایت و سابوونه وه یه. باب و برا هه ولیان له گه لت دا
دانیشتیت و کار نه که ییت، برا ده میکه وازی له خویندن
هیناوه، خوشک خویندنی ته واو کردوه، گیقارا وهک تو
قوتابییه.

دووسی جار گولنارت دیت، پۆشته و په رداخ به
به رده متدا تینه په ری، تزی نه ده دیت، تۆش خۆت پیشانی
نه ده دا. جارێکیان پاکهت و جگه رهت به جیهتیشت و به
دوایدا چوویت، کلاویکی گه وره که له هی سه پانی ده چوو
له سه رته، ئاوریش بداته وه ناتناسیته وه، ده پوات و له
دووی نابیه وه. له نزیک ئه و شوینه ی ئه گه ر گۆلی نه با

شوفیره‌کان ده‌یانکوتایت لایدا کۆلانیکی، له سه‌ری کۆلانه‌وه دیتت له ده‌رگایه‌ک چوووه ژووره‌وه، به‌ویندا رته بوویت، ده‌رگا‌که‌ت ده‌ست نیشانکرد، سه‌ی ده‌ریه، ره‌نگه‌که‌ی شینیکی-کاله، خانوویکی خوشه، پر له داروباره، چه‌ند جاریکی دی دیتت هاته‌وه ئیره، ئیره مالی گولناره، به‌لام له‌و ماله نه‌ هاواری می‌رد ده‌بینیت، نه‌ دایکی، نه‌ براهکی، نه‌وانه‌ی ده‌یانبینیت که‌سیان نانا‌سیت.

وه‌رزی خویندن هاته‌وه، چه‌یف نه‌و سال گولنار مامۆستای تۆ‌نیه، هه‌ر له‌ کۆلیژه و جاروبار ده‌بینیت، به‌لام هینده سارده هی نه‌وه نیه که‌میک لای راوه‌ستیت و دوو قسه بکه‌ن، سووکه سلاویکتان هه‌یه و به‌س. دل‌ت هه‌ر ترپه‌ترپه‌تی بۆی، چه‌زده‌که‌یت هه‌میشه به‌ دواوه‌ی بیت، هه‌میشه لیته‌وه دیار بیت. زۆر جار له‌ سه‌ره کۆلانی مالیان بۆ دیتتی، خۆت ده‌گریت. جاریک له‌و جارانه ئه‌ویش تۆی دیت به‌ بزیه‌کی واتاداره‌وه سلاویکی کرد، وه‌ک بلایی تینگه‌یشتیبت که‌ تۆ به‌ دواوه‌ی، ته‌ریقبوویته‌وه، ئاره‌قه‌ت کرد، له‌ شوینی خۆت ره‌ق بوویت، نه‌گه‌ر سلاویک نه‌با هه‌ر له‌وئ ده‌مایته‌وه. سلاوکه‌ه سلاوای فریا بوو، فریات که‌وت و ده‌ستی گرتی و گو‌تی:

خه‌ونم به‌ یوسفه‌وه دیوه، با سه‌ریکی لیده‌ین.

قسەت نەشكاند، گەشتنە سەرە كۆلانی وان، لە پەر لە
هەوشەى مالى يوسف كڵپەيەك وهاواریك پێكەوه
بەرزبونهوه، كۆلان رزایه هەوشەوه:

هاوارته له من، يوسف خۆى سووتاند.

مەسینەيەك بەنزین و دنكە شخاتەيەك، يوسفى بۆ
خۆى بردهوه. دەلین: يوسف رچەشكینه، پيشه وى له شار
خۆسووتاندن چەكى ژنان بوو، بەلام يوسف كردیه
چەكى پیاوانەش، كئ زانى يوسف بۆچى خۆى سووتاند؟!
نامەيەكى تايبەت بە خۆسووتاندنەكەى له دواى خۆى
جیهیشتبوو، بەلام كەس هيجى تینەگەيشت، كەس نەبوو
ئەو نامەيە نەبينى، دەروونناس، كۆمەلناس،
جادووباز... بەلام كەس هيجى لێهەلنەكراند.

جار جاره بە يادى جارانهوه له بن داربى دادەنيشيت،
بابت هەر خەريكى تەزبێحه، ناوه ناوهش سەردانى
بارەگای كۆنە برادەرەكانى دەكات. هەمەدانى بە كۆلاند
دئ، سووكە سلاو دەكات، بەلام دياره نيوانيان هیندە
خۆش نيه، دايك هەر نايەويت ببينيت، بەلام لەگەل برا
بەينى خۆشه، باب تەزبێحێكى زەردى كارەبايى بە
دەستەوهيه، ئەويش تەزبێحێكى دنك گەورەى كەسكى
دەستكردى بابت، باب دەلئ:

هەلەى خۆم بوو، بۆم درووستكرد.

ئىستا خەرىكە لە گەرەكسى ناوى ئەو دوو پىاوه
دەگۆرئى، خەلكانىك بە تەزبىخ كەسك و تەزبىخ زەرد
ناويان دىنن، بەلام گولئى ماوه يەكە ناوى ناون يەكپى و
يەكچا و لە زارى گولئىو كەوتنە سەر زارى مندالانىش،
بەلام نەزانرا لە زارى كئىو نەزۆكىي پىاوه مۇسكۆيىيەكە
كەوتە زارى كۆلانەو!

گولئى ناوه ناوه دىتە مالتان، لەگەل بابت زۆر تەبا نىه،
قسەكانيان ناچىتە دلئى يەكترەو. گولئى بۆ تۆ ئارامىيە،
رۆژئى ئەگەر دوور بە دووريش بىت نەبىيىت دەلئىيى
شتىكت بزرکردوو، رۆژئىك گولئى گوتى:

نۆرەى منە بچمە چيا، دەپۆم.

بە سەرسوورمانەو گوتت:

چىاي چى! ئىستا كەى كاتى بە چيا كەوتنە!

گوتى:

بۆ من ئىستا تافىهتئى، چيا گاسمدەكات، لەوانە يە لە ناو
ئەوانەى ئەوئى جىم بىيئەو.

گوتت:

ئەگەر وەك پىئشو و بن، زەحمەتە.

گوتى:

تاقیده که مه وه.

تفه ننگه که ی خۆت که خستبوو ته قه دی نویتنه وه و نووستبوو، داتی و گولی بزر بوو. به رؤیشتنی گولی پتر ته نیایی دهوری دایت. سهردانی گۆرستانت کرده وه، به گۆری پیری گه پیده و خانزاد که وتیه وه، همه دی قورئانخوینت دیته وه، پرساری جه بارت لیکرد، گوتی:

له جاران گه وره تره، ئیستاش ده توانیت من و تو به گرتن بدا، نابینی له ته له فزیۆن له دوا ی کئ دهروات!

نه تدیتبوو، دوا یی زانیت چند گه وره یه. شه له ی شامینۆ کفرۆ شیشیت دیت دوو سه د چه کدار به دوا یه وه و وه زیر بۆی ده چه مایه وه. براهی خانزادیشت ناسیه وه، رۆژیک بهر پرسینکی گه وره به ره وه یه ک چه کداره وه هاتنه ناو کۆلیژ، براهی خانزاد به ده مانچه ی رووته وه به دوا وه ی بوو، له به رخۆته وه گوتت:

رهنگه هر به وه ده مانچه یه خانزادت کوشتیت.

له وه ده مه گولنار لیته وه نزیک بوو، هاته سه رت بلیت، تو براهی خانزاد نانسیه وه؟ تاهووا ه و تو نانسیته وه، نه وه دهناسیته وه!

خویندنت ته و او کرد، ده سته تال ده سوور پیته وه، له ژاوه ژاوی شار ته نیایی ده تپنچیته وه، چ ته نیاییه کی ترسناکه، بۆ هر لا ده چیت ته نیاییه و ته نیایی. جاروبار بۆ هه لاتن له

تەنبايى ئىۋاران پەنا بۇ ئەو يانەيە دەبەيت كە ئاۋى كەسك
 وسۆر، ئاۋى يادگارلى لىۋە ديارە، گولنارى لىۋە ديارە. لە
 باخچەكە لە پەنبايەك دادەنىشىت، نە تىشكى گلۆپ
 دەيگىرتەۋە نە تريفەي مانگ. بە چارەگى عەرەق كە دەلىنى
 گىراۋەي نەفتە گرىك لە تەنبايى بەردەدەيت، تا پىكى يەكەم
 ئاۋا دەكەيت زەحمەتە، يانە بۇ تۇ پىش پىكى يەكەم
 بارەگايە، مەيدانى كەرانە، گویت لىنە جاش و ئەمن و
 پىشمەرگە پىشمەرگايەتى خۇيان دەگىرنەۋە، گویت لە
 زەرە زەرە، دۋاي پىكى يەكەم چىدى گویت لە زەرەزەر
 نابى. پىك بۇ تۇ ئاۋەدانىيە، يادگارەكان بە سەر شانى
 يەكتردا دىنە سەر مىزەكەت، گولنار لە درەختەكەي
 سەرتهۋە پرچى شۆردەكاتەۋە، حەزناكەيت كەس لە
 ئاۋەدانىت بكات.

دەستت رۇژ دۋاي رۇژ لە كورتى دەدا، چەند دكتور
 پىكرد، بەلاش بوو. بە دەستىكى گۇجەۋە لە جادەي پىشتى
 مالى گولنار، لە بن درەختىك، كىتپ وكونە گۇقاران دەكرى
 و دەفرۆشپەۋە، دووكانى ناسيارىكت لەۋىيە، شەۋان
 دەتخستتە دووكانەكەيەۋە. جىگاكە هېندە سەرە رى نىە،
 مەيلەو چۆلە، ئەگەر بازارپىشت كز بىت، بۇ تۇ ئىرە باشە،
 تۇ تواناي (هات پۇلىس هات) و راكە راكت نىە، ئەو
 ساتانەي پۇلىس دەكەۋتنە وىزەي دەستگىر و عارەبانەكان،
 ھەموويان بەرەۋ جادە و درەختى دلنەۋايى دەھاتتەۋە، تۇ
 ناوت لەۋ درەختە نابوو درەختى دلنەۋايى. لەۋىۋە

جارو بار گولنارت دەدی له جاده که ده په ریبه وه، له وه هموو
جاره تهنه جاریک لایدا، سلاویکی ساردی کرد، چاویکی
به کتیه کاندای گیرا، بی مالایوی ریشیت. زور تووړه
بوویت، چوویته باره که ی به رانبر، خوارده وه، هرگیز
هینده ت نه خوارده وه، مهست، دیته بیرت هاتیه ده ری،
دیته بیرت ناسیاریک دهستی خسته سهر شانت و گوتی:

پیویسته بچی وه، شتیک له مالتان روویداوه.

راچله کیت، نازانی چو ن گیشته وه کولان، گهره ک
همووی رژاوه ته کولان، چیه؟ چ بووه؟ کهس وه لام
ناداته وه، خوشک باوه شی پیتدا کرد و گوتی:

براکه م، گیقارا کوژرا، برا کوشتی.

یه که م فیشه کی برا کوژی تازه له مالی ئیوه ته قی و
گیقارا له خوین گوزی.

به دوی ئو فیشه که وه و له سییه م رژی پرسه،
جه باری قورئانخوین به گهره کیق قورئانخوینی
چه کداره وه، له گهل هیزه که ی شه له ی شامینو کفروش
تیکگیران و له گهل هر ئه لاهو ئه کبه ریک په نجره دیته
خواری، خشت به رده بیته وه، دوو که ل و قیژه پیکه وه
به رزده بڼه وه. داری بالنده یه کی پیوه نه ما، قیامه ت هه ستا.
زوری نه برد ته زیخ که سک و ته زیخ زه رده کان له کولانی
به ربوونه گیانی یه کتر.

برا خۆی بزر کرد، دیسانه‌وه دایک ره‌شی پۆشیه‌وه، خوشک ره‌شی پۆشی، په‌رژین شیوه‌ی شیرینی گرت‌ه‌وه، گۆری گیفارا له‌ نزیک گۆری پیری گه‌پیده و خانزاده. زور هه‌ولتدا، بزانیته‌ برا بوچی گیفارای کوشت، چون ده‌ستی تیچوو، ئیستاش نه‌گه‌یشتیه بنجوبه‌وانی کوشتنه‌که.

گیفارا کۆستیکه‌ پرزه‌ی لیبریوی، ده‌ستت هه‌یچ ناگریت، له‌ مالنی دیار نه‌بی، له‌ ناو گۆرستانی، له‌ گۆرستانیشه‌وه بو ژووره‌که‌ت. له‌ سه‌ر پشت راده‌کشی، چاوت له‌ پنتیک ده‌بیری، بی جووله، هه‌یزی هه‌لگرتنی جگه‌ره‌که‌شت نه‌یه، بیده‌نگ بیده‌نگ، دیمه‌نیکی ترسناکه. خوشک هه‌میشه به‌ ده‌ورته‌وه‌یه، دایک دئ باوه‌شت پیندا ده‌کات، باب دئ، به‌لاشه، نه‌چووته بیده‌نگیه‌کی واوه به‌ قسه‌ی ئه‌وانه بیته قسه. چه‌ند مانگیک وا مایته‌وه، ئه‌گه‌ر تۆپه‌که نه‌با، به‌ سال له‌و ده‌قه ده‌مایته‌وه.

زرمه‌یه‌ک چپاش زرمه‌ی وای به‌ خۆیه‌وه نه‌دیتووه، له‌گه‌ل قه‌یژه‌ی دایکت، له‌ گولله سووکت‌ر گه‌یشتیه‌هه‌وشه، لایه‌کی هه‌وشه رووخواوه، دایکت له‌ سه‌ر ده‌رگا له‌ جینی خۆی به‌ پینوه وشک بووه، ناجوولنی، غارت داینی، له‌ باوه‌شت کرد، هه‌یناته ژووری، بی هه‌ست و خوسته، باب گه‌یشتنی، ده‌ست له‌ له‌شی ده‌گیرئ، نه‌یه خوین نه‌یه، خوشک جامه‌ ئاوێک دیننی، تۆ له‌به‌ر خۆته‌وه ده‌لێت، به‌س دایکم هه‌یچی لئ نه‌یه‌ت، بیده‌نگی ده‌شکینم و تیکه‌ل ژیان ده‌مه‌وه. باب ئاوه‌که‌ی پیندا ده‌کات، دایک چاو هه‌لدیننی، ده‌لئ:

کوا ئیوه له کوین؟ ماون !

دایک ههستاوه، لهو تۆپهوه براکوژی چوووه قوناخیکی ترسناکهوه، چهته و ریگر به مۆلهتی فهرمیهوه به شار وهربوون، چهکیان به سههر مندالاندا دابهشکرد، له کۆلانی مهشقی چهکیان دهکرد، په نچه ره ی مالانیان ده کرده نیشانه. قاتوقری شاری گرتوه، وانهبأ، تۆ هه لئه دهستایتهوه، به که لینی تهنه گه کانهوه، خۆت دهگه یانده جاده ی مزگه فتی حاجی له قله ق، له قوژبنیک به دیار زه مبیله یه ک هیلکه وه داده نیشتی، که ده بووه ته قو تۆق خۆت ده دایه په نا، خۆت ده گرت و هیلکه به تالت لینه ده کرد. پینده چوو له حاجی له قله قه که وه ئازایه تی وه ربگریت، ئه و به رگه ی شه پ و ته قو تۆقی گرتوه، هیلانه و شاری به جینه هیشتوه، تۆش هیلکه به جیناهیلی، ئه و هیلکه ده کات تا دنیا دنیایه له شاردا له سه ری مناره ی مزگه فته وه به وه جاغروونی بمینیتته وه، تۆ هیلکه ده فروشی تا له برسان نه مریت و بمینیتته وه. له و گرانیه ش دلت نه هات خه ناوکه ی گولنار له بن خۆلی ده ربینی و بیفروشی. له و ناو ته قو تۆق و فرکان فرکانی بازاردا، پتر بیرکردنه وه ت لای هیلکه کانتته، لای کپاری هیلکه یه، زوو بیانفروشیت و به چه ند عانه یه که وه بگه ریته مالی. له خه یالی هیلکه بوویت، که وتیه بهر سینبه ری ژنیک، له سینبه ره که ی دیاره، عه با به سه ره، چاوت که وته سه ر پی، نه علیکی درابوو، دهسته کانی که هیلکه یان هه لده بژارد، ماندوویتیان پیوه دیار بوو. سه رت هه لپری ناسیتته وه، ئه و

چاوی له سهر هیلکه کانه و تو نابینى، هه وه، ده مینکه نه تدیتوو، به لام جوان دهیناسیه وه. دهستی به بهرکی که وا کۆنه کهیدا کرد و پارهی بۆ راگرته، تو که مینک دامای، گوته: -

+ لینگه پرى، با له سهر من بیت.

- له بهرچى! ده مناسیت؟

+ ئا، سهر ده مینک، مالمان له کۆلانىک بوو...

ژنه هه ندیک لیت وردبووه، هیلکه کانی داناوه، وهک بلئى به سهر خودا شکابیتته وه، بیدهنگ خزی، رهنکه تفه کهى بیرکه وتبیتته وه، به بیان رویشته و تۆش به دیار هیلکه وه جگه ره یه کت داگیرساند.

ههر له وه سه ره روبه نده و به دیار هیلکه وه، ژنیکی که له گه تی ره شپۆش، چه ند هیلکه یه کی هه لگرت، له وه کاته ی پاره که ی دا، ته واوئى لیت راما، پرسى:

ده لئى ده تناسم، تو هاوار نى؟

تۆش که منى لئى وردبوویه وه:

ناوم هاواره، منیش وینات ده که م، به لام...

ژنه فرمیتسک زایه چاوی:

تو ئه وئى سالى به بریندارى نه هاتیه خهسته خانه؟

تۆ له و ساته ويست به دل له ئاميزى بگري، گريانت
هات و گوت:

تو داده نارنجى.

نارنج گوتى:

ئەرى بە منت نه گوت گولنار كى بوو؟

تو خوت له پرسىاره كەى لادا و پرسىت:

ئەدى كاك.....

نارنج ئاھىكى ھەلكىشا:

رۆستەم له رۆژى ئازادکردنى شار گوللە يەك
ساردىكردەوہ. ئى، دە بلى بە گولنارەكەت شاد بوويت؟

گوت:

گولنار چىرۆكى بوو، ھەر دەبى خوم بىخوینمەوہ، لىنى
گەرى.

ئەورپوش دەچیتەوہ بۆ ھىلكە فرۆشتن، بەلام ئەورپو
رۆژىكە له تەمەنى تۆ نہ بووہ نہ دەبیتەوہ، رۆژىكە
ھەلاویردەبى، ئەوہى تۆ دیتت و بیستت، بۆ ھەر كەسىكى
بگىریتەوہ باوہر ناكات. دنیا روو له گەرمىیە، له سەر
ھىلكەكانتەوہ چاوت لىبە له سەر قەلاتەوہ چەند چەتەيەك
لەوانەى له دوورەوہ ھاتبوون، خەرىكى نىشانە دانانەوہن،

ئەوانە پەنجەرەى بالەخانەىەك، تايەى ترومبىلىك، عەلاگەى دەستى ژنىك ئەو شتانهيان دەكرده نيشانە. بەلام ئەو جاره تۆ بە چاوى خۆت دىتت، حاجى لەقلەقى سەر منارەى مزگەفت پەلەواژبۆو. لەو ساتە ھوشەىەك يەك بە جادە ھات و خەلكوخا خۆيان لادا. ھوشەىەك ھات و كەس نەيزانى چىە، ھوشەىەك لە چ ھوشان نەدەچوو. بە مردنى حاجى لەقلەق نەتتوانى چىدى بە ديار ھىلكەكانتەوہ دانىشيت، لە دووكانى ناسيارەكەت دانا و ھاتى. مەرگى حاجى لەقلەق تۆى بردەوہ مندالى، تۆى گەياندەوہ گولنار، ئەو رۆژەى حاجى لەقلەق لە گەشتى دوورودرئژ دەگەرايەوہ، دايكى گولنى زور جار دەيگوت:

ھەر جلكىكى جوان بە سەر رستەوہ بى، حاجى لەقلەق
بۆ مندالەكانى خۆى دەبات.

گولنار بە دەم غارەوہ:

حاجى لەقلەق مار ھات

مارى زەنگولدار ھات...

تۆ نەتدەھىشت تەواوى بكات، دەتگوت:

گولنار وا بەغار ھات.

گولنار دەگەيشتەوہ ھەوشەى خۆيان، ئەگەر جلكى بە
سەر رستەوہ با، لئيدەكردەوہ. مەرگى حاجى لەقلەق

مندالیتی گه رانده وه، گولناری هینایه وه تهنیشتت. ئەو دهمانه‌ی حاجی له قلهق له گه شتی دوور بوو، تو و گولنار به پرسپاری (حاجی له قلهق که‌ی دیته وه؟) سه‌ری پیری گه‌ریده‌تان خواردبوو، ئەویش ده‌یگوت:

رئی چه‌جی دووره، منیش کاتی خوی که چوومه چه‌ج هیندهم پیچوو، چه‌جی ئەو له هی منیش دوورتره.

له بیرته تو و گولنار ده‌تانپرسی:

حاجی له قلهق که ده‌چیته بنی دنیایی، چون مالی خوی ده‌ناسیته وه؟

پیری گه‌ریده ده‌یگوت:

هه‌موو که‌س مالی خوی پیده‌زانیته وه، پیویسته ئیوه‌ش ریتان بکه‌ویته هه‌ر کوییه‌ک مالی خوتان پیزاننه وه.

له به‌ر خوته وه ده‌لییت: ئیدی حاجی له قلهق ناچیته چه‌جی.

له بن په‌رژینی باخی شار، سه‌رت هه‌لبیری، گولنار به کراسیکی سوور و ته‌نووره‌یه‌کی ره‌شه وه له پینشته، پرچی کردوته وه، ده‌لینی به مانگه وه دابه‌زیوه، لئوه‌کانی هیند سووره‌لگه‌ر اباوون کریمستیان لینه‌چۆرا، چاکوچۆنیتان کرد، وه‌ک جاران نیه، گه‌رموگۆریه‌کی پینوه دیاره، به‌لام له سیمایه وه دیاره وه‌ک پینشوو بن یاده‌وه‌رییه، گولنار گوتی:

ئىستا خەرىكى چى؟

ويستت بلنى ھىلكە دەفرۆشم، گىراتەو، گوتت:

ھىچ تىدەسووريم.

ويستت بلنى، نەتزانىوۋە گىقارا بە دەستى برا كوژرا،
نەتگوت.

ئەوۋەت گوت:

حاجى لەقلەقەكە كوژرا، ئىدى جلكى كەس لە سەر
رست نارفينى.

گولنار چ گوينى بەو قسەيە نەدا، رويشت. چەند
حەزتدەكرد پىتكەنى، پىنەكەنى و رويشت. تۆ لە جىنى خۇت
پشتت بە پەرژىنەكە دا. ماوھىي بوو، ئەگەر جاروبار دەنا
ھىندە بىرت لىنى نەدەكردەو، بەلام ئەو دىستن و
چاكوچونى، تازەي كردهو. كرېمستىيەكە دەلنى ئىستايە،
ماچى شىرىنى شىعرەكەت بىرکەوتەو، خۇزگەت خواست
بە مندالى لە بن داربى ماچىكى لىنى گولنارت بگردايە،
بۆۋەي ھەر بە زار نا، لە دلەوۋە و لەگەل ھىمەن دىرە
شىعرەكەت بگوتايەتەو:

بە مندالى لە لىنى ئالى ترم ئەستاندوۋە ماچى

بە پىرىش لە زەتى ئەو ماچە شىرىنەم لە بىرناچى

پشتت به پرژینه که داوه و ناجوولیتت، ئەگەر دیدار
نەبا ھەر لە جینی خۆت دەمایتەو، بە دەنگی گەورە:

خەلکینە، حیزب حاجی لەقلەقی کوشت.

یەكەم جارە دیدار رستەى خۆى بگۆرئى، لەوھتەى
شیت بوو، تەنھا رستەى:

غار دە، تۆپ ھات.

ی دەگوتەو، بەلام حاجی لەقلەق پینی گۆرئى، لە پیش
چاوت چەكداریك پیلی دیداری گرت و زلله یەكى توندی
خیاندى و گوتی:

ئەمە چی ئەلئى تۆ؟

دیدار بە دەنگی بلندتر گوتیەو، چەكدارەكە تفعەنگی
لیراکیشا، تۆ غارت داین و گوتت:

لۆ وا لەو شیتە دەكەیت؟!

چەكدارەكە بەتوورەبى:

واى لئ ئەكەم و زیاتریش، چی تویە؟

تۆ گوتت:

ھاوړیمە.

چەكدارەكە بە پینكەننیکى تالەو:

وا دياره توش شيٽى...

دهستت جوولاند تا پشته دهستىكى له دور دهوى
گيربكهيت، بيرتكردهوه كه دهستىك شهري دوو دهست و
تفهنگى بۇ ناكريت، بۇيه نهرميت كيشا. ديدار ههلات، توش
به لۆزلۆژ رىي مالىت گرتبهه.

ئهو رۆژه رۆژىكه ههلاوئيرده، ههر لهو رۆژه ههرىت به
خوت دا ئهگهه وهك ديدار به جاده نهكهويت، سهرهاتى
خوت وردوباريك بنووسيتهوه و ناويشى لينىي كرئيمستى.
له سهري كوئانى پيشانى مالى گولنار، داىكى گولئى
رايگرتى، گوتى:

نامهيهكى گولئيت بۇ هاتووه.

نامهكه له شيوهى چوكليٽىكى گهورهيه، هيند توند
پيچرابوو، به ددانيش بۆت نهكرايهوه. پهلهت كرد زوو
بگهيته مالى و بيخوينيتهوه، له سهه دههراى حهوشه
دايكت دهلى:

ميتوانمان ههيه، دهزانى كئى؟ گولنار.

سههسامانه دهلى:

گولنار!

دايكت دهلى:

ئا، گولنارى خۆمان، ئەوھى ھاورپىى منداليت.

لە شوپىنى خۆت چەقیت، وشكبوويتهوھ، لە بەر خۆتەوھ
دەلئيت:

باشە من تازە گولنارم لە بازار ديت، چى نەگوت، چۆنە
ھاتۆتە ئيرە! تيناگەم، چى روودەدات!

دايكت ھەستىکرد پەشوكاويت، گوتى:

دەى جارئى برۆ ھۆدەكەى خۆت، خۆت بگۆرە.

بەلام تۆ چووئیتە لای مینوان، ھۆدەكە كەمىك تاريكە،
ئای، كوا گولنار!

ژنىكى رەشپۆشى لاواز، سى مندالى بە دەورەوھىە،
ھەستايەوھ، چاكوچۆنىتان كرد، بەپەشوكاوى لە بەرانبەرى
دانىشتى، لەبەر خۆتەوھ دەلئيت:

بە راست ئەوھ گولنارە! ئەدى ئەويدى كى بوو؟

دایك دەلئى:

كوپم دەلئى نایناسیتهوھ!

ورتهت لیوھ نایە، تەماشای دەكەیت، ژنە چاوى كەمىك
بە قوولدا چووھ، بەلام زۆر لە چاوى گولنار دەچن، ھەون
چاوى ئەون، لە بن چاویلکەشەوھ بى، چاوى وى
دەناسیەوھ، ئەدى بەژنى!

کچه پارچه له که ی که پشتی به په نجره که دابوو، هر
زور له گولناری بن دارخورماکه دهچوو، ژنه دهلی:

هه قی خو په تی نه مناسیته وه، ناخر...

قسه که ی ته واونه کرد. تو چه په ساوی، قسه ت بؤ نایه،
بیرده که یته وه، هینده ی نه ماوه بقیژینی، چو ن ده بی ئه و
هه موو ساله کچیکي دی خو ی کردیته گولنار! چ
په رجوویکه!

ژنه پیده که نی، ریک پیکه نینی گولناره، ئای ده میکه گویت
لی نه بووه.

له و ساته به دیار چاو و له ناو پیکه نینی له گولناره وه
هاتوو، رهنگی بؤرژا بیت، یان که وتبیه زینده خه وه وه،
خه ناو که ی بن خو لت هینا، وا به ده سته وه یه و لی
ده پروانی، ژنه له پیکه نین وه ستا و به شهرمه وه ده لی:

دارخورما نه ما، داری هر وه ک خو ی ما وه ته وه، ئه ری
کریمستیت بیردیته وه؟

کتابچه چاپکاران کتابخانه ملی و آرشیو ملی

- ۱- له دایکېوونی دووهم/ پېشرهو عه بدوللا/ رومان.
- ۲- چه شه و چه شنه نه دهبیبه کان/ د.ح.مه مه ننگ/ لیکولینه وهی نه ده بی.
- ۳- دژه مه سیح/ فریدریک نیچه/ و. موئه بیبه د مسته فا/ فلسفه فه.
- ۴- له بیورکردن. COM. نه حلام موسته غانمی/ و. کوسره ت نه حمه د بیگه س.
- ۵- بیری ناشوو زه رده شت و نایینی یارانی/ میهرداد قه دردان/ و. غه رب پشده ری.
- ۶- کورته یک له زیانی من/ ستیفن هؤو کینگ/ و. سه نار سه مه د/ یاداشت.
- ۷- کتیبی مه ستوره ی نه رده لان/ بوخاری وشیار/ لیکولینه وهی نه ده بی.
- ۸- گیرانه له داستان و شانودا/ هاوکار جه میل/ لیکولینه وهی نه ده بی.
- ۹- نیشراقی دار هه لووژده/ شکوفه نازهر/ و. شورپ غه فووری/ رومان.
- ۱۰- شار/ سمکو محمه د/ فکر و فلسفه فه.
- ۱۱- نیستانیکا/ سمکو محمه د/ فکر و فلسفه فه.
- ۱۲- تراویلکه/ بوخاری وشیار/ شیعر.
- ۱۳- زه یتوونستان به پیلای پیروژه وه/ کهریم کاکه/ رومان.
- ۱۴- سزین/ نه نوه عه باسی (ههره س)/ رومان.
- ۱۵- فانکوخ/ حمه هاشم/ هونه ری.
- ۱۶- سه لارخان/ مه حموود نه چه دین/ رومان.
- ۱۷- فصلاند نیستیا الحرب فی جیب الشاعر/ جان دوست/ شعر.
- ۱۸- دوو هه نگاو تا زه رده خه نه/ و. غه رب پشده ری/ کومه له چیروک.
- ۱۹- سه ربورده ی خه بات/ جان دوست/ و. زانیار عه لن/ رومان.
- ۲۰- نه ستیره ی قه لاتی/ کهریم کاکه/ رومان.
- ۲۱- یادنامه/ سه رکه وت ره سول/ شیعر.
- ۲۲- مم و زین، الدر الثمین فی شرح مم و زین/ جان دوست/ شرح.
- ۲۳- حه سن و مریم - داستانی به سستی هه نگوین/ کهریم کاکه/ رومان.

Kirêmsitî

Kerîm Kake

کریمستی له نێوان پهنجهکان، پهنجهی وردیلە ی خرپن دەتوێتەو. مژیک له و مژیک له م، کریمستی دەتوێتەو و لالیویان دەنهخشین. به یه کتر ده لێن: ئه ها وینه به کی جوان به لیوته وه!

له بن داربیه که، داری کریمستی له که لینی پهنجه کانه وه چۆراو که یه کی سووری به سهر گهردندا به ستووه. به یه کتر ده لێن: نابینی، گهردنیش ت بووته وینه!

چۆراو که یه کی دنیا هه زار سه رمه قولاتی دا، ئه و ههر به لالیو و سهر گهردنه وه یه. گه ره ک گۆرانی دنیا ی به سه ردا هات، به لام چۆله که کانی داربی ههر ئه و چۆله کانه ن که به سهر دوو مندالی کریمستی له ده ست ده یان جریواند. کن هه یه دهنگی چۆله که ی مندالی نه ناسیته وه!

Mem u zin cultural center

memuzin20@gmail

ئاوهندی رۆشنییری مەم و زین

Mem u zin